

รายงานวิจัย

การประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรัก และ ภาพสะท้อนสังคมในหนังรักไทย พ.ศ.๒๕๔๘-๒๕๕๒
The aesthetics construction of love and the social reflection in Thai love film 2548-2552

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากเงินงบประมาณรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2553
วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปรัชญา เปี่ยมการณ. (2555). การประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรัก และ ภาพสะท้อนสังคมในหนังรักไทย พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๒. งานวิจัยทุนสนับสนุนจากเงินงบประมาณรายได้ วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2553.

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง “การประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรัก และ ภาพสะท้อนสังคมในหนังรักไทย พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๒” (The aesthetics construction of love and the social reflection in Thai love film 2548-2552) ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการวิจัยไว้ 3 ประการ ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาภาพรวมของภาพยนตร์ไทยในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2548-2552 โดยผ่านภาพยนตร์ไทยตระกูลรัก (2) เพื่อศึกษาแนวคิดและโลกทัศน์ในมิติต่างๆ ของ ผู้สร้างภาพยนตร์ตระกูลรักของไทย พ.ศ.2548-2552 (3) เพื่อศึกษาภาพสะท้อนทางสังคม วัฒนธรรม อัตลักษณ์ รวมถึงมิติต่างๆ ที่ถูกประกอบสร้างผ่านภาพยนตร์

ผู้วิจัยทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้กรอบคิดทางด้านภาพยนตร์ ตลอดจนด้านสื่อและวัฒนธรรมศึกษาภายใต้บริบทของสังคมและวัฒนธรรมไทย มาใช้เพื่อค้นหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อเป็นการเปิดมิติทางความคิด โลกทัศน์ ตลอดจนภาพสะท้อนต่างๆ ในบริบทของสุนทรียะ สังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏผ่านภาพยนตร์ โดยทำการวิจัยจากการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) ที่เกี่ยวข้องควบคู่กับทำการวิเคราะห์เนื้อหา/ตัวบท (Textual Analysis) จากสื่อภาพยนตร์ด้วยแนวทางเชิงสัญลักษณ์ (Semiotic approaches) รวมถึงการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ทางด้านผู้สร้าง หรือ ผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นทำการนำเสนอข้อมูลเชิงวิเคราะห์ในรูปแบบของการพรรณนาความ (Descriptive)

ผลการวิจัยพบว่า นัยยะสำคัญของกระแสนิยมหนังรักไทยมีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในรอบ 5 ปี ตั้งแต่ พ.ศ.2548-2552 มีปริมาณเพิ่มขึ้นถึง 1 เท่าตัว จาก 6 เรื่องถึง 13 เรื่อง นอกจากนั้นความลึกซึ้งและหลากหลายของตัวหนังรักไทยนั้น สามารถแบ่งได้ 4 ประเภทหลักคือ หนังรักวัยรุ่นสนุกสนาน หนังรักโรแมนติก หนังรักแบบครอบครัว และหนังรักหลากหลาย ซึ่งในทุกประเภทนี้จะมีลักษณะหนึ่งที่ค่อนข้างชัดเจนที่เป็นเรื่องราวความรักเพียงอย่างเดียวเท่านั้น โดยในเชิงเนื้อหาอาจใกล้เคียงกันบ้าง แต่หน้าหนังส่วนใหญ่เมื่อเห็นแล้วจะสามารถรับรู้ได้ทันที

ทางด้านผู้ผลิตภาพยนตร์พบว่า ผู้กำกับแต่ละคนสามารถนำเสนอเรื่องราวที่มีความเป็นตัวเองผ่านภาพยนตร์ได้ รวมถึงเป็นคนควบคุมดูแลทุกกระบวนการในหนังได้อย่างมีเสรี แต่กระบวนการการเริ่มทำนั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากทางนายทุนเป็นหลัก เพราะภายใต้อุตสาหกรรมหนังรักไทยนั้น กระแสนิยม หรือกระแสตลาด จะเป็นตัวขับเคลื่อนทิศทางหนังมากกว่าจะเป็น หนังที่ผู้กำกับแต่ละคนอยากทำ ทิศทางหนังรักไทยเลยจะค่อนข้างไปในทิศทางที่ไหลตามกระแสกันไป

Prachaya Piemkaroon. (2012). The aesthetics construction of love and the social reflection in Thai love film 2548-2552. This research is supported by College of Social Communication Innovation, Srinakharinwirot University.

Text of abstract

Research “The aesthetics construction of love and the social reflection in Thai love film 2548-2552” The purpose of this qualitative research is to explore and analyze the meaning of love, the identities, the aesthetics and the constructions of love that appear in Thai love films, study the situations of Thai love films between 2005 and 2009, and the process of thought of the Thai love films directors and its styles.

The results show that the in terms of “love” in Thai love films is defined in the various ways. First of all is Teen Comedy love film, second is Romantic and love films, next is Family love films and last is Diversity love film.

The signification trends of Thai love films have increase in between 2005 and 2009 from 6 films to 13 films. Meanwhile, in terms of Thai love film director aspects show about the funding and film industry situations that have to support the system. Not only can't create the story by inspiration itself but also have to follow the system of film industry for the market.

The suggestion of this research that have should follow in the others area of study such as the aspects of Viewers, Critic and Academic people in difference viewpoint. Moreover, the researcher should focus on Thai film industries situations for understanding the whole industries.

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยชิ้นนี้ ได้รับแรงสนับสนุนจากผู้มีคุณูปการอย่างยิ่งท่านแรก รองศาสตราจารย์ พงษ์ศักดิ์ ศุภเศรษฐศิริ คณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้มีส่วนทั้งส่งเสริมผลักดัน โครงการวิจัยชิ้นนี้ด้วยความเชื่อในตัวผู้วิจัยในเรื่องราวของหนังรัก อีกทั้งยังทำหน้าที่เสริมแรงในการเป็นหัวหน้าชุดโครงการดังกล่าวนี้ ขอบคุณอาจารย์ปิลันลน์ ปุณฺณประภา ผู้ร่วมโครงการวิจัยที่คอยให้ถามไถ่ได้ตลอดเวลา ขอบคุณหัวหน้าหน่วยวิจัยและพัฒนา ดร.ภทธีรา ชีระสวัสดิ์ ที่คอยดูแลเรื่องเอกสารโครงการวิจัย ขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่คอยอำนวยความสะดวก อาทิ คุณณกัญญา อังครตันไทร และ คุณสุคนธ์รา บุญชู ตลอดจนหน่วยงานสำคัญที่ขาดไม่ได้คือ ขอบคุณเงินทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากวิทยาลัยแห่งนี้ที่เปิดโอกาสให้งานวิจัยชิ้นนี้ประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี

นอกเหนือจากนี้ก็จะเป็นแหล่งรวมความรู้ทางวิชาการ และการวิจัยที่ต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้ไปสัมผัสที่สำคัญที่สุด กลุ่มบุคคลที่ให้ข้อมูล ความรู้ที่เป็นประโยชน์สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ คุณกอล์ฟ รัชฎวารีณสุขพิสิษฐ์ คุณมะเต๋ยว ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล คุณยอร์ช ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร และคุณเอส คมกฤษ ตรีวิมล ผู้กำกับภาพยนตร์จาก 4 ค่ายดัง ที่พร้อมให้ข้อมูลด้วยความยินดียิ่ง

งานวิจัยชิ้นนี้ไม่ได้มีความสำคัญ หากไม่ถูกหยิบขึ้นมาอ่าน งานวิจัยชิ้นนี้ไม่ใช่งานวิจัยที่ดี ถ้าไม่มีผู้อ่านที่คอยให้คำแนะนำ สูตรสำเร็จส่วนตัวในการทำวิจัยนั้น ไม่ได้อยู่ที่ระเบียบวิธีวิจัย ไม่ได้อยู่ที่ทิศทางใดๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล แต่อยู่ที่กระบวนการเข้าถึงเหตุและผล และนำพาเหตุและผลเหล่านั้นมาอธิบายได้อย่างเข้าใจ งานวิจัยชิ้นนี้ไม่มีสูตรสำเร็จเชิงตัวเลข ไม่สามารถตอบคำถามได้ในเชิงวิทยาศาสตร์ ซึ่งก็เหมือนกับภาพยนตร์หรือหนังแต่ละเรื่อง ที่ผู้กำกับส่วนใหญ่มักจะบอกว่า “หนังแต่ละเรื่องที่ทำ ตอนทำ มันเป็นคนทำ แต่เมื่อนำออกไปฉายแล้ว หนังก็จะเป็นของคนดูทันที” งานวิจัยก็เช่นกัน เดียวกัน จะดีหรือไม่ดี จะมีคุณค่าทางวิชาการหรือไม่นั้น ผู้อ่านก็คงเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดที่จะเป็นคนตัดสิน หากงานวิจัยชิ้นนี้มีความผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยต้องขอภัยมา ณ ที่นี้

ปรัชญา เปี่ยมการณ

กรกฎาคม 2555

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดเกี่ยวกับการเล่าเรื่องในภาพยนตร์	9
แนวคิดด้านภาพยนตร์กับการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับภาพตัวแทน	14
แนวคิดเรื่องภาพยนตร์กับการสะท้อนภาพของสังคม.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	23
การออกแบบวิจัยและวิธีการเก็บข้อมูล.....	23
การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง	24

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	29
กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย	30
การนำเสนอข้อมูล	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
<u>ส่วนที่ 1</u> หนังรักไทย ในมิติความรัก 4 แบบ	33
<u>กลุ่มที่ 1</u> หนังรักวัยรุ่นสนุกสนาน	33
<u>กลุ่มที่ 2</u> หนังรักโรแมนติก.....	37
<u>กลุ่มที่ 3</u> หนังรักแนวครอบครัว.....	42
<u>กลุ่มที่ 4</u> หนังรักหลากหลาย	45
<u>ส่วนที่ 2</u> การประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรักผ่านโลกทัศน์ของผู้ผลิตภาพยนตร์	49
แรงบันดาลใจในการสร้างหนังรัก.....	49
การประกอบสร้างสุนทรียะและเรื่องราวความรักผ่านหนัง.....	51
ปัจจัยในการกำหนดทิศทางหนังรัก.....	53
ความรักกับความโรแมนติก.....	56
หนังรักกับการสะท้อนสังคม.....	58

5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	61
สรุปผลการวิจัย	61
อภิปรายผลการวิจัย	61
ข้อจำกัดในงานวิจัย	64
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต.....	64
 บรรณานุกรม	 65
ภาคผนวก ก.	67
ภาคผนวก ข.	121
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	147

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

Films have a historically determined form and structure that create meaning and they have a complex set of conventions to communicate meaning and make it accessible.¹

Kolker, Robert Phillip

ภาพยนตร์หนึ่งเรื่อง มีความหมายมากกว่าการสร้างความบันเทิงให้กับผู้ชม เพราะภาพยนตร์เป็นสื่อสะท้อนความเป็นจริงของสังคมผ่านจินตนาการของผู้เขียนบทและผู้สร้าง ในโลกปัจจุบันซึ่งสามารถส่งข้อมูลข่าวสารถึงกันได้อย่างรวดเร็ว ฉับไว ภาพยนตร์จึงเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้ชม และยังมีผลกระทบให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสังคมในวงกว้าง โดยเฉพาะเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบ นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังเป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์ที่สะท้อนชีวิต สภาพสังคมของผู้คนในแต่ละยุคสมัยได้อย่างชัดเจนยิ่ง ในด้านเศรษฐกิจ ภาพยนตร์เป็นอุตสาหกรรมและศิลปะที่สร้างรายได้ เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ ด้วยบทบาทและความสำคัญของสื่อภาพยนตร์ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จึงได้มีพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551 เป็นข้อกำหนดทางกฎหมายในเรื่องดังกล่าว²

นิพัทธ์ อินทรสมบัติ

ภาพยนตร์ ถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์และโลกมาเป็นระยะเวลายาวนาน นับตั้งแต่ก่อกำเนิดเกิดขึ้นบนโลกใบนี้ ภาพยนตร์ไทยเข้ามามีบทบาทในสังคมอดีตถึงปัจจุบันในรูปแบบของการให้ความบันเทิง ถือเป็นสื่อที่ทรงพลังอย่างมากในการเล่าเรื่องราวให้กับสังคมผ่านภาพและเสียง อีกทั้งเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันของผู้ดู ทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย นอกจากนี้ การผลิตภาพยนตร์ ถือได้ว่าเป็นการสร้างงานศิลปะแขนงหนึ่ง ที่ซึ่งมีสุนทรีย์ที่สามารถสัมผัสได้โดยการมองเห็นและได้ยิน เปรียบได้เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง ในการสะท้อนภาพทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม พัฒนาการของภาพยนตร์แต่ละยุคสมัย ย่อมเปลี่ยนไปตามมิติทางสังคม ผู้ผลิตภาพยนตร์ทั้งเก่าและใหม่ย่อมรู้ดี ทั้งในฐานะผู้กำหนด หรือผู้ถูกกำหนด ความเป็นไปในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นจิต กระบวนวิธี จะเป็นเช่นไร

¹ Kolker, Robert Phillip. (1999). Film, form, and culture. A Division of the McGraw-Hill Companies. p 47.

² นิพัทธ์ อินทรสมบัติ. (2554). คำนำ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาภาพยนตร์เรื่อง Insects in the Backyard. กระทรวงวัฒนธรรมจัดพิมพ์. มีนาคม 2554 จำนวน 1000 เล่ม. 400 หน้า.

ภาพยนตร์แต่ละเรื่องนั้น ก็เปรียบได้ดังภาพตัวแทน (representation) ที่สะท้อนการแปรเปลี่ยนตาม กระแสสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละยุคแต่ละสมัย เจกเช่นเดียวกันตามที่ปรากฏให้เห็นอยู่จนทุกวันนี้

กว่าร้อยปีที่ผ่านมาที่ “ภาพยนตร์” หรือ “หนัง” ได้เดินทางข้ามพรมแดนมาสู่ประเทศไทย ในฐานะสื่อประเภทหนึ่งที่ผานไปด้วยความบันเทิง ความเป็นศิลปะ และความเป็นพาณิชย์ อยู่ด้วยกัน อย่างลงตัว โดยส่วนใหญ่เป็นการปรุงแต่งภาพของวิถีชีวิต สังคมและวัฒนธรรมของไทย จนกลายเป็น ภาพยนตร์แนวต่างๆ อาทิ ภาพยนตร์แนวสยองขวัญ ผจญภัย สืบสวนสอบสวน ตลก รักโรแมนติก ตลอดจนภาพยนตร์นอกกระแสที่เริ่มมีบทบาทมากขึ้นในปัจจุบันโดยการนำมาผ่านกระบวนการ สร้างสรรค์ลงบนฟิล์มที่มีมาแต่อดีต

การเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาของโลภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการผลิต เครื่องมือและ อุปกรณ์ต่างๆ การสร้างสรรค์งาน ตลอดจนแนวคิดอันหลากหลาย นอกกรอบ นอกกระแส ที่ซึ่งมีการผัน เปลี่ยนตามยุคสมัย แต่ปัจจุบันด้วยเทคโนโลยีที่ก้าวหน้ามากขึ้น จากฟิล์มก็พัฒนาสู่ดิจิทัล ทำให้บรรดา คนทำหนัง นายทุน ต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการ เพื่อสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงอย่างหลีกเลี่ยง ไม่ได้ นอกจากนี้วงการหนังไทยได้มีการปรับเปลี่ยนครั้งสำคัญของประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ไทยในรอบ 70 ปี กับการยกเลิกพระราชบัญญัติภาพยนตร์ฉบับเก่า ที่มีเนื้อหาว่าด้วยการพิจารณาความเหมาะสม ของภาพยนตร์ โดยผ่านคณะกรรมการบุคคลพิจารณาหรือที่รู้จักในนามหน่วยงานเซ็นเซอร์ภาพยนตร์ โดยได้เปลี่ยนเป็นการจัดระบบ เรตติ้ง (Rating) ภาพยนตร์ หรือการแบ่งประเภทภาพยนตร์ตามเนื้อหา และอายุของผู้ชมเป็นหลัก ที่ซึ่งเป็นที่ยอมรับของเหล่าบรรดา ผู้ผลิต นายทุน ตลอดจนบรรดาโรง ภาพยนตร์ต่างๆ เพื่อที่ว่าความเข้มข้นของอรรถรส สนุกตลก และความหลากหลายของเนื้อหาจะมีมาก ขึ้น ผู้สร้างสรรค์ผลงานมีอิสระที่จะผลิต ประกอบสร้างเรื่องราวต่างๆ ของหนังให้มีความน่าสนใจมากขึ้น

อุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยในปัจจุบัน ถือว่ามีการพัฒนาขึ้นมากหากเปรียบเทียบกับอดีตที่ผ่านมา เนื่องจากเทคโนโลยีในปัจจุบันที่ทันสมัย ช่วยให้การผลิตภาพและเสียงมีความสมจริงมากยิ่งขึ้น รวมไปถึงระบบภาพและเสียงในโรงภาพยนตร์ที่มีการพัฒนาตามมาเป็นลำดับ หากแต่ความทันสมัยเหล่านี้ก็ มิได้เป็นเครื่องรับประกัน ถึงการประสบความสำเร็จของภาพยนตร์ไทยแต่ละเรื่อง เพราะนอกจากนี้ยังมี ปัจจัยอีกหลายอย่างที่ยังไม่สามารถเดิหน้าหน้าทับหนังไทยให้ก้าวไกลสู่ตลาดโลกหรือแม้แต่ประเทศ ไทยเอง โดยเฉพาะปัจจัยในส่วนเนื้อหาของเนื้อหาและการเล่าเรื่องที่ออกมาในลักษณะซ้ำซาก จำเจ อาทิ ตระกูลหนังผี หนังตลก หนังรัก ที่เป็นที่ยอมรับอย่างต่อเนื่องจากอดีตถึงปัจจุบัน ก็ยังคงมีการดำเนินเรื่อง แบบเดิมๆ หากความแปลกใหม่ได้น้อย ทำให้ไม่สามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้ รวมถึงต้นทุนการผลิต ภาพยนตร์ในบางเรื่องมีมากเกินไปจนเกิดความจำเป็น บวกกับปัญหาทางเศรษฐกิจของบ้านเมืองที่ยังคงเป็น ปัญหาค้างคาไรทางออก นอกจากนี้ยังมีเรื่องของกระแสการละเมิดลิขสิทธิ์ภาพยนตร์ที่นับวันยิ่งทวีความรุนแรง มากขึ้น การขยายตัวของธุรกิจเครื่องเล่น วีซีดี ดีวีดี ก็มีมากขึ้นตามลำดับ สอดรับกับพฤติกรรมชม ภาพยนตร์ของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปที่มักนิยมดูภายในบ้าน นอกจากเรื่องนั้นจะเป็นที่สนใจจริงๆ ที่ขาด

มิได้คือ สำนึกในการอนุรักษ์หนังไทยของคนไทยยังมีน้อยกว่าที่ควรจะเป็น เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากการเข้ามาของภาพยนตร์ต่างประเทศ กอปรกับสังคมบ้านเราที่เป็นแบบบริโภคนิยมและประชานิยม ที่ล้วนไหลตามกระแสในการเสพของนอก ภาพยนตร์ต่างประเทศจนบางครั้งหลงลืมคุณค่าของหนังไทย ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ล้วนเป็นสิ่งที่ทำให้หนังไทยในทุกวันนี้ยังไม่พัฒนาไปถึงจุดที่ควรจะเป็น

หนังรัก ถือได้ว่าเป็นภาพยนตร์ตระกูลหนึ่ง (genre) ซึ่งเป็นที่นิยมมาเป็นระยะเวลายาวนานในโลภาพยนตร์ และสามารถสร้างรายได้อย่างมากมายให้กับผู้ผลิตและนายทุน ซึ่งนั่นก็หมายความว่าต้องผสมผสานไปกับองค์ประกอบต่างๆ อาทิ บทภาพยนตร์ที่ดี การเล่าเรื่องที่น่าสนใจ เทคนิคภาพยนตร์ที่สมจริง ตลอดจนนักแสดงที่มีความสามารถร่วมกันสร้างสรรค์ผลงาน และที่ขาดไม่ได้คือ การโฆษณาและระบบตลาด ที่ภาพยนตร์แต่ละเรื่องต้องให้ความสำคัญอย่างมาก

เรื่องราวความรักนั้น เป็นสิ่งนามธรรมที่เป็นเรื่องใกล้ตัว มนุษย์ทุกคนสัมผัสได้และมีความเข้าใจในมิติที่หลากหลาย ที่สำคัญทุกคนผ่านประสบการณ์ในด้านความรักที่ไม่เหมือนกันภายใต้กรอบของสังคมวัฒนธรรมเดียวกัน หนังรักเป็นภาพสะท้อนสิ่งต่างๆ ผ่านการดำเนินเรื่องที่เรียบง่าย ถือเป็นส่วนเติมเต็มทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกของผู้คนทั่วไปที่จินตนาการถึงความรักแบบที่คาดหวัง ภาพยนตร์ถือเป็นสื่อบันเทิงที่คนเหล่านั้นสามารถระบายออกทาง ความคิด จิตใจ เกิดกระบวนการสร้างภาพจินตนาการ อยากจะได้ อยากจะมี อยากจะเป็น เฉกเช่นเดียวกับที่หนังรักกำลังนำเสนอ แต่เมื่อกลับเข้าสู่โลกแห่งความเป็นจริง ภาพจินตนาการเหล่านั้นอาจเลือนหายไปบางคน แต่คนอีกกลุ่มหนึ่งอาจนำความทรงจำเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต เพื่อดำรงสุขอยู่ในโลกของความรักแบบที่ตั้งใจ

กระแสนิยมของหนังรักไทยในปัจจุบัน ไม่ได้มีเพียงแต่ความรักแบบอุดมคติที่ยึดถือกันมาอีกต่อไป ความหลากหลายทางสังคมเป็นพลังขับเคลื่อนแนวคิด วิธีการปฏิบัติที่นำมาสู่ความรักในรูปแบบต่างๆ ที่ปรากฏในภาพยนตร์ ไม่เพียงเฉพาะแต่ ชายรักหญิง หรือ หญิงรักชาย เท่านั้น ในปัจจุบันรูปแบบความรักที่แสดงออกมาให้เห็นและเปิดเผยมากยิ่งขึ้นคือ ภาพของการรักร่วมเพศ หรือ รักของเพศเดียวกัน (Homosexual) เป็นการนำเสนอเรื่องราวของเพศที่สามที่ประกอบอาชีพนางโชว์อย่างเรื่อง **“เพลงสุดท้าย”** ในปี พ.ศ.2549 ที่นำเอาบทประพันธ์เก่ามาเล่าใหม่ โดย พิศาล อัครเศรณี ผู้กำกับคนเดียวกับในปี พ.ศ.2528 ต่อมาที่เห็นได้ชัดในภาพยนตร์เรื่อง **“เพื่อน ภูริภักดิ์”** หนังรักแบบชายรักชาย โดยมีมือการกำกับของ พจน์ อานนท์ ในปีพ.ศ.2550 ที่ถือเป็นการเบิกโรงของหนังรักรูปแบบดังกล่าว อีกทั้งเป็นการแหวกสังคมกระแสหลักไปสู่กระแสทางเลือก ที่ตามมาด้วยกระแสวิพากษ์วิจารณ์มากมาย จากนั้นตามมาด้วยภาพยนตร์เรื่อง **“รักแห่งสยาม”** โดย มะเดี่ยว ชูศักดิ์ ศักดิ์วีระกุล ในปีเดียวกันที่สามารถกวาดรางวัลได้ในหลายสถาบัน ทั้งสองเรื่องเป็นหนังรักไทยที่แสดงออกซึ่งอัตลักษณ์ทางเพศ (Sexual Identities) ความคิด ตลอดจนภาพสะท้อนสังคมในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสื่อภาพยนตร์นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่าโดยส่วนใหญ่แล้วจะเน้นในมิติของปัจจัยการเลือกบริโภค รวมถึงผลกระทบของสื่อภาพยนตร์ที่มีต่อบุคคลและสังคม การศึกษาวิจัยใช้เชิงคุณภาพยังมีในปริมาณไม่มากนัก การวิจัยครั้งนี้จึงได้เล็งเห็นความสำคัญในบริบทเชิงคุณภาพ โดยศึกษาถึงตัวบท การสื่อความของภาพยนตร์ รวมถึงโลกทัศน์แนวคิดของผู้สร้างสรรค์งาน เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจและเข้าถึงภาพยนตร์ในมิติที่รอบด้านมากขึ้น

เหตุผลสำคัญในการศึกษา “หนังรัก” เริ่มจากกรอบแนวคิดในการศึกษาที่ว่า “หนังรัก” ถือเป็นภาพยนตร์ตระกูลที่มีความลึกซึ้ง สลับซับซ้อน และซ่อนบางสิ่งบางอย่างไว้ให้ผู้ชม ภาพต่างๆ ที่ปรากฏผ่านสายตามักมีความหมายซ่อนอยู่อย่างมีนัยยะสำคัญ ตลอดจนเรื่องของภาพตัวแทน (Representation) ในมิติของชายและหญิง ชายและชาย หญิงและหญิง โดยมีเรื่องราวของความรักเป็นตัวสอดผสานที่เกิดขึ้นจากการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social construction of reality) ให้ปรากฏในภาพยนตร์เหล่านั้น สิ่งเหล่านี้หากเกิดขึ้นจริงในสังคมหลายคนอาจจับไม่ได้ วิธีการที่สนองได้ดีที่สุดคือ ปลดปล่อยจินตนาการผ่านแผ่นฟิล์ม ที่ซึ่งสามารถทำได้ทุกอย่างที่ปรารถนา เป็นเหตุให้ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงระยะเวลาในการศึกษาภาพยนตร์ตระกูลรักของไทย ให้มีความร่วมสมัยและใกล้เคียงกับภาวะปัจจุบันที่สุด โดยทำการศึกษาภาพยนตร์ไทยในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2548-2552 ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 230 เรื่อง โดยแยกได้เป็น พ.ศ.2548 (38 เรื่อง), พ.ศ.2549 (44 เรื่อง), พ.ศ.2550 (46 เรื่อง), พ.ศ.2551 (52 เรื่อง), พ.ศ.2552 (50 เรื่อง)

จะเห็นได้ว่านับตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 จนถึงปี พ.ศ.2552 นั้น มีปริมาณของภาพยนตร์จำนวนมากถึง 230 เรื่อง โดยแยกตระกูลเฉพาะหนังรักออกมาได้รวม 46 เรื่อง โดยเนื้อหาหนังจะมีความโดดเด่นในเรื่องของความรักเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นความรักแบบวัยรุ่น ครอบครัว เพื่อน ชาย-หญิง ชาย-ชาย หญิง-หญิง โดยไม่มีเรื่องของเรื่องเร้นลับ ความเชื่อ ภูตผี วิญญาณ หรือเรื่องราวของตลก มาเกี่ยวข้องจะสังเกตได้ว่าปริมาณหนังรักในแต่ละปีที่ศึกษานั้น มีปริมาณที่มากขึ้นตามลำดับ นั้นแสดงให้เห็นนัยยะสำคัญของมิติรักที่ยังคงเป็นกระแสนิยมของผู้ชมทั่วไป โดยจากปี 2548 (6 เรื่อง) ถึง 2552 (13 เรื่อง) มีปริมาณที่เพิ่มมากขึ้นถึง 1 เท่าตัว

ต่อมาในปี พ.ศ.2553-2555 หนังรักในยุคนี้เริ่มมีทิศทางที่ชัดเจนและหลากหลายมากขึ้น ในการกำเนิดเรื่องราวที่เน้นไปในเรื่องของเพศวิถี (Sexuality) ที่เลื่อนไหล การเกิดขึ้นของหนัง **หญิงรักหญิง** เริ่มปรากฏชัดอย่างในเรื่อง **“YES or NO อยากรักก็รักเลย”** (2553) โดย สรวิดี วงศ์สมเพ็ชร เรื่อง **“SHE เรื่องรักระหว่างเธอ”** (2555) โดย สรัญญา น้อยไทย ต่อมาล่ำสุดกับผลงานของผู้กำกับฝีมือดีสองท่าน คือเรื่อง **“It's get better ไม่ได้ขอให้มารัก”** (2555) โดย ธัญญ์วารินทร์ สุขพิสิษฐ์ ซึ่งนำเสนอภาพความหลากหลายทางเพศที่ทั้งสับสนและเลื่อนไหลในแบบฉบับ ชายรักชาย ชายรักหญิง เพศที่สาม ทอมดี เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึงผลงานล่าสุดของ มะเดี่ยว ชูเกียรติ ตักดีวีระกุล ในเรื่อง

“HOME ความรัก ความสุข ความทรงจำ” (2555) ที่เล่าเรื่องราวความรักแบบแฝงแฉ่คิดมากมายทั้งชายและหญิง ส่วนเรื่องอื่นๆ ที่ไม่ได้นำเสนอ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นหนังรักวัยรุ่นทั่วไปที่มีการเล่าเรื่องแบบเปิดเผยมากขึ้น นำเสนอความเป็นจริงในด้านที่ไม่ค่อยนิยมเล่ามาก่อนในหนังรักไทย อาทิ **“รักจัดหนัก Love not Yet”** และ **“น้ำตาลแดง”** ภาคแรกและภาคที่สอง เป็นต้น

ปรากฏการณ์ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นเพียงแนวคิดเริ่มต้นในโครงการวิจัย ลำดับต่อไปก็เป็นการเดินทาง เข้าไปสู่โลกของภาพยนตร์แนวก่อน หรือตระกูลหนังรักของไทย ที่ปรากฏต่อสายตามาเป็นระยะเวลายาวนาน ผู้วิจัยในฐานะนักวิชาการทางด้านภาพยนตร์ สังกัดวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นสถาบันที่มุ่งผลิตนักศึกษาเพื่อป้อนสู่โลกการทำงานในวงการภาพยนตร์ไทยในอนาคต อีกทั้งเป็นสถาบันที่ใหม่ไปด้วยแนวคิด วิธีการเรียนการสอน ยังคงต้องมีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรทางด้านภาพยนตร์ให้มีความทันสมัย ทันต่อสภาวการณ์ของโลกร่วมสมัย เพื่อพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้มีความสามารถรอบด้านแบบ บูรณาการ (Integration) ทั้งทาง ด้านเทคนิค วิธีการ การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ตลอดจนการพัฒนาฐานคิด การสร้างสรรค์ผลงาน ความรู้ความสามารถในลักษณะสหวิทยาการ (Interdisciplinary)

จากมุมมองดังกล่าวก่อเกิดให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา **“การประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรักและภาพสะท้อนสังคมในหนังรักไทย”** ซึ่งเป็นเรื่องราวที่มีความเป็นปัจจุบัน ร่วมสมัยและใกล้ตัว โดยเรื่องราวของความรักนั้นเวียนว่ายอยู่รอบตัวมนุษย์ทุกคนอยู่ตลอดชีวิต แต่มีวิธีการที่ต่างๆ เจก เช่นที่ปรากฏในหนังรักไทยนั้น มีความหลากหลายและเลื่อนไหลไปตามยุคสมัย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงพยายามเลือกช่วงเวลาศึกษาให้ใกล้ความเป็นปัจจุบันมากที่สุดคือในช่วงระหว่างปี **พ.ศ.2548-2552** เพื่อที่จะเห็นภาพความแตกต่างหลากหลายของความรัก รวมถึงการแสดงออกซึ่งความรักนอกกรอบของสังคมและวัฒนธรรมจนอาจกล่าวได้ว่ายุคนี้เป็นยุคที่ภาพยนตร์มีความหลากหลายมากที่สุดกว่าได้ โดยเฉพาะความหลากหลายและลึกลับทางเพศ ที่เริ่มเด่นชัดและทยอยปรากฏสู่สายตาสาธารณชนบนแผ่นฟิล์มในยุคดิจิทัลมาช่วงเวลาหนึ่ง

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาพรวมของภาพยนตร์ไทยในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2548-2552 โดยผ่านภาพยนตร์ไทยตระกูลรัก
2. เพื่อศึกษาแนวคิดและโลกทัศน์ในมิติด้านต่าง ๆ ของผู้สร้างภาพยนตร์ตระกูลรักของไทย พ.ศ.2548-2552
3. เพื่อศึกษาภาพสะท้อนทางสังคม วัฒนธรรม อัตลักษณ์ รวมถึงมิติด้านต่าง ๆ ที่ถูกประกอบสร้างผ่านภาพยนตร์

ขอบเขตของโครงการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของศึกษาในเรื่อง “การประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรัก และภาพสะท้อนสังคมในหนังรักไทย พ.ศ.2548-2552” โดยการพิจารณาคัดเลือกเฉพาะภาพยนตร์ตระกูลรัก ซึ่งจะต้องเป็นภาพยนตร์ที่มีแนวเรื่องเกี่ยวข้องกับความรักในมิติต่างๆ โดยมีได้มีเรื่องราวอื่นๆ เกี่ยวข้อง อาทิ หนังผี หนังตลก หนังผีตลก หนังผจญภัย ตลอดจนหนังนอกกระแสทุกประเภท อีกทั้งยังต้องเป็น เรื่องที่มีการฉายผ่านโรงภาพยนตร์และเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย โดยวัดจากความนิยม รายได้ รวมถึงรางวัลจากสถาบันต่างๆ เพื่อทำการศึกษาถึงการประกอบสร้างเรื่องราว สุนทรียะในเรื่องความรัก ความหมาย ภาพสะท้อนสังคม อุดมลักษณ์ที่ปรากฏในภาพยนตร์

ในส่วนของการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกนั้น จะทำการคัดเลือกเฉพาะผู้สร้างที่มีผลงานเป็นที่รู้จักในช่วงระหว่างปีการศึกษา วิจัย คือ พ.ศ.2548-2552 โดยเป็นผู้สร้างจากผลงานระดับคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ มีความโดดเด่น รวมถึงมีเอกลักษณ์ทางศิลปะที่ปรากฏ โดยอาจมีรายได้ของภาพยนตร์ หรือรางวัลเป็นเครื่องการันตีผลงาน ในส่วนของประเด็นที่สัมภาษณ์นั้น จะเกี่ยวข้องกับมุมมองความคิด ทศนคติ โลกทัศน์ ส่วนประกอบต่างๆ รวมถึงแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อค้นหา ความหมายและองค์ประกอบในการสร้างสรรค์หัตถ์ในบริบทของความรัก รวมถึงเรื่องราวที่เป็นภาพสะท้อนสังคมในมิติต่างๆ เพียงพอที่จะตอบคำถามตามวัตถุประสงค์วิจัยและเกิดองค์ความรู้ใหม่ได้

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

ภาพยนตร์ไทย หมายถึง ภาพยนตร์ไทยที่ผลิตขึ้นเพื่อความบันเทิง โดยผู้สร้างคนไทย เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปและมีการออกฉายตามโรงภาพยนตร์ชั้นนำ นักแสดงหลักในเรื่องเป็นคนไทย

กลุ่มผู้สังสาร หรือ ผู้ผลิตภาพยนตร์ หมายถึง บุคลากรในกลุ่มผู้ผลิตภาพยนตร์ โดยเฉพาะผู้กำกับภาพยนตร์ และ ผู้เขียนบทภาพยนตร์ ที่ได้รับการยอมรับ มีผลงานอย่างต่อเนื่อง และเป็นที่รู้จัก

ของคนโดยทั่วไป ทั้งหน้าเก่าและหน้าใหม่ในวงการ ไม่จำกัดระยะเวลาประสบการณ์ในวงการ เพราะถือเป็นแกนหลักในการกำหนดเนื้อเรื่อง ควบคุมการทำงาน กำหนดทิศทางภาพยนตร์

ความหลากหลายของภาพยนตร์ไทย หมายถึง ภาพยนตร์ไทยในปัจจุบันที่มีความหลากหลายในเชิงรูปแบบ ประเภท เนื้อหา เนื้อเรื่อง วิธีการเล่าเรื่อง นักแสดง การแสดงออกด้านความหลากหลายทางเพศในภาพยนตร์ ตลอดจนกระบวนการผลิต เทคนิควิธี แสง สี เสียง ทุกอย่างที่ประกอบกันเป็นภาพยนตร์แต่ละเรื่อง ซึ่งมีหลายองค์ประกอบที่ต่างจากภาพยนตร์ในอดีต

การประกอบสร้าง หมายถึง การสร้างเรื่องราว การกำหนดคุณลักษณะของตัวละคร ตลอดจนกระบวนการสร้างความหมายและการถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านภาพยนตร์ไทยแนวรัก ผ่านการเล่าเรื่อง การดำเนินเรื่องราวต่างๆ โดยความหมายที่ปรากฏอาจมีได้นำเสนอตรงๆ แต่อาจเป็นความหมายแฝง อีกทั้งการประกอบสร้างเรื่องต่างๆ นั้น อาจไม่ตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบัน แต่เป็นการสร้างเรื่องราวให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องของภาพยนตร์

สุนทรียะแห่งรัก หมายถึง อารมณ์ ความรู้สึก ความอึดอึด การคล้อยตามของผู้ชมที่มีต่อรูปแบบความรัก การพิจารณาจากเรื่องราวความรักของตัวละครที่ปรากฏในภาพยนตร์ สุนทรียะในที่นี้ไม่จำกัดแต่เพียงรูปแบบความรักที่สมบูรณ์แบบ แต่อาจเป็นความรักที่ไม่สมบูรณ์แล้วสามารถแก้ปัญหาให้กลับมาสู่ความสุขของตัวละครได้ เพียงแต่การเข้าถึงสุนทรียะของผู้ชมอาจแตกต่างกันตามแต่บริบทหรือภูมิหลัง นอกจากนั้นยังรวมถึงศิลปะของภาพยนตร์ในการทำให้ผู้ชมคล้อยตาม อาทิ การเล่าเรื่อง นักแสดง เวลา สถานที่

หนังรักไทย หรือ ภาพยนตร์ตระกูลรัก หมายถึง ภาพยนตร์ไทยในปัจจุบัน ที่มีเรื่องราวความรักเป็นแกนหลักของเรื่อง โดยไม่มีเนื้อหาหนึ่งแนวอื่นๆ ร่วมอยู่ด้วย อาทิ หนังผี หนังตลก หนังผีตลก หนังผจญภัย ตลอดจนหนังนอกกระแสทุกประเภท อีกทั้งยังต้องเป็นเรื่องที่มีการฉายผ่านโรงภาพยนตร์ และเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย โดยแบ่งเป็น (1) หนังรักวัยรุ่นสนุกสนาน (2) หนังรักโรแมนติก (3) หนังรักแนวครอบครัว (4) หนังรักหลากหลาย โดยทั้ง 4 แบบที่กำหนด ถือได้ว่าครอบคลุมหนังรักของไทยที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน

หนังรักวัยรุ่นสนุกสนาน หมายถึง ภาพยนตร์แนวรักแบบใสๆ โดยมีวัยรุ่นเป็นตัวดำเนินเรื่อง เรื่องราวในภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะเป็นความรักในวัยเรียน สนุกสนาน และจบแบบแฮปปี้เอนด์

หนังรักโรแมนติก หมายถึง ภาพยนตร์รักแบบหวานซึ้ง โดยเป็นเรื่องราวความรักที่มีอารมณ์สุนทรี มีสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์สวยงาม โรแมนติก เรื่องราวชีวิตรักหวานซึ้ง เศร้าหมอง ดราม่า โดยเนื้อหาส่วนใหญ่จะเล่นกับความรู้สึกของผู้ชม

หนังรักแนวครอบครัว หมายถึง ภาพยนตร์แนวรักที่นำเสนอเรื่องราวความรักในครอบครัว พ่อ แม่ ลูก โดยอาจมีปมขัดแย้ง ปัญหาครอบครัว การเลี้ยงดู ความรักและเอาใจใส่ ความสนุกสนาน โดยเนื้อหาส่วนใหญ่จะดำเนินเรื่องโดยมีครอบครัวเป็นจุดเชื่อมโยง

หนังรักหลากหลาย หมายถึง ภาพยนตร์แนวรักหลากหลายอารมณ์ หลากหลายรูปแบบ โดยเน้นการนำเสนอเรื่องราวความรัก ระหว่างเพศ และ เพศเดียวกัน เนื้อหาส่วนใหญ่อาจยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมกระแสหลัก แต่เป็นกลุ่มของภาพยนตร์ที่สะท้อนเรื่องราวในสังคมได้อย่างดี ทั้งในมิติของความรัก เพศวิถี และเพศสภาพ ตลอดจนปัญหาของความรัก กับการยอมรับของสังคม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.ประโยชน์ในเชิงวิชาการ งานวิจัยสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ในบริบททางการเรียนการสอนทางด้านภาพยนตร์และด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 2.ประโยชน์ในเชิงวิชาชีพ งานวิจัยสามารถแสดงให้เห็นถึงปรากฏการณ์ แนวคิด โลกทัศน์ ในมิติต่างๆ ของตัวภาพยนตร์และผู้สร้างภาพยนตร์ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการพัฒนาและอนุรักษ์ภาพยนตร์ในเชิงศิลปวัฒนธรรมของไทย
- 3.ประโยชน์ในเชิงสังคม งานวิจัยสามารถเป็นภาพสะท้อนทางสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏผ่านสื่อภาพ ยนตร์เพื่อสร้างการตระหนักรู้ถึงข้อดี ข้อเสีย ของเรื่องราวต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตภายใต้สังคมปัจจุบัน
- 4.เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ของวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคมและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มุ่งพัฒนางานวิชาการในทุกๆ ด้าน

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม / สารสนเทศที่เกี่ยวข้อง

1.แนวคิดเกี่ยวกับการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ (Film Narrative)

ในการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ วิธีการหนึ่งที่มนุษย์ใช้ก็คือการเล่าเรื่อง (Narrative) เนื่องจากในการสื่อสาร มนุษย์ใช้ภาษาเพื่อเล่าเรื่องต่างๆ ระหว่างกัน ทำให้มนุษย์เข้าใจและได้เรียนรู้เหตุการณ์ต่างๆ รอบตัว การเล่าเรื่องถูกพัฒนาเป็นศาสตร์สาขาวิชาหนึ่ง โดยถูกนำมาใช้ในการเล่าเรื่องของบันเทิงคดีประเภทต่างๆ เพื่อการสื่อสารด้านอารมณ์และสร้างความตื่นตาตื่นใจ เช่น นิทาน ตำนาน การรายงานข่าว สารคดี รวมไปถึงภาพยนตร์

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์นั้นเป็นการเล่าเรื่องผ่านสถานที่ ท่วงท่าของตัวละคร และมุมกล้อง ซึ่งช่วยให้การเล่าเรื่องดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถสรุปเกณฑ์ได้ดังนี้ (กาญจนา แก้วเทพ, 2542, น. 157-162)

1.โครงเรื่อง (Plot) นับเป็นองค์ประกอบสำคัญของเรื่อง เนื่องจากเป็นการลำดับเหตุการณ์ในเรื่องอย่างต่อเนื่อง โดยพัฒนาจากความขัดแย้งที่เกิดขึ้น โดยแบ่งขั้นตอนการเล่าเรื่องได้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นการเริ่มเรื่อง (Exposition) เป็นการชักจูงความสนใจของผู้ชมให้ติดตามเรื่องราวโดยมีการแนะนำตัวละคร แนะนำฉากหรือสถานที่ เปิดประเด็นขัดแย้งเพื่อชวนติดตาม การเริ่มเรื่องไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับเหตุการณ์ แล้วแต่การสร้างสรรค์ของผู้กำกับแต่ละคน

1.2 ขั้นการพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) คือ การที่เรื่องราวดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ปมปัญหาและความขัดแย้งเริ่มทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น เริ่มสร้างความอึดอัดใจให้กับตัวละคร ทำให้ผู้ชมเกิดความสนใจที่อยากจะติดตามเรื่องราวต่อไป

1.3 ขั้นภาวะวิกฤต (Climax) ความขัดแย้งพุ่งขึ้นสูงสุดถึงจุดแตกหัก และตัวละครอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้ชมยากที่จะเข้าใจได้ว่าตัวละครจะตัดสินใจอย่างไร

1.4 ขั้นภาวะคลี่คลาย (Falling Action) ขั้นตอนหลังจากจุดวิกฤตได้ผ่านพ้นไป เนื่องจากปัญหาหรือเงื่อนไขต่างๆ ได้เปิดเผยหรือแก้ไขได้ แต่ก็ยังถือว่ายังไม่ใช่จุดสิ้นสุดของเรื่อง เนื่องจากในตอนท้ายเรื่อง ภาพยนตร์อาจปิดประเด็นอย่างสมบูรณ์หรือไม่ก็อาจจะสร้างประเด็นใหม่มาให้ผู้ชมได้คิดต่อก็เป็นได้

1.5 ขั้นการยุติเรื่องราว (Ending) การสิ้นสุดของเรื่องราวทั้งหมด โดยอาจมีจุดจบได้หลายลักษณะ เช่น จบลงอย่างมีความสุข สิ้นสุด หรือทิ้งท้ายไว้ให้คิด เป็นต้น ซึ่งจุดจบของเรื่องนับว่าเป็นศิลปะอย่างหนึ่งของการเล่าเรื่อง เพราะทำให้ผู้ชมรู้สึกอยากรู้และมีอารมณ์ร่วมกับเรื่องเล่าได้เป็นอย่างดี

2. ความขัดแย้ง (Conflict) เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะทำให้เข้าใจเรื่องราวได้กระจ่างชัดยิ่งขึ้น เพราะแท้ที่จริงแล้วคือ การสานเรื่องราวบนความขัดแย้งนั่นเอง ดังที่ได้จำแนกความขัดแย้งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

2.1 ความขัดแย้งระหว่างคนกับคน คือ การที่ตัวละครสองฝ่ายไม่ลงรอยกัน หรือพยายามต่อต้าน ทำลายล้างกัน เช่น การไม่ถูกกันของคนสองตระกูล เป็นต้น

2.2 ความขัดแย้งกับพลังภายนอก คือ ความขัดแย้งระหว่างคนกับธรรมชาติ หรือ คนกับสิ่งที่เหนือธรรมชาติ เช่น ความขัดแย้งระหว่างคนกับผีสิง เป็นต้น

2.3 ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร คือ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในตัวละคร ซึ่งมีความสับสนหรือยุ่งยากลำบากใจในการตัดสินใจเพื่อกระทำการใดอย่างหนึ่ง เช่น ความรู้สึกขัดแย้งกับกฎเกณฑ์ทางสังคม หรือขัดแย้งกับสำนึกที่รับผิดชอบ เป็นต้น

3. แก่นเรื่อง (Theme) หมายถึง ความคิดหลัก หรือ ความคิดรวบยอด ที่เจ้าของเรื่องต้องการนำเสนอ ซึ่งผู้รับสารสามารถค้นพบความหมายหรือใจความสำคัญของเรื่องได้จากการสังเกตองค์ประกอบต่างๆ ในการเล่าเรื่อง เช่น ตัวละคร บรรทัดฐานและค่านิยม เป็นต้น แก่นเรื่องเป็นเหมือนศูนย์กลางของเรื่องที่อยู่กับความต้องการที่จะสื่อสารกับคนดู ซึ่ง Boggs (อ้างถึงใน สุภา จิตติวสุรัตน์, 2545, น. 24) แบ่งแก่นเรื่องออกเป็น 5 ประเภทได้แก่ แก่นเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรม ชีวิต ธรรมชาติของมนุษย์ การวิพากษ์สังคม คำถามเชิงปรัชญา

ปกติแล้วเรื่องเล่าเรื่องหนึ่งจะมีแก่นเรื่องหลักเพียงหนึ่งแก่นเรื่อง โดยที่อาจมีแนวคิดย่อยอีกหลายแนวคิดที่คอยสนับสนุนแก่นเรื่อง ถึงแม้ว่าในเรื่องหนึ่งจะมีแนวคิดปลีกย่อยอยู่หลายความคิดก็ตาม แต่แนวคิดย่อยทั้งหมดก็จะมีลักษณะร่วมกันบางประการ หรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งสิ้น ดังนั้น การพิจารณาแก่นเรื่องควรจะต้องสังเกตแนวคิดย่อยควบคู่ไปด้วย เพราะจะทำให้เราสามารถเข้าใจเรื่องราวได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

4.ตัวละคร (Character) หมายถึงบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเรื่องราวในเรื่องเล่า นอกจากนี้ยังหมายรวมถึงบุคลิกลักษณะของตัวละคร ไม่ว่าจะเป็นรูปร่างหน้าตา หรืออุปนิสัยใจคอของตัวละครด้วย โดยตัวละครแต่ละตัว จะต้องมียอดประกอบ 2 ส่วนเสมอ นั่นคือ ในส่วนที่เป็นความคิด (Conception) และส่วนที่เป็นพฤติกรรม ซึ่งทั้งหมดนำไปสู่บทสรุปของเรื่องราวทั้งหมด มีส่วนสำคัญในการบอกถึงพัฒนาการในเรื่อง ผลที่ปรากฏ และบอกผลกระทบของความขัดแย้ง โดยในการวิเคราะห์จะศึกษาถึงลักษณะทางประชากรศาสตร์ ลักษณะภายนอกของตัวละคร การแสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่บ่งบอกถึงนิสัยของตัวละคร รวมไปถึงพัฒนาการของตัวละครด้วย

5.ฉาก (Setting) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของเรื่องเล่าทุกประเภท เพราะเหตุการณ์และตัวละครไม่สามารถดำเนินไปโดยปราศจากพื้นที่ได้ ดังนั้น ฉากมีความสำคัญในการรองรับและสร้างความต่อเนื่องของเหตุการณ์ อีกทั้งยังสามารถบ่งบอกถึงความหมายบางอย่างของเรื่องหรือผู้กำกับ ตลอดจนการกระทำของตัวละครได้ด้วย ฉากก็คือสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ขึ้นในเรื่อง ซึ่งการสร้างฉากต้องให้รายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่และสภาพแวดล้อม เพื่อให้ผู้ชมเกิดคล้อยตามและเชื่อว่าเรื่องนั้นเกิดขึ้นจริง ในภาพยนตร์บางเรื่องผู้กำกับพยายามให้ฉากในเรื่องเป็นโลกจำลองซึ่งจำลองสถานการณ์ที่คนเราเองอาจเผชิญได้ในโลกแห่งความเป็นจริง

6.มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of View) หมายถึง การมองเหตุการณ์เข้าใจพฤติกรรมของตัวละครในเรื่องผ่านสายตาของตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง หรือหมายถึง การที่ผู้เล่ามองเหตุการณ์จากวงในใกล้ชิด หรือจากวงนอกในระยะห่างๆ ซึ่งแต่ละจุดยืนมีความเชื่อที่ต่างกัน จุดยืนในการเล่าเรื่องมีความสำคัญต่อการเล่าเรื่อง เพราะจุดยืนจะมีผลต่อความรู้สึกของผู้ชมและมีผลต่อการชักจูงอารมณ์ของผู้เสพเรื่องเล่า Louise Giannetti (อ้างถึงใน ธนิต ชนะกุลมาส, 2547, น. 57) จัดแบ่งมุมมองพื้นฐานในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ไว้ 4 ประเภท คือ

6.1 การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่หนึ่ง (The First-Person Narrator) คือ การที่ตัวละครเอกของเรื่องเป็นผู้เล่าเอง ตัวละครเอกในเรื่องมักเอ่ยคำว่า “ฉัน” หรือ “ผม” อยู่เสมอ

6.2 การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน (The Omniscient Point of View) คือ การเล่าเรื่องที่ไม่ต้องมีข้อจำกัด สามารถหยั่งรู้ถึงจิตใจของตัวละครทุกตัว สามารถเคลื่อนย้ายเหตุการณ์ สถานที่ และข้ามพ้นข้อจำกัดด้านเวลา สามารถย้อนอดีต ก้าวไปสู่อนาคต และสามารถสำรวจความคิดความฝันของตัวละครได้อย่างไร้ขอบเขต การเล่าเรื่องแบบนี้มักจะถูกนำมาใช้ในงานภาพยนตร์มากที่สุด

6.3 การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่สาม (The Third-Person Narrator) คือ การที่ผู้เล่ากล่าวถึงตัวละครตัวอื่นๆ เหตุการณ์อื่นๆ ที่ตัวเองพบเห็นหรือเกี่ยวพันด้วย

6.4 การเล่าเรื่องจากมุมมองที่เป็นกลางหรือจากมุมมองภายนอก (The Objective Point of View) เป็นมุมมองที่ผู้สร้างพยายามให้เกิดความเป็นกลาง ปราศจากอคติในการนำเสนอ เป็น การเล่าเรื่องที่ไม่สามารถเข้าถึงอารมณ์ตัวละครได้อย่างลึกซึ้ง เนื่องจากการเล่าเรื่องจากมุมมอง ภายนอก เป็นการสังเกตหรือรายงานเหตุการณ์ โดยให้ผู้ชมตัดสินเรื่องราวเอง การเล่าเรื่องชนิดนี้พบ บ่อยในภาพยนตร์ข่าว สารคดี รวมทั้งภาพยนตร์แนวสมจริง

7.การสื่อสารผ่านภาพและเสียง (The Visual & Sound Images) ถือเป็นเครื่องมือในการ สร้างจินตนาการและอารมณ์ร่วมให้แก่ผู้ชมภาพยนตร์ ซึ่งมีอยู่ 2 ด้านด้วยกัน ดังนี้

7.1 การสื่อสารผ่านภาพ (The Visual Image) ภาพจะทำหน้าที่บอกเล่าข้อเท็จจริง (Factual) สภาพแวดล้อม (Environmental) ช่วยแปลความหมาย (Interpretation) แสดงสัญลักษณ์ (Symbol) และบอกลักษณะเฉพาะต่างๆ (Coupling) ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อการเชื่อมต่อนจินตนาการ อารมณ์ความรู้สึก การดำเนินเรื่อง การสร้างความหมาย และการรับรู้ความหมายของผู้รับสาร โดยจะ พิจารณาจากขนาดภาพและมุมกล้อง ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในกระบวนการสร้างภาพยนตร์ซึ่งสื่อ ความหมายได้เป็นอย่างดี ระยะของภาพหรือกรอบภาพในลักษณะต่างๆ ย่อมให้ความหมายที่แตกต่าง กัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อการรับรู้ความหมายของผู้ชม ตัวอย่างเช่น การใช้ระยะภาพแบบต่างๆ เพื่อสื่อ ความหมายของตัวละคร เช่น การใช้ภาพ Close-up เพื่อสื่ออารมณ์ของตัวละคร เป็นต้น

7.2 การสื่อสารผ่านเสียง (The Sound Image) เสียงสามารถใช้เพื่อเน้นให้ภาพนั้นมี ความสำคัญมากขึ้น และการฟังแม้จะจำได้ไม่นาน แต่ทำให้เกิดจินตนาการได้มากกว่าการจำที่เกิดจาก การมองด้วยตา เสียงที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น มีหลายประเภท เช่น เสียงบรรยาย เสียงประกอบที่ใช้ สร้างบรรยากาศของภาพให้เหมือนจริง รวมไปถึงเสียงดนตรีที่ส่งผลต่ออารมณ์ และความรู้สึกของผู้รับ สาร

สำหรับการวิจัยเรื่อง “การประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรัก และภาพสะท้อนสังคมในหนังรักไทย” จำเป็นต้องใช้กรอบคิด องค์ประกอบในการเล่าเรื่อง เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ตัวบทภาพยนตร์ที่ ศึกษา องค์ประกอบการเล่าเรื่องในภาพยนตร์จะช่วยทำให้การศึกษาตัวบทเห็นภาพชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะความหมายแฝงที่อยู่ในภาพยนตร์

2. แนวคิดด้านภาพยนตร์กับการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Film and The social construction of reality)

แนวคิดเรื่องการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม (The social construction of reality)¹ เป็นหนึ่งในแนวคิดที่อยู่ภายใต้กรอบคิดวัฒนธรรมศึกษา (Cultural Studies) ซึ่งแนวคิดนี้มองการวิเคราะห์สื่อมวลชนว่าไม่ได้เป็นเพียงแค่ช่องทางการสื่อสาร (Channel) ในกระบวนการสื่อสารสำหรับการเผยแพร่และถ่ายทอดวัฒนธรรมเท่านั้น แต่สื่อมวลชนยังเป็นแหล่งกำเนิดในการสร้างสรรค์ ของสังคม เพราะการสื่อสารนั้นเป็นกระบวนการทางสัญลักษณ์ที่ทำการสร้างสรรค์ รักษา แก้ไข และตกแต่งความเป็นจริงหนึ่งๆ ด้วย

แนวคิดการสร้างความเป็นจริงทางสังคมมองว่า สิ่งที่เราเรียกว่า “ความเป็นจริง” (Reality)² นั้นมิใช่สิ่งที่มีอยู่แล้ว แต่เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น (Construct) และเชื่อว่าในสังคมยุคปัจจุบันนี้ สื่อมวลชนเป็นสถาบันสำคัญที่จัดวางรูป (Structure) ความเป็นจริง และการสร้างความเป็นจริงทางสังคมของสื่อมวลชนนั้นจะส่งผลกระทบได้หลายระลอก ทั้งระยะแรก ระยะที่สอง และระยะยาว

ผลกระทบระยะแรกคือ การเก็บข้อมูลเข้าสู่คลังความรู้ (Stock of Knowledge) ซึ่งจะสร้างทัศนคติและค่านิยมต่างๆ หลังจากนั้นจะเป็นระยะที่สอง คือมีปฏิกิริยาตอบสนองหรือต่อต้านสิ่งที่ได้รับ และเมื่อเวลาผ่านไป ข้อมูลข่าวสารที่สะสมกันไว้มากๆ เข้า ก็จะถูกจัดระบบและห่อหุ้มผู้รับสารจนกลายเป็นโลกแห่งความเป็นจริงที่ถูกสร้างขึ้น

Stuart Hall ผู้ร่วมก่อตั้งศูนย์ศึกษาวัฒนธรรมร่วมสมัยแห่งมหาวิทยาลัยเบอร์มิงแฮมเสนอว่า สื่อเป็นกลไกด้านอุดมการณ์ของสังคม โดยที่ไม่ได้ทำการครอบงำสังคม หรือเป็นเพียงตัวสะท้อนอุดมการณ์แบบหยาบๆ เท่านั้น แต่สื่อทำหน้าที่เป็น “ตัวประกอบสร้างความเป็นจริงของสังคม” (Social Construction of Reality)

วิธีการศึกษาอุดมการณ์ในสื่อตามแนวคิดการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคมนั้นมีสองวิธี คือ วิธีแรกทำการวิเคราะห์อุดมการณ์ที่ปรากฏอยู่ในตัวบท (Textual) หรือผลผลิตของสื่อ เช่น การใช้ภาษา การวิเคราะห์ความหมายโดยนัย เป็นต้น ควบคู่ไปกับการวิเคราะห์กระบวนการบริโภคและการเปิดรับตัวบทนั้นของผู้รับสาร

¹ กาญจนา แก้วเทพ. สื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2541. หน้า 248-266.

² พนิดา หันสวาสดี. ผู้หญิงในภาพยนตร์: กระบวนการผลิตซ้ำภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสังคมไทย. ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. โดยการสนับสนุนจาก มูลนิธิ ไฮเน็ค เบิลล์ (HBF). หน้า 8-9.

วิธีการศึกษาแบบที่สอง คือการศึกษาอุดมการณ์ในปริณิชนของกระบวนการผลิตวัฒนธรรม (Cultural Production) และอุดมการณ์ที่มีในสังคมโดยรวม ดังเช่นงานของ Hobson ที่ให้ความสนใจเป็นพิเศษกับอุดมการณ์ที่ Gramsci เรียกว่า “สามัญสำนึก” (Common Sense) ซึ่งเป็นสิ่งที่ยอมรับกันโดยปริยายที่มีอยู่ในทุกๆ สังคม สามัญสำนึกนี้เป็นประเภทของอุดมการณ์ที่ทำงานอย่างมีพลังในชีวิตประจำวัน³

3.แนวคิดเกี่ยวกับภาพตัวแทน (Representation)

ฮอลล์ (Hall, อ้างถึงใน พรพรรณ สมบูรณ์บัติ, 2549, น. 33) กล่าวว่า ภาพตัวแทน (Representation) เป็นผลผลิตแห่งความหมายของภาพในใจคนเรา โดยมีภาษาเป็นสื่อกลางในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ แนวคิด และระบบสัญลักษณ์ ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าว ถือเป็นหัวใจหลักในการให้ความหมายแก่สิ่งต่างๆ ในโลกความจริง ไม่ว่าจะเป็นสิ่งของ ผู้คน เหตุการณ์ หรือความคิดที่เป็นนามธรรม และกระบวนการที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของทั้ง 3 สิ่งเข้าด้วยกัน เรียกว่า ภาพตัวแทน

นิค ลาซี (Nick Lacey, อ้างถึงใน พรพรรณ สมบูรณ์บัติ, 2549, น. 33) กล่าวถึง ภาพตัวแทนไว้ว่า เราสร้างความหมายกับสิ่งต่างๆ โดยให้ภาพที่เป็นตัวแทนสำหรับสิ่งเหล่านั้น สมาชิกวัฒนธรรมเดียวกันมักจะมีความคิด การรับรู้แนวคิด และภาพในใจที่ทำให้คิด รู้สึกเกี่ยวกับโลก รวมถึงการตีความโลกผ่านรหัสทางวัฒนธรรม (Cultural Code) ร่วมกัน ซึ่งความคิดและความรู้สึกเหล่านั้นคือ ระบบแห่งภาพตัวแทน (System of Representation) ที่อารมณ์ แนวคิด และภาพในใจจะแสดงออกมาเป็นภาพตัวแทน

สมสุข หินวิมาน (อ้างถึงใน นิรินทร์ เกตราไชยอนันต์, 2550 น. 13) กล่าวว่า การสร้างภาพตัวแทนนั้น มีวิธีการศึกษาจากความจริง 3 ชุด กล่าวคือ

กลุ่มที่ 1 จากมนุษยศาสตร์ดั้งเดิม จะอธิบายการสร้างภาพตัวแทนว่า เป็นการสร้างขึ้นมาเพื่อสะท้อนภาพที่เป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคม (Reflective Approach) เช่น การนำเสนอข่าว หรือรายการสารคดี ซึ่งเป็นรายการที่ถ่ายทอดเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในสังคมขึ้นมา แนวความคิดนี้ตั้งอยู่บนความเชื่อที่ว่า ความจริงมีอยู่แล้วในโลก และการสื่อสารเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เราเห็นความจริงนั้นๆ ความจริงเป็นเช่นไร สื่อจะสะท้อนออกมาให้เห็นเช่นนั้น ไม่มีการบิดเบือน หรือความสลับซับซ้อนอันใด เป็นการสร้างภาพตัวแทนอย่างตรงไปตรงมา

³ กาญจนา แก้วเทพ. (2549). ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา. สำนักพิมพ์ เอ็ดดิสัน เพรส โปรดักส์ จำกัด. กรุงเทพฯ. หน้า 307-309.

กลุ่มที่ 2 ให้ความสนใจกับการสร้างภาพตัวแทนที่เกิดมาจากตัวผู้ส่งสาร ที่ต้องการส่งสารบางอย่างไปยังผู้รับ และต้องการแปลความหมายตามที่ตนต้องการ เพราะสารที่ส่งไปเหล่านั้นมีความเฉพาะในตัวของมันเอง เป็นมุมมองโลกของตัวผู้ส่งสารเอง สิ่งนี้เรียกว่าการตั้งใจให้เป็นความจริง (Intentional Approach) แม้ว่าการสร้างภาพตัวแทนวิธีนี้จะมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น หากแต่เป็นวิธีการที่ใช้เพื่อการสื่อสารเฉพาะตัวเท่านั้น และหากผู้รับสารไม่สามารถตีความสารตามที่ผู้ส่งต้องการได้ ความพยายามทั้งหมดของผู้ส่งสารก็จะล้มเหลว

กลุ่มที่ 3 กลุ่มนี้จะใช้จุดยืนจากแนวคิดของสำนักวัฒนธรรมศึกษาที่สนใจเรื่องการประกอบสร้างความหมาย (Construction Approach) และได้รับอิทธิพลมาจากทฤษฎีปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenology) เชื่อว่า ภาพตัวแทนมิใช่การสะท้อน เลียนแบบ หรือ คั่นพบ หากแต่เป็นการประกอบสร้างส่วนเสี้ยวหนึ่งของโลกแห่งความเป็นจริง หรือที่รู้จักกันในชื่อของแนวคิด เรื่อง “การประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม” (Social Construction of Reality) การประกอบสร้างความเป็นจริงนี้ ไม่ได้สะท้อนความจริงทั้งหมด เหมือนกับการสะท้อนภาพที่เป็นจริง (Reflective Approach) หรือไม่ได้สนใจวิธีการมองโลกของผู้ใดผู้หนึ่ง เหมือนกับการตั้งใจให้เป็นความจริง หากแต่เป็นการเก็บเกี่ยวรวบรวมสัญญาณต่างๆ ที่ผู้คนในสังคมได้สร้างขึ้นมา แล้วรวมเอาความหมายเหล่านั้นๆ บรรจุเข้าไปในสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้เกิดความหมายใหม่ หากแต่ยังมีกลิ่นอายของสิ่งที่มีปรากฏอยู่เดิมแล้วในสังคม เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงกันของความหมายเดิมกับความหมายใหม่ แต่ความหมายใหม่ที่สร้างขึ้นมานั้น อาจเป็นสิ่งที่มียุติจริง หรืออาจสร้างมาจากที่ไม่มีจริงอยู่แล้ว และให้เป็นสิ่งที่ไม่มีจริงอีกครั้งหนึ่งก็เป็นได้ แต่ผลสุดท้ายของการสร้างคือ คนทั่วไปจะเชื่อว่าสิ่งเหล่านั้นมีอยู่จริง

ด้วยเหตุนี้สำนักวัฒนธรรมศึกษาจึงมักตั้งคำถามต่อสิ่งต่างๆ บนโลกนี้ว่า ถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร และมีความหมายอย่างไรเมื่อผ่านสื่อต่างๆ เช่น ภาพของชายรักร่วมเพศที่เป็นตัวตลก ชอบแต่งหน้าทาปาก ชอบกรีดกรีด ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยได้กลายเป็นภาพตัวแทนของกลุ่มชายรักชายในสังคมปัจจุบัน คำถามสำคัญจากมุมมองเรื่องภาพตัวแทนก็คือ ภาพดังกล่าวของกลุ่มชายรักชายถูกประกอบสร้างขึ้นมาได้อย่างไร

นอกจากนี้ มิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault) ก็ได้เสนอแนวความคิดที่ต่อยอดจากการประกอบสร้างโลกความเป็นจริง โดยให้ความหมายว่าการประกอบสร้างนั้น ไม่ได้มีการสร้างความหมายที่อาจมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนขึ้น หากแต่ยังมีเรื่องของอำนาจ (Power) ที่แฝงไว้ในการสร้างภาพตัวแทน กล่าวคือ การประกอบสร้างนั้นแสดงถึงอำนาจของผู้สร้าง (หรืออำนาจในสังคม) ที่ต้องการสื่อสารต่อผู้รับสาร เช่น ในกรณีของภาพชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น เป็นภาพที่เกิดจากการประกอบสร้างของผู้สร้างภาพยนตร์ที่ต้องการให้ภาพออกมาเป็นตัวตลก คือ มีลักษณะแต่งหน้าทาปาก หรือเป็นตัว

ละครที่สร้างสีสันให้กับภาพยนตร์ ซึ่งภาพที่เกิดขึ้นนี้ เป็นภาพที่เกิดจากการผสมผสานของภาพลักษณ์ชายรักชายในสังคมกับภาพที่ผู้สร้างภาพยนตร์ปรุงแต่งขึ้นมาเองตามบทบาททางเพศที่ผู้ชายเป็นใหญ่ในสังคม

โรลันด์ บาร์ธส์ (Roland Barthes) ได้แบ่งความหมายของการสื่อสารเรื่องภาพตัวแทนไว้ 2 ประเภทด้วยกัน กล่าวคือ ประเภทแรก ความหมายตรง (Denotative Meaning) หมายถึง เนื่องจากคำนี้มักใช้ในด้านภาษา หรือการแปลความหมายทางวรรณกรรม ซึ่งหมายถึงคำหรือคำแปลที่บัญญัติไว้ในพจนานุกรม เป็นความหมายตรงตัวเลย และประการที่สอง ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning) หมายถึง ความหมายที่สื่อ หรือนำความคิดเกี่ยวโยงไปถึงบางสิ่งบางอย่างที่มีลักษณะหรือคุณสมบัติคล้ายกับคำที่มีความหมายโดยตรง แต่เป็นความหมายเชิงเปรียบเทียบ หรือเรียกอีกอย่างว่า “ความหมายแฝง”

ในการพิจารณาความหมายทั้งสองประเภทนี้ บาร์ธ (Barthes) ให้ความสนใจความหมายแฝงเป็นหลัก เพราะเชื่อว่า ระนาบของความหมายแฝงจะเป็นระนาบที่ตัวบททำงานอย่างแท้จริง ถ้อยคำและการแสดงออกย่อมพุ่งเอานัยยะทางสังคมและวัฒนธรรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าการให้ความหมายต่อสิ่งต่างๆ ถือเป็นรูปแบบการสร้างภาพตัวแทนอีกรูปแบบหนึ่งนั่นเอง

ในภาพยนตร์การสร้างภาพตัวแทนเกิดขึ้นกับตัวละครทุกตัว ทั้งตัวละครหลักและตัวละครรอง และตัวละครเสริมต่างๆ เช่น ภาพของชายรักชายที่มีลักษณะตึงตัง ปากจืด พูดจาหยาบคาย แต่งตัวเป็นหญิง ชอบแตะโลมผู้ชาย ดังนั้น เมื่อนำแนวคิดของสำนักวัฒนธรรมศึกษามารีโอร่าห์ตัวละครชายรักชาย ในขั้นต้นจะเห็นภาพแบบฉบับตามที่กล่าวมาแล้ว เมื่อวิเคราะห์ต่อด้วยแนวความคิดของ ฟูก็อดต์และบาร์ธส์ (Foucault and Barthes) ก็จะพบความคิดเรื่องอำนาจและความหมายแฝงอยู่ เช่น ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวตลกในภาพยนตร์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองผู้สร้างภาพยนตร์ที่มีอำนาจในการปรุงแต่งตัวละคร ให้ตัวละครชายรักชายกลายเป็นตัวตลกของสังคม รวมถึงยังสะท้อนให้เห็นอีกว่าผู้สร้างภาพยนตร์เปรียบเหมือนตัวแทนของสังคมและหากผู้สร้างมองภาพชายรักชายแบบนี้แล้วก็น่าจะได้ว่าคนในสังคมก็จะมองแบบนี้เช่นกัน

แนวความคิดเรื่องภาพตัวแทน เป็นแนวคิดที่อธิบายถึงการสื่อความหมายของตัวแทนที่ภาพยนตร์ได้สร้างขึ้นมาเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคม ทั้งนี้ แนวคิดนี้จึงสามารถนำมาอธิบายถึงการสื่อความหมายของภาพยนตร์ที่ได้สร้างภาพตัวแทนออกมาว่าต้องการสื่ออะไรและอย่างไร

4.แนวคิดเรื่องภาพยนตร์กับการสะท้อนภาพของสังคม

ภาพยนตร์จัดเป็นศิลปะมวลชน (Mass Art) ซึ่งริคคิโอโต คานูโด (Ricciotto Canudo) นักทฤษฎีและนักวิจารณ์ภาพยนตร์ชาวอิตาลีเขียน ขนานนามว่าเป็น “ศิลปะแขนงที่เจ็ด” (The Seventh Art) เนื่องจากภาพยนตร์ เป็นงานจิตรศิลป์ชนิดหนึ่งที่ผนวกศิลปะดั้งเดิมหกแขนงที่เก่าแก่กว่าเข้าด้วยกัน ได้แก่ จิตรกรรม สถาปัตยกรรม นาฏกรรม ดนตรี ละคร และวรรณกรรม การสร้างภาพยนตร์จึงเปรียบเสมือนการสร้างงานศิลปะที่ต้องรวบรวมศิลปินจากหลากหลายสาขามาทำงานร่วมกัน (บุญรักษ์ บุญญะเขตมาลา, 2538, น.28)

ภาพยนตร์ได้รับการยกย่องให้เป็นงานศิลปะ แต่ความจริงประการหนึ่งก็คือ นอกเหนือจากการเป็นงานศิลปะแล้ว ภาพยนตร์ยังจัดเป็นงานด้านสื่อสารมวลชน และถือเป็นสื่อสารมวลชนที่ขึ้นหน้าขึ้นตา เป็นสากล และใหญ่โตที่สุดของโลกอีกด้วย (โดม สุขวงศ์, 2526, น.77)

ภาพยนตร์เป็นสื่อที่มีการกระจายอย่างกว้างขวาง มีจุดประสงค์เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้ชมจำนวนมาก ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ภาพยนตร์จำเป็นต้องตกอยู่ภายใต้เงื่อนไขของสังคม มีผู้เชื่อว่าภาพยนตร์เป็นงานที่ตกอยู่ในสภาพแวดล้อมทางประวัติศาสตร์และเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการเมือง ภาพยนตร์เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมและเป็นผลผลิตของสังคมหนึ่ง ๆ และน่าจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้เข้าใจสังคมนั้นได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย กล่าวเช่นนี้เป็นการแสดงให้เห็นว่า ภาพยนตร์มีความเกี่ยวข้องกับสังคม และเป็นภาพสะท้อนของสังคม (Movie as Reflection) การสร้างภาพยนตร์เป็นดั่งบังชี้ว่าสังคมในขณะนั้นมีสภาพและทิศทางเป็นเช่นไร (ฉัตรชัย จันทศรี, 2544 น.50)

Marshall McLuhan นักทฤษฎีทางด้านสื่อสารมวลชนที่มีชื่อเสียง ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับภาพยนตร์ว่า ภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งซึ่งมีบทบาทสำคัญไม่น้อยต่อสังคมปัจจุบัน เพราะนอกจากภาพยนตร์จะเป็นเครื่องขยายฝันให้กับคนส่วนใหญ่เพื่อหลีกหนีจากปัญหาในชีวิตประจำวันแล้ว ภาพยนตร์ยังเป็นสิ่งจำลองภาพชีวิตของมนุษย์ในหลายรูปแบบ ภาพยนตร์บางเรื่องสะท้อนให้เห็นปัญหาสังคมและตีแผ่ความเป็นจริงที่เกิดขึ้น รวมทั้งเสนอแนะทางออกสำหรับปัญหาต่างๆ นั่นคือบทบาทของภาพยนตร์ในปัจจุบันที่มีได้จำกัดอยู่กับการสร้างความฝัน หรือเป็นสื่อเพื่อความบันเทิงเพียงอย่างเดียวเท่านั้น บทบาทของภาพยนตร์ดังกล่าวสนับสนุนทฤษฎีของ Marshall McLuhan ที่ว่า “สื่อคือตัวข่าวสาร” (Medium is the Message) โดยภาพยนตร์นั้นจัดเป็นทั้งสื่อ (Medium) และตัวข่าวสาร (Message) ในเวลาเดียวกัน (ศิริ เลากัยกุล, 2533, น.3-4)

แม้ว่าภาพที่ปรากฏในภาพยนตร์จะมีใช้ความเป็นจริง เนื่องจากภาพยนตร์เป็นเพียงมายาภาพที่นำเอาส่วนผสมของบางอย่างที่ “ไม่เป็นจริง” เช่นเค้าโครงเรื่อง การแสดงของตัวละคร การลำดับเวลา และสถานที่ เป็นต้น แต่ในท้ายที่สุดแล้วสิ่งที่ภาพยนตร์ต้องการก็คือ ในช่วงเวลาที่ผู้ชมนั่งชมอยู่นั้น ภาพยนตร์จะชักชวนให้ผู้ชมเชื่ออยู่เสมอว่า สิ่งที่ปรากฏต่อสายตานั้นเป็นความจริงไปเสียหมดทุกอย่าง ภาพยนตร์จึงมิได้เป็นเพียงแต่อุตสาหกรรมสร้างความบันเทิงเท่านั้น แต่ยังถือว่าเป็นอุตสาหกรรมสร้างอุดมการณ์อย่างหนึ่งตามความหมายของ Louis Althusser ที่กล่าวว่า อุดมการณ์คือการประสานกันระหว่างสิ่งที่จอมปลอมกับสิ่งที่เป็จริง แล้วก็นำมาเสนอเรื่องราวกับว่าทั้งหมดมันเป็นจริงทั้งสิ้น (กาญจนา แก้วเทพ, 2535, น.13)

กรัท โจเวต และ เจมส์ เอ็ม ลินตัน (Grath Jowett and James M.Linton, 1989, pp.83-85) กล่าวว่า ภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งที่ทำหน้าที่ “สะท้อนภาพของสังคม” (Movie as Reflection) โดยทั้งคู่ได้ให้เหตุผลว่า นอกจากภาพยนตร์คำนึงถึงแง่ของศิลปะแล้วยังต้องคำนึงถึงระบบธุรกิจ เพราะการลงทุนที่สูงของภาพยนตร์ จึงต้องดึงดูดให้คนมาดูภาพยนตร์ โดยนำเสนอเนื้อหาที่ต้องได้รับการยอมรับจากคนดูจำนวนมาก จึงต้องมีแนวโน้มนำเสนอสิ่งที่ใกล้เคียงกับชีวิตของผู้ชมมากที่สุด ซึ่งถ้าภาพยนตร์นำเสนอภาพที่แตกต่างกันไปจากปกติหรือสภาพการณ์ทั่วไป ผู้ชมอาจเกิดความสับสนและไม่ประสบความสำเร็จทางรายได้ ผู้ชมส่วนใหญ่จะไม่ดูภาพยนตร์ที่ยากแก่การเข้าใจหรือไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องทั่วไป

แนวคิดดังกล่าวช่วยอธิบายว่าเนื้อหาในภาพยนตร์ ย่อมเป็นสิ่งที่สะท้อนจากภาพความเป็นไปของสังคมเพื่อคนในสังคมได้เข้าใจในรายละเอียดอย่างรวดเร็ว ถ้าต่างไปจากภาพของสังคมนั้น ก็อาจก่อให้เกิดความยากแก่การเข้าใจอันจะทำให้ภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวนั้น ไม่สามารถครองตลาดผู้ชมได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธำรงค์ จิตตะปะสาทะ⁴ (2553) ทำการศึกษา ภาพยนตร์กับการประกอบสร้างพื้นที่ของวัยรุ่นในสังคมไทย เป็นการศึกษาถึงการประกอบสร้างพื้นที่ของวัยรุ่นผ่านภาพตัวแทนในสื่อภาพยนตร์ไทย และการอ่านความหมายของผู้รับสารวัยรุ่นเกี่ยวกับการประกอบสร้างพื้นที่ของวัยรุ่นในภาพยนตร์ว่าสอดคล้อง หรือแตกต่างไปจากการใช้ชีวิตของวัยรุ่นในโลกแห่งความเป็นจริง หรือเป็นไปตามบรรทัดฐานหลักของสังคมอย่างไร โดยได้แบ่งพื้นที่ศึกษาหลักไว้ 4 พื้นที่ คือ พื้นที่ด้านการเรียน พื้นที่ด้านครอบครัว พื้นที่ด้านมิตรภาพ และพื้นที่ด้านความรัก โดยวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดเรื่องการสื่อสารกับวัฒนธรรมย่อย ภาพตัวแทน การเล่าเรื่อง

ผลการศึกษาพบว่า ในตัวบทของภาพยนตร์วัยรุ่นได้ประกอบสร้างพื้นที่ของวัยรุ่นให้เป็นไปตามบรรทัดฐานหลักของสังคม โดยเฉพาะในพื้นที่ด้านการเรียนและครอบครัว ถือเป็นพื้นที่การจัดระเบียบวินัยให้กับวัยรุ่น โดยเน้นการปลูกฝังให้ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัย ตั้งใจเรียนหนังสือ เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่เพื่อการก้าวไปเป็นวัยรุ่นที่ดีในสังคม ส่วนในพื้นที่ด้านมิตรภาพและความรัก ถูกประกอบสร้างให้เป็นไปตามบรรทัดฐานหลักของสังคมที่กำหนดให้เลือกคบแต่เพื่อนดี ไม่ยุ่งเกี่ยวกับความรักในช่วงวัยเรียน ทั้งนี้เนื่องจากพื้นที่ด้านมิตรภาพและความรัก วัยรุ่นถือเป็นเจ้าของพื้นที่ มีอิสระในพื้นที่กิจกรรม หรือการกระทำบางอย่างวัยรุ่นกำหนดขึ้นมาเองได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งอาจขัดไปกับบรรทัดฐานหลักของสังคมอยู่บ้าง

สำหรับในส่วนของผู้รับสารวัยรุ่นเองก็มีการอ่านความหมายแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ แสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งระหว่างวัฒนธรรมหลักและวัฒนธรรมย่อย โดยพื้นที่ด้านการเรียนและครอบครัว วัยรุ่นยอมรับการประกอบสร้างของภาพยนตร์ที่เป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคม ซึ่งเป็นตัวแทนของวัฒนธรรมหลัก ส่วนพื้นที่ด้านมิตรภาพและความรัก วัยรุ่นเริ่มมีการต่อรอง ต่อต้านความหมายมากขึ้น โดยในพื้นที่ด้านมิตรภาพ การต่อรองอยู่ในลักษณะพบกันครึ่งทางระหว่างวัฒนธรรมหลักและวัฒนธรรมย่อย ส่วนพื้นที่ด้านความรักกลายเป็นพื้นที่ที่วัยรุ่นมีการต่อรองและต่อต้านความหมายมากที่สุด โดยค่อนข้างไปทางวัยรุ่นซึ่งเป็นตัวแทนของวัฒนธรรมย่อย เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่วัยรุ่นสร้างขึ้นมาเอง

ศรัณย์ รักสัตย์มัน⁵ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง วัยรุ่นกับกระบวนการสร้างความเป็นจริงเรื่องความรักผ่านเพลงไทยสมัยนิยม โดยเลือกศึกษาผู้รับสารวัยรุ่น ที่เป็นกลุ่มระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับมหาวิทยาลัย โดยการสัมภาษณ์เจาะลึกและสนทนากลุ่ม จำนวน 28 คน ผลการศึกษาพบว่า วิธีคิดเรื่องความรักของกลุ่มตัวอย่างระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความแตกต่างออกไปจาก

⁴ ธำรงค์ จิตตะปะสาทะ. (2553). ภาพยนตร์กับการประกอบสร้างพื้นที่ของวัยรุ่นในสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน). คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : 218 หน้า.

⁵ ศรัณย์ รักสัตย์มัน. (2547). วัยรุ่นกับกระบวนการสร้างความเป็นจริงเรื่องความรักผ่านเพลงไทยสมัยนิยม. วิทยานิพนธ์ วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน). คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : 206 หน้า.

ภาพความรักที่ถูกนำเสนอผ่านเพลงไทยสมัยนิยม เนื่องจากวัยรุ่นกลุ่มนี้มีการสร้างโลกทัศน์เรื่องความรักขึ้นจากวิถีคิดของวัฒนธรรมกระแสหลักที่ได้รับการปลูกฝังผ่านสถาบันทางสังคม ขณะเดียวกันวัยรุ่นกลุ่มมหาวิทยาลัยกลับมีลักษณะ “ผสมผสาน” ทั้งแง่มุมที่สอดคล้องและแตกต่างจากบทเพลง เนื่องจากวิถีคิดเรื่องความรักของวัยรุ่นกลุ่มนี้ถูกสร้างขึ้นจากการปลูกฝังของสถาบันกระแสหลักและการพบเห็นค่านิยมความรักแบบวัฒนธรรมย่อยในโลกแห่งความเป็นจริง

นอกจากนั้นข้อค้นพบจากการอภิปรายผลยังพบว่า ความแตกต่างด้าน “ระดับการศึกษา” เป็นตัวแปรสำคัญที่มีผลให้วิถีคิดเรื่องความรักของวัยรุ่นแตกต่างกันออกไปอย่างชัดเจน โดยวัยรุ่นมหาวิทยาลัยซึ่งมีทั้งช่วงวัยและเสรีภาพจากการควบคุมของวัฒนธรรมกระแสหลักมากกว่า ทำให้มีวิถีคิดเรื่องความรักที่เป็นอิสระจากการปลูกฝังของสังคมมากกว่าวัยรุ่นมัธยมปลาย อีกด้านหนึ่ง เรื่องของโลกทัศน์ในเรื่องความรักของวัยรุ่นนั้น ถูกสร้างขึ้นจากแหล่งอ้างอิงสำคัญ 2 แหล่งคือ “สถาบันทางสังคม” และ “โลกแห่งความเป็นจริง” โดยในที่นี้ภาพความรักจากเพลงไทยสมัยนิยมจะทำหน้าที่เป็นข้อมูลที่มาเสริมย้ำ หรือให้คำอธิบายถึงวิถีคิดและการแสดงความรักแบบวัฒนธรรมย่อยที่วัยรุ่นได้ทำในโลกแห่งความเป็นจริง เพื่อให้วัยรุ่นรู้สึกว่าการแสดงความรักที่ต่างออกไปจากการปลูกฝังของสังคมเหล่านั้นเป็นเรื่องปรกติธรรมดา

พันธุ์ชนะ สุนทรพิพิธ⁶ (2550) ได้ทำ การศึกษาเชิงวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของชายรักเพศเดียวกันที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ.2528-2548 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลภาพยนตร์ไทยที่มีลักษณะไปในทางการรักเพศเดียวกันของเพศชาย พบว่าในช่วงเวลาดังกล่าว มีการนำเสนอภาพลักษณ์ที่ยังคงวนเวียนอยู่กับความคิดความเชื่อที่ว่า ภาพลักษณ์ของชายรักเพศเดียวกันนั้น ผูกโยงเข้ากับการเป็นตัวแทนของความตลกขบขันแต่เพียงอย่างเดียว

นอกจากนั้นในมิติของพัฒนาการในเชิงความสัมพันธ์ของตัวละครที่เกี่ยวข้องกับสังคมพบว่า แม้จะมีความพยายามในการสะท้อนภาพลักษณ์ของชายรักเพศเดียวกันที่หลากหลายมากขึ้น แต่กระนั้นภาพยนตร์ก็ยังคงแสดงลักษณะของแนวความคิดในแบบที่สะท้อนถึงมายาคติ และความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับความเป็นชายรักเพศเดียวกันในกรอบความคิดที่มีลักษณะแบบสองเพศ คือ ความเป็นชาย และความเป็นหญิง เท่านั้นเป็นหลัก จนทำให้ประเด็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาพื้นที่ ที่เน้นเรื่องของการดำรงอยู่ของความเป็นชายรักเพศเดียวกันในสังคมกลายเป็นประเด็นรอง นอกจากนี้พบว่า แม่ เป็นตัวละครสำคัญที่ภาพยนตร์มักจะนำเสนอในฐานะการเป็นตัวแทนในความเข้าใจ และการเป็นสื่อกลางในการสร้างการยอมรับในตัวตนของชายรักเพศเดียวกันต่อบุคคลอื่นในสังคม ตรงกับกับตัว

⁶ พันธุ์ชนะ สุนทรพิพิธ. (2550). การศึกษาเชิงวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของชายรักเพศเดียวกันที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ.2528 ถึง 2548. ปรินทิพพานิช กศ.ม.(ศิลปศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : 185 หน้า.

ละคร พ่อ ที่ภาพยนตร์มักจะนำเสนอในการเป็นภาพแทนของการไม่ยอมรับและความไม่เข้าใจที่มีต่อชายรักเพศเดียวกัน

ชโลธร โปยมยล⁷ (2552) ทำการศึกษา ความรักและกระบวนการสร้างความหมายความรักในตระกูลภาพยนตร์ไทย โดยศึกษาจากภาพยนตร์ไทยทั้งหมด 27 เรื่อง ตามตระกูลภาพยนตร์ไทย 7 ตระกูล โดยใช้กรอบแนวคิดด้านการเล่าเรื่องและสัญวิทยาเป็นองค์ประกอบหลักในการวิเคราะห์พบว่า ความหมายความรักที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ไทยมีความหลากหลายอยู่มาก โดยในภาพยนตร์รัก ภาพยนตร์ชีวิต ภาพยนตร์ตลก ภาพยนตร์เพลง และภาพยนตร์วัยรุ่น มีการให้ความหมายความรักในแง่มุขเชิงบวกมากกว่าเชิงลบ ซึ่งชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบด้านความรัก และการเรียนรู้ในเรื่องของความรักของตัวละคร ในขณะที่ภาพยนตร์ต่อสู้ และภาพยนตร์สยองขวัญ มีการให้ความหมายในแง่มุขเชิงลบมากกว่าเชิงบวก โดยชี้ให้เห็นถึงความรักที่ขาดสติและตั้งอยู่บนความไม่พอดี จนทำให้เกิดเป็นโศกนาฏกรรมและการสูญเสีย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความรักไม่ได้มีแต่ด้านที่สุขสมหวังเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ผลวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า แง่มุมความรักสามารถเข้าไปอยู่ได้ในภาพยนตร์ทุกตระกูล แต่ต่างกันที่รูปแบบและวิธีการนำเสนอ โดยตระกูลภาพยนตร์นั้น มีส่วนในการกำหนดทิศทางของความหมายความรักได้

กัจจกร หลุยยะพงศ์, สมสุข หินวิมาน⁸ (2552) ทำการศึกษาในเรื่อง หลอน รัก สืบสวน ในหนังสือไทย ภาพยนตร์ไทยในรอบสามทศวรรษ (พ.ศ.2520-2547) กรณีศึกษาตระกูลหนังผี หนังรัก และหนังยุคหลังสมัยใหม่ โดยกำหนดประเด็นคำถามไว้ 4 ประเด็นคือ (1) คำถามในการศึกษาและแนวทางการศึกษา (2) การคัดเลือกภาพยนตร์ (3) ผลการศึกษา (4) บทสรุป โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาจากตัวบทภาพยนตร์และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ไม่ได้มีการสัมภาษณ์ประกอบ โดยแบ่งกลุ่มภาพยนตร์ที่ศึกษาได้สามตระกูลคือ หนังผี หนังรัก และหนังยุคหลังสมัยใหม่

ผลสรุปงานวิจัยแสดงให้เห็นว่า หนังสือทั้งสามตระกูลนี้เป็นหนังสือที่มีพัฒนาการตลอดมาจากอดีต ทั้งจากระบบอุตสาหกรรมภาพยนตร์ รวมถึงการพัฒนาในเชิงสุนทรีย์ของภาพยนตร์ โลกทัศน์ อันทำให้ภาพยนตร์มีจุดดึงดูดใจผู้ชมทุกยุคทุกสมัย นอกจากนี้ จุดสำคัญของภาพยนตร์คือ ภาพยนตร์ไทยเกือบทั้งหมดที่ผลิตขึ้นมานั้นดำเนินตามแนวทางของชนชั้นกลาง ทั้งในฐานะผู้ผลิต ตลอดจน การแฝงอุดมการณ์ของคนชั้นกลาง เพื่อเป้าหมายการแสดงให้เห็นอัตลักษณ์ของชนชั้นกลาง และการยึดอำนาจ

⁷ ชโลธร โปยมยล. (2552). ความรักและกระบวนการสร้างความหมายความรักในตระกูลภาพยนตร์ไทย. วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารมวลชน). คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : 290 หน้า.

⁸ กัจจกร หลุยยะพงศ์, สมสุข หินวิมาน (2552). หลอน รัก สืบสวน ในหนังสือไทย: ภาพยนตร์ไทยในรอบสามทศวรรษ (พ.ศ.2520-2547) กรณีศึกษาตระกูลหนังผี หนังรัก และหนังยุคหลังสมัยใหม่. สำนักพิมพ์สยาม. กรุงเทพฯ : 312 หน้า.

ของชนชั้นกลางในสังคมไทย แม้จะภาพยนตร์บางส่วนที่ผลิตจากชนชั้นอื่นแต่ก็ยังเป็นจำนวนน้อย และต้องต่อสู้กับมาตรฐานของภาพยนตร์แบบชนชั้นกลาง ภาพยนตร์ไทยที่ได้ยลจึงเป็นมุมมองของชนชั้นกลาง อย่างไรก็ดี หากในอนาคตมีการเติบโตของชนชั้นล่างมากขึ้น บริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลง และเทคโนโลยีภาพยนตร์ที่ง่ายขึ้น นัยของภาพยนตร์ในยุคหน้าก็อาจแปรเปลี่ยนได้

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรัก และ ภาพสะท้อนสังคมในหนังรักไทย พ.ศ.๒๕๔๘-๒๕๕๒” (The aesthetics construction of love and the social reflection in Thai love film 2548-2552) ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการวิจัยไว้ 3 ประการ ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาภาพรวมของภาพยนตร์ไทยในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2548-2552 โดยผ่านภาพยนตร์ไทยตระกูลรัก (2) เพื่อศึกษาแนวคิดและโลกทัศน์ในมิติต่างๆ ของ ผู้สร้างภาพยนตร์ตระกูลรักของไทย พ.ศ.2548-2552 (3) เพื่อศึกษาภาพสะท้อนทางสังคม วัฒนธรรม อัตลักษณ์ รวมถึงมิติต่างๆ ที่ถูกประกอบสร้างผ่านภาพยนตร์

การออกแบบวิจัยและวิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้กรอบคิดทางด้านภาพยนตร์ ตลอดจนด้านสื่อและวัฒนธรรมศึกษาภายใต้บริบทของสังคมและวัฒนธรรมไทย มาใช้เพื่อค้นหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อเป็นการเปิดมิติทางความคิด โลกทัศน์ ตลอดจนภาพสะท้อนต่างๆ ในบริบทของสุนทรียะ สังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏผ่านภาพยนตร์ โดยทำการวิจัยจากการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) ที่เกี่ยวข้องควบคู่กับทำการวิเคราะห์เนื้อหา/ตัวบท (Textual Analysis) จากสื่อภาพยนตร์ด้วยแนวทางเชิงสัญวิทยา (Semiotic approaches) รวมถึงการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ทางด้านผู้สร้าง หรือ ผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นทำการนำเสนอข้อมูลเชิงวิเคราะห์ในรูปแบบของการพรรณนาความ (Descriptive) โดยลำดับการเก็บข้อมูลได้ ดังนี้

1.การสำรวจเอกสาร (Documentary Research) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยเริ่มจากการศึกษาเอกสารทั่วไป เอกสารวิชาการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นขั้นตอนการรวบรวมเอกสารข้อมูล จากแหล่งข้อมูลประเภทต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านภาพยนตร์ ตลอดจนเอกสารในส่วนอื่นๆ ที่สามารถนำมาอ้างอิงได้ อาทิ หนังสือ ตำรา บทความ บทวิจารณ์ภาพยนตร์ เอกสารหลักฐานต่างๆ ตลอดช่วงเวลาที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างงานวิจัย ทั้งข้อมูลในเชิงปฐมภูมิ (Primary source) และทุติยภูมิ (Secondary source) โดยนำมาแยกประเภทเนื้อหาตามประเด็นที่ต้องการศึกษา เพื่อทบทวนให้เห็นความเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงของภาพยนตร์ไทยตลอดช่วงเวลาที่ทำการศึกษา

2.การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) เป็นขั้นตอนการวิเคราะห์ตัวบท ข้อมูล เนื้อหา ความหมาย ที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ตระกูลรักเท่านั้น ทั้งความหมายตรง (Denotative meaning) และความหมายแฝง (Connotative Meaning) ด้วยแนวทาง สัญวิทยา (Semiotic approaches) โดยวิเคราะห์ผ่านสื่อ วีซีดี และดีวีดี โดยเฉพาะเรื่องที่ได้รับการฉายตามโรงภาพยนตร์ และมีการจัดจำหน่ายทั่วไป เพื่อค้นหา การประกอบสร้าง อัตลักษณ์ สุนทรียะ ความรัก ความศรัทธา ความเชื่อ ตลอดจนภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏผ่านภาพยนตร์ตระกูลรัก

3.การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นขั้นตอนการสัมภาษณ์เชิงลึกทางด้านผู้ส่งสาร คือ ผู้ผลิตภาพยนตร์ และ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาพยนตร์แนวรักแต่ละเรื่อง ที่เป็นที่ยอมรับในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2548-2552 โฉนดจากรายได้ของภาพยนตร์ และ/หรือ รางวัลการันตีจากสถาบันต่างๆ โดยหลักจะแบ่งเป็น ผู้กำกับภาพยนตร์ และ ผู้เขียนบทภาพยนตร์ ซึ่งถือเป็นแหล่งข้อมูลหลัก (Key Information) ในการวิจัย โดยใช้แนวคำถามแบบปลายเปิด (Open –end Question) เพื่อสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) และใช้ความเป็นกันเองในระหว่างสัมภาษณ์ ทั้งนี้เพื่อการเข้าถึงข้อมูลละเอียด สำหรับการนำไปใช้ในการอภิปรายผลต่อไป โดยประเด็นหลักเพื่อเป็นการเข้าถึงโลกทัศน์ของผู้สร้าง ทั้งเรื่องของสุนทรียะในหนัง การเล่าเรื่อง นักแสดง สถานที่ ตลอดจนองค์ประกอบศิลป์ รวมถึงแนวคิดเรื่องราวความรักที่สร้างสรรค์ในภาพยนตร์ที่ปรากฏผ่านภาพยนตร์

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องด้วยกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลสำหรับงานวิจัยชิ้นนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่มหลัก คือ

- (1) กลุ่มภาพยนตร์ตระกูลรัก หรือ หนังรัก
- (2) กลุ่มผู้สร้างหนัง คือ ผู้กำกับภาพยนตร์ และ ผู้เขียนบทภาพยนตร์

ซึ่งทั้งสองประเภทมีปริมาณกลุ่มตัวอย่างที่มากและมีความหลากหลาย ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) เพื่อคัดเลือกเฉพาะกลุ่มที่มีความสำคัญ และมีความน่าสนใจเพียงพอที่จะตอบคำถามตามวัตถุประสงค์ได้

1. กลุ่มภาพยนตร์ตระกูลรัก หรือ หนังรัก เป็นภาพยนตร์เรื่อง ที่มีการเข้าฉายผ่านตามโรงภาพยนตร์เท่านั้น โดยทำการศึกษาจากแผ่น วีซีดี หรือ ดีวีดี ที่มีการจัดจำหน่ายทั่วไป ในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2548-2552 โดยมีรายชื่อภาพยนตร์ทุกเรื่องในแต่ละปี ดังนี้

รายชื่อภาพยนตร์ไทยที่ออกฉายใน พ.ศ. 2548 (รวม 38 เรื่อง)

7 ประจัญบาน 2, กบฏท้าวศรีสุตาจันทร์, กิ๋มเคยสัญญา, คนระลึกราชชาติ, คนหอนขี้เรื้อน
ในคืนเดือนเสี้ยว, คนเห็นผี 10, โคตรเพชรฆาต, จอมขมังเวทย์, จี๋, เจ๋ม, ชุ่มมือปืน,
มือปืนเก่าแก่, เดอะเมีย, เด็กเดน, เด็กโต, ต้มยำกุ้ง, นรท, นาค รักแท้ วิญญาณ ความ
ตาย, นานาซ่า, บุปผาราตรี 2, พยัคฆ์ร้ายสายหน้า, เพราะรักครับผม, เพื่อนสนิท, มนต์
รักลูกทุ่ง, มหาลัย เหมือนแร่, รับน้องสยองขวัญ, เรนโบว์ บอยส์ เดอะมูฟวี่, โรงเตี้ยม,
ลองของ, วัยอลวน 4 ต้ม-โอ รีเทิร์น, วาไรตี้ผจญภัย, เสือคาบดาบ, เสือภูเขา, เสือร้องไห้,
หลวงพี่เท่ง, แหยม ยโสธร, อหิงสา จิ๊กโก๋ มีกรรม, เอ๋อเธอ

รายชื่อภาพยนตร์ไทยที่ออกฉายใน พ.ศ. 2549 (รวม 44 เรื่อง)

กระสือวาเลนไทน์, ก้านกล้วย, โกยเถาะโยม, ข้าวเหนียวหมูปิ้ง, คำพิพากษาของ
มหาสมุทร, แค่เพื่อนคะพอ, ไฉไล, เด็กหอ, ไทยถิ่น, น้ำพริกลงเรือ, โบอา ญักษ์, ผีเสื้อ
สมุทร, พระ เด็ก เสือ ไก่ วอก, ไพริพีนาต ป่ามรณะ, มนุษย์เหล็กไหล, มอ ๘, รักจัง,
กลาง-หลอก-หลอน ตอน The Lost Memory, ล่า-ท้า-ผี, ลูกตลกตกไม้ไผ่ดั้น, ศพ, หนู
หื่น เดอะ มูฟวี่, หมากระต๊อเทิร์นส์, โหน่ง เท่ง นักเลงภูเขาทอง, Recycle ผียาก
กลับมาเกิด, Seasons Change เพราะอากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย, แสบสนิท ศิษย์ส่าย
หน้า, แก๊งชะนีกับอีแอบ, โคตรรักเอ็งเลย, ผีคนเป็น, เก้า...เก้า, เขาชนไก่, เปนซู้กับผี,
13 เกมสยอง, เดอะ กิ๊ก, มากับพระ, โคลิค เด็กเห็นผี, สุดสาคร, อ๋มฮิต พิทวัส, เดอะ
เลตเตอร์ เขียนเป็นสังตายน, เพลงสุดท้าย, แซบ, ภารกิจ บิดะเปิดรัก, คนไฟบิน

รายชื่อภาพยนตร์ไทยที่ออกฉายใน พ.ศ. 2550 (รวม 46 เรื่อง)

ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช, 365 วัน ตามติดชีวิตเด็กเอ็นท์, อสุจักษ์, ฝืนใจจิ้มฟัน
, บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม 2, ยังไงก็รัก, หอแต้วแตก, Me...Myself ขอให้รักจงเจริญ, เมล์
นรท หมวยยกล้อ, แผลด, เปิงมาง กลองผีหนังมนุษย์, โกยเถาะเกย์, มะหมา 4 ขาครับ,
เท่ง โหน่ง คนมาหาเฮีย, ชุมทางรถไฟผี, เว้งปีศาจ, สวยลากไส้, พลอย, รักนะ 24
ชั่วโมง, คนหิวหิว, อีสัม สมหวัง, ตัดสูฟุด, คลับ M2, คู่แสด, วิดีโอคลิป, ไชยา, ลิขิตรัก
ขัดใจแม่, สายลับจับบ้านเล็ก, บ้านผีสิง, เพื่อน...กูรักมึงวะ, ผีเลี้ยงลูกคน, กิ๊ก 2, โอปปา
ติก (โอ-ปะ-ปา-ติ-กะ) เกิดอมตะ, บอดี้...ศพ # 19, ครอบครัวตัวดำ, วิญญาณโลกคน
ตาย, รักไม่จำกัดนิยาม, รักแห่งสยาม, กล้า หยุด โลก (Brave), ดึกแล้วคุณขา, ไปกลาง
สะดุ้ง ลำซิ่งสายหน้า, พระพุทธเจ้า (The Life of Buddha), ผีจ้างหนัง, ก่อนบ่าย เดอะ
มูฟวี่ ตอน รักนะ...พ่อต๊ะตึงโหน่ง, เหยิน - เป้ - เหล่ เซมมากูเตะ, แต่พระผู้ทรงธรรม

รายชื่อภาพยนตร์ไทยที่ออกฉายใน พ.ศ. 2551 (รวม 52 เรื่อง)

หม่ำ เดียว หัวเหลี่ยม หัวแหลม, สวย สิงห์ กระตึง แซบ, รักสยามเท่าฟ้า (First Flight), สียามา (SIYAMA : Village of Warriors), ซ็อคโกแลต, คริตกะจำ บ้าสุดสุด, สะใภ้รื้อ, กอด, ถอดรหัส...วิญญาณ (Soul Code), แปดวัน แปดคน (The 8th Day.), ผีตาหวาน กับอาจารย์ตาโป้, สลัดตาเดียวกับเด็ก 200 ตา, ปิดเทอมใหญ่...หัวใจว่าวุ่น, ดรีมทีม ฮีโร่พันล้าน, บ้านผีปอบ, นาค, ลองของ 2, แสงศตวรรษ, คู่ก๊วนป่วนเมฆา, อรหันต์ซัมเมอร์, เพื่อนกันเฉพาะวันพระ, สี่แพร่ง, เทวดาทำอะไร, Wonderful Town, เมมโมรี่...รักหลอน, ส้มตำ, สะบายดี หลวงพะบาง, รัก/สาม/เศร้า, สะเก็ด, เฟรนด์ชิพ เธอกับฉัน, ว้อ...หมาบ้ามหาสนุก, หนึ่งใจ...เดียวกัน, แอบถ่าย เดียว 7, หนูมานคลุกฝุ่น, โลงต่อตาย, อาชาผู้นำรัก (หมี่จู), บุญชู ไอเลิฟสระอู, เทวดาตกมันส์, คนไฟลุก, บ้านผีปอบ 2008, หลวงพี่เท่ง 2 รุ่งอรุณรุ่ง, อีต๋มตายแน่, ปีนใหญ่จอมสลัด, โปรแกรมหน้า...วิญญาณอาฆาต, มูอัลลัฟ, 5 แถว, หัวหลุดแฟมิลี่, องค์กรบาก 2, Super แหบ-แสบ-สะบัด, แสบป๊อเบิร์ชเดย์, ผัน-หวาน-อาย-จูบ, ปาฏิหาริย์...รักต่างพันธุ์ (Deep in the jungle)

รายชื่อภาพยนตร์ไทยที่ออกฉายใน พ.ศ. 2552 (รวม 50 เรื่อง)

ความสุขของกะทิ, ดอกตราผี, ไฟไล่ใจขึ้นบ้าน, The Elephant King, โหดหน้าเหี่ยว 966, ทำชน, Before Valentine ก่อนรัก...หมุนรอบตัวเรา, A Moment in June ณ ขณะรัก, หลวงพี่ กับ ผีนุ่, 5 หัวใจฮีโร่, ความจำสั้น แต่รักฉันยาว, หนึ่ง คิดถึงเป็นอย่ง, เชือดก่อนชิม, ก้านกล้วย 2, ตัวเตี้ยตีนระเบิด, บุปผาราตรี 3.1, ม.3 ปี 4 เรารักนาย, สารแน หัวเบ้ง!!, กระสือพัดปอบ, Bangkok Adrenaline อะดรีนาลีน คนเดือดดาล, 2022 สีนามิ วันโลกสังหาร, ROOMMATE เพื่อนร่วมห้อง...ต้องแอบรัก?, อนุบาลเด็กโป่ง, ผีตุ้มตุ้ม, นางไม้, วงษ์คำเหลา, Dear Galileo หนีตามกาลิเลโอ, 6.66 ตายไม่ได้ตาย, สามชุก, จีจ๋า ดื้อสวยดู่, อีสัมสมหวัง ชะชะซ่า, บุปผาราตรี 3.2, แฟนเก่า, ห้าแพร่ง, ผันโคตร โคตร, หอแก้วแตก แหกกระเจิง, สามพันโบก, รถไฟฟ้า มาหานะเธอ, เงื่อน, มหาลัยสยองขวัญ, Boring love เซ็งเปิด, บิดพิภพ ทะลุโลก, จ๊ะเอ๋ โกยแล้วจำ, สวยซามูไร, โยมผีพ่อ, แหยมยโสธร 2, ปายอินเลิฟ, October Sonata รักที่รอคอย, บังเอิญรักไม่สิ้นสุด, 32 ธันวา

ลำดับต่อมา ผู้วิจัยทำการคัดเฉพาะรายชื่อ ภาพยนตร์ตระกูลรัก หรือ หนังรัก ในแต่ละปีที่จะทำการศึกษาวิจัย โดยแยกได้ตามลำดับ รวม 46 เรื่อง ดังนี้

พ.ศ.2548 (รวม 6 เรื่อง)

ก็เคยสัญญา, เนิม, เพราะรักครับผม, เพื่อนสนิท, มนต์รักลูกทุ่ง, วยอลวน 4 ต้ม-โอ้ รีเทิร์น

พ.ศ.2549 (รวม 7 เรื่อง)

แค่เพื่อนค่ะพ่อ, รักจัง, Seasons Change เพราะอากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย, โคตรรักเอ็งเลย, เดอะ กิ๊ก, เพลงสุดท้าย, ภารกิจ บิตระเบิดรัก

พ.ศ.2550 (รวม 9 เรื่อง)

ยังงี้ก็รัก, Me...Myself ขอให้รักจงเจริญ, รักนะ 24 ชั่วโมง, ลิขิตรัก ขัดใจแม่, สายลับจับบ้านเล็ก, เพื่อน...กูรักมึงวะ, กิ๊ก 2, รักไม่จำกัดนิยาม, รักแห่งสยาม

พ.ศ.2551 (รวม 11 เรื่อง)

รักสยามเท่าฟ้า (First Flight), คริตกะจำ บ้าสุดสุด, กอด, ปิดเทอมใหญ่...หัวใจว้าวุ่น, เมมโมรี่...รักหลอน, สะบายดี หลวงพระบาง, รัก/สาม/เศร้า, เฟรนด์ชิพ เธอกับฉัน, แฮปปี้เบิร์ธเดย์, ผีนหวาน-อาย-จูบ, ปาฏิหาริย์...รักต่างพันธุ์ (Deep in the jungle)

พ.ศ.2552 (รวม 13 เรื่อง)

ความสุขของกะทิ, Before Valentine ก่อนรัก...หมูนรอบตัวเรา, A Moment in June ณ ขณะรัก, ความจำสั้น แต่รักฉันยาว, ม.3 ปี 4 เรารักนาย, ROOMMATE เพื่อนร่วมห้อง...ต้องแอบรัก, ผีนโคตร โคตร, รถไฟฟ้า มหานครเธอ, Boring Love เชิงเปิด, ปายอินเลิฟ, October Sonata รักที่รอคอย, บังเอิญรักไม่สิ้นสุด, 32 ธันวาคม

หลังจากรวบรวมรายชื่อภาพยนตร์ทุกเรื่องตั้งแต่ปี พ.ศ.2548-2552 แล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบภาพยนตร์ตระกูลรัก หรือ หนังรัก ตามวัตถุประสงค์วิจัย โดยไม่มีภาพยนตร์แนวอื่นมาเกี่ยวข้อง อาทิ หนังสื หนังสตลก หรือหนังนอกกระแส โดยกำหนดเป็นหนังรัก 4 รูปแบบ ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาในด้านต่างๆ ตลอดจนเรื่องราวความรักในมิติที่หลากหลาย คือ

- (1) หนังรักวัยรุ่นสนุกสนาน
- (2) หนังรักโรแมนติก
- (3) หนังรักแนวครอบครัว
- (4) หนังรักหลากหลาย

จากนั้นทำการแยกประเภทหนังตามกลุ่มที่ได้กำหนดไว้ในรูปแบบวิธีเฉพาะเจาะจงอีกครั้ง (purposive sampling) โดยคัดเลือกจากเนื้อหาหนัง นักแสดง ประเด็นหลักของเรื่องเป็นส่วนสำคัญ โดยไม่ได้ตั้งเกณฑ์ตามปีที่เข้าฉายเป็นตัวตั้ง โดยสามารถจำแนกได้ รวม 31 เรื่อง ดังนี้

- (1) **หนังรักวัยรุ่นสนุกสนาน** (รวม 8 เรื่อง) เพราะรักครับผม, เพื่อนสนิท, Seasons Change เพราะอากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย, เดอะ กิ๊ก, ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น, ม.3 ปี 4 เรารักนาย, Roommate เพื่อนร่วมห้องต้องแอบรัก, 32 ธันวาคม
- (2) **หนังรักโรแมนติก** (รวม 13 เรื่อง) รักจัง, แอปป์เบิร์ธเดย์, สบายดีหลวงพระบาง, รัก/สาม/เศร้า, โคตรรักเองเลย, ผีน โศทร โศทร, ความจำสั้นแต่รักฉันทาว, รักนะ 24 ชั่วโมง, กอด, October Sonata รักที่รอคอย, บังเอิญ...รักไม่สิ้นสุด, ปาย อิน เลิฟ, รถไฟฟ้ามาหานะเธอ
- (3) **หนังรักแนวครอบครัว** (รวม 4 เรื่อง) วัยอลวน 4 ต้ม-โอ รีเทิร์น, ยังไงก็รัก, Before Valentine ก่อนรัก...หมอรอบตัวเรา, สายลับจับบ้านเล็ก
- (4) **หนังรักหลากหลาย** (รวม 6 เรื่อง) เพลงสุดท้าย, เพื่อน ... กูรักมึงวะ, รักแห่งสยาม, Me Myself, A moment in June ณ ขณะรัก, รักไม่จำกัดนิยาม

2. กลุ่มประเภทบุคคล หรือ กลุ่มผู้ผลิตภาพยนตร์ บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลหลักคือ ผู้กำกับภาพยนตร์ และ ผู้เขียนบทภาพยนตร์ ซึ่งทำการเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยทำการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้เขียนบทภาพยนตร์จาก ภาพยนตร์ทั้ง 4 กลุ่มที่แบ่งไว้ข้างต้น โดยจำกัดเฉพาะภาพยนตร์เรื่องที่มีเนื้อหาโดดเด่น มีความแปลกใหม่ น่าสนใจ ตลอดจนเครื่องการันตีคุณภาพ อาทิ รางวัลจากสถาบันต่างๆ และรายได้ของหนัง โดยกำหนดได้ ดังนี้

- 2.1 ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล ตัวแทนผู้กำกับและเขียนบทจากสังกัด สตูดิโอคำม่วน
- 2.2 คมกฤช ตีระวิมล ตัวแทนผู้กำกับและเขียนบทจากสังกัด GTH
- 2.3 ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ตัวแทนผู้กำกับและเขียนบทจากสังกัด Mnet (M-THIRTYNINE)
- 2.4 ธัญญ์วาริน สุขพิสิษฐ์ ตัวแทนผู้กำกับและเขียนบท และนายกสมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ไทยจากสังกัด แอมฟายน์ โปรดักชั่น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1.การวิเคราะห์ตัวบท ข้อมูล เนื้อหา ที่เป็นเอกสารหรือภาพยนตร์ ผู้วิจัยจะออกแบบโครงสร้างการวิเคราะห์ข้อมูล ที่อาจมีการปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมหลังจากได้ข้อค้นพบระหว่างการสำรวจเอกสาร และการสัมภาษณ์ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนได้ตลอดระยะเวลาเพื่อผลการวิเคราะห์ที่สมเหตุสมผล

2.การสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยจะกำหนดประเด็นคำถามเฉพาะที่ต้องการคำตอบไว้จำนวนหนึ่ง แต่นอกจากนั้นจะเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลอย่างมีอิสระ โดยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลทั้งหมดดังนี้

(1) ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์

- แรงแบนดาลใจในการทำหนังรัก
- การสร้างแนวคิด เนื้อเรื่อง ที่มาและที่ไปของเรื่องราว
- ปัจจัยภายในและภายนอก ที่ส่งผลต่อหนังรักในแบบฉบับของผู้กำกับ
- ต้องการจะให้แง่คิดอะไร หรือพยายามจะบอกอะไรกับผู้ชม
- ความตั้งใจ / ความไม่ตั้งใจ ในการใส่ความหมายของความรักในหนัง
- การประกอบสร้างความรัก และการสะท้อนตัวตนของผู้กำกับในหนัง
- นิยมความรัก และ สุนทรียะของความรักในหนัง คืออะไร
- หนังรักในแต่ละเรื่องต้องการสะท้อนอะไรกับสังคม
- หนังรัก เป็นสื่อสะท้อนภาพความรักในสังคม หรือ เพราะหนังรักเป็นสังคมที่เป็นอยู่เลยสะท้อนออกมาตามหนัง

(2) เครื่องบันทึกเสียงและภาพนิ่ง

(3) สมุดบันทึกข้อมูลต่างๆ เพิ่มเติม

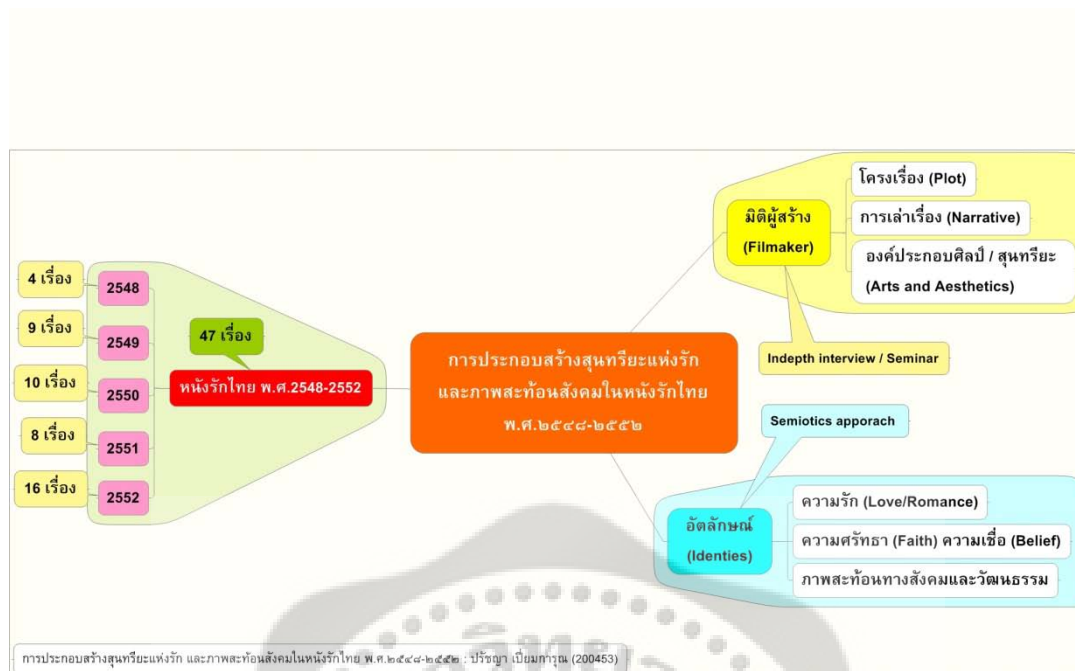
การวิเคราะห์ข้อมูล

1.การสำรวจเอกสาร (Documentary Research) จากการสำรวจเอกสารจากแหล่งที่มาต่างๆ ผู้วิจัยจะทำการแยกประเภทเอกสาร จัดแบ่งเนื้อหาตามประเด็นที่ศึกษา จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ปรากฏจากแหล่งต่างๆ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมไทย เพื่อสะท้อนภาพเหตุการณ์ การเปลี่ยนแปลงในเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นตลอดช่วงระยะเวลาของกรอบงานวิจัย

2.การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) เป็นการวิเคราะห์สิ่งที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เท่านั้น ทั้งนี้ไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ผู้ผลิตภาพยนตร์ให้ข้อมูล โดยแบ่งการวิเคราะห์ได้ในเชิงองค์ประกอบ และคุณลักษณะของภาพยนตร์ อาทิ ภาพ แสง สี เสียง สถานที่ มุมภาพ ตลอดจนเครื่องแต่งกาย อีกส่วนหนึ่งจะเป็นเรื่องของความหมายที่ซ่อนอยู่ในภาพยนตร์ ทั้งความหมายตรงและความหมายแฝง อาทิ ภาพตัวแทน มายาคติเรื่องความรัก การประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม โดยผ่านการตีความจากประสบการณ์ของผู้วิจัย ร่วมกับ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาอธิบายปรากฏการณ์ดังกล่าว

3.การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ในส่วนของผู้ผลิตและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ในแต่ละเรื่อง อาทิ ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้เขียนบทภาพยนตร์ โดยเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงกระบวนการทำงาน กระบวนการคิดในการสร้างเรื่องราวความรักแบบต่างๆ เพื่อกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลายผ่านภาพยนตร์ เพื่อทราบถึงสิ่งที่ผู้ผลิตต้องการสะท้อนเรื่องราวให้กับสังคมในฐานะสื่อที่มีอิทธิพลต่อสังคมประเภทหนึ่ง เพื่อหาคำตอบว่าสิ่งที่ผู้ผลิตคิดตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้ชมหรือไม่

กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย (Conceptual Framework)

การนำเสนอข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) พร้อมยกตัวอย่างประกอบการพรรณนา และนำเสนอเนื้อหาอย่างเป็นระบบ โดยแบ่งการนำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย สรุป และ อภิปรายผล ตามกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยข้อมูลจากการสำรวจเอกสาร การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการวิเคราะห์ด้วยบท โดยแบ่งเป็น 5 บท ดังนี้

- บทที่ 1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตการวิจัย นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ และ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย
- บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย
- บทที่ 4
 - ส่วนที่ 1 การประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรักผ่านโลกทัศน์ของผู้ผลิตภาพยนตร์
 - ส่วนที่ 2 วิเคราะห์หนังรักวัยรุ่นสนุกสนาน
 - ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ หนังรักโรแมนติก
 - ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ หนังรักแนวครอบครัว
 - ส่วนที่ 5 วิเคราะห์ หนังรักหลากหลาย
- บทที่ 5 สรุปผล และ อภิปรายผลการวิจัย การบูรณาการข้อมูลตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ข้อจำกัดในงานวิจัย และ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยโครงการ “การประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรัก และภาพสะท้อนสังคมในหนังรักไทย พ.ศ. 2548-2552” นั้น มีที่มาจากการสำรวจสภาพการณ์ของหนังรักไทยในช่วงที่ผ่านมา ซึ่งมีนัยยะสำคัญที่ชัดเจน จะเห็นได้ว่านับตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 จนถึงปี พ.ศ.2552 นั้น มีปริมาณของภาพยนตร์จำนวนมากถึง 230 เรื่อง โดยแยกตระกูลเฉพาะหนังรักออกมาได้รวม 46 เรื่อง โดยเนื้อหาหนังนั้น จะมีความโดดเด่นในเรื่องราวของความรัก ไม่ว่าจะเป็น ความรักแบบวัยรุ่น ความรักแบบครอบครัว แบบเพื่อน แบบชายรักหญิง ชายรักชาย หญิงรักหญิง โดยไม่มีเรื่องของความเร้นลับ ความเชื่อ ภูตผี วิญญาณ (Horror) หรือเรื่องราวของความตลก (Comedy) มาเกี่ยวข้อง

ด้วยความที่ภาพยนตร์ในแต่ละปียังมีความหลากหลายในการนำเสนอ การเล่าเรื่อง ตลอดจนเนื้อหาหลักของเรื่อง รวมถึงเรื่องราวความรักในมิติที่หลากหลาย ที่สำคัญยังไม่มี การแบ่งจำเพาะเจาะจงเป็นประเภท หรือตามแนวเรื่อง ฉะนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาในระดับเบื้องต้น จากข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์ รวมถึงเนื้อหาหลัก ทำให้สามารถแบ่งภาพยนตร์ตระกูลรัก หรือ หนังรักแบบไทยๆ โดยตลอดช่วงเวลาที่ผ่าน มา ทำให้เกิดสิ่งที่แตกต่างจากงานวิจัยชิ้นอื่นก็คือ ยังไม่มีงานวิจัยหรือตำราใด ตลอดจนข้อเขียนต่างๆ ที่ได้แบ่งประเภทของหนังรักไทยมาก่อนหน้านี้ ซึ่งผู้วิจัยเล็งเห็นว่าควรมีการจัดแบ่งเพื่อสร้างความชัดเจน และมองเห็นทิศทาง เพื่อเปิดพื้นที่ใหม่ให้ง่ายต่อการศึกษาหนัง โดยงานวิจัยชิ้นนี้ได้แบ่งหนังรักออกเป็น 4 กลุ่ม โดยไม่ได้เรียงตามลำดับปีที่ออกฉายหรือเกณฑ์อื่นใด ได้รวม 31 เรื่อง ดังต่อไปนี้

1. **หนังรักวัยรุ่นสนุกสนาน** รวม 8 เรื่อง
เพราะรักครับผม, เพื่อนสนิท, Seasons Change เพราะอากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย, เดอะ กิ๊ก, ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น, ม.3 ปี 4 เรารักนาย, Roommate เพื่อนร่วมห้องต้องแอบรัก, 32 ธันวาคม
2. **หนังรักโรแมนติก** รวม 13 เรื่อง
รักจัง, แอปเปิ้ลเบิร์ชเดย์, สบายดีหลวงพระบาง, รัก/สาม/เศร้า, โคตรรักเองเลย, ผัน โคตรโคตร, ความจำสั้นแต่รักฉันทาว, รักนะ 24 ชั่วโมง, กอด, October Sonata รักที่รอคอย, บังเอิญ...รักไม่สิ้นสุด, ปาย อิน เลิฟ, รถไฟฟ้ามหานครเธอ
3. **หนังรักแนวครอบครัว** รวม 4 เรื่อง
วัยอลวน 4 ตั้ม-โอ รีเทิร์น, ยังไงก็รัก, Before Valentine ก่อนรัก...หมูนรอบตัวเรา, สายลับจับบ้านเล็ก

4. หนังสือหลากหลาย รวม 6 เรื่อง

เพลงสุดท้าย, เพื่อน ... กูรักมึงวะ, รักแห่งสยาม, Me Myself ขอให้รักจงเจริญ,
A moment in June ณ ขณะรัก, รักไม่จำกัดนิยาม

จะสังเกตได้ว่าปริมาณหนังสือรักในแต่ละปีที่ศึกษานั้น มีปริมาณที่มากขึ้นตามลำดับ โดยจากปี 2548 มีปริมาณรวม 6 เรื่องต่อปี จนถึงปี 2552 มีปริมาณรวมถึง 13 เรื่องต่อปี ซึ่งมีปริมาณที่เพิ่มมากขึ้นถึง 1 เท่าตัว นั้นแสดงให้เห็นนัยยะสำคัญของมิติรักที่ยังคงเป็นกระแสนิยมของผู้ชมทั่วไป

นอกจากนี้ในส่วนของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักผู้วิจัยใช้วิธี การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นขั้นตอนการสัมภาษณ์เชิงลึกทางด้านผู้ส่งสาร (Sender) คือผู้ผลิตภาพยนตร์ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาพยนตร์แต่ละเรื่องที่เป็นที่นิยมในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2548-2552 โดยนำตัวอย่างของภาพยนตร์ และ/หรือ รางวัลการันตีจากสถาบันต่างๆ โดยหลักจะแบ่งเป็น ผู้กำกับภาพยนตร์ ตลอดจนผู้เขียนบทภาพยนตร์ ซึ่งถือเป็นแหล่งข้อมูลหลัก (Key Information) ในการวิจัย โดยใช้แนวคำถามแบบปลายเปิด (Open –end Question) เพื่อสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) และใช้ความเป็นกันเองในระหว่างสัมภาษณ์ ทั้งนี้เพื่อการเข้าถึงข้อมูลละเอียด สำหรับการนำไปใช้ในการอภิปรายผลต่อไป โดยประเด็นหลักเพื่อเป็นการเข้าถึงโลกทัศน์ของผู้สร้าง ทั้งเรื่องของสุนทรียะในหนัง การเล่าเรื่อง นักแสดง สถานที่ ตลอดจนองค์ประกอบศิลปะรวมถึงแนวคิดเรื่องราวความรักที่สร้างสรรค์ในภาพยนตร์ที่ปรากฏผ่านภาพยนตร์

โดยผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลหนังสือรักไทยไว้ 2 ส่วนหลัก ดังนี้

ส่วนที่ 1 หนังสือรักไทย ในมิติความรัก 4 แบบ

- 1.หนังสือรักวัยรุ่นสนุกสนาน
- 2.หนังสือรักโรแมนติก
- 3.หนังสือรักแนวครอบครัว
- 4.หนังสือหลากหลาย

ส่วนที่ 2 การประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรักผ่านโลกทัศน์ของผู้ผลิตภาพยนตร์

บทสรุปหนังสือรักไทยในทัศนะผู้ผลิต 4 สังกัด

- 1.ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล สังกัด สตูดิโอคำม่วน
- 2.คมกฤช ตีระวิมล สังกัด GTH
- 3.ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ สังกัด M ๓๙ (M-THIRTYNINE)
- 4.ธัญญ์วาริน สุขพิสิษฐ์ สังกัด แอมฟายน์ โปรดักชั่น

และนายกสมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ไทย

ส่วนที่ 1 หนังสือรักไทย ในมิติความรัก 4 แบบ

กลุ่มที่ 1 หนังสือวัยรุ่นนุสนทน

งานวิจัยชิ้นนี้ให้นิยามไว้ว่า ภาพยนตร์กลุ่มนี้เป็นภาพยนตร์แนวรักแบบใสๆ รักบริสุทธิ์ รักแบบนุสนทน รักในวัยเรียน รักแบบวัยรุ่นตอนต้นและตอนปลาย โดยส่วนใหญ่จะมีกลุ่มวัยรุ่นเป็นตัวดำเนินเรื่อง หรืออาจจะเป็นกลุ่มนักเรียน นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย วัยรุ่นที่เริ่มทำงานใหม่ๆ

โดยเรื่องราวในภาพยนตร์ส่วนใหญ่นั้นก็จะเป็นความรักแบบที่กล่าวมาเกือบทั้งหมด การเล่าเรื่องโดยส่วนใหญ่จะมีแบบแผนที่ค่อนข้างคล้ายกันคือ เรื่องราวเริ่มต้นจากการพบเจอกัน สานต่อความสัมพันธ์ในด้านความรัก อาจมีอุปสรรคขัดขวาง มีที่สาม รักแบบสามเส้า หรือปัจจัยหลายอย่างมากมายที่ทำให้ความรักอาจสมหวังบ้าง ไม่สมหวังบ้าง แต่สุดท้ายตอนจบโดยส่วนใหญ่หนึ่งก็จะจบแบบสุขนิยม หรือจบแบบมีความสุข (Happy Ending) อาจมีบ้างที่การจบของหนังไม่ตามกระแสนิยม แต่ไม่ค่อยมีปรากฏมากนัก ด้วยเหตุที่ผู้ชมส่วนใหญ่มักจะคาดหวังว่าหนังรักกลุ่มนี้จะต้องทำให้พวกเขาเหล่านั้นได้รับความสุขกลับไปตามที่คาดหวัง จบแบบรู้สึกดี Feel Good เป็นการเติมเต็มความสุขที่บางทีในชีวิตจริงอาจไม่มีหรือขาดหายไป

หนังกลุ่มนี้จะเปรียบเสมือนเครื่องเติมเต็มความสุขในด้านความรัก และมักจะทำให้ผู้ชมอิน (Involve) หรือเข้าไปมีส่วนร่วมในหนังได้อย่างถึงพริกถึงขิง ผู้ชมบางคนอาจถึงขั้นสร้างการมีส่วนร่วม (Participation) หรืออาจสร้างจินตนาการส่วนตัว (Imagination) ประหนึ่งว่าตัวเองเป็นตัวละครหลักในเรื่องนั้น ที่สามารถตราตรึงความรู้สึก และสามารถประทับอยู่ในความทรงจำของผู้ชมได้เป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นหนังกลุ่มนี้ถือได้ว่าเป็นกลุ่มนี้ผู้ชมหรือคนดู นิยมมากที่สุด และทำรายได้สูงสุดเลยก็เป็นได้

1. เพราะรักครับผม 2. เพื่อนสนิท 3. Seasons Change เพราะอากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย 4. เดอะกิก 5. ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น 6. ม.3 ปี 4 เรารักนาย 7. Roommate เพื่อนร่วมห้องต้องแอบรัก 8. 32 555

จากรายชื่อภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่าง ในกลุ่มของหนังรักวัยรุ่นสนุกสนาน จะเห็นได้ว่าทั้ง 7 เรื่อง มีตัวละครหลักเป็นนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยทุกเรื่อง และมีเรื่องราวความรักแบบวัยรุ่นหนุ่มสาว จะมีเพียงแค่เรื่อง *Roommate* เพื่อร่วมห้องต้องแอบรัก ที่ได้นำเสนอเนื้อหาที่ต่างจากกลุ่มเดียวกันเพียงเล็กน้อยคือ มีเรื่องราวความรักแบบหญิงรักหญิงผสมเข้ามาในเรื่อง แต่ด้วยความที่หน้าหนังอาจจะยังไม่ชัด และตัวหนังเองก็ไม่ได้มีจุดเน้นหลักเป็นเรื่องดังกล่าว ทำให้ภาพรวมของภาพยนตร์ยังคงเป็นแบบหนังรักต่างเพศทั่วไป

นอกจากนี้ยังในเรื่อง *32 555* ซึ่งเป็นเพียงเรื่องเดียวในกลุ่ม ที่ตัวละครวัยรุ่นในเรื่องไม่ได้อยู่ในช่วงชีวิตของนักศึกษา หรือมีการเล่าเรื่องชีวิตในมหาวิทยาลัย แต่ไปเน้นความเป็นวัยรุ่นที่เริ่มเข้าสู่วัยทำงาน แต่กระนั้น ความรักแบบน่ารัก กู๊กิ๊ก ก็ยังคงถูกนำเสนอเป็นจุดขายหลักได้

อีกเรื่องหนึ่งที่น่าสนใจและมีความแตกต่างจากเรื่องอื่นในหนังรักกลุ่มนี้คือเรื่อง *ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น* ถือเป็นการสะท้อนความเป็นหนังรักในยุคนี้ในมิติการตลาดได้เป็นอย่างดี หมายความว่า เป็นเรื่องของการทำงานให้ผู้ชมมีตัวเลือกในการชมมากขึ้น โดยมีการแบ่งเรื่องราวความรักในหนังออกเป็น 4 มิติ รูปแบบความรัก 4 แบบ โดยใช้วิธีการเล่าเรื่องให้มีความสอดคล้องกัน มิได้มีการแบ่งหนังออกจากกันอย่างชัดเจนเป็น 4 เรื่อง ถือเป็นการเปิดทางเลือกให้กับผู้ชมได้ดูเรื่องราวหลายแบบ ผู้ชมสามารถเลือกที่จะชอบและไม่ชอบเรื่องไหน และยังสามารถนำมาเปรียบเทียบความรักแต่ละรูปแบบได้ โดยมีจุดเชื่อมโยงหลักคือเรื่องราวชีวิตของวัยรุ่นแต่ละวัยที่เกิดขึ้นในช่วงปิดเทอมใหญ่ ถือเป็นการเปิดตัวหนังสั้นในรูปแบบหนังยาวจากค่ายผู้ผลิต GTH ที่หันมาเอาดีในเรื่องราวของหนังรักฉบับวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี

จะเห็นว่าทั้งหมดทั้งมวลของหนังรักกลุ่มนี้ ล้วนสะท้อนความรักจากแง่มุมเล็กๆ ของกลุ่มวัยรุ่นวันเรียน สะท้อนยุคสมัยและความเป็นปัจจุบันเป็นส่วนใหญ่ และไม่ค่อยมีพิษภัยต่อสังคม เป็นกลุ่มหนังที่ถูกจัดอยู่ใน เรต (Rating) ทั่วไป ผู้ชมสามารถดูได้ทุกเพศทุกวัย ไม่มีการจำกัดเฉพาะเจาะจง อีกทั้งยังเป็นหนังที่ส่งเสริมรายได้ให้กับทางผู้ผลิตหรือต้นสังกัดได้อย่างดีเยี่ยม ที่สำคัญนายทุนมักจะมี

ความมั่นใจสูงกว่าหนึ่งประเภทอื่นว่าจะสามารถทำเงินให้กับทางค่ายได้ จึงไม่น่าแปลกใจที่ว่าทุกวันนี้หนังรักแบบนี้ยังคงมีให้เห็นอยู่ไม่ขาดสาย ไม่หลุดสายตาคนดูไปได้เลย

ผลการวิเคราะห์กรณีศึกษาเรื่อง 32 ธันวา

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงมุมมองความรักของวัยรุ่น ที่มีพื้นฐานลักษณะของวัยรุ่นคือ การค้นหาตัวเอง ค้นหาสิ่งต่างๆ เพื่อตนเอง ที่คิดว่าใช่ ที่เหมาะสม อัตลักษณ์ของความเป็นวัยรุ่นด้านความรักในภาพยนตร์ คือ การที่ตัวละครหลักมักจะสายตายาวคือ มันจะมองอะไรที่ไกลตัวก่อน ค้นหาสิ่งต่างๆ จากข้างหน้า โดยที่ในบางครั้งสิ่งเหล่านั้นอาจอยู่ข้างๆ ตัวเราก็เป็นได้ เช่น ตัวละครหลักอย่างโน้ต ที่พยายามจะค้นหาความทรงจำที่หายไปของตัวเองการค้นหาของเขาถือเป็นแกนของเรื่องนี้ ถึงแม้เขาจะพยายามคาดเดาต่างๆ นานาว่าความทรงจำนั้นคืออะไร โดยเริ่มจากการมองออกไปไกลตัวก่อน แล้วถึงได้มาค้นพบตัวเองว่าแท้จริงแล้วสิ่งที่ติดอยู่นั้น หรือคำตอบนั้นอยู่ใกล้ๆ ตัวเรานั่นเอง

เรื่องราวความรักมักปรากฏอยู่กับวัยรุ่นพอสมควร ที่จะค้นหาว่าเรารักใคร หรือใครรักเรา ความรักที่เป็น Theme หลักของเรื่อง ซึ่งก็ถือว่าเป็น Theme หลักของชีวิตของวัยรุ่นอีกด้วย ยิ่งในช่วงวัยรุ่นตอนปลายเรื่องราวของความรักถือเป็นตัวแปรที่สำคัญในชีวิตเลยก็ว่าได้ ไม่ได้เฉพาะโน้ตที่ค้นหาตัวเองเท่านั้น แต่ยังมีตัวละครต๊อด ที่ยังคงพยายามนิยามความรักในแบบฉบับของตัวเองคือ ตัวเองรักโน้ต แต่ไม่ใช่คู่เกย์ เพียงแค่เป็นคนรักกัน รวมไปถึงหนุ่มที่พยายามสร้างภาพตัวเองเพื่อให้คนที่ชอบสนใจตัวเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่มักจะมีเรื่องราวประมาณนี้เกิดขึ้นกับแต่ละบุคคลทั้งสิ้น อาจมีความต่างของชีวิตจริงที่สามารถค้นหาได้โดยเวลาไม่นานมาก แต่ชีวิตจริงแล้วการค้นหานี้ยังมีเส้นทางที่ยังยาวไกล หรืออาจจะไปค้นพบในวัยที่เราเป็นผู้ใหญ่อย่างเต็มตัวก็เป็นได้ ดังนั้นหากให้เปรียบเทียบอัตลักษณ์ของตัวละครในภาพยนตร์แล้วความรัก การค้นหาความรัก การให้คำนิยามความรักก็เป็นสิ่งสำคัญในชีวิตและในเรื่องราวของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องนี้สร้างประเด็นความสัมพันธ์ของครอบครัวในด้านของพี่น้องเป็นแกนหลักที่จะดูแลกัน แต่เรื่องความผูกพันของพี่น้องสำหรับตัวละครหลักของเรื่องนี้ดำเนินไปจนเกินเลยความเป็นพี่น้อง ซึ่งกลายเป็นความรักของหนุ่มสาวไปแล้ว ส่วนพี่น้องอีกคู่คือ หนุ่มกับหนูนั้น มีการแสดงให้เห็นบ้างแต่ไม่ชัดเท่าที่ควร อาจจะเนื่องมาจากการจบของเรื่องที่ต้องการให้ทั้งคู่ค้นพบว่าสิ่งที่พอดีสำหรับตัวเองนั้นอยู่ข้างๆ มาโดยตลอดนั่นเอง เลยทำให้ตัวละครทั้งคู่กำพร้าทั้งพ่อทั้งแม่

ภาพยนตร์เรื่องนี้สะท้อนอัตลักษณ์ไทย (Thai Identity) ในด้านการใช้ชีวิตของวัยรุ่นที่ค้นหาสิ่งต่างที่คิดว่าใช่ คิดว่าเท่ เหมาะสมกับตัวเอง และเรื่องราวความรักที่เป็นประเด็นสำคัญของวัยรุ่นในสังคมไทย นอกเหนือจากสิ่งเหล่านี้แล้วยังเป็นคำคมต่างๆ ที่วัยรุ่นชอบเพราะ คิดว่ามันโดน หากให้พูดไปอาจจะคิดว่าวัยรุ่นเป็นอย่างนี้จริงๆ กระมัง คำตอบหรือข้อยืนยันที่ชัดเจนมากในปัจจุบันมาจาก การ

ตั้งแต่อดีตในเฟสบุ๊ค หรือบนโลกออนไลน์ โซเชียลเน็ตเวิร์ค ที่เป็นสิ่งสำคัญของชีวิตวัยรุ่นนั่นเอง จะมีการโพสต์เรื่องราวความรักอยู่บ่อย รวมไปถึงคำคมต่างๆ เพื่อให้คนที่คิดเหมือนกันมากดไลค์ หรือชื่นชม รวมถึงการบอกเล่าเรื่องราวของตัวเอง

ภาพยนตร์ไทยเรื่องนี้ได้สอดแทรกเรื่องราวความเป็นไทยคือ ความชอบอะไรง่าย ๆ สบาย ๆ ความตลกที่แฝงฝังอยู่ในแต่ละเหตุการณ์ ไม่ว่าจะซึ้งแค่ไหน เศร้าแค่ไหน แต่ก็แอบแฝงสิ่งเหล่านี้เข้าไปด้วย การดำเนินเรื่องราวแบบเรื่อย ๆ ไม่ซับซ้อน สะท้อนความเป็นอยู่ของคนไทยที่ไม่ซับซ้อนง่าย ๆ นอกจากนี้แล้วการสะท้อนภาพของสถานที่ตัวละคร หรือเหตุการณ์ยังสะท้อนทัศนคติของคนในสังคม กล่าวคือ ผู้หญิงถูกสอนให้รักนวลสงวนตัว นิยมอายุในการเข้าหาผู้ชาย แต่ตัวละครนั้นได้ฉีกกฎพอสมควร สร้างภาพความเรียบร้อย ทำทุกอย่างเพื่อให้ผู้ชายที่ตนเองชอบสนใจ หรือการเข้าหาผู้ชายที่แบบจุ่มจ่อม ไม่กลัวการเข้าโรงแรมมานวด หรือการรู้จักนักแสดงหนังเอวีของญี่ปุ่นนั่นเอง ซึ่งถ้าพูดจริงๆ แล้วก็ไม่ได้แปลกเท่าไรในสังคมเพราะสิ่งต่างๆ เหล่านี้มีอยู่จริง ๆ ในสังคม แม้จะต่างจากจารีตเดิมของสังคมไทย

สัญลักษณ์ (Sign) และ ภาพตัวแทน (Representation) ในภาพยนตร์เรื่องนี้ จะเน้นไปทางการค้นหาความรักคือ ตัวละครโน้ต ที่เป็นสัญลักษณ์และภาพตัวแทนของวัยรุ่นในสังคมไทยที่ต้องการจะค้นหาสิ่งต่างๆ ให้แก่ชีวิต โดยเฉพาะเรื่อง **ความรัก** ที่เป็นแกนสำคัญของชีวิตวัยรุ่น ที่พยายามจะค้นหาคนมาดูแลตัวเองในด้านความรัก ตัวละครรูปปั้นที่จะมีลักษณะเหมือนกำลังคิดอยู่ ซึ่งก็จะสื่อว่าอะไรคือสิ่งที่เราค้นหา หรือติดอยู่ในใจนั่นเอง รวมถึง ต้นคริสต์มาสที่มียอดเป็นดาว ก็จะช่วยแสดงให้เห็นภาพของวันแห่งความสุข และช่วยสื่อถึงช่วงเวลาของเหตุการณ์อีกด้วย เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ที่เกิดในช่วงเวลานี้อาจจะเป็นสัญลักษณ์ที่สะท้อนของการเริ่มต้นสิ่งใหม่ เหมือนกับการเริ่มต้นปีใหม่นั่นเอง นอกจากนี้ยังรวมไปถึงชื่อเรื่องที่ให้ชื่อว่า **32 ธันวา** เป็น มายาคติ (Mythology) หนึ่งของวัยรุ่นในสังคมที่มักจะหาคำนิยาม คำจำกัดให้แกตนเอง หรือคู่รักที่รู้จักกันอยู่สองคน

อิทธิพลของภาพยนตร์กับสภาพสังคมไทยในปัจจุบันนั้น ภาพยนตร์เรื่องนี้ หรืออาจจะกล่าวถึงภาพยนตร์ของคู่กำกับคนนี้เลยก็ได้ ก่อให้เกิดกระแสทางวัจนภาษา (Verbal Communication) ที่เกิดจากภาพยนตร์ที่ว่า **เราต้องการคนที่ดีพอ หรือพอดีสำหรับเรา** คำคมนี้เป็นสิ่งที่ทำให้สังคมให้ความสนใจมาก เรียกได้ว่าโดนใจกลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้เลยก็ว่าได้เพราะ วัยรุ่นได้นำประโยคเหล่านี้มาพูด หรือมีประโยคทำนองนี้ในสื่อต่างๆ ออกมา นอกจากนี้ภาพยนตร์ Romantic Comedy เรื่องนี้ยังเป็นภาพยนตร์ตลกที่สร้างความรู้สึกที่ดีแก่ผู้ชม เพราะความตลกในภาพยนตร์เรื่องนี้ จะเน้นไปทางมุข หรือคำพูดต่างๆ มากกว่าตลกแบบเดิมๆ ที่เราเคยเห็น ซึ่งจะเป็นการเปิดมุมมองทัศนคติแก่ผู้สร้าง และผู้ชมว่าความตลกไม่จำเป็นต้องหยาบคาย เจ็บตัว หรือต้องเป็นเรื่องได้เสียเสมอไป จริงๆ แล้วความตลกมีอยู่ในชีวิตประจำวันของเราทุกคน เรื่องเล็กๆ น้อยๆ ก็สามารถทำให้เรามีความสุขได้ เข้าได้ ถึงแม้จะไม่ได้ขำจนท้องแข็ง แต่ก็ทำให้เรามีความสุข

ซึ่งสิ่งที่ได้กล่าวมานี้อาจจะเป็นสิ่งที่ภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องการที่จะนำเสนอให้แก่ผู้ชมคือ สิ่งที่เราค้นหาอยู่นั้นมันอาจจะอยู่ข้างๆ เราตลอดเวลาก็เป็นได้ ความสุขของชีวิตในบางครั้งไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ แต่สิ่งเล็กๆ ที่มีอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอแหละที่จะช่วยหล่อเลี้ยงให้เรามีความสุขในสังคม นอกจากนี้แล้วภาพยนตร์เรื่องนี้ยังสะท้อนมุมมองของวัยรุ่นที่เปลี่ยนไปตามยุคสมัยให้ผู้ใหญ่ในสังคมได้ศึกษาเพราะ ความรักของวัยรุ่นในยุคนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเพศ หน้าตา แต่ขึ้นอยู่กับหัวใจล้วนๆ

กลุ่มที่ 2 หนังสือโรแมนติก

ภาพยนตร์กลุ่มนี้มีความเชื่อว่า **ความรัก** เป็นสิ่งสากล เรื่องราวความรักมักจะมาคู่กับความโรแมนติก (Romance) จะเป็นกลุ่มของภาพยนตร์รักแบบหวานซึ่ง โดยเป็นเรื่องราวความรักที่มีอารมณ์สุนทรี ประกอบกับหนังมีสุนทรียะในหลากหลายอารมณ์ ทั้งรัก เศร้า เหงา ซึ่ง ตลอดจนความโรแมนติกแบบไทยๆ ที่มีกลิ่นอายความรักแบบสากล กอปรกับฉากและสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์จะสวยงาม โรแมนติก สามารถนำพาอารมณ์ของผู้ชมล่องลอยไปกับบรรยากาศความโรแมนติกผ่านสถานที่ต่างๆ ดอกไม้ นานาพันธุ์ที่สอดผสานเรื่องราวของความรัก รวมถึงเรื่องราวชีวิตรักหวานซึ่งท่ามกลางบรรยากาศที่พาให้คล้อยตาม อารมณ์เศร้าหมองแบบเจียบๆ ดราม่าหนักๆ โดยที่เนื้อหาส่วนใหญ่ของหนังกลุ่มนี้จะเล่นกับอารมณ์และความรู้สึกของผู้ชมเป็นสิ่งสำคัญ

- 1.รักจัง 2.แอปปีเบิร์ธเดย์ 3.สหายดีหลวงพระบาง 4.รัก/สาม/เศร้า 5.โคตรรักเองเลย 6.ฝัน โคตร โคตร 7.ความจำสั้น แต่รักฉันยาว 8.รักนะ 24 ชั่วโมง 9.กอด 10.October Sonata รักที่รอคอย 11.บั้งเอิญ...รักไม่สิ้นสุด 12.ปาย อิน เลิฟ 13.รถไฟฟ้ามหานคร

หากสังเกตจากหน้าหนังจะเห็นได้ว่า หนังรักในกลุ่มนี้จะมีเรื่องราวความรักค่อนข้างหลากหลาย แนว ทั้งโรแมนติกมาก ๆ ทั้งรักทั่วไป รวมถึงความรักที่มีเรื่องราวของชีวิตคู่ ชีวิตครอบครัวมาเป็นแกนเรื่องหลัก ตัวละครที่นำมาเสนอส่วนใหญ่จะเลยผ่านช่วงของวัยรุ่นมาแล้ว เป็นการก้าวล่วงเข้าสู่ยุควัยรุ่นตอนปลายต่อความเป็นผู้ใหญ่ที่เริ่มมีครอบครัว

สิ่งที่ปรากฏชัดของหนังรักกลุ่มนี้ก็จะมีเรื่องของหนังรักที่สะท้อน อัตลักษณ์ (Identity) และตัวตนของผู้กำกับแต่ละคน อย่างเรื่อง โคตรรักเองเลย และ ฝัน โคตร โคตร จากผลงานการเขียนบทและกำกับภาพยนตร์โดย พิง ลำพระเพลิง ผู้กำกับมากความสามารถคนหนึ่งในวงการภาพยนตร์ไทย หนังสองเรื่องนี้เป็นหนังรักที่มาจากประสบการณ์ตรงของผู้กำกับบวกกับเรื่องราวความรักที่มีจุดยืนจากชายหญิงที่มีปัญหาเกี่ยวกับความรักซึ่งกันและกัน

อีกกลุ่มหนึ่งคือหนังเรื่อง รักจัง และ รักนะ 24 ชั่วโมง ที่นำหน้าชื่อมาด้วยคำว่า “รัก” จากผลงานของผู้กำกับคนเดียวกันคือ เหมันต์ เชตมี ผู้กำกับฝีมือดีเรื่องหนังรัก จุดยืนหลักของเรื่องที่เด่นชัดสุดคือนักแสดง ที่ได้ फिल्म รัฐภูมิ โตคงทรัพย์ มาเป็นตัวดำเนินเรื่องราวความรักในสองคาแรกเตอร์ นอกจากนั้นอย่างในเรื่อง รักจัง ก็นำพาจุดขายในเรื่องของสถานที่ท่องเที่ยวที่สอดคล้องสานกับความรัก โรแมนติกอย่างเมืองปาย จ.แม่ฮ่องสอน มานำเสนอ ซึ่งต่างกับในเรื่อง รักนะ 24 ชั่วโมง ที่แม้ว่าสถานที่อันจำกัดในมินิมาร์ทเล็กๆ อย่าง 7-11 เซเว่นอีเลฟเว่น ก็สามารถเกิดความรักที่โรแมนติกขึ้นได้

นอกจากนี้ยังมีหนังเรื่องหนึ่งในกลุ่มที่ยังคงนำเสนอเรื่องราวความรักของวัยรุ่นในมหาวิทยาลัย อย่างเรื่อง รักสามเศร้า แต่ด้วยความที่เรื่องนี้จะไม่ใช่ความรักแบบใสๆ อย่างหนังรักในกลุ่มของ หนังรักวัยรุ่น ซึ่งจะมีการนำเสนอแง่มุมความรักที่ปนไปด้วยอารมณ์ความรู้สึก ผิดหวังซ้ำรัก รักสามเศร้า ซึ่งเล่นกับอารมณ์คนดูมากกว่าความสนุกสนาน ที่แม้แต่ตอนจบของเรื่องตัวละครยังต้องกับความสูญเสีย การพลัดพราก การลาจากอย่างอย่างมีวันกลับ ซึ่งอาจทำให้คนดูรู้สึกเศร้าหมองร่วมด้วยกับความรักโรแมนติก

ติกของตัวละครในเรื่อง คนดูส่วนใหญ่ของหนังกลุ่มนี้ก็จะเป็พวกที่มีสุนทรีย์ะในความรักค่อนข้างสูงกว่า คนดูในกลุ่มของหนังรักวัยรุ่นนอย่างเห็นได้ชัด

ผลการวิเคราะห์กรณีศึกษาเรื่อง รัก/สาม/เศร้า

รัก/สาม/เศร้า กำกับภาพยนตร์โดย ยุทธเลิศ สิปปภาค เรื่องราวเกี่ยวกับคนสามคนกับความรักของพวกเขาราวของ ฟ้า (ภัทรศยา เครือสุวรรณศิริ) น้ำ (รัชวิน วงศ์วิริยะ) และ พายุ (อารักษ์ อมรศุภศิริ) บัณฑิตจบใหม่จากคณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นช่วงเวลาทั้งสามต้องเลือกทางเดินของชีวิตไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานหรือเรื่องความรัก

ภาพยนตร์เรื่องนี้ สร้างภาพลักษณ์ของเรื่องราวความรักในแบบอาร์ท โดยใส่บุคลิกลงไปในตัวละครว่า เป็นเรื่องราวความรักของหนุ่มสาวในรั้วศิลปากร ว่าเป็นเด็กศิลปะ เลยจะมีความดิบ ความเป็นธรรมชาติอยู่ในตัวมันเอง เป็นเรื่องราวความรักที่ถูกถ่ายทอดผ่านความรักที่เกิดจาก “เพื่อน รัก เพื่อน” “เพื่อนรัก รักเพื่อน” นี่คื เรื่องราวที่เกิดขึ้นโดยทั้งสามคน ไม่ได้อยากให้เรื่องทุกอย่างต้องมาเป็นอย่างนี้ ไม่ได้อยากให้ใครต้องมาทุกข์ใจด้วยเรื่องนี้ ทั้งหมดต่างก็แค่ความรู้สึกกัน แต่สุดท้าย เมื่อเวลาผ่านไป เรื่องราวความรักนั้นก็ยังคงอยู่ไม่จางหายไป เพียงแต่เพิ่มความรู้สึกใหม่เข้าไปแทนที่ในส่วนในตอนท้าย พายุเริ่มกลับมามองก้อยอีกครั้งในตอนสุดท้าย

ในส่วนเรื่องราวความรักที่ไม่สมหวังของฟ้า ที่ไปเจอผู้ชายที่หล่อและไม่รู้จักพอ ประโยคหนึ่งที่ในหนังกล่าวไว้คือ ถ้าเราอยากได้ใจจากใคร เราก็ควรที่จะให้ใจเค้าก่อน เธอให้ใจกับคนที่ไม่เคยเห็นค่าของเธอเลย เธอคบกับผู้ชายคนนีมาถึง 6 ปี แต่สุดท้ายสิ่งที่ได้กลับมานั้นคือความหลอกลวงจากผู้ชาย คนนี้อย่างความรักในเรื่องนี้ ก็ทำให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ความรักสามารถทำให้เราล้าทำได้อะไรทุกอย่าง เช่น พายุทำทุกอย่างเพื่อที่จะให้ฟ้าหายป่วย หาข้อมูลต่างๆเพื่อช่วยเธอ

ส่วนในเรื่องราวความรักของครอบครัว ไม่ได้เป็นที่น่าสนใจมากกับการที่จะมีแฟน หรือการที่จะไปไหนมาไหน อาจจะเพราะด้วยความที่ว่าเริ่มโตแล้ว ทางครอบครัวจึงเริ่มปล่อย และเชื่อใจ แต่ก็จะมีคอยเป็นห่วงโทรถามบ้าง ชีวิตครอบครัวไม่ได้ถูกเลี้ยงมาอย่างคุณหนู เค้ามักจะสอนให้ทำได้ ทำได้ใช้ชีวิตจริงจัง และเลือกทางเดินชีวิตเอง ไม่ได้บังคับ แต่ก็ทำให้เกิดการเกรงใจไปเอง และรู้ตัวเองว่าควรจะทำอย่างไร เพื่อที่จะไม่ให้คนในครอบครัวเสียใจ

อย่างในส่วนของตัวฟ้า จะเห็นได้ชัดในเรื่องของครอบครัวที่ค่อนข้างมีความห่างเหินกับที่บ้าน เป็นคนที่ถูกเลี้ยงดูมาอย่างดี มีคนตามใจ มีคนคอยดูแลเอาใจใส่ แต่ไม่ใช่แม่ เป็นเพียงแค่คนเลี้ยงดู ซึ่งนั่นอาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ตัวละครตัวนี้โหยหาความรักที่แท้จริงจากคนอื่น ส่วนของน้ำ จากสไตลการ์

ใช้ชีวิตที่เห็นในเรื่องแม้ว่าจะเป็นเด็กอาร์ท แต่ตัวละครตัวนี้เป็นตัวละครที่มีความเป็นผู้ใหญ่ มีความรับผิดชอบ นั่นเป็นเพราะเราเห็นได้จากชีวิตครอบครัวในฉากเล็กๆ ที่เห็นถึงความเข้มงวดของพ่อ ในตอนที่จะไปบอกว่าจะแต่งงาน ความเป็นอยู่และลักษณะการเลี้ยงที่แตกต่างกัน ทำให้น้ำแตกต่างไปจากฟ้า ในส่วนของพายุ ด้วยความที่เป็นผู้ชาย และยังเรียนในด้านศิลปะ ความดิบยิ่งเพิ่มสูงมากขึ้นในตัว ของพายุเอง แต่พอเมื่อมาเจอฉากที่เห็นถึงชีวิตครอบครัวของเขาในตอนที่ยู่กับแม่ ทำให้ความดิบในตัว ของเขาลดลง เพิ่มมุมมองให้เห็นถึงความอ่อนโยนในตัวละครตัวนี้ และทำให้เข้าใจว่าที่เค้ามองเห็น มุมมองในด้านความรักสวยงามนั้นอาจจะเพราะมาจากการที่เค้ามามีแม่เป็นคนคอยเฝ้ามองดูอยู่

นอกจากนี้ ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ใส่ความเป็นเด็กมหาวิทยาลัยศิลปากรเข้าไปค่อนข้างมาก รวมถึงชีวิตเด็กเรียนศิลปะในไทยลงไปอย่างเต็มตัว การทำตัวบ้าๆ ทำตัวง่าย ๆ ไปเรื่อย ในตัวของผู้ชาย ก็จะทำไรโดยไม่ใช้เหตุผลและผล โดยส่วนใหญ่เอาอารมณ์มาเป็นที่ตั้ง แต่ยังมีในส่วนเรื่องของการใช้ภาษา ที่พูด ภาษาที่หยาบคายในหมู่ของวัยรุ่นทั่วไป ที่วัยรุ่นทั่วไปในสังคมไทยเป็นอย่างนี้ ในส่วนของเรื่องที่มี เหตุการณ์ที่น่าโดนชมชื่นและไม่ยอมไปแจ้งความ นั่นก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่เป็นเรื่องจริงกับผู้หญิงไทยที่ อายุไม่กล้าไปแจ้งความเอาผิด เพราะกลัวเสียหาย กลัวเสียชื่อเสียง ไม่กล้า และสุดท้ายคนที่เจ็บปวด และต้องทนทุกข์ก็คือตัวเอง และต่อมาในภาพยนตร์ก็สื่อออกมาในมุมมองที่ว่า ผู้หญิงสมัยนี้เก่ง สามารถ อยู่ได้ด้วยตัวเอง ดูแลตัวเองได้ ไม่จำเป็นต้องพึ่งผู้ชายอีกต่อไป ที่สามารถเลี้ยงลูกด้วยตัวเอง

ในด้านของความหมายแฝงในหนังที่พยายามจะบอก อย่างในกรณีของ ตอนเปิดเรื่องที่มีการ แนะนำตัวละคร ทั้ง 3 คนกำลังนำเสนองาน โดยงานที่ทำนั้นมีความเกี่ยวเนื่องกันคือ "ฟ้า พุดถึง น้ำ" "น้ำ พุดถึง พายุ" และ "พายุ ก็พุดถึง ฟ้า" เป็นการเกริ่นเปิดเรื่องที่ทำให้เห็นชัดเจนว่า เรื่องราวที่เกิดขึ้น คือการแอบรักกันไปเป็นทอดทอด จนกลายเป็นเรื่องราว รักสามเส้า อาทิ อย่างในฉากที่พายุ ยืนมองผนัง และลายผนังที่เป็นท้องฟ้า เป็นเหมือนกับการบอกให้เราได้ว่า เคากำลังเฝ้ามอง และคอย เป็นห่วงเธออยู่ห่างๆ ในตอนนั้นพายุยังไม่ได้บอกความรู้สึกที่มีอยู่ในใจออกไป รวมถึงคำพูดของน้ำ ที่พูดไว้ว่า เวลาแค่สามนาทีก็หายากเนอะ นั่นเป็นเหมือนการพูดตัดพ้อ ให้เห็นถึงว่า ตอนนั้นพายุ ไม่แม้แต่จะสนใจเธอเลยสักนิดเดียว ในตอนที่กินชาโกซูเปอร์ เมื่อน้ำดักให้ พายุก็เลือกที่จะปฏิเสธ มั่น ซึ่งเป็นเหมือนหนังพยายามที่จะบอกว่า พายุปฏิเสธน้ำอย่างชัดเจนในตอนเริ่มต้น แต่สุดท้ายในตอน จบของหนัง พายุก็เลือกที่จะกินต้มซูเปอร์ในที่สุด

ภาพยนตร์เรื่องนี้ทำให้เกิด ไม่ว่าจะถูกฉายในช่วงไหนๆ หรือยุคสมัยใด คงจะส่งผลบางอย่าง ให้กับคนดูได้เสมอ เพราะภาพยนตร์เรื่องนี้ มีแนวคิดในการนำเสนอไอเดีย หรือสิ่งที่ต้องการจะบอก เป็น เรื่องพื้นฐานที่เข้าใจกันได้ในทุกๆ ยุคทุกสมัย คือประเด็นในด้านความรัก แต่อาจจะแตกต่างจาก ภาพยนตร์เรื่องอื่นๆ ตรงที่เป็นความรักของเพื่อน ที่สามารถเสียสละคนที่รักให้กับเพื่อนรัก มุมมองใน

เรื่องของความรักที่เพื่อนมีต่อเพื่อน ซึ่งในความเป็นจริง คนในสังคมปัจจุบันอาจจะไม่ได้แค่เลยก็ได้ว่า คนที่ชอบอยู่นั้น แฟนเพื่อนเราอะ ก็แย่งไปได้ดีอ้อ ภาพยนตร์เรื่องนี้ อาจจะสร้างความคิดดีๆ ในมุมมอง ของความรักที่มีต่อเพื่อน ความห่วงใยที่เพื่อนมีต่อกันได้

หากจะพูดถึงประเด็นที่ทำให้คนดูอาจจะต้องจดคิด และระวังตัว ก็จะต้องพูดถึงประเด็นที่ ภาพยนตร์นำเสนอและต้องการจะบอกถึงสังคมของโลกภายนอก ที่เราจะต้องไปเผชิญเมื่อเราจะต้องก้าว ผ่านผ่านชีวิตนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยไปแล้ว สังคมภายนอกเหล่านั้น มีอะไรอีกมากมาย ที่เราควร จะต้องระวังตัว และไม่ควรจะไปไว้วางใจใครโดยง่าย ไม่ว่าคนเหล่านั้นจะเป็นเพื่อน หรือพี่ที่ทำงานก็ตาม ภาพยนตร์เรื่องนี้ ได้สะท้อนแนวคิดตรงส่วนนี้ออกมา อาจจะไม่ได้เด่นชัด แต่ส่งผลกระทบต่อคนดูให้ได้ คิดตามได้แน่นอน ว่าความไว้วางใจคนนำมาซึ่งภัยอันตรายที่ยิ่งใหญ่ได้

ส่วนอิทธิพลอีกเรื่องหนึ่งที่จะเกิดขึ้นกับสังคมไทยในปัจจุบันของภาพยนตร์เรื่องนี้คือ เรื่องของ เพื่อน คงจะส่งผลให้กับวัยรุ่นทั้งในอดีต และปัจจุบัน อย่างแน่นอน เพราะความสำคัญของวัยรุ่นส่วนใหญ่ แล้วเพื่อนมีความสำคัญมาเป็นอันดับหนึ่ง หรืออาจจะพูดได้ว่ามีความสำคัญมากกว่าครอบครัว อิทธิพล ทางด้านนี้ ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้พูดถึง การเสียสละของเพื่อนที่มีให้กับเพื่อนรักของตน คงจะส่งผลกระทบต่อ โดนใจให้กับวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี

มุมมองในด้านของการรับฟัง และเข้าใจในการกระทำของวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็นการกระทำที่ถูก หรือผิดก็ตาม หากแต่ผู้ใหญ่พร้อมที่จะเปิดรับฟังเรื่องราวเหล่านั้น หรือปัญหาเหล่านั้น วัยรุ่นก็จะกล้า เปิดเผยในสิ่งที่เขาคิด ที่เขาแสดงออก และจะมีความเข้าใจกันมากขึ้นเกิดขึ้นในครอบครัว มุมมอง ทางด้านนี้ที่หนังได้เล่าคือส่วนที่นำไปสารภาพกับพ่อว่าตนท้อง เพราะโดนข่มขืน ถึงหนังจะเล่าใน ช่วงเวลาสั้นๆ แต่เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่สะท้อนสังคมได้ดี ส่งอิทธิพลที่เข้าใจความรู้สึกของวัยรุ่นที่ไม่กล้า จะเปิดเผยความคิด เพราะกลัวผู้ใหญ่จะรับไม่ได้ และไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นการเปิดใจยอมรับฟังความ คิดเห็น และเข้าใจในการกระทำ เป็นเรื่องที่ผู้ใหญ่ในทุกๆ ครอบครัวควรให้ความสำคัญมากขึ้น

อีกเรื่องหนึ่งที่น่าจะนำมาพูดถึง อิทธิพลของหนังเรื่องนี้กับสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน หรือไม่ว่า จะช่วงยุคไหนๆ ก็ตาม การให้ความสำคัญของดูแลเอาใจใส่ในลูกของตนเอง ในครอบครัวของตนเอง เรื่องนี้อาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นได้รับความอบอุ่นไม่เพียงพอ จึงหันไปให้ความสนใจกับเพื่อน มากกว่าครอบครัว เพราะเพื่อนมีการให้ความใกล้ชิด แสดงความคิดเห็น และมีเวลาให้กับวัยรุ่นเหล่านั้น มากกว่าครอบครัวของตนเอง ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้สะท้อนมุมมองหนึ่งในด้านของการขาดความรักความ อบอุ่นจากครอบครัว ผ่านมุมมองของฟ้า (พีค) ที่เธอป่วยแบบใกล้ตาย แต่ยังขาดการดูแล ความเอาใจใส่ จากพ่อแม่ ที่ละเลยทิ้งลูกให้ต้องเผชิญปัญหาอยู่คนเดียว และมีเพียงเพื่อนอย่างน้ำ (ก้อย) และพายุ (เป้)

ที่คอยอยู่เคียงข้างเธอตลอดเวลา ถึงในภาพยนตร์จะมีเพื่อนคอยเคียงข้าง แต่การที่ไม่ได้รับการดูแลการเอาใจใส่ ความรักจากพ่อแม่ มันคงเป็นเรื่องที่เจ็บปวดทรมานมากกว่าการเจ็บป่วยทางกาย เพราะฉะนั้นอิทธิพลในส่วนนี้ที่ภาพยนตร์ได้สะท้อนออกมาให้แก่ผู้ชม ผู้ชมจึงไม่ควรจะละเลย แต่ควรจะหันมาดูแลตัวเองและให้ความสำคัญ เพราะอาจเรื่องแบบนี้ อาจจะนำไปสู่ปัญหาในระดับประเทศได้

กลุ่มที่ 3 หนังสือแนวครอบครัว

ตลอดช่วงที่ทำการศึกษาวิจัย หนังสือในกลุ่มนี้จะมีค่อนข้างน้อย ซึ่งหนังสือในกลุ่มนี้จะถูกนิยามว่าเป็นภาพยนตร์แนวรัก ที่นำเสนอเรื่องราวความรักในครอบครัว พ่อ แม่ ลูก หรืออาจมีแง่เรื่องหลักที่มาจากฐานของความเป็นครอบครัว โดยอาจมีปมขัดแย้ง ปัญหาครอบครัว การเลี้ยงดู ความรักและเอาใจใส่ ตลอดจนความสนุกสนาน โดยเนื้อหาหนังสือส่วนใหญ่จะดำเนินเรื่องโดยมีสถานการณ์ความเป็นครอบครัวครอบครัวเป็นจุดเชื่อมโยงหลัก

1.วัยอลวน 4 ต้ม-โอรีเทิร์น 2.ยังงัยก็รัก
3.Before Valentine ก่อนรัก...หมูนรอนตัวเรา 4.สายลับจับบ้านเล็ก

จากรายชื่อหนังสือทั้ง 4 เรื่อง จะเห็นได้ว่า ประเด็นหลักของแต่ละเรื่องค่อนข้างแตกต่างกัน แต่ถูกร้อยไว้ด้วยความเป็นครอบครัวเฉกเช่นเดียวกัน ตัวอย่างในเรื่อง วัยอลวน 4 ต้มโอรีเทิร์น นั้น เป็นการนำเรื่องราวของหนังสือวัยอลวนในยุคเดิม กลับมาเล่าใหม่ในอีกยุค โดยที่นำเสนอเรื่องราวภาคต่อของนักแสดงที่เคยเป็นวัยรุ่นก่อนหน้านี้ มารับบทบาทของพ่อและแม่ ที่กำลังมีลูกที่ยุ่งเข้าสู่ยุควัยรุ่นและต่างก็ได้พานพบกับปัญหาต่างๆ หลายเรื่อง ซึ่งด้วยความเป็นพ่อและแม่ที่เคยผ่านจุดนั้นมาแล้วก็ต้องพยายามช่วยและทำความเข้าใจกับลูกของตัวเอง โดยเฉพาะเรื่องราวความรัก ซึ่งกลุ่มคนดูของหนังสือนี้ก็จะถูกดึงมาจากฐานเก่าส่วนหนึ่ง ที่เคยชื่นชอบในความเป็นวัยอลวนในยุคก่อนหน้านี้มารวมกับฐานคนดูในยุคใหม่กับนักแสดงรุ่นใหม่

หนึ่งในกลุ่มนี้ที่มีความโดดเด่นและพยายามสร้างการตลาดแบบใหม่ในเรื่องของการเพิ่มตัวเลือกของเรื่องราวให้คนดูมากขึ้นก็คือ *Before Valentine* ที่นำเรื่องราวความรักในแต่ละอารมณ์มานำเสนอ อาทิ ความรักของเด็กมัธยมในโรงเรียน ความรักของคู่ข่าวใหม่ปลามัน ความรักของผู้ใหญ่ขึ้นมาหน่อยที่แต่ละเรื่องราวความรักมักมีการนำเสนอเรื่องราวใกล้ตัว รอบ ๆ ตัว เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน โดยผ่านความรักแบบต่าง ๆ เพื่อให้ผู้คนได้เปิดมุมมองคิดในแง่มุมมองความรักของแต่ละช่วงเวลาในชีวิต นอกจากนี้ชื่อเรื่องยังเป็นสิ่งที่มีความหมายซ่อนไว้ได้อย่างน่าสนใจ

ผลการวิเคราะห์กรณีศึกษาเรื่อง *Before Valentine* ก่อนรักหมุนรอบตัวเรา

ภาพยนตร์เรื่องนี้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ช่วงเวลา 3 เรื่องสั้น โดยสามารถสะท้อนภาพความรักในแต่ละช่วงอายุของวัยที่แตกต่างกัน เรื่องราวทั้ง 3 แสดงให้เห็นมุมมองความรักของคนในวัยที่ต่างกัน อย่างชัดเจน การเติบโตทางด้านความคิด การพัฒนาด้านอารมณ์ การใช้เหตุผล สังคมของตัวละครที่โตขึ้นตามเรื่องราวที่เปลี่ยนแปลงไป รวมไปถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัวละคร ก็มีความแตกต่างที่เห็นได้อย่างชัดเจน

ช่วงของวัยรุ่น ถ่ายทอดออกมาผ่านเรื่องราวของ โจ๊ก และ จีบ เป็นความรักของวัยรุ่นในช่วงสมัยปัจจุบัน ความรักเกิดขึ้นได้ง่ายจากเพื่อนสนิท ซึ่งก็มีให้เห็นอยู่ทั่วไปในภาพยนตร์ วัยรุ่นสมัยนี้ มักไล่เลในความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นเพื่อนและความรัก (จีบและโจ๊ก) ทรงศักดิ์ มงคลทอง ช่วงวัยของ คนทำงาน เป็นช่วงวัยที่เติบโตขึ้นมาจากความรักในช่วงวัยรุ่นแล้ว อยู่ในช่วงการพัฒนาความสัมพันธ์ของคนสองคนว่าจะใช้ชีวิตคู่ร่วมกันหรือจบลง (ชิตชนกและสุธี พรชัย หงส์รัตนภรณ์) แหม่ และ แจ็ค เสรี พงศ์นิธิ ช่วงของคู่รักที่แต่งงานแล้ว ผ่านอะไรต่ออะไร มาด้วยกัน ได้เรียนรู้กันและกันอย่างเต็มที่ มีความเป็นผู้ใหญ่และมีเหตุผลมากขึ้น (เจ้และเฮีย) เสรี พงศ์นิธิ

อัตลักษณ์ของวัยรุ่นในภาพยนตร์ (แจ๊ค และ จีบ) ด้านความรักนั้นเป็นความรักในวัยเรียน ที่มักเกิดขึ้นระหว่างเพื่อนกับเพื่อนสนิท เพื่อนร่วมห้อง หรือเพื่อนในโรงเรียน ยิ่งเมื่อใกล้ถึงวันวาเลนไทน์ ก็มักจะเป็นช่วงเวลาแห่งการสารภาพรัก เป็นช่วงเวลาสำคัญของการเปลี่ยนแปลง ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและก้าวเข้าสู่ความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น

ในด้านด้านครอบครัวนั้น สถานภาพทางด้านการครอบครัวในเรื่องของ แจ๊คและจีบ เนื่องจากยังเป็นวัยที่อยู่ในการดูแลของผู้ใหญ่ ในครอบครัวของจีบ พ่อ มีลักษณะเป็นเสาหลักของครอบครัว คอยดูแล ปกป้องลูกสาวคนสวย หนึ่งรักไทยส่วนใหญ่มักเลือกใช้กลุ่มวัยรุ่นเป็นตัวเอกในการดำเนินเรื่องราวต่าง ๆ โดยมักเชื่อมโยงเรื่องราวของวัยรุ่นเข้ากับ สิ่งต่างๆ ที่ผู้กำกับต้องการนำเสนอ ทั้งนี้เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มคนส่วนมาก และกลุ่มเป้าหมายในการรับชมภาพยนตร์ได้มากที่สุด

ผลกระทบจากภาพยนตร์เรื่องนี้ ก็จะหนีไม่พ้นเรื่องการใช้วัยรุ่นเป็นตัวดำเนินเรื่องราว โดยเชื่อมโยงกับความรัก ในวัยเรียน โครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวละครในกลุ่มวัยรุ่นมักมีลักษณะนิสัยที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ตัวอย่างเช่น โจ๊ก มีลักษณะนิสัยมั่นใจ โดดเด่นออกมาจากหมู่เพื่อน (เพื่อนของโจ๊กนั้นจะมีหลากหลายนิสัยแตกต่างออกไป) แม้แต่กับจ๊อบ ก็มีลักษณะเด่นที่แตกต่างออกมาจากหมู่เพื่อน การสร้างภาพตัวแทนเสมือนจากความคิดของตัวละคร โดยปกติภาพยนตร์ไทย หรือละครไทย มักจะมีฉากที่ตัวละครพบกับตัวเอง โดยภาพยนตร์เรื่องนี้ก็ใช้แบบแผนเดิมเพียงแต่เพิ่มมุกโดยการสร้างตัวละครเสมือนขึ้นมาให้เห็นบท การพูดคุยกับตัวเองเป็นรูปร่างมากขึ้น ตลอดจนลักษณะตัวละครที่ค่อนข้างแบน มีรูปแบบลักษณะนิสัย ที่เมื่อเป็นคนดีก็จะดีแสนดีมากๆ

ดอกกุหลาบ ถือเป็นสัญลักษณ์ (Sign) แทนดอกไม้ของความรัก ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้นำเอาความสำคัญของดอกกุหลาบมาเป็นสิ่งสนใจในเรื่อง “กุหลาบดอกเดียว” ที่สื่อถึงความรักในทุกช่วงของวัย เป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ของเรื่องสั้นทั้งสามเรื่อง “แค่ดอกกุหลาบดอกเดียวก็มีค่ามากพอ” “ดอกกุหลาบดอกเดียวก็มีค่าแล้ว” “แค่นี้ก็พอแล้ว” ทั้ง 3 ประโยคเป็นบทของตัวละครแต่ละช่วงที่สร้างความเกี่ยวเนื่องกัน โดยสร้างสัญลักษณ์ขึ้นมา คือ ดอกกุหลาบดอกเดียว เป็นกุญแจของเรื่องราว **ตัวรถเมล์** เป็นสัญลักษณ์ในเรื่องของการเดินทางร่วมกัน ร่วมเข้ากับการเสี่ยงทายที่เกิดขึ้นจาก เลขของบัตร เลข 9 หมายถึงความหวังและการขอพร ปาท่องโก๋ สัญลักษณ์ แทนความเป็นคู่ ที่หมายถึงคู่รักที่อยู่ด้วยกันตลอด **ปลาทอง** เป็นสัญลักษณ์แทนตัวของโจ๊ก (ที่ยังเด็กสดใส และความหวังในความรักขึ้นอยู่กับอดีตจิตใจของจ๊อบลูกเจ้าของร้านปลาทอง) **แหวน** สัญลักษณ์ของความรักนิรันดร์ / การแต่งงาน เป็นเครื่องหมายแทนการขอแต่งงาน ภาพตัวแทนในภาพยนตร์เรื่องนี้ ก็เพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะของความรักในแต่ละช่วงวัยของอายุ ที่มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ความรักในวัยรุ่น นั้นเป็นรักที่ปราศจากข้อแม้ สนใจเพียงแค่ความรู้สึกของคนสองคนล้วนๆ ความรักในวัยทำงาน ที่เติบโตขึ้นมาจากความรักในวัยรุ่นนั้น มีปัจจัยหลายเข้ามาเป็นตัวแปรในความสัมพันธ์ ปัจจัยในเรื่องของความมั่นคงในชีวิต การสร้างครอบครัว การก้าวเดินต่อไปข้างหน้าด้วยกัน ความรักในวัยกลางคน นั้นเป็นการเชื่อใจ การให้อภัย การรักษาความสัมพันธ์ที่มีมายาวนานให้แน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น

ภาพยนตร์เรื่อง **BEFORE VALENTINE** ในมิติที่ส่งผลกระทบต่อสภาพสังคมไทย อย่างในเรื่องการบอกรักนั้น ภาพยนตร์เรื่องนี้สร้างให้เห็นถึงความสำคัญของความรัก ที่ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะวัน วาเลนไทน์เท่านั้น เรื่องราวความรักที่น่ารักในภาพยนตร์เรื่องนี้ ถือกำเนิดขึ้นในวันก่อนวันวาเลนไทน์ โดยไม่ได้จำกัดวันแห่งความรักว่าจะต้องเป็นวันวาเลนไทน์เท่านั้น แต่ความรักสามารถมีให้กันได้ทุกๆวัน “ทำไมเราจะต้องทำให้วันความรักของเราเป็นเหมือนคนอื่นด้วย ก็ให้วันนี้เป็นวันความรักของเราสิ” ประโยคของสุธีที่พูดกับชิตชนก เพื่อชี้ให้เห็นถึง ความสำคัญที่แท้จริงของวันแห่งความรัก เกิดเป็นแรงบันดาลใจให้วัยรุ่นหลายคน เชื่อถือตามกันมา การมอบสิ่งของแทนใจ ใครหลายคนมักมองว่าวันวาเลนไทน์เป็นวันแห่งความรักที่ยิ่งใหญ่ของชีวิตแล้วค่า ดอกไม้จำนวนมาก แต่ภาพยนตร์เรื่องนี้ก็ตอกย้ำว่า ดอกกุหลาบเพียงดอกเดียวก็เพียงพอแล้ว สิ่งสำคัญ ยิ่งกว่า คือ ความรู้สึกที่มีให้แก่กัน

กลุ่มที่ 4 หนังรักหลากหลาย

ภาพยนตร์กลุ่มนี้ถือเป็นที่น่าสนใจตามองเป็นอย่างมากในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในปัจจุบัน เป็นภาพยนตร์แนวรักหลากหลายอารมณ์ หลากหลายรูปแบบ โดยเน้นการนำเสนอเรื่องราวความรัก ระหว่างเพศ และ เพศเดียวกัน เนื้อหาส่วนใหญ่อาจยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมกระแสหลัก แต่เป็นกลุ่มของภาพยนตร์ที่สะท้อนเรื่องราวในสังคมได้เป็นอย่างดี ทั้งในมิติของความรัก เพศวิถี (Sexuality) และ เพศสภาพ (Gender) ตลอดจนปัญหาของความรัก กับการยอมรับของสังคม

หากมองไปลึกๆ ในหนังกลุ่มนี้แล้ว จะเห็นว่าสิ่งที่หนังพยายามจะบอกกับคนดูก็เป็นประเด็นเรื่องเพศที่หลากหลาย ที่ต้องการๆ ยอมรับจากสังคม หรือพยายามจะทำให้ทุกสิ่งกลืนกลายเป็นเรื่องธรรมชาติของสังคมไป ถ้าสังเกตอย่างละเอียด ช่วงเริ่มต้นจะเป็นเรื่องของสาวประเภทสองก่อนมาระยะเวลาหนึ่ง อย่างในเรื่อง เพลงสุดท้าย ที่นำกลับมาสร้างใหม่โดยผู้กำกับคนเดิม ช่วงเวลาต่อมาหนังกลุ่มนี้เริ่มเบนเข็มมาแนะนำเสนอเรื่องของชายรักชายอย่างเปิดเผยมากขึ้น โดยในปีเดียวกันหนังเรื่องอย่าง รักแห่งสยาม ได้เบิกโรงมาในเรื่องราวของเด็กวัยรุ่นมัธยมที่รักกัน ทั้งต่างเพศและเพศเดียวกัน แต่ยังไม่เน้นไปตรงๆ ส่วนเรื่องต่อมาก็คือ เพื่อน...กูรักมึงวะ เรื่องนี้จะค่อนข้างเปิดเผยแบบตรงๆ เพื่อบอกกับสังคมให้รับรู้ในอีกแง่มุมหนึ่งของความรักกับชีวิตมนุษย์ที่ไม่มีเรื่องเพศมาเป็นตัวกัน หรืออาจนำเสนอผสมผสานกันไปในเรื่องเดียวกัน อาทิ Me Myself ขอให้รักจงเจริญ และ รักไม่จำกัดนิยาม

1. เพลงสุดท้าย 2. เพื่อน ... กูรักมึงวะ 3. รักแห่งสยาม
4. Me Myself ขอให้รักจงเจริญ 5. A moment in June ณ ฤดูรัก 6. รักไม่จำกัดนิยาม

หากลองพินิจพิเคราะห์ดูแล้ว กระแสของหนังรักกลุ่มนี้น่าจะมีมาอย่างต่อเนื่อง จากผู้กำกับทั้งรุ่นใหม่และรุ่นเก่า เพราะเรื่องเพศที่หลากหลายมันเริ่มกลายเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันขณะเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผลงานล่าสุดของผู้กำกับจาก รักแห่งสยาม มะเดี่ยว ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล ก็ได้สร้างสรรค์เรื่อง HOME ความรัก ความสุข ความทรงจำ ขึ้นมาท่ามกลางกระแสหนังรักตลาดทั่วไป โดยหนังเรื่องนี้ก็ยังคงเล่าเรื่องราวความรักหลากหลายแบบ แต่จะมีการแฝงเรื่องที่ต้องการบอกกับสังคมในเรื่องของเพศเข้าไป

ลำดับต่อมา นายกสมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ไทยคนล่าสุด กอล์ฟ รัชฎ์วาริน สุขะพิสิษฐ์ ที่ได้รังสรรค์ความรักแบบตรงๆ ในเรื่องความรักของกลุ่มเพศที่หลากหลายที่สุดขึ้นมาในเรื่อง *It's get better ไม่ได้ขอให้มารัก* ซึ่งเป็นการผสมผสานเรื่องเพศเข้าให้เป็นเนื้อเดียวกันได้อย่างลึกซึ้ง

ความหลากหลายของความรัก ที่เกิดขึ้นในยุคเปลี่ยนผ่านที่คนส่วนใหญ่เริ่มยอมรับในความหลากหลายมากขึ้น ทำให้กระแสเหล่านี้มีการพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างแรงกระเพื่อมทางสังคมให้ค่อยๆ เกิดขึ้น นอกจากนี้ยังคงมีภาพยนตร์อีกหลายเรื่องที่สามารถจัดให้เข้าอยู่ในกลุ่มนี้ได้ หากเพียงแต่หน้าหนังหรือเนื้อใน อาจจะยังกล้าๆ กลัวๆ ในการเล่นประเด็นนำเสนอ หรืออาจเป็นเพราะกลุ่มผู้สนับสนุนหรือนายทุนอาจยังไม่ค่อยมั่นใจกับหนังกระแสดังกล่าว เพราะยังยึดติดมโนคติที่ว่า ถ้าหนังจะขายได้ต้องเป็นรักและตลกเท่านั้น

ผลการวิเคราะห์กรณีศึกษาเรื่อง รักแห่งสยาม (Love of Siam)

ภาพยนตร์มีหลายประเด็นที่ต้องการนำเสนอ ทั้งเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัว วัยรุ่น เพื่อน ความรักร่วมเพศ และ ความรักต่างเพศ โดยที่แนวของภาพยนตร์นั้นก็ไม่ได้หนีออกไปจากขอบเดิม แต่เป็นไปตามแนวความต้องการของกระแสสังคม นั่นคือ “ความรัก” ที่เกิดขึ้นจริงได้ในสังคมไทย โดยใช้มุมมองแบบ “สยามสแควร์” แต่ที่กลายเป็น “กลิ่นหอมอันประหลาด” ในหนังเรื่องนี้ ได้แก่ พื้นที่ของการนำเสนอความสัมพันธ์แนวรักร่วมเพศที่เคยมีมาแต่ก่อนจากเดิมที่ ชิดกรอบให้ภาพยนตร์นำเสนอแต่เพียงไอเดียของความรักระหว่างชายสองคน ความรักที่เกิดขึ้นก็เกิดขึ้นในวงแคบๆ ความรักในรูปแบบตลก ซึ่งเป็น “พื้นที่ลับตาคน” หรือ “นอกสายตาคน” ก็กลับกลายเป็นรักของชายสองคนในพื้นที่ใจกลางเมือง ซึ่งอยู่ในพื้นที่ๆ ทุกคนสามารถมองเห็นได้อย่างเปิดเผย

นอกจากนั้นรูปแบบความรักแบบร่วมเพศนี้ ก็ยังเชื่อมโยงไปสู่ การเปิดเผยชะตาชีวิตของกลุ่มเพศวิถีอื่นในสังคม เช่น การดำเนินชีวิตของครอบครัวคนชั้นกลาง ระหว่างพ่อ แม่ ลูก และเพื่อน ในสัดส่วนที่เท่าเทียมกัน และลงตัว หนังได้ให้ความรักของ เด็กชายสองคน สรุปลงออกมาอยู่ในรูปของการเสียสละตนเอง เพื่อให้ความรักอื่นๆ ยังคง มีลมหายใจอยู่ได้ ด้วยการตระหนักรู้ว่าความรักแบบร่วมเพศเป็นรักที่ไร้อนาคต การหยุดความไม่มีอนาคตไว้ตรงที่ๆ สูงที่สุดที่ความรักของเพศเดียวกันจะอยู่ได้ นั่นคือมิตรภาพและความทรงจำที่ดีระหว่าง โต้ง กับ มิว จึงเป็นความสำเร็จที่สุดของความสัมพันธ์แบบนี้

ภาพยนตร์ รักแห่งสยาม จึงเป็นภาพยนตร์ที่มีพื้นที่อาร์ให้เพศสถานะปกติ (Heterosexuality) ได้เข้ามามีส่วนร่วมด้วย เพราะในชีวิตจริงชีวิตของเพศที่สามก็ไม่สามารถจะดำรงอยู่อย่างแปลกแยกด้วยตัวของมันเองได้แต่หากอยู่รวมกันกับ ครอบครัวของเรา คนรอบๆตัวเรา อย่างเกื้อกูลกันนั้นเองตัวละครมีความสัมพันธ์กันแบบครบวงจร เช่น พ่อ-แม่-ลูก, ยา-หลาน, พี่-น้อง, คนรัก-คนรัก, เพื่อน-เพื่อน, เพื่อนร่วมงาน เป็นต้น ตัวละครทุกตัวล้วนมีอิทธิพลที่เกี่ยวเนื่องกันทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรม มีการแสดงออกด้านอารมณ์ที่ชัดเจน อารมณ์เศร้า รัก หึงหวง โกรธ เป็นต้น เพราะในสภาพสังคมที่สิ่งแวดล้อมในสังคมเมืองเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการแสดงออก การได้ระบายความรู้สึกเก็บกดที่อยู่ภายในจิตใจเป็นการโต้กลับกับอำนาจที่ควบคุมได้และควบคุมไม่ได้ เช่น ฉากที่ สุนียะระเบิดอารมณ์โกรธของตัวเองออกมากับกร เมื่อตัวเองพยายามเข้าไปจัดการกับชีวิตของทุกคนมากเกินไป จนทุกคนรู้สึกไม่มีอิสระ เช่น โต้ ที่กำลังต้องการคำแนะนำเพราะความสับสนในการเลือกวิถีเพศที่ตัวเองต้องการ หรือเพื่อครอบครัวต้องการ มากกว่าคำชี้ขาดจากแม่ เป็นต้น ฉากนี้สุนียะได้โต้กลับกับอำนาจที่เธอมีอยู่ในฐานะหัวหน้าครอบครัว แทนที่หน้าที่ภาระนี้จะเป็นอย่างผู้ชาย แต่เมื่อเธอต้องแบกภาระอันหนักอึ้งจนเกินไป การร้องไห้ และทะเลาะกับกร จึงเป็นการช่วยสมดุลย์ความรู้สึกที่บีบคั้นออกมาจากตัวเธอจากภาระอันหนักอึ้งในสังคมปิตาธิปไตย (Patriarchy) ที่สังคมคาดหวังให้ผู้หญิงเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองดูแลสถาบันครอบครัวแทนผู้ชายได้ นอกจากการต้องลุกออกไปทำงานนอกบ้านแทนสามี “เลือกในสิ่งที่ตัวเองคิดว่าดีที่สุด”

การสร้างสัญลักษณ์ (Sign) ในภาพยนตร์ก็ทำให้ภาพยนตร์น่าติดตามมากยิ่งขึ้น เช่น ตุ๊กตา ไม้ที่โด้งนำมาซ่อนแล้วให้มิวหา แต่สุดท้ายก็หายไปหนึ่งชิ้น (ขาดจุกตุ๊กตา เพราะรถเก็บขยะมาเอาไปเสียก่อน) นั้นแสดงให้เห็นถึงการตามหาบางสิ่งบางอย่าง ที่บางครั้งอาจจะมองไม่เห็นมันหรือมันอาจจะอยู่ใกล้ ๆ ตัว แนนอนว่าผู้กำกับพยายามสื่อให้เห็นในเรื่องของ “ความรัก” เพราะไม่ใช่เพียงแค่ตุ๊กตาไม้ชิ้นเท่านั้นแต่การนำศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้องคือ ศาสนาคริสต์ที่ทุกคนรู้กันดีว่าเป็นศาสนาที่ให้ความสำคัญกับความรัก ก็ถูกนำมาใช้เป็นศาสนาประจำครอบครัวของโด้งหรือแม้กระทั่ง การเล่นเปียโนของอามาของมิว อามาก็พยายามบอกกับมิวว่า บางครั้งถ้าเรารักใครก็ไม่จำเป็นต้องพูดเพียงแค่ใช้บทเพลงก็สามารถสื่อได้เช่นกัน และยังมีอื่นๆ อีกมากมายที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องนี้

ดังนั้นสัญลักษณ์ (Sign) ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์เรื่องนี้จึงสื่อให้เห็นความสำคัญของความรักและรักอันบริสุทธิ์ที่เกิดจากจิตใจอันบริสุทธิ์นั่นเอง องค์ประกอบอื่นๆ ที่น่าสนใจคือ สถานที่และอุปกรณ์ประกอบฉาก (props) มีความสมจริงของยุคปัจจุบันอยู่ไม่น้อย เช่น ฉากบ้าน ซึ่งเป็นบ้านไม้สองชั้นรูปแบบไม้ทันสมัยมากแต่ก็มีความน่าอยู่ เป็นบ้านที่อยู่ใจกลางเมืองกรุงที่มีแต่ความเจริญล้อมรอบแต่บ้านหลังนี้ก็ ยังดูอบอุ่น ข้าวของเครื่องใช้ภายในบ้านก็ดูมีชีวิตชีวา ผู้กำกับศิลป์ได้ให้ความสำคัญกับรายละเอียดมากพอสมควร ไม่ว่าจะเป็นโตะ ตู้ เตียงหรือแม้กระทั่งกรอบรูป หรือแก้วน้ำ ก็เสมือนเป็นสิ่งของภายในบ้านที่ใช้อยู่จริงทุกวัน แต่มีความขัดแย้งอยู่อย่างหนึ่งคือ ความแตกต่างระหว่างห้องนอนของแดงและโด้ง ซึ่ง ห้องนอนของแดงจะมีข้าวของกระจุกกระจิกมากมาย (ตามประสาห้องเด็กผู้หญิง)

แต่ ห้องนอนของโต้งกลับไม่มีอะไรเลยนอกจากเตียงนอนและโต๊ะข้างเตียงเล็กๆ หนึ่งตัวเท่านั้น (ซึ่งในห้องนอนของเด็กชายก็น่าจะมีอย่างอื่นมากกว่านี้เช่น หนังสือเรียนหรือคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ของเด็กในสังคมเมือง)

รัก แห่งสยาม เป็นเรื่องราวที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของความรักในวัยรุ่นที่ใช้ชีวิตอยู่อย่างสังคมเมืองโดยเฉพาะในย่านแพซันอย่างสยามสแควร์ รวมทั้งกระแสนิยมของรักร่วมเพศ ที่ในปัจจุบันต้องยอมรับว่ามีการเปิดกว้างในสังคมมากพอสมควร ภาพยนตร์เรื่องนี้จึงหยิบเอาสิ่งเล็กน้อยที่เกิดขึ้นในสังคมมาเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่บนจอภาพยนตร์ เพื่อให้คนดูได้เข้าใจความรู้สึกของคนที่เป็นรักร่วมเพศ รวมทั้งบุคคลที่อยู่รอบๆ ข้างของคนพวกนี้มานำเสนออย่างสมบูรณ์พร้อม ด้วยเหตุและผลทางความรู้สึกภายในของมนุษย์ที่เรียกว่า “ความรัก”

ครอบครัวเป็นหน่วยย่อยที่สุดของสังคม หากเราทุกคนต่างก็พยายามทำครอบครัวตัวเองให้ดีที่สุด แล้วทุกสิ่งทุกอย่างมันก็จะดีขึ้นเอง หากสังคมไม่ดี ย่อมมีผลกระทบต่อครอบครัวเราเช่นเดียวกัน ดังนั้น สิ่งที่เราคิดว่าสำคัญเช่นกัน คือ ความเอื้ออาทร ความเห็นอกเห็นใจกัน และการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสังคม ไม่มีใครในสังคมที่จะดี หรือ เลวไปซะหมดทุกอย่าง ไม่มีอะไรในโลกนี้ที่มันถูก หรือ ผิด ไม่มีอะไรที่มันขาว หรือ ดำสนิท แต่โลกเรามันเป็นสีเทา ตั้งแต่เทาอ่อนไปจนกระทั่งเทาแก่ ความขัดแย้งที่ทำให้คนเราทะเลาะกันทุกวันนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ไปจนกระทั่งปัญหาระดับประเทศ ก็เพราะการตัดสินใจอะไรที่มันง่าย และ สุดโต่งแบบนั้นใช่หรือไม่ เช่นเดียวกันกับเรื่องครอบครัว ไม่มีครอบครัวใดเป็นครอบครัวที่สมบูรณ์แบบไปซะทุกอย่าง ทุกครอบครัว ต่างก็เป็นครอบครัวที่ "เวิ้งว้าง" กันนั้น เพียงแต่ว่ามันจะมากจะน้อยเท่านั้นเอง สิ่งที่จะช่วยเติมเต็มกันได้ก็มีแต่ความสัมพันธ์ที่ดีกับคนในครอบครัวอื่นๆ ในสังคม สังคมที่มีความเอื้ออาทรกันนั้นแหละถึงจะทำให้ครอบครัวที่ใหญ่ที่สุด คือ สยามประเทศของเราไปกันรอดได้

ส่วนที่ 2 การประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรักผ่านโลกทัศน์ของผู้ผลิตภาพยนตร์

บทสรุปหนังรักไทยในทัศนะผู้ผลิต 4 สังเกต

1. ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล สังเกต สตุติโอคำม่วน
2. คมกฤช ตีระวิมล สังเกต GTH
3. ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ สังเกต M ๓๙ (M-THIRTYNINE)
4. รัชฎาวัชริน สุขพิสิษฐ์ สังเกต แอมฟายน์ โปรดักชั่น

และนายกสมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลตามประเด็นที่ได้การจากสัมภาษณ์ทางด้านผู้ผลิตภาพยนตร์ทั้ง 4 คน โดยกำหนดเป็นประเด็นเกี่ยวกับหนังรักตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ ดังนี้

แรงบันดาลใจในการสร้างหนังรัก

โดยปกติการสร้างหนังรักแต่ละเรื่องนั้น ผู้กำกับภาพยนตร์ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการผลิตก็จะมีรูปแบบวิธีที่หลากหลายในการคิด การทำ ตลอดจนการค้นหาแรงบันดาลใจ โดยในส่วนนี้จะเป็นข้อมูลที่ได้มาจากทัศนะของผู้กำกับที่เลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัย ดังนี้

“การทำหนังรักก็ต้อง หนึ่งคือ สิ่งที่เราารู้สึกเกี่ยวกับความรัก ซึ่งต้องมาจากตัวเองก่อนว่าเรารู้สึกอะไร อย่างไร จากนั้นเราก็ถึงสร้างคาแรกเตอร์ สร้างเรื่องราวขึ้นมา เรื่องความรู้สึกของมนุษย์ การรักใคร่สักคน การรักคนในครอบครัว พ่อรักลูก ลูกรักพ่อ และก็เพศเดียวกัน รสนิยมทางเพศเหมือนกัน ต่างกัน และก็ความรู้สึกที่มีให้กัน

หนังรัก รักที่มันรู้สึก ว่า ทุกรักมันเป็นรักที่บริสุทธิ์ แต่มันมักจะมีข้อแม้ทางสังคมตามมาเสมอ ความรักในแบบของกอล์ฟ มันเป็นบริบทในเรื่องของส่วนตัวกับสังคมเป็นส่วนใหญ่ จะเห็นว่า ความรักของมนุษย์มันบริสุทธิ์ แต่มันจะถูกทำให้ไม่บริสุทธิ์โดยสังคมเสมอ เราก็คิดตามพื้นฐานทางสังคม เพราะเราเชื่อว่าความรักมันสวย แต่บางครั้งมันก็จะถูกเรื่องแบบนี้ ไม่ว่าจะเป็นสังคม ความเชื่อทางสังคม ชนชั้นทางสังคม หรือว่า กรอบกฎเกณฑ์ทางสังคม นั่นแหละมันเป็นตัว Conflict มันเป็นตัวที่สร้างความขัดแย้ง หรืออุปสรรคของความรักนั้นๆ”

(รัชฎาวัชริน สุขพิสิษฐ์. สัมภาษณ์. 28 มีนาคม 2555.)

“ส่วนตัวเอง ธรรมชาติเลยจริงๆ แล้วไม่ได้เป็นคนดูหนังรักเลย และไม่ใช่ว่าเป็นคนโรแมนติกด้วย ส่วนใหญ่ที่เห็นจริงๆ แล้ว มันคือ ดราม่า แต่พูดเรื่องความรักแค่นั้นเอง ไม่ได้มีความเชี่ยวชาญ หรือว่าชอบดูเป็นพิเศษ เรียกได้ว่าเป็น Genre สุดท้ายที่ดูเลยก็ว่าได้จริงๆ ดูหนังแอคชั่น หนังสยองขวัญ หนังอะไรพวกนี้มากกว่า หนังทุกเรื่องที่ทำ มักมีชื่อ ว่า รัก รัก นั่น แต่ส่วนใหญ่มันคือหนังดราม่า ถ้าถามว่าที่คนประทับใจในตัวหนัง จริงๆ มันไม่ใช่เรื่องโรแมนติกหรอก มันคือเรื่องเดียวกับที่คุณเจอมา เรื่องที่คุณโดนใจ คือเรื่องประสบการณ์ชีวิตที่เรามีร่วมกันมากกว่า”

(ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล. สัมภาษณ์. 28 มีนาคม 2555.)

“จริงๆ แล้วแรงบันดาลใจของผมมักมาจากการที่คนโกหก มนุษย์เราชอบโกหก คือชอบไม่พูดความจริง คือใจคิดอย่าง ปากพูดอย่าง ความคิดแบบหนึ่ง ความประพฤติแบบหนึ่ง คือเหตุผลมันสั่งให้ทำแบบหนึ่ง แต่หัวใจมันทำอีกแบบหนึ่ง อะไรประมาณนี้ ผมก็เลยรู้สึกว่ามันเป็นแบบนี้ บางทีเราอยากจะบอกอะไรใครบางอย่าง เพื่อน พ่อแม่ พี่น้อง หรือ คนรักเราก็คัดกรองจนบางทีความหมายมันเปลี่ยนไปจากเดิม หนังรักของผม ก็คือ การพูดเรื่องรักในแง่มุมต่างๆ เนื่องจาก Concept คือว่า หนังของผมมักจะมาจากการที่ว่า คนไม่ค่อยกล้าพูดกัน ไม่ค่อยได้กล้าสื่อสารกันตรงๆ อะไรอย่างนี้ เพราะฉะนั้นหนังรักของผมก็คือ การบอกรัก ด้วยวิธีการต่างๆ การแสดงความรักผ่านวิธีการต่างๆ”

(ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์. สัมภาษณ์. 3 พฤษภาคม 2555.)

“ผมมองว่า ธรรมชาติของผู้กำกับแต่ละคนไม่เหมือนกัน บางคนเค้าชอบหนังผี หนังทริลเลอร์อะไรอย่างนั้น เริ่มต้นคิด เค้าก็จะคิดเป็นหนังผีไปเลยว่าจะหลอกยังงี้ดี ธรรมชาติของผู้กำกับแต่ละคนมักจะคิดเป็นภาพ คิดเป็น scene คิดเป็นเรื่อง คือเราไม่ได้คิดว่าจะถ่ายยังงี้ให้มันสวย ไม่ได้คิดว่า Dialogue มันจะสวยสดงดงาม คืออันนั้นมาทีหลัง แต่สิ่งที่เราอยากเล่าคือ เล่าเรื่องอะไร Scene ที่เราเห็นเค้าทำอะไรกัน ผู้กำกับแต่ละคนก็จะเห็นภาพไม่เหมือนกัน และจะเป็นเรื่องคล้ายๆ กันรีเปลา่ อย่างผมเนี่ย มันก็จะเป็นธรรมชาติของผม คิดอะไรก็จะเป็นเรื่องความรัก และก็ ความตลก ผมก็จะคิดเป็นภาพ จะใส่มุขตลก ส่วนเรื่องรักก็จะเป็นเรื่องธรรมชาติเหมือนกัน อย่างเราเห็นเพื่อนๆ เรา คน

รอบๆ ของเรา อ่านหนังสือพิมพ์ อ่านหนังสือที่มีเรื่องราวความรักที่มันน่าสนใจอย่างไร
อย่างนี้เรารู้สึกว่าเราชอบ”

(คมกฤช ตรีวิมล. สัมภาษณ์. 3 พฤษภาคม 2555.)

การประกอบสร้างสุนทรียะและเรื่องราวความรักผ่านหนังสือ

“มันต้องไปพร้อมๆ กันนะ มันไม่สามารถจะไปสร้างอันใดอันหนึ่งขึ้นมาแบบนั้น ถามว่า
อะไรง่ายสุด มันก็ไม่มีอะไรง่าย ก็จะทำเรื่องให้มันกลม มันไม่ใช่อยู่ๆ สักแต่จะทำให้อะไร
เกิดมันก็เกิด เพราะฉะนั้นวิธีคิดในการทำงานระหว่างเขียนบท เราจะคิดให้มันกลม คือ
โดยเหตุผลส่วนตัวก็อยากให้มันรอบด้านนิดหนึ่ง อยากให้มันกลม มีเหตุผลของมัน
ไม่ได้ทำอะไรแบบอยากให้มันเกิดขึ้นมันก็เกิดขึ้นเลย มันไม่ใช่ซะ ไม่รู้ว่าสังเกตหรือ
เปล่า เพราะบางทีเราจะแบ่งให้เหตุการณ์หนึ่ง มันจะส่งผลไปอีกเหตุการณ์หนึ่งเสมอ
อยากให้เกิดอะไรก็เกิด”

“ปัจจุบัน มันเป็นเรื่องปกติของมนุษย์มากขึ้น สิ่งที่เราสะท้อนคือ สะท้อนว่ามนุษย์มีความ
หลากหลาย เราอยู่ด้วยกันบนความหลากหลาย ต้องยอมรับในสิ่งที่เป็นความ
หลากหลายของมนุษย์ มนุษย์ 100 คน ไม่มีใครหน้าเหมือนกันสักคน และเราจะคาดหวัง
ให้ทุกคนเป็นเหมือนกัน ก็คงจะเป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นนำเสนอเรื่องนี้มากกว่า ก็เลย
จะสังเกตเห็นว่า มันจะมีความรักแบบหญิงชาย ชาย ชาย หญิง หญิง อะไรก็ตามใน
Base on true ความเป็นมนุษย์ เพราะมนุษย์มันจะไปบอกว่าใครดำใครขาวไม่ได้
In between ระหว่างขาวกับดำ มันเน้น Color นะ เพราะฉะนั้นเรายอมรับในความ
ต่างกันเรีเปล่าเท่านั้นเอง ทุกวันนี้เรารู้สึกว่าโลกเอย ประเทศเราเอยมันมีปัญหาอยู่
เพราะว่าไม่ยอมเคารพ และไม่ยอมๆ รับในความแตกต่างของมนุษย์ ทั้งที่มนุษย์ล้านคน
ก็ล้านแบบ ล้านรสนิยม แต่เราพยายามจะกรู๊ป พยายามจะสร้างความเชื่อ พยายามจะทำให้
มนุษย์คิดเหมือนกัน ซึ่งมัน Impossible”

“อะไรที่เราารู้สึกว่าเป็นสัญลักษณ์ที่ต้องตีความ โดยใช้ประสบการณ์ของแต่ละคนตีความ
นั้น มันจะเป็นเสน่ห์ของภาพยนตร์นั้นนะ มันไม่ใช่กับไม่ใช่ซะ เพราะถ้าเราตอบว่าใช่
แสดงว่าเราปิดกั้นจินตนาการของคนดู เพราะหนึ่งเีย ตอนทำมันเป็นของคนทำ แต่ถ้า
เมื่อคนดูหนึ่งดู มันก็เป็นของคนดู คนดูมีสิทธิคิดและตีความมันว่าจะใช่หรือไม่ใช่ขึ้นอยู่กับ
กับคุณเป็นคนตัดสิน แล้วเสน่ห์ของภาพยนตร์มันอยู่ตรงนั้น แล้วถ้าเรารู้สึกว่า ถ้าทำ
หนังแล้วมันจบไปแล้วถ้าเค้าคิดต่อ สามารถเอามาคุยกัน เอามาถกเถียงกัน ในความคิด

ที่ต่างกันนั้นนะ ทั้งๆที่เห็นสิ่งเดียวกัน สำหรับกอล์ฟมันคือเสน่ห์ แล้วมันทำให้หนังเราแบบ เค้าเรียกว่ายังอยู่ในใจ”

(ธัญญ์วาริน สุขพิสิษฐ์. สัมภาษณ์. 28 มีนาคม 2555.)

“อันดับแรกคือ เรื่องราวก่อน นำเสนอผ่านตัวละครและเรื่องราว หนังรัก ก็คือตัวละครมันเหมือนเราฟังเรื่องของเรา แบบคบๆ เลิกๆ มีปมในใจ ตัวละครดีก็เข้ามาคลาคล่ำในใจ หรือเติมเต็มสิ่งที่หายไป อะไรประมาณนี้ อันดับแรกมันคือเนื้อเรื่องก่อน เรื่องผิวๆ เมื่อยๆ เรื่องของชาวบ้านคนชอบดู สองบรรยากาศที่ห่อหุ้มมัน อย่างใน “กาลิเลโอ” คนมีปมในใจสองคนร่วมเดินทางกันไป แล้วก็ไปเจอผู้ชายที่ต่างประเทศ มีเรื่องและฉากอย่าง “รักจัง” อย่างการกินกาแฟดำ ดูจากบุคลิก นางเอกกินน้ำส้ม พระเอกกินกาแฟกินนม ผู้ร้ายกินไอเลียง อันนั้นเป็นการสร้าง Perception การสร้างมิติการรับรู้”

“คราวนี้มาพูดถึงวิธีการประกอบสร้างหนังรัก ตัวละคร เรื่องราวของตัวละคร ฉากเป็นตัวละครเสริม ความรู้สึก ห่อหุ้มให้ตัวละครเข้าไปอยู่ด้วยกัน อย่าง กาลิเลโอ ก็เป็นเมืองนอก รักจัง ก็เป็นปาย Roommate ก็เชียงใหม่ บรรยากาศส่งให้ดูโรแมนติก อากาศดี ส่วนเรื่องการถอดความของคนดูก็มีนะ ตรงบ้างไม่ตรงบ้าง ถามว่าใส่อะไรเข้าไป การถอดความมันมีอยู่แล้วทุกเรื่อง มันมีการเข้ารหัสไว้ ใครจะถอดได้หรือถอดไม่ได้ก็เป็นอีกเรื่อง พอหนังออกไปก็จะเป็นหนังของคนดู จะไม่ใช่ของเรา ถึงเวลาคือคนดูได้อะไรไปจากตรงนั้น อย่างที่บอกไว้ว่า เราตั้งใจทำหนังดราม่า แต่คนดูก็คิดว่าเป็นหนังโรแมนติก พอดูมันเป็นหนังของเขา ดังนั้นก็แล้วแต่ ไม่มีผิดไม่มีถูก”

(ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล. สัมภาษณ์. 28 มีนาคม 2555.)

“การประกอบสร้างแนวคิดในการสร้างเรื่อง ผมว่าบทครับ สร้างผ่านบทภาพยนตร์ ทุกครั้งที่ผมทำหนัง ผมมักจะให้ราคาบทแพงที่สุด อย่างคุณมีบทดีๆ โดยที่คุณไม่ได้มีอะไรเลยนอกจากบทนั้น คนยังเอ่อ เหมือนกัน อ่านหนังสือได้ แต่ถ้าเกิดคุณไม่ได้มีบทที่ดีเนี่ย ให้เล่นดียังงี้ หรือกำกับดียังงี้ ให้โลเกชั่นดียังงี้ มันก็เหมือนกับการที่คุณอ่านหนังสือโดยที่มันไม่มีความหมายอะไร เรื่องราวมักมาจากคนใกล้ๆ ตัว แรงบันดาลใจมักจะมาจากความเจ็บปวด แต่ผมทำหนัง Comedy ใจ ผมก็จะเอาความความเจ็บปวดมาราดซอกโกแลตไปหน่อย ให้มันดูไม่ค่อยขมมาก ผมเห็นคนเจ็บปวดเยาะกับทุกเรื่องที่ผมทำ”

“อย่างความผันเนี่ย ผมทำเรื่อง แสบสนิท ก็จะเป็นเรื่องของคนๆ หนึ่ง ที่มีฝัน ไม่ได้สนใจว่าตัวเองเป็นอะไรเลย คำขายก๊วยเตี๋ยอยู่แต่คำอยากจะทำมวย คำก็ฝันของคำไป ขอชนะสักที แต่สุดท้ายความผันมันก็มีดไป ก็คือ คำไม่ได้เกิดมาเพื่อสิ่งนี้ อะไรอย่างนี้ มันเจ็บปวดเหมือนกันนะ หรือว่าคำไปเคยได้หันไปมองคนข้างๆ เลย อย่างใน 32 ธันวาคม คนที่ดีพอสำหรับคำคือใคร จริงๆ มันแค่ คำมีคนที่พักอยู่แล้ว มันคือคนที่ดูแล คำมาตลอดด้วยซ้ำ เพียงแต่ว่ามันเปลี่ยนแค่ Position ของมันว่าจากน้องต่างพ่อแม่กับแฟน อย่างไรอย่างนี้ แค่นั้นเองใจ เกือบไปเหมือนกัน คำก็เกือบจะเจ็บปวดเหมือนกัน ในวันนี้น้องคำกำลังจะแต่งงานด้วยซ้ำ ความเจ็บปวดต่างๆ นานา แต่ว่าหนังของผมมักจะแบบ เล่าเรื่องความเจ็บปวดให้ฟังแล้วก็คลี่คลายให้มัน แต่ในโลกของความเป็นจริงเนี่ย บางทีเรากลี่ยคลายไม่ทันก็มี”

(ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร. สัมภาษณ์. 3 พฤษภาคม 2555.)

“เราพยายามทำบทให้มันดี ให้มันเป็นธรรมชาติ คือ บทสนทนา เมื่อไหร่ก็ตามที่ตัวละครพูดอะไรที่ไม่ใช่บุคลิกคำ หรือว่าในสถานการณ์ที่ไม่น่าพูดอย่างนี้ เหมือนเวลาเราดูหนังเอง เรามีความรู้สึกเหมือนว่าเราระตุก มันระตุกว่าเฮ้ ทำไมมันเป็นอย่างนี้ เราพยายามทุกครั้งที่เราเขียน Dialogue เราทำเรื่อง เราจะมาทดสอบก่อนเสมอว่า ตัวละครแบบนี้ พูดแบบนี้ มันจะยังงั้น มันเกินไปไหม มันผิดหรือเปล่า มันไม่ใช่ตัวละครตัวนี้หรือเปล่า อะไรอย่างนี้ เวลาเราทำ Dialogue เราจะไม่ใช่ตัวเองแล้ว โดยเราจะเอาตัวเองไปแทนแล้วละ ว่าตัวละครตัวนี้นั้นนิสัยเป็นยังงั้น เป็นคนพูดเยอะ พูดน้อย เป็นคนแสดงออกความคิดรีเปล่า เป็นคนเก็บกดและทำเป็นตลกพูดเรื่องอื่น เป็นคนเครียดไม่พูดเลย คือมันก็จะมีความแตกต่างของคนที่แตกต่างกัน เราต้องเข้าใจว่าแต่ละคนพูดอะไรได้”

(คมกฤช ตรีวิมล. สัมภาษณ์. 3 พฤษภาคม 2555.)

ปัจจัยในการกำหนดทิศทางหนังรัก

“ถ้าพูดถึงตลาดโดยรวม มันคือเงินค่ะ ทุกคนคิดว่าทำหนังรักแล้วขายได้ ก็เลยทำออกมา กัน มันก็แล้วแต่ยุคมากกว่า บางยุคก็หนังผิออกมาเต็ม บางยุคก็แบบว่าแอคชั่นออกมาเต็ม บางยุคก็หนังรักอย่างเดียว ทั้งที่เมื่อก่อนนี้ หนังวัยรุ่นมันเคยขายได้ และมันก็เจ๊งไปรอบหนึ่ง คนก็ทำหนังผิ หนังแอคชั่น และมันก็เจ๊งไปทั้งหมด แล้วมันก็กลับมาเป็นหนังรักใหม่ มันก็วนลูปกันมากกว่า มันก็เหมือนแบบอะไรก็อดก็อดนั้น

ส่วนใหญ่มันก็นั่นหนังรักวัยรุ่นแหละ แต่ก็ขึ้นอยู่กับว่าเค้าจะใส่อะไรลงไป อย่าลืมว่าหนังรักเวลาคนทำกันมากๆ มันก็ดีตรงที่ว่าหนังรักมันกำลังฮิต ทุกคนก็พยายามหาแง่มุมใหม่ๆ เกี่ยวกับความรักมาเล่าให้กันฟัง มาทำให้คนดู เมื่อก่อนเด็กๆ เวลาเห็นหนังรัก มันก็จะกระโปรงบานชาส์น มัธยม พอมาปัจจุบันก็เริ่มเป็นวัยรุ่นหน่อย เป็นวัยรุ่นขึ้นมาอีก เดี่ยวมันก็จะมี Coming of Age การเติบโตของวัยรุ่นมากขึ้น และก็มาเริ่มหึงแกร็กเด็ก ก็ประมาณนี้ มันก็แบบพยายามหาแง่มุมที่ตรงกับคนในปัจจุบันมาเล่ากันมากขึ้น ทำให้หนังรักบ้านเราก็น่าสนใจหลายแนว มันหนังรักก็จริง แต่เราก็จะเห็นคาแรกเตอร์ของความรักที่มันหลากหลายมากขึ้น ไม่ได้เหมือนเมื่อก่อนที่แบบจะมีแค่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง”

(ธัญญาวาริน สุขพิสิษฐ์. สัมภาษณ์. 28 มีนาคม 2555.)

“ทุกวันนี้หนังรักมันเป็น Trends เค้าเรียกว่าเป็นกระแสนิยม แต่หนังมันเป็นสิ่งเดียวเหมือนเป็นแฟชั่น ยุคหนึ่งจะฮิตหนึ่งแบบหนึ่ง พออีกยุคก็จะฮิตอีกแบบหนึ่ง ช่วงนี้คนฮิต Romantic Comedy ก็จะทำประเภทนี้เป็นหลัก พอมาถึงจุดหนึ่งที่อิมิตัวมันก็จะผ่านพ้นไป เหมือนเราเคยเจอยุคหนึ่งที่เป็นกระโปรงบานชาส์น แล้วก็หายไปเลย แต่เหตุการณ์แบบนี้คงไม่เกิดขึ้นกับหนังไทยอีก เพราะอย่างในช่วงที่ฟูไป สมัยก่อนการทำหนังมันทำด้วยฟิล์มใช้บะเยอะ ดังนั้นพอมันฟูไป มันก็ไม่มีการผลิต ก็เลยทำให้เกิดการผลิตน้อยมาก แต่ปัจจุบันทำได้ง่ายขึ้น เราว่าแบบเหตุการณ์ฟูหนังไทยไม่มีคนสร้างคงจะไม่เกิดขึ้น มันจะมีคนสร้างเรื่อยๆ เพียงแต่ว่ามันจะเปลี่ยนพื้นที่ในการฉายที่ไม่ใช่ในโรงหรืออาจจะฉายในอินเทอร์เน็ตมันก็เรื่องของเค้า กลับมาที่หนังรัก มันกำลังอยู่ในกระแสนิยม แล้วมันก็จะอิมิตัว เหมือนกับในยุคหนึ่งที่มีแต่หนังแอคชั่น คนก็จะเข้ามาเต็มเลยอย่างหนังรักมันเป็นหนังประเภททุนต่ำ คนกำลังมีความฮิสทีเรียในความโรแมนติก บะเยอะ สังคมมันเป็นอย่างนี้อยู่ แต่เดี๋ยวมันก็จะเบื่อก็กเลิกลงไปเอง เราก็ต้องมองหาอะไรใหม่ๆ”

(ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล. สัมภาษณ์. 28 มีนาคม 2555.)

“ผมว่าหนังอะไรดี มันก็จะพาให้กระแสนั้นมา มีช่วงหนึ่ง ที่วันหนึ่งหนังแอคชั่นที่ จา พนมเล่นอะไรอย่างนี้มา คนก็จะทำหนังแอคชั่นกัน เพราะว่ามันดันมีหนังที่ทำแล้วดูสนุกในหมวดนั้นขึ้นมา และก็ทำกัน อยู่ดีๆ มีหนังแบบ หนังน่ารักๆ ขึ้นมา แล้วคนชอบ ก็ทำกัน เพราะว่ามันมีหนังดีๆ แบบนั้น คือคนมีประสบการณ์ดีๆ ในการเข้าไปดูหนังกลุ่มนั้น เรื่องนั้นแล้วมันดูสนุก เค้าก็เลยเชื่อว่าเดี๋ยวมันคงต้องมีแบบนี้อีก มันมาจากการที่มีอะไร

โพล์ขึ้นมา 1 เรื่อง อะไรอย่างนี้ มันไปกำหนดก็ไม่ได้ แต่ถ้าเกิดว่าวันหนึ่งเรากำหนดได้ นั้นหมายความว่า ตัวคุณเป็น Brand แล้วละ ตัวสตูดิโอ ตัวหนัง ตัวผู้กำกับ เป็น Brand ที่สามารถกำหนดได้”

“ทุกวันนี้ผมยังขายหนังยากอยู่เลย เป็นเพราะว่าอัตราหนังเมื่อก่อนครับ แต่ว่าเดี๋ยวนี้มัน ก็ดีขึ้นนะ เมื่อก่อนอัตราการไม่ประสบความสำเร็จของหนังที่เราสร้างในเมืองไทยมีเยอะ อยู่มาก ด้านการดำนะครับ หมายความว่า ง่าย ๆ พูดว่าเจ๊ง มันมีอยู่เยอะ ก็ไม่แปลกที่ นายทุนเค้าก็ใจไม่ตินะ ต่อให้คุณแนมาจากไหนก็ตาม ซึ่งมันก็ไม่มีอะไรการันตีได้ว่า ใคร ทำแล้วจะไม่เจ๊ง เพราะฉะนั้นผมทำก็อาจจะเจ๊งก็ได้”

(ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์. สัมภาษณ์. 3 พฤษภาคม 2555.)

“ก็มีนะครับ แต่ว่าหนังรักส่วนใหญ่จะไม่ค่อยนะ เมื่อก่อนอาจจะรู้สึกว่าเป็นปัญหา เมื่อก่อนจะเป็นหนังตลกซะเยอะ หนังผีซะเยอะ แต่เดี๋ยวนี้ หนังรักที่เป็น Romantic Comedy ได้เงินเยอะ โดยเฉพาะค่าย GTH ได้เงินเยอะ อย่าง ATM เออรักเออเรอ ได้ เงินเยอะสุดตั้งแต่ตั้งบริษัทมาเลย มันก็กลายเป็นว่าหนังรักมันต้องผสมตลก หรือ Comedy ด้วย อย่างนี้มันก็จะหนังที่ทางนายทุน ทางเจ้าของเงินมองว่ามันมีโอกาส จะได้เงินนะ”

“จริง ๆ แล้วก็แล้วแต่ผู้กำกับนะครับบางคนก็ชอบหนังผี บางคนก็ชอบหนังรัก อารมณ์ เป็นรัก แต่มีการผสมอย่างอื่น อย่างเช่น เรื่อง Season Change เพราะอากาศ เปลี่ยนแปลงบ่อย คุณตัน นิธิวัฒน์ เค้าชอบดนตรี เพราะเค้าเป็นนักดนตรี เค้าก็เลยพูด ถึงเรื่องดนตรี พูดถึงการเลือก พูดถึงเรื่องเส้นทางชีวิตของวัยรุ่นว่าจะเลือกไปทางไหนดี อันนั้นผมว่าเรื่องมันใหญ่ตรงนั้นมากกว่าความรักซะอีก ความรักเป็นเรื่อง Support เหมือนอย่างเรื่อง หนีตามกาลิเลโอ ก็จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการตามหาตัวเองมากกว่า ไป ไกล ๆ แต่ว่าตามหาตัวเอง แต่ก็จะเป็นความรักระหว่างเพื่อน บ้านฉันตลกไว้ก่อน ก็เป็น ความรักเรื่องครอบครัว คือมันก็มีหลากหลายแล้วแต่ผู้กำกับ คือที่นี่ ที่ GTH

“ไม่ว่าหนังอะไรก็แล้วแต่ เค้าจะให้สิทธิผู้กำกับในการกำหนด Direction ของมัน คือถ้า หากว่าเริ่มต้นคิดเป็นหนังรักเลยไหม ผมว่าส่วนใหญ่เลยนะผมจะเริ่มไปทางตลก และก็ จะมีความรักมาผสมอยู่เสมอ มันเป็นธรรมชาติของผม มันอาจจะจะเป็นธรรมชาติที่ไม่ เหมือนคนอื่น”

“ผมว่า ณ ตอนนี้นั้นก็ยังคงจะเป็นแบบนี้อยู่ คือ สัดส่วนของหนังรัก มันจะดีคอมมิดีเข้ามาด้วยง่าย อย่างหนังผีคอมมิดีก็มีบ้าง อย่างที่พีตอม เคยทำ บุปผาราตรี หรืออะไรก็ตาม คือในตลาดหนังเมืองไทย ในกลุ่มของหนัง Mass ถ้าเป็นผีและน่ากลัวมากๆ ก็ยังขายได้ เป็นแอคชั่นและมีอะไรใหม่ๆ สู้กับ Hollywood ได้ อย่าง องค์บาก ภาคแรก อะไรอย่างนี้ก็จะขายได้ หรือจะเป็นหนังตลกที่แบบตลกจริงๆ ตลกแบบไม่ได้เฟค ตลกดีๆ บทดีๆ มันก็จะขายได้ เพราะฉะนั้น มันก็จะมียวนเวียนอยู่แบบนี้ แต่ผมว่าการเคลื่อนที่ของคนทำหนังในแง่ Mass ไม่ไปข้างหน้ามากนัก แต่ในแง่ของคนทำหนังอินดี้หรือหนังอาร์ตเนี่ย ก่อนข้างจะไปได้ไกลกว่า อย่างพีเจย์ ซึ่งใครจะรู้ว่าวันหนึ่งเราจะได้ ปาล์ม ดิออร์ จากเมืองคานส์ ซึ่งผมเรียนหนังมา ผมไม่เคยคิดเลยว่า คนไทยจะได้ ไม่มีความคิดเลยคือแบบดีใจมาก ซึ่งคานส์เนี่ย คำจะให้รางวัลกับหนังที่มันล้ำๆ อยู่แล้ว คือ คานส์ มีสองอย่าง หนึ่งคือถ้าไม่อิงการเมือง สองก็เป็นหนังที่เล่าหรือก่อกำเนิดนวัตกรรมใหม่ๆ ให้กับวงการหนัง ซึ่งหนังพีเจย์เป็นแบบนั้นแหละ คือหนังพีเจย์มีการเล่าเรื่องที่ดูคลุมเครือ และก็เหนือจริง แต่อิงอยู่บนความจริง”

(คมกฤช ตรีวิมล. สัมภาษณ์. 3 พฤษภาคม 2555.)

ความรักกับความโรแมนติก

“หนังรัก กับ หนังโรแมนติก มันคาบเกี่ยวกันมากนะ จริงๆ รัก Romantic Comedy Drama มันก็คล้ายกัน ทุกวันนี้เราจะมาแบ่งมันให้ชัดเจนแบบนี้มันยากแล้ว ต้องถามก่อนว่าโรแมนติกคืออะไร มัน Define ยากนะ อย่างหนังเรื่อง October Sonata เรามองว่ามันเป็น หนังรักดราม่า โรแมนติก หรือไม่ การมีความรักมันต้องมีแง่มุมโรแมนติกผสมอยู่แล้ว มันคือหนังรักเรื่องหนึ่งนะ แต่มันโรแมนติกไหม มันก็โรแมนติก เพราะมันไม่ได้รันทดแบบว่า... ถามว่าก่อนที่จะมันจะรันทด ก่อนที่มันจะเศร้าเนี่ย มันก็มีแง่มุมโรแมนติกของความรักที่จะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นมันจะเป็นหนังรักได้ มันก็ต้องมี Moment โรแมนติกอยู่แล้วนะ แต่คราวนี้ ความโรแมนติก มันจะมีคอมมิดีหรือดราม่าอยู่ มันก็ขึ้นอยู่กับว่าผู้กำกับจะเลือกใส่ เลือกสไตส์ว่า จะเล่าด้วยวิธีไหน”

(ธัญญ์วาริน สุขพิสิษฐ์. สัมภาษณ์. 28 มีนาคม 2555.)

“หนังของมะเดี๋ยว ส่วนใหญ่สร้างจากประสบการณ์ จึงไม่ได้อ้างอิงจากไหน นอกจากประสบการณ์ชีวิตและจากเรื่องจริงๆ ที่เราได้เจอมา อย่างที่บอก เราสร้างฉากชีวิตขึ้นมา เหตุการณ์หนึ่ง เราไม่ได้สร้างความโรแมนติก เราไม่ได้สร้างฉากเพื่อให้คนเกิด

จินตนาการเพื่อฝัน ถ้าจะจับหมวดหนังโรแมนติก มันคือ การสร้างจินตนาการเกี่ยวกับความรัก มันคนละเรื่องกัน การสร้างจินตนาการทางความรักคือ การสร้าง scene การสร้าง shot อย่างการวิ่งโผล่เข้ามาหากันกลางทุ่งดอกไม้บับลิว คล้ายจัดในหมวดเดียวกับพวกหนังแฟนตาซี หนังแอคชั่น พูดถึงจิตวิทยาของคนในการรับรู้หนัง จินตนาการแบบความโรแมนติกก็คือว่าเรา wish that thing happen to our live อยากให้สิ่งหนึ่งเกิดขึ้นกับชีวิตเรา เราดูเพื่อการ escape เราดูเพื่อเราอยากให้เหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นกับชีวิตเรา อยากให้มีคนมาถือป้ายสลั๊ๆ เหมือนในหนัง Love Actually อยากมีชีวิตโลดโผน ท่องเที่ยวไปในที่ๆ ไม่รู้จักแบบใน กวนมึนโฮ หรือใน หนีตามกาลิเลโอ”

(ชูเกียรติ ตักดีวีระกุล. สัมภาษณ์. 28 มีนาคม 2555.)

“ความรัก มันมีสุนทรียะ มีความนุ่มนวล ผมเชื่อว่าความรัก มันแก้ปัญหาไม่ได้ แต่มันทำให้ทุกอย่างเบาลงได้ ผมว่ามันนุ่มนวลมาก วันที่ความรักมันดี ๆ นะ เราไม่ตกใจที่เราเป็นโลกร้ายด้วยซ้ำ เพราะเรามีสิ่งที่ดีที่ติดเทียมกับมันได้ วันที่กำลังใจไม่ดี ความรักไม่ดี ต่อให้เราไม่ได้เป็นโรคร้ายแรงมาก แต่เรารู้สึกว่ามันเจ็บปวดมาก”

“อย่างในกรณีของหนังเรื่อง สดส.สวีตตี้ และวาเลนไทน์สวีตตี้ ที่ผมทำ หรือแม้กระทั่งย้อนไปอย่าง 32 ธันวาคมจริง ๆ ผมอยากเล่าเรื่องความรัก หาช่วงเวลาในเรื่องความรักวันที่คิดสองเรื่องนี้ผมอยากเล่าเรื่องคือ ผมเคยขับรถในช่วงปีใหม่ เดือนมกราคม ปาเข้าไปเกือบครึ่งเดือนนะ ที่กรุงเทพ ฯ รถน้อย เพราะเกือบ ๆ สิบวัน คนไปอยู่ที่อื่น ซึ่งมีอยู่ปีหนึ่ง หยุดตั้งแต่เมื่อไหร่ไม่รู้ยาวมากนะ ปลายปีถึงต้นปี ทำให้กรุงเทพเจียบ คนไปอยู่ตามต่างจังหวัด ผมก็ขับรถไปแล้วผมก็เห็นคนที่แบบว่า เอ๊ะ เค้าไม่ไปฉลองเว้ย เค้านั่งอยู่หน้าบ้านใดโรงหนึ่งบ้าง นั่งอยู่ตามร้านข้างแกงคนเดียวบ้าง กินกาแฟบ้าง เดิน ๆ อยู่บ้าง มันมีคนที่ไม่ได้ Celebrate ในปีใหม่นี้เหมือนกัน แล้วทำไมล่ะ อ้อ เค้าไม่มีใครเว้ย ผมก็เลยเล่าเรื่องเค้าและค่อย ๆ ปรับจนกันไป และผมก็เริ่มรู้สึกว่า ใจจุดเริ่มต้นเนี่ย บางทีความรักและของขวัญปีใหม่ ผมก็อยากเล่าเรื่องของขวัญปีใหม่ ที่ๆ ในช่วงปีใหม่สิ่งที่เราอยากได้ที่สุดคืออะไร เราก็อาจจะอยากได้คนที่แบบว่า เราใส่ ‘s ได้นะ คือเป็นของเราจริงๆ นะ อย่างนี้ และมันจะไปจบตรงไหนล่ะ สมมติว่าขั้นตอนการเริ่มต้นรักใคร่สักคน แล้วตัดสินใจบอกเค้า สักเดือนหนึ่งละกัน คือนั้นหมายความว่า มันเริ่มต้นปีใหม่และจบที่วาเลนไทน์พอดี นั่นแหละก็เลยกลายเป็นหนังรักขนาดยาวตอนแรก เรื่องเดียวไม่ได้ทำสองตอนหรอกครับ แต่มันยาวไม่พอ”

(ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร. สัมภาษณ์. 3 พฤษภาคม 2555.)

“ผมว่าหนังโดยส่วนใหญ่ เกือบจะทั้งหมดของหนังในโลกนี้ น่าจะเป็นหนังรัก หรือว่าถ้าไม่ใช่หนังรัก ก็จะมีสัดส่วนของหนังรักอยู่ในนั้น ไม่ว่าจะเป็นหนังแอคชั่น หนังดราม่า หนังผี อะไรประมาณนี้ มันก็จะมีอะไรที่เกี่ยวข้องกับความรักอยู่ในนั้น เหมือนเพลงครับ เพลงส่วนใหญ่ก็เป็นเพลงรัก เพราะความรักเป็นเรื่องธรรมชาติคน และคนเราก็จะมีความโรแมนติกเกี่ยวกับเรื่องความรัก โดยเฉพาะความรักหนุ่มสาว มันมีความโรแมนติก มากกว่าความรักประเภทอื่น อย่างเช่น โรแมนติกของความรัก ของพ่อกับลูก แม่กับลูก หรือว่ารักเพื่อนอะไรอย่างนี้มันก็มีอยู่ แต่ว่าโดยธรรมชาติของคน ทุกคนจะอินกับเรื่องความรัก เพราะธรรมชาติเค้าสร้างมา เพราะฉะนั้นผมว่า ไม่ว่าศิลปะแขนงไหนก็พยายามที่จะเกาะเรื่องความรักเอาไว้ โดยเฉพาะศิลปะที่เป็น Mass หรือสื่อสารมวลชน ก็จะมีเรื่องนี้เข้าไปเกี่ยวข้องอยู่เสมอ อย่างเพลงก็จะเป็นเพลงรัก 90 เปอร์เซ็นต์ หนังก็จะเป็นหนังรัก ผมว่าความรักกับสุนทรียะ มันไปได้โดยทางเดียวกันเลยแหละ คือ ความรัก มันคือ สุนทรียะ อยู่แล้ว ผมว่า ไม่ว่าจะแบบเป็นความรักที่มันเกิดขึ้นกับคนที่ไม่น่าจะสุนทรียะ อย่างเช่น เกิดขึ้นกับโสเภณี เกิดขึ้นกับแมงดา โจร หรือ ขอทาน หรือคนที่เรามองว่าไม่น่าจะสุนทรียะได้ สุดท้ายโดยตัวความรักเอง มันเป็นเรื่องสุนทรียะอยู่แล้ว เป็นเรื่องของการเล่นซึ่งความรู้สึกดีๆ ต่อกัน อะไรประมาณนี้”

(คมกฤช ตรวิมล. สัมภาษณ์. 3 พฤษภาคม 2555.)

หนังรักกับการสะท้อนสังคม

“จริง ๆ แล้วหนังรักเมื่อก่อนอาจจะเป็นความรักแบบก๊ากก๊าก แต่มาถึงยุค รักแห่งสยาม และอีกเรื่องหนึ่งคือ เพื่อน...กูรักมึงวะ ประเด็นคือ มันเป็นเรื่องในปีเดียวกัน ซึ่งปีนั้นเป็นปีที่แบบว่า มีหนังรักที่ชัดเจนเลย แบบฉบับผู้ชายกับผู้ชาย และไม่ได้เป็นกระเทยด้วยนะ คือพีพจน์แกมาแนวผู้ชายกับผู้ชายรักกันชัดเจน แต่อย่างของมะเตี๋ยวก็เป็นความรักแบบเด็กผู้ชายกับเด็กผู้ชาย แต่ก็ยังใส่ความเป็นชายหญิงอยู่ ยังไม่ได้แบบว่าตรง ๆ มันก็ยังเป็นปีนั้นแหละที่มีความแปลก เริ่มมีหนังรักที่หลากหลายขึ้น

ความรัก มันเป็นเรื่องส่วนตัวละ เป็นเรื่องส่วนบุคคล เป็นเรื่องของคนแต่ละคน ที่จะมีความรักให้กับใคร มันก็ขึ้นอยู่กับว่า คน ๆ นั้นจะมีความรักแบบไหนแล้วให้กับใคร เพราะฉะนั้นเรารู้สึกว่า เรื่องความรัก เราไม่สามารถไปกำหนดกฎเกณฑ์ให้ใครเป็นแบบ

ไหนได้ เพราะมันเป็นเรื่องส่วนตัว และจะรักใครแบบไหนก็เป็นรสนิยมส่วนตัว เพราะเราเคารพความเป็นมนุษย์ในคนทุกคน เพราะฉะนั้นความเป็นมนุษย์ มันก็มีความหลากหลาย มนุษย์เกิดมาตัวคนเดียว เพราะฉะนั้น ก็มีความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ก็เลยไม่สามารถ Define ได้ว่ามันจะเป็นแบบไหน มันเป็นเรื่องส่วนตัว ส่วนบุคคล และเราเคารพในสิทธิที่เค้าจะเลือกรักใครแบบไหน”

(ธัญญ์วาริน สุขพิสิษฐ์. สัมภาษณ์. 28 มีนาคม 2555.)

“ความรัก เป็นสิ่งดี รักเป็นสิ่งผูกพันให้เราอยู่ด้วยกัน การทำให้เกิดความสุข ความทรงจำ ทำให้เกิดสิ่งต่างๆ นาๆ ที่เป็นแรงบันดาลใจในชีวิต ทำให้เราแบบขยันทำงาน ทำให้เราแต่งเพลง ร้องเพลง หรืออะไรก็ตามแต่ มันทำให้ชีวิตเรารื่นรมย์ มีคุณค่าที่จะอยู่กับใครสักคนหนึ่ง คืออย่างตอนเรามีแฟน เราก็รู้สึกว่าชีวิตเรามันมีค่า เราก็ต้องรักษาตัวเอง รับผิดชอบตัวเอง ต้องพยายามไม่พาตัวเองไปตกอยู่ในอันตราย ไม่เกิดอะไรขึ้นเพื่อที่เค้าจะได้ไม่ต้องห่วงเรา อย่างตอนไม่มีแฟน เราก็ทำอะไรเสี่ยงเยอะ บางทีก็แบบไม่ค่อยดูแลตัวเอง หรือไม่ค่อยแคร์อะไร เพราะฉะนั้นการที่เรามีความรัก มันก็เหมือนกับว่าทำให้เรามีสิ่งยึดเหนี่ยว คนมีความรักก็ต้องมีเวลา แต่เราเอาเวลาไปให้งานหมด เพราะฉะนั้นการมีความรัก มันก็เหมือนการดูแลอะไรบางอย่าง เหมือนเรามีหมา มีของมีอะไรอย่างนี้ เราเลี้ยงสัตว์เราก็ต้องดูแล ความรักมันก็เหมือนกัน ความรักมันเหมือนสิ่งนั้นใจ เพราะไม่มีเวลามันก็ตาย อย่างในเรื่องรักแห่งสยาม ก็มีตัวเองอยู่ในนั้นหลายตัว ไม่ใช่ตัวใดตัวหนึ่ง คือเราก็เอาความรู้สึกนึกคิดไปใส่ในตัวละคร เราไม่ใช่ตัวละครตัวใดร้อยเปอร์เซ็นต์ในหนังแต่ละเรื่องหรอก แต่มันก็จะเป็นตัวเราไปขยายในนั้น”

(ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล. สัมภาษณ์. 28 มีนาคม 2555.)

“ใช้มัน Effect กัน คือคน มันสร้างหนังขึ้นมา นิสัยคน สังคมคน มันทำให้คนเขียนบทและผู้กำกับ คิดแบบนี้ คนที่อยากสอนสังคมก็สะท้อนให้สังคมเห็น ส่วนคนที่อยากล้อเลียนสังคม ก็เล่าให้เป็นมุขตลกของสังคมนั้นๆ แต่บางทีผู้กำกับหรือใครบางคนมันมีมุมมองที่ ฉีก แตก แยก ต่าง และดูน่าสนใจขึ้นมา ใส่เป็นไปเป็น Gimmick ของมันขึ้นมา สังคมก็จะ Follow ไอ้สิ่งนี้ไปอีก มันเป็นการพลิกสังคมได้เหมือนกัน จริงๆ มันก็ไม่ได้ถึงขนาดพลิกหรอกครับ จูใจสังคมให้เปลี่ยนทิศบ้าง เบ่ไปบ้าง ดีบ้าง แย่บ้าง”

(ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร. สัมภาษณ์. 3 พฤษภาคม 2555.)

“ไม่ว่าหนังเรื่องไหนก็ตาม มันสะท้อนสังคมหมดแหละ มันสะท้อนความเป็นปัจจุบันของประเทศนี้ ของกรุงเทพ หรืออาจจะทั้งประเทศ แต่ผมรู้สึก ว่า ถ้ากรุงเทพเป็นอะไร ทุกๆ จะเป็นหมด เมืองหลวงเป็นจุดรวมสิ่งที่เป็นแฟชั่นต่างๆ ขณะนั้น ไม่ว่าจะเป็นนักแสดง Lifestyle การแต่งกาย และมันกระจายเร็ว เพราะมันมี Social Network ทุกคนก็รู้เท่ากันหมด ชาวเดียวกันทุกคนรู้พร้อมกัน อย่างชาวครูอังคณา ชั่วโมงเดียวรู้กันหมด ชั่วโมงเดียวลั่นว๊วอะไรอย่างนี้

เพราะฉะนั้นหนังรัก หรือแม้กระทั่งหนังอะไรต่างๆ ก็ตามมันก็สะท้อนสังคมหมด อย่างเช่น ชัตๆ เลย เรื่องที่ตึงใจสะท้อนเลยคือเรื่อง ลัดดาแลนด์ เรื่องนี้สะท้อนความเป็นไปของสังคมสมัยนี้ที่ต้องมีบ้าน ต้องมีรถ โฆษณามันก็กระตุ้นเหลือเกิน ดอกเบี้ยรถยนต์ศูนย์เปอร์เซ็นต์ คือ กระตุ้นให้เราใช้เงิน ใช้เงิน แล้วเราก็กู้เงินเพื่อจะไปผ่อน และก็ในขณะเดียวกัน ก็สะท้อนมาถึงการเป็นหัวหน้าครอบครัวที่ต้องแบกภาระ การนำครอบครัวตัวเองไปให้ได้ มันทำให้เค้าต้องอยู่บ้านหลังนี้ แล้วเค้าต้องอยู่ให้ได้ เพราะเค้ารู้สึกว่า พอเค้าเลือกแล้วเนี่ย และด้วยความที่เค้าเป็นหัวหน้าครอบครัว เค้าก็ต้องอยู่ให้ได้ ไม่งั้นก็จะโดนแม่ยายซึ่งรวนกว่าเนี่ยซักจุงอะไรอย่างนี้ อันนี้ก็สะท้อนเต็มๆ เลย

หรือหนังรักหลายๆ ประเภทที่เพิ่งออกมา เช่นเรื่อง 30+ โสดออนไลน์ และ 30 กำลังแจ๋ว สองเรื่องนี้ออกมาพร้อมๆ กันเนี่ย มาคู่เลย นั่นแหละแสดงให้เห็นว่าเดี๋ยวนี้ผู้หญิงมีเยอะกว่าผู้ชาย และผู้ชายเนี่ย เดี่ยวนี้ก็เปย์ซะเยอะ เป็นตุ๊ดเยอะ ที่เหลืออยู่บางทีก็อายุน้อย อายุมาก ก็คือเลยกลายเป็นว่าเค้าต้องเข้าหาผู้ชายก่อน แคร็กก็สำคัญ คือแบบว่าต้องจีบเลยนะ หรืออย่างหนังเรื่อง รถไฟฟ้าผานะเธอ หนึ่งบอกว่าถึงคุณอายุสามสิบแล้ว คุณก็ยังมียุทธวิธีแฟนได้อย่าง พีเคน วีรเดช คือเป็นแบบ ความผันแปรตาชั่งของสาวอายุสามสิบอะไรประมาณนี้ ซึ่งมันก็สะท้อนสังคมเรา คือหนังที่เค้าเลือกมาทำผมว่าถ้ามันไม่เกี่ยวข้องกับสังคมเรา หรือว่ามันหลุดโลกไปเลยเนี่ย มันก็จะไม่ Success

(คมกฤช ตรีวิมล. สัมภาษณ์. 3 พฤษภาคม 2555.)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยโครงการ “การประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรัก และภาพสะท้อนสังคมในหนังรักไทย พ.ศ. 2548-2552” เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยทำการศึกษาจากการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) ที่เกี่ยวข้องควบคู่กับทำการวิเคราะห์เนื้อหา/ตัวบท (Textual Analysis) จากสื่อภาพยนตร์ด้วยแนวทางเชิงสัญวิทยา (Semiotic approaches) รวมถึงการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ทางด้านผู้ส่งสาร หรือ ผู้ผลิตภาพยนตร์ เพื่อเป็นการเปิดมิติทางความคิด โลกทัศน์ ตลอดจนภาพสะท้อนต่างๆในบริบทของสุนทรียะ สังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏผ่านภาพยนตร์ จากนั้นทำการนำเสนอข้อมูลเชิงวิเคราะห์ในรูปแบบของการพรรณนาความ (Descriptive) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัย 3 ประการ ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาภาพรวมของภาพยนตร์ไทยในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2548-2552 โดยผ่านภาพยนตร์ไทยตระกูลรัก (2) เพื่อศึกษาแนวคิดและโลกทัศน์ในมิติต่างๆ ของ ผู้สร้างภาพยนตร์ตระกูลรักของไทย พ.ศ.2548-2552 (3) เพื่อศึกษาภาพสะท้อนทางสังคม วัฒนธรรม อัตลักษณ์ รวมถึงมิติต่างๆ ที่ถูกประกอบสร้างผ่านภาพยนตร์

อภิปรายผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ภาพรวมของหนังรักไทยในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2548-2552

ส่วนแรกจะเป็นการนำเสนอภาพรวมของหนังรักไทยในช่วงระหว่างปีที่ทำการศึกษา เพื่อให้เห็นกระแสมโนทัศน์ ตลอดจนรูปแบบต่างๆ ที่หลากหลายของหนังรักไทย โดยได้แบ่งการนำเสนอไว้ดังนี้

ปริมาณของหนังรัก

จากการสำรวจสภาพการณ์ของหนังรักไทยในช่วงที่ผ่านมา ซึ่งมีนัยยะสำคัญที่ชัดเจน จะเห็นได้ว่านับตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 จนถึงปี พ.ศ.2552 นั้น มีปริมาณของภาพยนตร์จำนวนมากถึง 230 เรื่อง โดยแยกตระกูลเฉพาะหนังรักออกมาได้รวม 46 เรื่อง โดยเนื้อหาหนังที่แยกมานั้น จะมีความโดดเด่นในเรื่องราวของความรัก ไม่ว่าจะเป็น ความรักแบบวัยรุ่น ความรักแบบครอบครัว ความรักแบบเพื่อน ความรักแบบชายรักหญิง ชายรักชาย หญิงรักหญิง โดยทั้งหมดนี้จะไม่มีการแบ่งเรื่องของความเร้นลับ ความเชื่อ ภูตผี วิญญาณ (Horror) หรือเรื่องราวของความตลก (Comedy) มาเกี่ยวข้องในหนังกลุ่มนี้

นอกเหนือไปกว่านี้ นัยยะสำคัญของปริมาณหนังรักตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 จนถึงปี พ.ศ.2552 นั้นจะสังเกตเห็นได้ว่า มีปริมาณที่มากขึ้นตามลำดับ โดยจากปี 2548 มีปริมาณรวม 6 เรื่องต่อปี จนถึงปี 2552 มีปริมาณรวมถึง 13 เรื่องต่อปี ซึ่งถือได้ว่ามีปริมาณที่เพิ่มมากขึ้นถึง 1 เท่าตัว นั้นแสดงให้เห็นนัยยะสำคัญของมิติรักที่ยังคงเป็นกระแสนิยมของผู้ชมทั่วไป และในปัจจุบันความนิยมของหนังรักไทยก็ยังคงดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง และมีปริมาณมากขึ้นเรื่อยๆ ด้วยเหตุว่า หนังรัก ถือเป็นเรื่องราวใกล้เคียงกับชีวิตคนทุกเพศ ทุกวัย

ความหลากหลายของหนังรัก

จะเห็นได้ว่ากระแสนิยมหนังรักในตลาดจะเน้นหนักไปทางหนังที่มีเรื่องราวของความรักสอดประสานแทบจะทุกเรื่อง โดยแต่ละเรื่องนั้นก็มีความหลากหลาย มากมายรอบด้าน บางเรื่องอาจนำเสนอแง่มุมรักเพียงแง่มุมเดียว ในขณะที่อีกหลายเรื่องมีการผสมผสานเรื่องราวความรักรูปแบบต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน งานวิจัยชิ้นนี้ได้แบ่งเรื่องราวความรักได้รวม 4 รูปแบบ ดังนี้

- 1.หนังรักวัยรุ่นสนุกสนาน
- 2.หนังรักโรแมนติก
- 3.หนังรักแนวครอบครัว
- 4.หนังรักหลากหลาย

ซึ่งที่ 4 แบบที่แบ่งไว้นี้มีปริมาณหนังที่ลดหลั่นกันไปตามกระแสนิยม กลุ่มที่ได้รับความนิยมมากที่สุดจะเป็นกลุ่มของ หนังรักโรแมนติก ตามด้วย หนังรักวัยรุ่นสนุกสนาน หนังรักหลายหลาย และที่มีปริมาณน้อยที่สุดคือ หนังรักแนวครอบครัว จะเห็นว่าความเป็นหนังรัก ยังคงมีบริบทของสังคมกระแสหลักคอยขับเคลื่อนให้ไปในทิศทางที่สังคมเป็น

ส่วนที่ 2 แนวคิดและโลกทัศน์ในมิติด้านต่าง ๆ ของ ผู้สร้างภาพยนตร์ตระกูลรักของไทย

ในมิติทางด้านผู้สร้างภาพยนตร์นั้นมีความหลากหลายมาก เพราะจริตในการคิด ในการทำงานย่อมแตกต่างกัน บางคนชอบหนังรัก บางคนชอบดราม่า ส่วนบางคนชอบโรแมนติก แต่สุดท้ายทั้งสามแบบมักจะมาผสมกลมกลืนอยู่ภายในหนังเรื่องเดียวกัน แต่ทั้งนี้ทางด้านผู้ผลิตเองก็ไม่ได้เป็นบุคคลเดียวในการชี้ชะตาหนังเรื่องนั้น เพราะปัจจัยทางการตลาด นายทุน นั้นมีส่วนสำคัญมากในการกำหนดทิศทางหนังรักไทย บางทีหนังที่ดี อาจจะไม่นิยมในยุคนี้ แต่กลับกลายเป็นหนังที่มีหน้าหนังที่มีความน่าจะขายได้มากกว่า กระแสหนังในตลาดเลยจะค่อนข้างไปในทิศทางเดียวกัน ความรักในหนัง ก็ยังคงวนเวียนเป็นรักในรูปแบบเดิมๆ วนเวียนกับเรื่องก๊วก๊ก น้ำเน่า สะท้อนความเป็นอัตลักษณ์ไทยชัดเจน ผู้กำกับภาพยนตร์เองเป็นเพียงแค่แรงขับเคลื่อนหนังตามบัญชาการของนายทุนใหญ่ในตลาด

ส่วนที่ 3 ภาพสะท้อนทางสังคม วัฒนธรรม อัตลักษณ์ รวมถึงมิติต่างๆ ที่ถูกประกอบสร้างผ่าน ภาพยนตร์

คำกล่าวที่ว่า “สื่อ เป็นตัวสะท้อนภาพของสังคม หรือ ที่สังคมเป็น มันสะท้อนออกมาจากสื่อ” อาจเป็นเรื่องที่น่าพาความฉงน และยากจะอธิบายในผลสะท้อนกลับ (Reflection) ที่มีต่อกันและกัน ภาพยนตร์ หรือ หนังสือ ก็เช่นเดียวกัน โดยในแต่ละเรื่องก็จะมี การนำเสนอเรื่องราวที่มีอยู่ในสังคมทั้งสิ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับมุมมองการนำเสนอว่าจะบิดประเดิไหน เบือนอะไร หยิบแถมมูใดมาเล่า ซึ่งอาจจะนำมาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในสังคม เรื่องที่แต่งขึ้น อะไรก็ตามต้องมีการอิงสังคมไมทางใดก็ทางหนึ่ง

หากย้อนกลับไป คำถามแรกเช่นเดียวกัน ก็ยังยากที่จะหาคนมาตอบหรืออธิบายให้กระจ่างชัด ในเชิงประจักษ์ (Empirical) ได้ อาทิ ไก่กับไข่อะไรเกิดก่อนกัน หรือ มีลูกมากแล้วยากจน คำถามที่สามารถตอบได้หลายทางเช่นนี้ก็ยังหาคำตอบไม่ได้ แต่ที่ทำได้ดีที่สุดอาจได้เพียงแค่ย้อนถามคำถาม กลับไปบ้าง ที่บอกว่า “มีลูกมากแล้วยากจน” อาจจะไม่ใช่เสมอไป บางทีอาจเป็นแบบว่า “เพราะยากจน จึงมีลูกมาก” ก็เป็นไปได้ ความเป็นตัวแปรต้น ก็อาจกลายเป็นตัวแปรตาม หรือตัวแปรตามก็กลับ ที่มาเป็นตัวแปรต้น

ในเรื่องของการประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรัก และภาพสะท้อนสังคมนั้น ไม่ว่าจะศึกษาในเรื่องใด หรือแถมมูใดก็ตาม โดยเฉพาะในงานภาพยนตร์ จะต้องศึกษาผ่านมุมมองจากทางด้านผู้ผลิตผลงาน หรือ ผู้กำกับ (Director) ผู้เขียนบทภาพยนตร์ (Script Writer) โดยปัจจัยต่างๆ ในการกำหนดมิติทางสุนทรียะ มิได้มีแค่ในตัวบท (Text) ของภาพยนตร์เท่านั้น แต่ต้องรวมถึงวิถีคิด การสร้างสรรค์ ประสพการณ์ ตลอดจนข้อมูลทางประชากรศาสตร์ (Demographics) ของผู้ผลิตกลุ่มนั้น คนนั้นควบคู่ไป

นอกจากนี้อีกประเด็นหนึ่งหากต้องการศึกษาภาพยนตร์ในเชิงลึกแล้ว ในเรื่องของ “ชนชั้น” (Status) หรือ สถานะทางสังคม ก็มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่ากัน เพราะผลงานภาพยนตร์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มักมีแรงกระเพื่อมและถูกผลักดัน สร้างสรรค์จากกลุ่มชนชั้นกลางที่อยู่ในเมือง เพราะถือเป็นศูนย์กลางของระบบเศรษฐกิจ ระบบทุนในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ เพราะปัจจัยที่สำคัญในเรื่องของตลาดเปรียบเสมือนหัวเรือในการกำหนดทิศทางของหนังรักในปัจจุบัน

มิติผู้ชมภาพยนตร์

ภาพยนตร์ กับ คนดู ถือเป็นเนื้อคู่ที่ถูกสร้างขึ้นมาคู่กัน จะเป็นคู่รักหรือคู่แค้น ก็ต่างไปตามภูมิรู้ ประสพการณ์ การเข้าถึงของแต่ละบุคคล หนังรักแต่ละเรื่อง ไม่สามารถกำหนดได้ว่าผู้ดูเป็นใคร จะมีก็เพียงแค่ให้รอบหลวมๆ ไว้ว่า กลุ่มผู้ดูส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มไหนก็ตามแต่ เพราะความเป็นหนังรักนั้น

เป็นเรื่องสากลก็จริงอยู่ แต่มีตริกในมุมต่าง ๆ นั้น ผู้ดูแต่ละคนก็มีไม่เหมือนกัน ความหลากหลาย (Diversity) เป็นสิ่งที่เกิดมาควบคู่กับมนุษย์ ที่สำคัญก็เป็นเรื่องยากยิ่งในการนิยามเช่นกัน

หากว่ากันในเชิงทฤษฎี (Theory) ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการรับรู้ของมนุษย์ (Human Perception) หรือ กระบวนการเลือกรับสื่อ (Media Selective Process) หรือการเลือกรับสารของแต่ละคนก็ย่อมไม่เหมือนกันที่จะต้องมีส่วน การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) การเลือกสนใจ (Selective Attention) การเลือกตีความ (Selective Interpretation) และการเลือกจดจำ (Selective Retention) ตามทฤษฎีทางการสื่อสารที่ได้กล่าวไว้

ข้อจำกัดในงานวิจัย

1.เนื่องจากปริมาณของหนังรักที่นำมาศึกษาวิจัยมีปริมาณมาก ทำการเข้าถึงข้อมูลอาจไม่ลุ่มลึกเท่าที่ควร รวมทั้งการเข้าถึงข้อมูลของกลุ่มผู้ผลิตยังน้อยเกินไป ทำให้ไม่เห็นความหลากหลายในเรื่องของความหมาย กระบวนการคิด อีกทั้งในเรื่องราวความหมายของหนังอีกหลายเรื่องนั้น ฝ่ายผู้ผลิตมองว่าเป็นสิ่งที่ต้องการให้ผู้ชมตีความ จึงไม่สามารถให้สัมภาษณ์ได้

2.งานวิจัยครั้งนี้มีกระบวนการในการศึกษาข้อมูลในเรื่องของการศึกษาความหมาย การตีความ นอกเหนือจากสิ่งที่ผู้ผลิตสร้างหรือต้องการ เพราะฉะนั้นจึงเกิดการเลื่อนไหลในการตีความ โดยสิ่งที่ทำได้ดีที่สุดคือพยายามหาเหตุและผลมาอธิบายหลายด้าน แต่สุดท้ายแล้วผู้วิจัยเชื่อว่า งานวิจัยประเภทนี้ จะไม่มีสูตรสำเร็จของคำตอบ เพราะฉะนั้นผู้อ่านน่าจะเป็นบุคคลที่ตัดสินใจได้ดีที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1.งานวิจัยชั้นนี้ศึกษาเพียงแค่ภาพยนตร์ตระกูลรักเท่านั้น มิติที่ได้อาจจะยังไม่กว้างมากนัก หากลองมีการศึกษาเปรียบเทียบกับภาพยนตร์ตระกูลอื่นๆ หรือหนังรักเช่นเดียวกัน แต่เป็นของต่างชาติ อาจได้มิติที่ค้นพบหลากหลายมากขึ้นทั้งในเชิงการผลิตและสร้างสรรค์ รวมถึงเชิงสังคมและวัฒนธรรม

2.การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีการศึกษาเพียงแค่สองด้านคือ ตัวบทภาพยนตร์ และผู้ผลิตภาพยนตร์ ซึ่งทำให้เกิดข้อจำกัดในเชิงข้อมูล ทำให้ได้คำตอบแบบไม่รอบด้าน แนะนำว่าหากมีการศึกษาวิจัยต่อยอด ควรมีการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลในมิติของผู้ชม ตลอดจนนักวิชาการ นักวิจารณ์ ทางด้านนี้ต่อไป

3.ในอนาคตงานวิจัยชั้นนี้ต้องมีการพัฒนาต่อยอดตระกูลหนังรักที่ถูกแบ่งอีกครั้ง เนื่องด้วยกระแสและทิศทางของหนังรักไทยในอนาคต มีการเลื่อนไหลและเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมค่อนข้างมาก และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในอนาคตอาจมีประเภทหรือตระกูลที่แยกย่อยได้อีกมากมายมากขึ้น

ภาคผนวก ก.

รวมเรื่องย่อหนังรักไทย พ.ศ.2548-2552

รวมเรื่องย่อหนังรักไทย พ.ศ.2548-2552 / รวม 46 เรื่อง

พ.ศ.2548 รวม 6 เรื่อง ได้แก่

ก็เคยสัญญา, เจ็บ, เพราะรักครับผม, เพื่อนสนิท, มนต์รักลูกทุ่ง, ว่ายอลวน 4 ต้ม-โอ้ รีเทิร์น

พ.ศ.2549 รวม 7 เรื่อง ได้แก่

แค่เพื่อนค่ะพ่อ, รักจัง, Seasons Change เพราะอากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย, โคตรรักเอ็งเลย, เดอะ กิ๊ก, เพลงสุดท้าย, ภารกิจ บิตระเบิดรัก

พ.ศ.2550 รวม 9 เรื่อง ได้แก่

ยังงี้ก็รัก, Me...Myself ขอให้รักจงเจริญ, รักนะ 24 ชั่วโมง, ลิขิตรัก ชัดใจแม่, สายลับจับบ้านเล็ก, เพื่อน...กูรักมึงวะ, กิ๊ก 2, รักไม่จำกัดนิยาม, รักแห่งสยาม

พ.ศ.2551 รวม 11 เรื่อง ได้แก่

รักสยามเทวาฟ้า (First Flight), คริตกะจำ บ้าสุดสุด, กอด, ปิดเทอมใหญ่...หัวใจว่าวุ่น, เมมโมรี่...รักหลอน, สะบายดี หลวงพระบาง, รัก/สาม/เศร้า, เฟรนด์ชิพ เธอกับฉัน, แฮปปี้เบิร์ธเดย์, ผีนหวาน-อาย-จูบ, ปาฏิหาริย์...รักต่างพันธุ์ (Deep in the jungle)

พ.ศ.2552 รวม 13 เรื่อง ได้แก่

ความสุขของกะทิ, Before Valentine ก่อนรัก...หม่นรอบตัวเรา, A Moment in June ณ ขณะรัก, ความจำสั้น แต่รักฉันยาว, ม.3 ปี 4 เรารักนาย, ROOMMATE เพื่อนร่วมห้อง...ต้องแอบรัก, ผีนโคตร โคตร, รถไฟฟ้า มหานคร, Boring Love เซ็งเปิด, ปายอินเลิฟ, October Sonata รักที่รอคอย, บังเอิญรักไม่สิ้นสุด, 32 ธันวา

หนังรักไทย พ.ศ.2548

รวม 6 เรื่อง

1.ก็เคยสัญญา

2.เงิ้ม

3.เพราะรักครับผม

4.เพื่อนสนิท

5.มนต์รักลูกทุ่ง

6.วัยอลวน 4 ต้ม-โอรีเทิร์น

มนตรีกลุ่ท่ง

ผู้กำกับ พิชัย น้อยรอด

วันที่เข้าฉาย 9 กุมภาพันธ์ 2548

นักแสดง นันทวัฒน์ อาศิรพจนกุล ลักขณา วัฒนวงศ์ศิริ ยิ่งยง ยอดบัวงาม

อติเทพ ชดช้อย ดาว มยุรี เฉลิม ปานเกิด ไอริน จินดา โอลิเวอร์ บีเวอร์ สุรเดช
ทับทิมใส ไพโรจน์ ใจสิงห์ ดวงชีวัน โกมลเสน กรุง ศรีวิไล น้ำเงิน บุญหนัก

บุญเย็น ชนะเลิศการประกวดร้องเพลงประจำปี พวกลุงชื่น, แว่น และบุปผา ต่างพากันดีใจ บุญเย็นได้เข้าไปร้องเพลงในกรุงเทพ เขามอบกลั้วและทองกวาว ทั้งคู่ต่างดีใจกับบุญเย็น คลั้วรักอยู่กับ ทองกวาว แต่กลัวจะไม่สมหวังเพราะกลัวจน ที่นาก็จำนองกับจอม แต่ทองกวาวยืนยันในรักมัน คลั้ว สัญญาว่าถ้าขายข้าวได้จะไปหมั้นทองกวาว

จอมมาทวงหนี้คลั้ว คลั้วไม่มีให้ จอมจึงยึดที่นา ทองกวาวจึงเอเงินที่มีอยู่มาให้ คลั้วใช้หนี้ จอมโกรธที่ยึดที่นาของคลั้วไม่ได้ จึงไปต่อว่าทองก้อนและทับทิมพ่อแม่ของทองกวาว ทองก้อนและทับทิมจึงส่งทองกวาวไปอยู่กับป่าทองคำที่กรุงเทพ โดยให้บุปผาและหมึกไปดูแล ทองกวาวได้รู้จักกับ ธรรมรักษ์ หลานของป่าทองคำ ซึ่งป่าทองคำหวังจะให้หลานทั้งคู่แต่งงานกัน เพื่อสมบัติจะได้ไม่ตกเป็นของคนอื่น

คลั้วเศร้าโศกเสียใจที่น้ำท่วมทุ่งนาข้าวเสียหาย ได้บุญเย็น, ลุงชื่น และพวกคอยปลอบ ลุงชื่นบอกบุญเย็นให้ตามหาทองกวาว บุญเย็นพบทองกวาวที่กรุงเทพและบอกเรื่องคลั้ว ทองกวาวขอให้บุญเย็นบอกคลั้วให้ไปสู้อทองกวาวจะได้กลับบ้านซะที คลั้วดีใจไปยืมเงินหมื่นน้อยซื้อทองสองสลึงไปหมั้นพ่อแม่ทองกวาวไล่ส่ง เรียกค่าสินสอดสิบหมื่น ธรรมรักษ์เสียการพนันหวังจะหลอกเอาเงินป่าจึงทำเป็นชอบ ทองกวาว โดยให้เพื่อนซื้อธวัชหัวนางดนตรีมาถัก บุปผาทั้งหมดเดินทางมาบ้านทองกวาวด้วยความคิดถึง ทองกวาวรีบมาหาคลั้ว แต่พบคลั้วอยู่กับสายใจ ทำให้ทองกวาวเข้าใจผิด ทองกวาวจึงตกลงหมั้นกับ ธรรมรักษ์ ทองก้อนดีใจรีบไปป่าประกาศว่าจะหมั้นลูกสาวด้วยเงินและทองมากมาย

บุญเย็นพาญาติเมียของธรรมรักษ์มาบ้านทองกวาว ธรรมรักษ์โกรธมากบอกญาติเป็นนักร้องในวงธวัช ญาติแกล้งตีสันทกับคลั้วเพื่อให้ธรรมรักษ์หึง เรื่องจึงแดงออกมา ป่าทองคำไล่ธรรมรักษ์และเมียกลับไป

ข่าวการหมั้นของทองกวาวกับธรรมรักษ์ที่ทองก้อนประกาศไปเข้าหูเสือทุม เสือทุมจึงวางแผนปล้น แต่ไม่ได้อะไร จึงจับตัวทองกวาวและป่าทองคำไปเรียกค่าไถ่ คลั้วและตำรวจตามไปช่วยไว้ ป่าทองคำเป็นเจ้าแกล้งขอทองกวาวให้คลั้ว ซึ่งพ่อทองก้อนและแม่ทับทิมไม่กล้าปฏิเสธ ทั้งคู่จึงแต่งงานกัน

ก็เคยสัญญา Promise Me Not

ผู้กำกับ ชีระธร สิริพันธ์วราภรณ์ ศักดิ์ชาย ตี๋นาน ดุลย์สิทธิ์ นิยมกุล

วันที่เข้าฉาย 28 เมษายน 2548

นักแสดง อภินันท์ ประเสริฐวัฒนะกุล สุพจน์ จันท์เจริญ ปวีศร์ มงคลพิสิษฐ์ วรุฒ วรธรรม
พิชญ์นาฏ สาขากร อชิตะ ลิกขะนามา สุภาวดี อรรคนิตย์ วิชัย จงประสิทธิ์พร
ภิสาร์ตน์ วัชรศิรินทร์

"สาเหตุที่ความรักของคุณต้องเป็นแบบนี้ ก็มาจากชาติก่อนๆ ไนน์ ที่คุณ เคยสัญญา สาบานกับใครไว้มันถึงได้ตาม มาราวีคุณ ทุกชาติทุกชาติไป....แม้แต่ชาตินี้ ก็ไม่เว้นหรอก "นิกร" เรื่องราวแต่ชาติปางก่อน ของ นิกร (โอ-วรุฒ วรธรรม) กำลังถูกไล่เรียงขึ้นมาจากวิธีบำบัด ด้วยการสะกดจิต และแล้ว..."
โอ้ย.. ไม่ไหวละมั้ง มีตั้งสิบหกสิบเจ็ดชาติ ยิ่งผ่านเข้ามา เนื้อคู่ของผมนักยิ่งพิสดารไปเรื่อยๆ..." ดังนั้น นิกร จึงตัดสินใจ เลือกเพียง 4 ชาติ ที่เป็นหัวใจ ต้นเหตุแห่งคำสัญญา สาบาน มาให้เราๆ ท่านๆ ได้สัมผัส ณ บัดนี้

ชาติแรกสาวเครือฟ้า พงษ์กับฟ้าตัดสินใจที่จะผูกคอตายตกตามกัน "เมื่อรักในชาตินี้ไม่สมหวัง หากเกิด ชาติหน้าฉันใดขอให้ได้ครองคู่กันทุกชาติไป" จบสิ้นคำอธิษฐานเชือกถูกคล้องกับต้นไม้และคล้องคอ หนุ่มสาวผู้ทศิให้กับความรัก ฟ้าได้ตายสมใจอยาก แต่พงษ์กับกิ่งไม้หวั่นร่วงตกลงพื้นกระแทก หินความจำเสื่อมจึงลืมนัดสัญญาที่มีต่อฟ้า ทำให้หญิงสาวต้องกลายเป็นวิญญาณเพียงลำพัง ขณะที่พงษ์กำลังเข้าสู่พิธีวิวาห์กับสาวอื่น ฟ้าสาวจึงต้องทำทุกทางเพื่อดึงคนรักให้จำความได้และตายดับมาอยู่ด้วยกัน แต่ไม่ได้ง่ายอย่างที่คิดขบวนการปราบผีและหนีผีจึงเริ่มขึ้น

ชาติสองยุค 70 ยุคทศวรรษที่ 1970 ยุคที่คนไทยคลั่งไคล้วงดนตรีดิอิมพอสซิเบิล และหนึ่งในนั้นมีมือกรวมอยู่ด้วย มือชายหนุ่มตาบอดที่หลงใหลในเพลงทะเลไม่เคยหลับของดิอิมพอสซิเบิลเป็นชีวิตจิตใจ โดยเฉพาะเนื้อเพลงท่อน "มองซิมองทะเลเห็นลมคลื่นเห่จูบหิน" ทำมาหากินเลี้ยงชีพด้วยการเป็นคนขายล็อตเตอรี่ วันหนึ่งโชคดีสุดขีดล็อตเตอรี่ 13 ใบที่ขายไม่หมดแล้วก็คืนไม่ได้เกิดถูกรางวัลที่ 1 ใ้มอกที่กลายเป็นคุณมอกเพียงชั่วข้ามคืน ตัดสินใจขึ้นรถไฟไปขึ้นเงินที่กรุงเทพฯ ระหว่างการเดินทางมอกพบกับโจ้ยโดยบังเอิญ โจ้ยเป็นคนหูตึงฟังไม่ได้ศัพท์จับมากระเดียด หน้าจากโจ้ยเป็นเด็กขายก๋วยเตี๋ยว ผัดไทยริมทางรถไฟ แต่หลังจากเป็นนักล้วงกระเป๋า ที่สำคัญมอกตกเป็นเหยื่อการล้วงกระเป๋าของโจ้ย มอกตามทวงล็อตเตอรี่ 13 ใบจากโจ้ยแบบถึงไหนถึงกัน สารพัดเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้นรวมไปถึงความวุ่นวายทางการเมืองในยุค 14 ตุลาคม 2516 ที่กลายเป็นจุดหักเหสำคัญของชีวิตความสัมพันธ์ระหว่างคนพิการที่ไม่ยอมรับความเป็นจริงของตัวเอง ทั้งสองคนเริ่มแปรเปลี่ยนตามกาลเวลาจากศัตรูคู่ปรปักษ์กลายเป็นเพื่อนคู่หู ที่เติมส่วนขาดให้กันและกันโดยไม่รู้เลยว่าด้วยแรงอธิษฐานจากชาติก่อนเขาทั้งสองคือเนื้อคู่กัน

ชาติสาม Underground โลกอนาคต ความแตกต่างระหว่างคนรวยกับคนจนถูกแบ่งแยกชัดเจน ชาญชัย ช่างซ่อมโทรทัศน์หนุ่มโสดที่ไม่มีสาวหน้าไหนสนใจชายตามอง ความจริงปรากฏเมื่อสรพงษ์นำ คำทำนายทายทักจากหมอดูกรรมมาบอก " ที่มึงไม่มีเมียเพราะชาติก่อนไปสาบานรักกับผู้หญิงเอาไว้ " ความโดดเด่นว่าแหวกกับคิดไปเองว่าไม่มีทางได้พบคนรัก จากชาติก่อนทำให้ชาญชัยตัดสินใจไปหาหมอดู เพื่อแก้คำสาบานทุกอย่างเป็นไปตามหวัง ชาญชัยกลายเป็นหนุ่มที่สาวทั้งหลายหมายปองแต่เพราะความอยากรู้อยากเห็นทำให้ชาญชัยต้องกลับไปหาหมอดูกรรม หวังจะรู้ว่าคู่รักคำสาบานจากชาติก่อนของตนเองเป็นใคร เรื่องยุ่งเริ่มขึ้นอีกจนได้เมื่อชาญชัยเข้าใจว่าคนที่เกิดมาเป็นเนื้อคู่ของตนคืออรุมา นางแบบสาวสวยสุดเซ็กซี่ อารมณ์ดี มีเมตตา ความเสียดยทำให้ชาญชัยพยายามทำทุกวิถีทาง เพื่อขอคืนคำสาบานโดยไม่เฉลียวใจว่าสิ่งที่เห็นอาจไม่ใช่สิ่งที่เป็น

ชาติสี่ สารพัดสัตว์คู่รักที่สังคมไม่ยอมรับเพราะเขาและเธอไม่ได้เป็นอย่างที่คนทั่ว ๆ ไปเป็น ทำให้ใครต้องเข้าบำบัดทางจิตด้วยการสะกดจิต ทำให้เขาได้รับรู้เรื่องราวในชาติต่าง ๆ สาเหตุที่เขาและเธอต้องอยู่ร่วมกันเพราะคำสัญญาสาบานรักในอดีตชาตินั้นเอง เป็นการจุดประกายให้เขาและเธอล้ำที่จะเผชิญหน้ากับสังคม

เดิม

ผู้กำกับ คงเดช จาตุรันต์รัศมี

วันที่เข้าฉาย 12 พฤษภาคม 2548

นักแสดง หม่ำ จ๊กมก วรณช วงษ์สวรรค์ ศิวัะ แตรสังข์ คีนสิทธิ์ สุวรรณวัฒน์

เรื่องราวความรักและความผูกพันของ สมบัติ ดีพร้อม (เพชรทาย วงศ์คำเหลา หรือ หม่ำ จ๊กมก) คนขับรถแท็กซี่กะดึก ผู้มีบุคลิกเฉิ่มๆ เหมือนกับชื่อภาพยนตร์ ชอบฟังเพลงสุนทราภรณ์ทางวิทยุเอเอ็ม ชอบเขียนจดหมายเข้าไปในรายการวิทยุ ชอบกินต้มเลือดหมูร้านเดิมๆ เหมือนกันทุกวัน คนขับแท็กซี่ที่มีมือดีที่ขมขื่น กับ นวล (วรณช วงษ์สวรรค์) สาวบริการในอาบอบนวด

ถ้าหากว่าเราค้นพบสิ่งที่เรารักแล้วเป็นไปได้หรือไม่ที่เราจะหยุดเวลาและหัวใจไว้ที่นั่น บัติ โซเฟอร์ขับแท็กซี่กะดึก ผู้มีรสนิยมเฉพาะตัว ชอบฟังแต่วิทยุช่อง AM ที่มีละครวิทยุและเพลงเก่า ใส่ น้ำมันใส่ผมเรียบแปร์ ชอบอมโป๊ตันและกินต้มเลือดหมูเจ้าประจำทุกคืน บัติเหมือนมนุษย์ที่หลุด พ.ศ. ยืนยิ้มแปร์ทำลายโลกปัจจุบันที่หมุนไปอย่างรวดเร็วโดยไม่สนใจ เพราะโลก AM ทำให้เขาหลุดไปอยู่ในโลกแห่งความหวังที่สวยงาม โลกที่ทำได้ดี โลกที่ไม่ต้องสนใจยศฐาบรรดาศักดิ์ แม้ใครจะมองว่าเขาเฉิ่ม จนกระทั่งวันที่บัติได้พบและตกหลุมรักนวล หญิงสาวที่มีอาชีพหมอนวด ชายที่หมกมุ่นอยู่แต่ในโลกแห่งความฝันกับหญิงสาวที่เอาแต่กัมหนายอมรับชีวิตจริง จึงเป็นเสมือนสิ่งที่เติมเต็มให้แก่กัน ความผูกพันของทั้ง 2 ที่ก่อตัวขึ้นมาพร้อมกับบททดสอบของชีวิต ความปรารถนาดีและโลกแห่งความฝันของบัติ ก็ถูกโลกแห่งความจริงสั่นคลอนจนทั้งคู่ต้องพรากจากกัน สุดท้ายปลายทางของทั้งสองจะลงเอยอย่างไร

วัยอลวน 4 ต้ม-โอ รีเทิร์น

ผู้กำกับ ฤทัยวรรณ วงศ์สิริสวัสดิ์

วันที่เข้าฉาย 28 กรกฎาคม 2548

นักแสดง ไพโรจน์ สว่างวิทย์ ภูวนา สุลาวัลย์ จิระวดี อิศรางกูร ณ อยุธยา
คะเนิงนิจ จักรสมิทธานนท์ วศิษฐ์ ผ่องโสภา รังสิต ศิรินานนท์

30 ปีต่อมาของครอบครัวอลวน ต้ม ทนายหนุ่มรุ่นใหญ่อายุ 50 ปี ที่หล่อเหลาเอาการอยู่ เป็นที่หมายปองของสาว ๆ ทั้งหลาย และโอ ภรรยาสาวสวย แม่บ้านที่แสนดี แต่ด้วยรอบแอกที่ขยายกว่าแต่ก่อน พร้อมกับใบตองลูกสาวที่โตเป็นสาวมหาวิทยาลัยปี 4 และหนามเตยลูกชายกำลังโตอยู่มัธยมปีที่ 6 แต่กลับรักสวยรักงามจนเกินเหตุ เป็นครอบครัวที่มีแต่ความอลวนกลับยิ่งเพิ่มความอลเวงขึ้นไปอีก

เมื่อ พ่อต้ม แม่โอ และป้าอ้อพี่สาวของแม่โอ เดินทางไปเพื่อวางแผนจัดงานวันเกิดให้กับใบตองลูกสาว แต่กลับไม่รู้วาลูกสาวสุดที่รักใบตองของพ่อต้ม แม่โอและป้าอ้อคนนีแอบมีแฟน วิชาญเป็นหนุ่มผมยาวที่เรียนเป็นวิจิตรศิลป์อยู่ที่นี่ด้วย แล้วยังมีลูกชายอีกคนหนามเตยก็อยากจะประกาศว่าความจริงของตัวตนของเขาเองเป็นอะไร เรื่องราวความอลวนและอลเวงทวีคูณขึ้นไปเรื่อยๆ แล้วครอบครัวอลวนนี้จะแก้ปัญหาพวกนี้ได้หรือไม่

เพื่อนสนิท

ผู้กำกับ คมกฤษ ตรีวิมล

วันที่เข้าฉาย 6 ตุลาคม 2548

นักแสดง ชันนี่ สุวรรณเมธานนท์ ศิรพันธ์ วัฒนจินดา มณีรัตน์ คำอ้วน อิศยม รัตนอุดมโชค
ธนาปดินทร์ ยงสืบชาติ ปาณิสรา พิมพ์ปรี

2 เดือนที่แล้ว ชายหนุ่มคนหนึ่งรวบรวมความกล้าบอกรัก เพื่อนสนิท 2 เดือนต่อมา ชายหนุ่มคนเดิมเป็นฝ่ายถูกบอกรักบ้างโดย เพื่อนสนิท อีกคน จากหนังสือสารคดีท่องเที่ยวอดเยี่ยมรางวัลนายอินทร์ อวอร์ด ที่หลายคนบอกว่าบอวลด้วยกลิ่นไอรักมากกว่าหอมกลิ่นสายลมหรือแสงแดด กว่า 1500 กิโลเมตร จากทิวเขาและไอบอกในจังหวัดเชียงใหม่ สู่น้ำเค็มของหมู่เกาะพะงัน จังหวัด สุราษฎร์ธานี ความรักของ ไช้ย้อย (ชันนี่ สุวรรณเมธานนท์) หนุ่มนักศึกษาศิลปะ คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเชียงใหม่ ที่เกิดขึ้นสองครั้งสองครากับ เพื่อนสองคน

เชียงใหม่ “ไช้ย้อย” คือ หนุ่มเมืองกรุงฯ จากโรงเรียนชายล้วนที่แสนซื่อๆ เขาไม่กล้าคุยกับผู้หญิง พุดตะกุกตะกักทุกครั้งที่มีสาว ๆ เข้ามาทัก เป็นเหตุให้ต้องคอยหลบเลียงอยู่เสมอ จนกระทั่งหญิงสาวท่าทางสดใส กระฉับกระเฉงเกินมาตรฐานสาวเหนือทั่วไปเข้ามาสมัครเป็นเพื่อน เธอชื่อ “ดากานดา” (ศิรพันธ์ วัฒนจินดา) ซึ่งสำหรับไช้ย้อย ช่างเป็นชื่อที่แปลก แต่มีเสน่ห์ส่วนตัวเจ้าของเป็นที่สุด ไช้ย้อยแอบหลงรักดากานดา แต่ไม่เคยเอ่ยปาก ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ยวบยาบเข้าใกล้มากที่สุดที่คำว่าเพื่อนสนิท เพราะดากานดามีคนที่เธอรักซึ่ง ไม่ใช่เขา

พะงัน “ไช้ย้อย” คือ อาร์ตหนุ่มจากเชียงใหม่ ที่อุตสาหะดันดันมาเป็นคนใช้ถึงสถานีอนามัยแห่งเดียวบนเกาะ ไช้ย้อย พลัดตกจากดาดฟ้าเรือซาหักจากการพยายามขึ้นไปเล่นบทพระเอกมิวสิกท่ามกลางคนแปลกถิ่นหน้าเข้ม พุดจาเรืปรือ ไช้ย้อยได้ พยาบาลสาวตาโต ยิ้มเก่งเป็นคนคอยดูแล เธอชื่อ “นุ้ย” (มณีรัตน์ คำอ้วน) ซึ่งสำหรับไช้ย้อย รอยไมตรีที่เธอจ่ายให้เขาบ่อยกว่าจ่ายยาทำให้เขาสมัครเป็นคนใช้ไม่มีกำหนดหายอย่างเต็มใจไช้ย้อยรู้ว่านุ้ยมีใจให้เขา แต่เธอก็ไม่เคยเอ่ยปาก ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ยวบยาบเข้าใกล้มากที่สุดที่คำว่า เพื่อนสนิท บางทีเธอคงรู้ว่า เขามีคนที่รักซึ่ง ไม่ใช่เธอ ความรักของคนสามคน เกิดขึ้น สองสถานที่ สองเวลา ความรักของคนคู่ใดจะก้าวพ้นคำว่า เพื่อนสนิท ความรักของไช้ย้อย จะจบลงที่ไหน ภูเขา หรือ ทะเล

เพราะรักครับผม

กำกับการแสดง ธนพล ฐนังกุล
วันที่เข้าฉาย 24 พฤศจิกายน 2548
นักแสดง จิตรกร บุญสอน ชาร่า มาลากุล เลน รัศมี ทองสิริไพโรศรี ศิวัส นฤภัย
 มาริออน ออฟโพลเทอร์ อภิษฎา เครือคงคา เจเน็ต เชียว

ณ สนามแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดชิงแชมป์ประเทศไทย หญิงสาวในชุดกีฬากำลังมุ่งมั่นต่อสู้กับทุกแต้มคะแนนเพื่อคว้าชัยชนะ แต่ที่กองเชียร์ข้างสนามมีชายหนุ่มธรรมดาๆ อยู่คนหนึ่ง ชายหนุ่มที่กำลังนึกสงสัย...เวลารักใคร่จริงๆ สักคน เราต้องทำสักกี่คะแนนจึงจะชนะ

ท่ามกลางแสงแดดร้อนระอุของชายหาดพัทยา การแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดรอบชิงชนะเลิศปีนี้ ทำให้หัวใจของผู้ชายคนหนึ่งเปลี่ยนไปตลอดกาล.....แซนด์ หัวใจที่แก๊งท้องถิ่นชายหาดพัทยา เด็กหนุ่มเดินดินใช้ชีวิตไปวันๆ จนกระทั่งได้พบ เน้ท นักวอลเลย์บอลชายหาดดาวรุ่งที่จับคู่ลงแข่งคู่กับ โอปอล จนคว้าแชมป์มาหลายทัวร์นาเมนต์ แซนด์พยายามใกล้ชิดเน้ท แต่เน้ทกลับมีความรู้สึกผูกพันกับพีท โค้ชหนุ่มที่เน้ทมองเห็นเขาเป็นฮีโร่มาตั้งแต่เด็ก

การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศใกล้เข้ามา ทีมคู่แข่งนำกลั้วของเน้ทคือ เรย์โกะ แชมป์วอลเลย์บอลจากญี่ปุ่นเชื้อสายไทย กับน้ำหวาน เรย์ไม่เพียงนำการเปลี่ยนแปลงมาสู่เกมสวอลเลย์บอล แต่เรย์ยังทำให้ปมความรักที่ผูกมัดพวกเขาทุกๆ คนไว้ ยิ่งพลิกผันมากขึ้นอีก เหตุการณ์ทั้งหมดอยู่ในสายตาของเจ้แต้ว สาวใหญ่เจ้าของบาร์ในพัทยา เจ้แต้วเฝ้าดูความเป็นไปในความรักของหนุ่มสาว พร้อมทั้งให้คติเตือนใจน้องๆ ว่า “ความหวังไม่ได้มีให้เราสมหวัง แต่มีให้เราไขว่คว้า”

ความหวังของแซนด์จะได้สว่างสดใสเหมือนแสงแดดบนหาดทรายได้หรือไม่? เน้ทจะเอาชนะเกมส์ในสนามได้หรือไม่? นอกสนามความมุ่งมั่นของแซนด์จะเอาชนะใจเน้ทหญิงสาวที่ติดรั้นคนนี้ได้ไหม ร่วมเชียร์ให้กำลังใจ เขาและเธอได้ในภาพยนตร์รักใสสะอาด “เพราะรักครับผม”

หนังรักไทย พ.ศ.2549

รวม 7 เรื่อง

1.แค่เพื่อนค่ะพ่อ

2.รักจัง

3.Seasons Change เพราะอากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย

4.โคตรรักเอ็งเลย

5.เดอะ กิ๊ก

6.เพลงสุดท้าย

7.ภารกิจ บิดระเบิดรัก

แค่เพื่อนค่ะพ่อ

ผู้กำกับ วีรพงษ์ กาญจนานิจ

วันที่เข้าฉาย 9 กุมภาพันธ์ 2549

นักแสดง พร้อมพล สิริธมมงคล กนกวรรณ ธนไชย ธนมิตร เรืองศิริ
เอกพล ปิณฑากุล จักรพงษ์ ตันรัตนกุล อนุรักษ์ ขุนปัญญา

มีนค่อนข้างจะเรียบร้อยจนดูว่าไม่ค่อยมีปากมีเสียงกับใครเขา แถมยังเป็นเด็กจากกรุงเทพฯ เสียอีก จึงเป็นจุดสนใจของเด็กนักเรียนเจ้าถิ่นอย่างอู๊ด แอนด์ เดอะแก๊งค์ อันประกอบไปด้วย อู๊ด เด็กหนุ่มหัวโจก แม้ว่าภายนอกจะดูค่อนข้างเกร แต่ก็มีจิตใจดี รักยายตัวเองเป็นที่สุด, ติ ลูกไล่ของอู๊ด และแว่น นักประดิษฐ์ประจำกลุ่ม คอยกลั่นแกล้งสารพัด มาวันหนึ่งมีนได้ช่วยเหลือยาของอู๊ดจากการเป็นลมไว้จึงทำให้ทั้งสองเริ่มเข้าหากัน และกลายเป็นเพื่อนสนิทต่อมา

เช่นเดียวกับวัยรุ่นทั่วไป มีนไปชอบเด็กหญิงคนหนึ่งชื่อฟาง ฟางเป็นนางรำของโรงเรียนและสิ่งนี้เองที่เป็นสาเหตุให้มีนแอบชอบฟางนับแต่เห็นครั้งแรก แต่ว่าทุกอย่างไม่ได้ง่ายดายนัก เพราะว่าการจะเข้าไปถึงฟางนั้นต้องผ่านด่านสาหัสมาให้ได้ก่อน ซึ่งก็คือ กำนันเปี้ยก พ่อของฟางนั่นเอง เนื่องจากฟางเป็นลูกคนเดียว กำนันเปี้ยกจึงให้ความดูแล ทะนุถนอมอย่างมาก แม้ว่าฟางเองจะดูมีใจให้กับตัวมีนไม่ใช่น้อย ภาระสำคัญจึงต้องตกมาเป็นหน้าที่ของอู๊ดและเพื่อนในการหาวิธีให้มีนผ่านกำนันเปี้ยกไปได้ ทั้งช่วยงานในฟาร์ม สรรหาวิธีหลอกล่อสารพัด จนกระทั่งเป็นเหตุให้กำนันเปี้ยกเสียหน้าครั้งใหญ่ต่อหน้าครูอาจารย์ พาลโมโหถึงขนาดไม่ให้ลูกสาวมาโรงเรียนเพื่อจะได้ไม่ต้องมาเจอกับมีนอีก

ถึงมีนจะยังคงเสียใจกับเรื่องที่เกิดขึ้นมากเพียงใด มีนก็ยังคงพยายามหาหนทางเพื่อให้เขาและฟางได้กลับมาพบหน้าพูดคุยกันอีกครั้ง แล้วมีนก็ได้ตระหนักว่าอุปสรรคครั้งนี้ไม่ได้อยู่ที่พ่อของฟางอีกต่อไป แต่อยู่ที่ตัวของฟางเองต่างหาก

รักจัง

ผู้กำกับ เหมันต์ เชตมี

วันที่เข้าฉาย 1 มิถุนายน 2549

นักแสดง รัฐภูมิ โตคงทรัพย์ พอลล่า เทเลอร์ สมพงษ์ คุณาประถม ดวงฤดี บุญบำรุง
ขวัญนาภา เรืองศรี กันติญา เอี่ยมสำอาง เพ็ญพร ไพฑูรย์ เชษฐวุฒิ วัชรคุณ

รักจัง บอกเล่าเรื่องราวความรักของ फिल्म (รัฐภูมิ โตคงทรัพย์) นักร้องซูเปอร์สตาร์ชื่อดัง กับ จ๋า (พอลล่า เทเลอร์) ปาปารัสซี่สาว ที่ตามถ่ายภาพฟิล์มถึงอำเภอยาย เพื่อเอาไปขายให้กับสำนักพิมพ์ แต่แล้วฟิล์มก็เกิดอุบัติเหตุระหว่างเดินทาง รถของฟิล์มตกเขาจนทำให้ฟิล์มความจำเสื่อม แต่ฟิล์มได้รับความช่วยเหลือจาก ลอซู (อ๊อต โปงลางสะออน) โดยมี อาล่า (ลาล่า โปงลางสะออน) และอาลู่ (ลูลู่ โปงลางสะออน) และเมื่อจำเจอฟิล์มอีกครั้งและได้รู้ว่าฟิล์มความจำเสื่อม จ๋าจึงได้โอกาสสร้างข่าวเพื่อขายให้กับสำนักพิมพ์ แต่เมื่อจำรู้จักฟิล์มมากเท่าไร ก็ยิ่งทำให้ความรู้สึกของเธอกับฟิล์มนั้นเปลี่ยนไป แต่เมื่อความจำของฟิล์มกลับคืนมา จึงทำให้ฟิล์มหลงลืมความทรงจำระหว่างเขากับจ๋า จนเหลือเพียงความทรงจำที่เลือนลาง ที่รอคอยวันที่ความทรงจำเหล่านั้น กลับคืนมา

เพลงสุดท้าย

ผู้กำกับ พิศาล อัครเศรณี

วันที่เข้าฉาย 15 มิถุนายน 2549

นักแสดง อารยา อริเยะวัฒนา วชรกรณ์ ไวยศิลป์ นิรุจน์ ศิริจรรยา สุมลรัตน์ วัฒนาเศลารัตต์
เจริญพร อ่อนละม้าย เขียวฟ้า

ภายใต้ฟ้าเมืองพัทยาอันเป็นสถานที่ตากอากาศพักผ่อนหย่อนใจ และรวมไปถึงแหล่งบันเทิง
เรียมรมย์ ซึ่งทั่วโลกยอมรับว่าเป็นเมืองชายทะเลที่รวมไว้ด้วยความศิวิไลซ์ โดยเฉพาะเมื่อยามอาทิตย์ลับ
ผืนน้ำทะเล แสงสีเสียงและความบันเทิงหลากหลายจะประดังกันเต็มทั่วเมืองพัทยาจนสื่อต่างๆ เช่น
นิตยสารชั้นนำของโลก หรือข่าวโทรทัศน์ฯ พร้อมใจขนานนามให้ว่า พัทยาสวรรค์บนดินอย่างแท้จริง

"ทิฟฟานี" คือชื่อโชว์ "คาบาเร่" ซึ่งอยู่ภายใต้เรียเตอร์ที่ตั้งตระหง่าน ซึ่งถือได้ว่าสถานที่นี้เป็น
หน้าตาของเมืองพัทยาแห่งหนึ่ง "ประเทือง" เป็นชื่อของหนุ่มใหญ่วัยห้าสิบปี คือผู้ก่อกำเนิดคนแรกของ
เมืองพัทยา ด้วยการโชว์ลักษณะชายจริงหญิงไม่แท้ขึ้น นางโชว์ (สาวประเภทสอง) กว่า 200 ชีวิต
ทั้งหมดนี้ ต้องฝากอนาคตและชีวิตไว้กับประเทืองเกือบทุกคน ซึ่งประเทืองก็ไม่เคยทำความผิดหวัง
ให้กับใคร ถึงแม้ว่าภาระที่ตนแบกไว้นั้นจะหนักหนาเพียงไรก็ตาม

"บนเส้นทางสีม่วง" "สมหญิง ดาวราย" ชายจริงหญิงไม่แท้ หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า "กะเทย" ถูก
ยกย่องว่าเป็นดาวเด่นคนสำคัญของ ทิฟฟานี ทั้งนี้เนื่องจากสมหญิงดาวรายสูงด้วยความสามารถไม่ว่า
จะเป็นด้านหน้าตาท่าทางที่สะสวย ลีลาการโชว์ในรูปแบบต่างๆ ที่ออกมาจากจิตวิญญาณ พร้อมทั้ง
ความประพฤติที่คงไว้ด้วยความเป็นกุลสตรีในทุกด้าน สมหญิงมีเจตนารมณ์อันแน่วแน่ฝังแน่นเป็นของ
ตัวเองว่า "ความรัก" จะไม่มีวันเกิดขึ้นกับหัวใจตนเด็ดขาด เพราะตัวอย่างของรักจากเพศที่สาม สอนให้
สมหญิงได้รู้เห็นว่าไม่มีรักแท้สำหรับชีวิตเพศสีม่วง นอกเสียจากความเจ็บปวดขึ้นขมและผิดหวังเพียง
อย่างเดียว...ประเทืองเองแม้จะสมบูรณ์พร้อมทุกอย่าง ก็ยังทรมนทรมาย่ำให้จะเป็นจะตายเพราะความรัก

"บนเส้นทางสีม่วง" บดินทร์นักร้องหน้าม่าน เด็กหนุ่มคนหนึ่งที่ผลหนีจากอกประเทือง หลังจากที
ตนเองได้กอบโกยสิ่งที่ตนปรารถนาแล้ว ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินเงินทองหรือบ้านพร้อมที่ดิน ประเทือง
ยอมเสียของนอกกายดีกว่าที่จะให้หัวใจสลายไปมากกว่านี้ โดยที่ตนขอให้สมหญิงเป็นผู้หานักร้องหน้า
ม่านคนใหม่มาแทนบดินทร์ ซึ่งก่อนหน้านั้นสมหญิงได้เจอกับบุญเดิมช่างซ่อมรถ เนื่องจากตนได้เอารถไป
ซ่อมและได้เห็นว่าบุญเดิมนั้นเป็นนักศึกษาและอาศัยเวลารว่างมาทำงาน สมหญิงจึงมีความเห็นว่า บุญ
เดิมน่าที่จะเป็นตัวแทนของบดินทร์ได้

"บนเส้นทางสีม่วง" บุญเดิม ได้ทำหน้าที่เป็นนักร้องหน้าม่านให้แก่ทิฟฟานีได้อย่างสมใจทุกคน
โดยเฉพาะสมหญิง บดินทร์เมื่อรู้ว่ามีคนใหม่เข้ามาแทนตน จึงอาละวาดตำหนิแม้กระทั่งกับประเทือง
ก่อนที่จะพ้นหน้าที่การงานไปจากทิฟฟานี ขณะเดียวกันบุญเดิมก็ได้รู้ว่าสมหญิงมีเพื่อนสนิทคือวรวิทย์
(เกย์) และวรวิทย์เป็นเพียงผู้เดียวที่รู้ว่าสมหญิงคือลูกชายอดีตรัฐมนตรี ส่วนภรรยาป่วยอยู่มีลูกสาวชื่อ
อรทัย คือน้องสาวของสมหญิงนั่นเองเป็นผู้ดูแลอยู่

วรวิทย์มีเพื่อนคู่แค้นชื่อธนาชัย ทั้งคู่อยู่กินด้วยกันในลักษณะของคู่ผัวตัวเมีย ซึ่งสุดท้ายทั้งสองคนซึ่งประกอบด้วยสมหญิง, บุญเต็ม, วรวิทย์และธนาชัย จึงเปรียบเสมือนเพื่อนแท้กลุ่มเดียวกัน บุญเต็มนั้นอยู่ในฐานะที่ลำบากกว่าทุกคน แต่สมหญิงก็ได้ยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือทุกอย่าง จนถึงขนาดประเทืองและเพื่อนร่วมงานซุบซิบกันทำนองว่า สมหญิงนั้นเขื่อนที่กันหัวใจพังทลายเพราะบุญเต็ม

เมื่อสมหญิงมาเยี่ยมแม่ที่บ้านเพราะอรทัยน้องสาวส่งข่าวว่าแม่ป่วยหนักถึงขนาดพูดไม่ได้แต่สุดท้ายสมหญิงก็ร้องไห้ออกจากบ้านด้วยความแค้นใจ ทั้งนี้เพราะอดีตรัฐมนตรีไม่ยอมรับสมหญิงเป็นสายเลือดของตัว เนื่องจากสมหญิงเป็นชายแต่หัวใจเป็นหญิงนั่นเอง เมื่อเสียใจก็คงมีแต่บุญเต็มกับอรทัยเท่านั้นที่คอยปลอบและให้กำลังใจ ครั้นจะหันไปหาวรวิทย์เพื่อนรักก็มีอันต้องเป็นไปด้วยความเศร้าอีก ราย วรวิทย์จับได้ว่าธนาชัยปันใจให้ชายอื่น ความหึงหวงที่เห็นภาพบาดตาบาดความรู้สึกทำให้วรวิทย์ขาดความยับยั้งคิด ธนาชัยตายคาห้องพักที่ทั้งคู่เคยมีความสุขอยู่ด้วยกันด้วยน้ำมือของวรวิทย์ เท่านั้นยังไม่พอแม่อันเป็นที่รักและจุดยึดเหนี่ยวของจิตใจสมหญิงก็มีอันต้องพลาจากไปเสียอีก เพราะโรคหัวใจและมะเร็งที่กล่อ่งเสียง และนั่นคือวันแห่งความหมองเศร้าที่สุดของชีวิตสมหญิง

แหล่งพักพิงหัวใจที่บอบช้ำของสมหญิงคงอยู่ที่บุญเต็มเรื่อยมา จนสุดท้ายสมหญิงก็แบ่งแยกไม่ออกว่าหัวใจตัวนั้นรักบุญเต็มมากน้อยแค่ไหน วันเวลายิ่งทำให้บุญเต็มกับสมหญิงคือเงาตามตัวกัน...แต่แทนที่เพื่อนๆ นางโชว์จะดีใจไปกับสมหญิง ทุกคนกลับให้ความเป็นห่วงโดยเฉพาะประเทืองยิ่งเป็นมากกว่าทุกคน จากสมหญิงที่เคยร่าเริงคบหาสมาคมกับเพื่อนๆ กลายเป็นสมหญิงที่เฝ้านับเวลานับวันเมื่อบุญเต็มต้องไปเรียนหรือไปค้างกับเพื่อนๆ นักศึกษาที่กรุงเทพฯ

"บนเส้นทางสีม่วง" วันนั้น...แม้ว่าสมหญิงจะภาวนาให้มันเป็นเพียงฝันร้าย แต่มันก็คือความจริง เพราะต่อหน้าสมหญิง อรทัยกับบุญเต็มเกี่ยวก้อยกันมาสารภาพกับเธอว่า ทั้งสองมีความรักต่อกัน และต้องการที่จะเดินทางไปเรียนหนังสือที่เมืองนอกด้วยกัน...สมหญิง ดาวราย รับความจริงด้วยความร้ายสุดหัวใจและเธอจะมีชีวิตอยู่ในโลกซีกมืดนี้ต่อไปได้อย่างไร...

ภารกิจบิทรเบิดรัก

ผู้กำกับ อิสระ อมรเวช, ไชมอน โชติอนันต์ พลดี

วันที่เข้าฉาย 20 กรกฎาคม 2549

นักแสดง แดน ดนัย สมุทรโคจร นาทาลี เจียรนวนนท์ อ๋ม ญริชฎา วัฒนวงศ์ศิริ วรพจน์ ชะเอม ยาว ลูกหยี ชุติมา นัยนา จเร เชิญยิ้ม เต๋อ เชิญยิ้ม อ่าง เทิดเทิง เอ็ดดี้ ฝีนาร์ก สุนิสา ไฉไล วงร็อคข้าวปุ้น

“ภารกิจบิทรเบิดรัก – Delivery love” เป็นเรื่องราวของ โจ(แดน ดนัย)หนุ่มหล่ออารมณ์ดี ดีกรีนักเรียนนอกที่ชีวิตพลิกผัน กลายเป็นคนส่งพิซซ่า แกมโชคชะตายังพัดพาให้มาตกหลุมรักสาวสวยไฮโซ เจน(นาทาลี เจียรนวนนท์) งานนี้โจจะต้องรับมือกับสารพันปัญหาที่ทั้งวุ่นวายและสนุกสนานจากการชิงมอเตอร์ไซค์ส่งพิซซ่าเพื่อปฏิบัติภารกิจส่งรัก พร้อมทั้งต้องพยายามเอาชนะใจเจน ขณะที่ศัตรูของครอบครัวเจนก็เริ่มคุกคามชีวิตของทุกคน ทุกคนต้องหลบหนีจากการไล่ล่าของประจักษ์ (วรพจน์ ชะเอม) ผู้บงการพร้อมกับสมุนมือดีถูกเรียงหน้าตามล่าสุดชีวิต ภารกิจไล่ล่าจึงเกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็น จอมโจรชาмуไร(เอ็ดดี้ ฝีนาร์ก) กระบี่ผีหลบนักฆาตดอน พร้อมด้วยมือปืนสุทดำ(จเร เชิญยิ้มและคณะ)หล่อสุภาพไร้ความปราณี มือปืนไฉไล (สุนิสา ไฉไล) เสือสาวตาหวานจอมแม่นปืนฆ่าไม่เลือกหน้า อ่าง ลำพระเพลิง(อ่าง เทิดเทิง)ขุนขวานติดอ่างเคลื่อนที่เลว(ช้า)มากแต่แม่น

สมทบด้วยภารกิจ “เปื้อน” ของตำรวจลับกระจัดหลุด(ยาว ลูกหยี)ผู้ที่กรมตำรวจไม่รู้ว่าเป็นตำรวจรักษาความลับสุดยอดเพราะเป็น “ตำรวจลับ”และ ร.ภ.สงบ นิ่งสงัด(เต๋อ เชิญยิ้ม)ผู้รักษาความปลอดภัยเพราะความหมายร.ภ.ลึกซึ้งเกินกว่าที่มนุษย์จะเข้าใจ ความอลเวงแห่งการไล่ล่าที่เฮฮาประสาโจรก็เริ่มขึ้น ภารกิจ “ป่วน”ของกลุ่มพิซซ่าขาร็อค(วงร็อคข้าวปุ้น) อีปฮอบสายพันธุ์ที่ราบสูงและเสีย(ว)สิดื้อ บักจิ โอเจ้าของร้านแฟรนไชส์พิซซ่า และคุณแม่จอมจูน(เอ้ ชุติมา) ที่คอยช่วยเหลือพระเอกจะสำเร็จหรือไม่ และจะพันเงื่อมมืออันเชือกซี้ของคุณหนูหวาน(อ๋ม ญริชฎา) สาวสวยอ้อมไฮเปอร์แอดคัน “ โจ ” พระเอกตัวจริงจะนำพาความรักไปส่ง ผาตงปิ่นดงระเบิดและการไล่ล่าได้หรือไม่และเมื่อความจริงถูกเปิดเผยขึ้นจะเป็นอย่างไร

โคตรรักเอ็งเลย

ผู้กำกับ พิง ลำพระเพลิง

วันที่เข้าฉาย 27 กรกฎาคม 2549

นักแสดง อุดม แต่มณีโชติ วิสา สารสาส อัครา อมาตยกุล อชิตะ สิขมานา พิง ลำพระเพลิง

โคตรรักเอ็งเลย บอกเล่าถึงเรื่องราวครอบครัวของ รงค์ (อุดม แต่มณีโชติ) กับ แดง (วิสา สารสาส) สามีกรรยาที่ใช้ชีวิตคู่กันมาถึง 7 ปี กำลังจะต้องมีอันจบลง เมื่อการมาของมือที่สามอย่าง รัช (อัครา อมาตยกุล) ทำให้ความรักของรงค์กับแดง ต้องมีวันหมดอายุ ทำให้รงค์ต้องใช้ชีวิตอย่างโดดเดี่ยวเพียงลำพังในระยะหนึ่ง แต่หลังจากนั้น รงค์ก็เริ่มเรียนรู้ถึงความหมายของชีวิตคู่ เขาจึงจำเป็นต้องพิสูจน์กับตัวเอง ว่าคนที่สำคัญกับเขามากที่สุดในชีวิต ก็คือภรรยาของเขาเอง

เดอะ กิก

ผู้กำกับ ชรรช สิริพันธ์วรารณ

วันที่เข้าฉาย 17 สิงหาคม 2549

นักแสดง กิตติคุณ สัมฤทธิ์พันธุ์สุข พิรมรดา เดชอุดม ณัฐชาติ ชัยกาญจน์ ชลัช ปุณยาฤทธิ์ ศิริพล ศิริสินาทกุล ปจิต ถมยา อภิษฎา เครือคงคา ศราวุธ เพิ่มสินทวี อภิภา กิตติพงษ์สมาน จิตินันท์ สุวรรณถาวร บรมวุฒิ หิรัณย์ขัติย์ อันเดรอา บุรีเชลี

เรื่องราวความมันส์ในการบริหารกิก เริ่มต้นขึ้นเมื่อเจ้าใหญ่ THE GIG หนุ่มฮ็อตแห่ง GIG CLUB คลับของคนรักกิก คิดจะจีบน้องแอนท์ ดาวคณะผู้นำรัก ใหญ่ร่วมมือกับ สัจจุรเทพ คือ อาร์ม สุดเซอร์ ,โต้ จอมซ่า, แจ็ค สุดจ๊าบ และตุ๋ ขาลุย ทำเซอร์ไพรส์สุดประทับใจให้น้องแอนท์ จากนั้นใหญ่ก็พาน้องแอนท์ไปรู้จักกับน้องสาวผู้นำรักทั้งสามคนของใหญ่ ทำให้น้องแอนท์เห็นความดีในฐานะพี่ชายที่แสนดี

ในที่สุดใหญ่ก็พิชิตใจน้องแอนท์ ดาวคณะได้สำเร็จ แต่น้องแอนท์หาว่าไม่เพียงพอชวนรุ่นพี่ เจ้าใหญ่ก็แอบไปกิ๊กกับ น้องลิซ่า ดาวชมรมเชียร์ลีดเดอร์ ใหญ่กลายเป็นปรมาจารย์กิก ที่มีกลยุทธ์สับรางแบบที่ใครก็นึกไม่ถึง แถมยังแอบไปกิ๊กหญิงทั่วทั้งมหาวิทยาลัย

ใหญ่และสัจจุรเทพ สอนวิธีกิ๊กหญิงให้กับสมาชิกใน GIG CLUB โดยมีกฎข้อสำคัญคือ “อย่าเผลอตกลงหมักรัก” (NEVER FALLS IN LOVE) หนึ่งในสมาชิกนั้นมี พี่ตึก รวมอยู่ด้วย พี่ตึกแอบชอบน้องแอนท์มานานแล้วแต่จีบไม่ติด เผาคอยคิดหาวิธีและโอกาสแฉความจริงเพื่อแย่งน้องแอนท์ไปเป็นของตัวเอง ขณะเดียวกันทางด้านน้องแอนท์ก็เริ่มผิดสังเกตในตัวเจ้าใหญ่ เธอจึงขอให้ น้องคุกกี้นางเงือก และน้องจ๊อบสาวหวาน เพื่อนสนิททั้งสองคน ช่วยกันวางแผนจับกิ๊ก

ความโด่งดังของ GIG CLUB เริ่มแผ่ขยายมาถึงน้องสาวทั้งสามของเจ้าใหญ่ ทำให้พวกเธอเริ่มอยากมีกิ๊ก ความอบอุ่นในครอบครัวเริ่มจางหายไป เจ้าใหญ่กำลังหลงอยู่ในโลกของกิ๊กและล้าเส้นกฎที่ตั้งเอาไว้ จนกระทั่งความจริงปรากฏ น้องแอ้นท์จับได้ว่าเจ้าใหญ่มีกิ๊ก ใหญ่เสียน้องแอ้นท์ไปและพบว่าน้องสาวของตัวเองก็มีกิ๊ก เป็นเหตุให้ใหญ่ทะเลาะกับสี่จตุรเทพ

ถึงเวลาที่เจ้าใหญ่ THE GIG จะต้องลุกขึ้นมาแก้ไขสิ่งที่ตนเองทำผิดพลาดไป เพื่อกอบกู้ครอบครัว เพื่อนและความรักให้กลับคืนมา

เพราะอากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย

ผู้กำกับ นิธิวัฒน์ ธารธร

วันที่เข้าฉาย 31 สิงหาคม 2549

นักแสดง วิทวัส สิงห์ลำพอง ชุตติมา ทีปะนาถ ยุวนาถ อารยานิมิตสกุล

อັดแซ่ย์ ! เวลาที่เราจาม เป็นเพราะมีคนคิดถึง หรือเพราะอากาศเปลี่ยนกันแน่นะ ?

ปลายฤดูหนาว... หลังเรียนจบ ม. 3 ป้อม ตัดสินใจสอบเข้าเรียนต่อที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล โรงเรียนที่สอนดนตรีเป็นวิชาชีพตั้งแต่ชั้น ม.ปลาย ...เพราะความรัก ... แต่ไม่ใช่เพราะรักดนตรีหรอก มันรัก ผู้หญิง ต่างหาก

เธอชื่อ ดาว ...สวย เรียบร้อย เรียนเก่ง เป็นที่หมายปองของหนุ่ม ๆ ทั้งโรงเรียน รวมถึงไอ้ป้อมด้วย มันได้แต่แอบมองเธอห่าง ๆ มาตลอด 3 ปี พอรู้ว่าดาวมาสอบเข้าที่นี่ก็เลยตามมา ทั้งๆที่ไม่เคยรู้จักโรงเรียนนี้มาก่อนด้วยซ้ำ แล้วป้อมก็สอบติด ! ด้วยพรสวรรค์การตีกลองระดับอัจฉริยะที่พระเจ้าประทานมาให้ ทดแทนความไม่เอาไหนในเรื่องอื่นๆของมัน

แต่เรื่องเริ่มวุ่นวายเอาตรงที่พ่อกับแม่ดันเข้าใจผิดว่าลูกชายสอบติด “ เตรียมหมอ ” ??? ป้อมก็เลยต้องปิดเรื่องโรงเรียนเป็นความลับไปพร้อมกับเรียนรู้โลกใบใหม่ที่แสนสนุก เพราะที่นี่เน้นหนักเรื่องดนตรีที่มันถนัดล้วนๆถึง 70% ส่วนที่เหลือถึงจะเป็นวิชาสามัญจำพวกเลข วิทยาศาสตร์ อังกฤษ ภาษาไทย ฯลฯ ที่เคยเป็นยาขมมาก่อน

แล้วจู่ๆไอ้ป้อมก็ดันทิ้งพรสวรรค์ด้านการตีกลองชุดไปสมัครเข้าวงออเคสตรา เพื่อหาทางใกล้ชิดกับดาวที่เป็นนักไวโอลินมือหนึ่งอยู่ในนั้น ...มันนานๆทีถึงจะได้ตีกลองทีมปะนี้สักแปะ แต่แค่นี้ก็มีความสุขแล้วกับการได้อยู่ใกล้ ผู้หญิง ที่ตัวเองแอบรักเข้าไปอีกนิด

แต่ผ่านฤดูฝนเข้าไปแล้ว ความสัมพันธ์กับดาวก็ยังไม่คืบหน้าไปถึงไหน ในขณะที่ความเอาใจจริง
เอาใจของ อ้อม เพื่อนซี้ที่นั่งติ๋นอยู่ข้างๆ กลับทำให้ป้อมเริ่มสนใจดนตรีคลาสสิกขึ้นมาทีละนิด เธอคน
นี้นะ สอบเข้ามาด้วยคะแนนทฤษฎีที่เป็นอันดับหนึ่ง แต่ฝีมือเล่นดนตรีกลับไม่เอาไหน จนอาจารย์ต้อง
เลื่อนให้มานั่งติ๋นอยู่ข้างๆ ใ้อ้อม

แล้ววันหนึ่ง ดาวก็หล่นจากฟ้ามาชวนให้ป้อมสอบชิงทุนไปเรียนต่อเมืองนอกด้วยกัน นั่นแปลว่า
ป้อมต้องกลับไปฟื้นฟูพรสวรรค์ด้านดนตรีสากลของตัวเองขึ้นมาใหม่
เมื่อฤดูหนาวเวียนกลับมาอีกครั้ง ในขณะที่เรื่องโรงเรียนก็ยังคงเป็นความลับกับที่บ้าน และถึงเวลาที่ป้อม
ต้องตัดสินใจ ...ระหว่างดาวกับอ้อม ...ระหว่างดนตรีสากลกับดนตรีคลาสสิก ใ้อ้อมที่เคยใช้หัวใจเลือก
ทางเดินให้ชีวิตตัวเองมาตลอด ชักเริ่มมีปัญหา

เพราะไม่แน่ใจหัวใจตัวเองจะเปลี่ยนแปลงเหมือนอากาศหรือเปล่า

หนังรักไทย พ.ศ.2550

รวม 9 เรื่อง

1.ยังไگیرัก

2.Me...Myself ขอให้รักจงเจริญ

3.รักนะ 24 ชั่วโมง

4.ลิขิตรัก ขัดใจแม่

5.สายลับจับบ้านเล็ก

6.เพื่อน...กูรักมึงวะ

7.ก๊ิก 2

8.รักไม่จำกัดนิยาม

9.รักแห่งสยาม

ยังไกรรัก

ผู้กำกับ ต่อพงศ์ ตันกำแหง

วันที่เข้าฉาย 1 มีนาคม 2550

นักแสดง ไก่-สมพล ปิยะพงศ์สิริ กิ๊ก-สุวัจน์ ไชยมุสิก โบว์- เบญจวรรณ อาร์ตเนอร์

ยัง (ไก่-สมพล ปิยะพงศ์สิริ) หนุ่มใหญ่เชื้อสายจีน อายุไม่เยอะแค่ 30 กว่าๆเป็นผู้ดีเก๋าดกยาก อนาคตไม่ไกลนักกับตำแหน่งเซลล์แมนบริษัทขายเครื่องใช้ไฟฟ้า สุขภัณฑ์ห้องน้ำ และเครื่องครัว ยั้ แต่งงานแล้วกับเจ็ก(กิ๊ก-สุวัจน์ ไชยมุสิก) ซึ่งก็เป็นสาวใหญ่เชื้อสายจีน ้วยใกล้เคียงกับยัง มีนิสัยเหมือน เมียหลวงมาตรฐานคือ แก่ง่าย ตายยาก เจ็กขายขนมจุกยู่ที่บ้านแถวเยาวราช เธอเชื่อถือโชคกลาง เป็นที่สุด ทั้งสองแต่งงานอยู่กินกันมา 7 ปีท่ามกลางเสียงบ่นของเจ็ก ที่กลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตยังไป แล้ว บ่อยครั้งที่ยัง เปื่อมากจนอยากเลิกกับเจ็ก แต่ยังไม่ทำไม่ได้เพราะยังดันไปสาบานไว้กับเตี๋ย ก่อนเตี๋ยตาย ถ้าลื้อทิ้งอาเจ็กขอให้ม๊อ้นเป็นไปในเจ็ดวัน ให้ลื้อเช็กส์เสื่อมเอาผู้หญิงไม่ได้ตลอดไป

อันที่จริงยังสาบานไปอย่างนั้น เพราะต้องการเอาใจเตี๋ยก่อนตาย แล้วก็ไม่ได้เชื่อในคำสาบาน ะไรนั้นเท่าไรนัก แต่หลายครั้งที่มองรูปเตี๋ย เป็นต้องมือกนิหารให้เห็นอยู่ตลอด หลายต่อหลายอย่าง จนยังนึกหวาดๆ ยังเลยชักไม่แน่ใจ คำสาบานจะเป็นจริงหรือไม่ แต่ก็คิดปลอบใจตัวเองว่า ไม่เชื่ออย่า ลบหลู่แล้วกัน จะว่าไปคำสาบานกับเตี๋ยนั้น ก็คงไม่เป็นปัญหากับยัง ถ้าไม่บังเอิญ..บังเอิญ ยังมี จุดมุ่งหมายที่ต้องทำให้สำเร็จภายใน 7 วัน เพื่อไปแต่งงานกับ พิม(โบว์- เบญจวรรณ อาร์ตเนอร์) สาว สวยรวยเสน่ห์ที่ต้องการความอบอุ่นจากใครซักคน สำคัญมากแถมยังขัดกับคำสาบานที่ให้ไว้กับเตี๋ย แต่ยังต้องทำ จนแล้วจนรอดเวลาจนเจียนจะหมดยังก็ยังไม่หาหนทางไม่ได้ ท่ามกลางความมืดมนที่ดู เหมือนไม่มีทางออก เพราะดันไปสาบานกับเตี๋ยไว้ว่า ห้ามเลิกกับเจ็ก แต่ฟ้าก็ยังเห็นใจ จึงส่ง เล้ง (สม เล็ก ศักดิ์กุล) ผู้ที่ชอบสวมวิญญาณเป็นโกวเล้ง และด้วยความเป็นกฐูในเรื่องๆเมียของเล้ง เขาจึงร่วม ด้วยช่วยกันกับยังอย่างเต็มที่ เพราะว่าเล้งนั้นเป็นคนกลัวเมียมาก การช่วยยังจึงเป็นการระบายในสิ่งที่ ตัวเองไม่มีวันทำได้ และยังก็เริ่มปฏิบัติกรกลบความผิด ตัดทอนความรัก เพื่อเฉลี่ยความรักในอีก รูปแบบหนึ่ง จะเป็นอย่างไรเมื่อมีการร่วมมือวางกลยุทธ์เอาความมั่งงาย และการเชื่อเรื่องโชคกลางของคน รัก มาคิดเป็นหนทางกำจัดเธอ

ขอให้รักจงเจริญ

ผู้กำกับ พงษ์พัฒน์ วชิรบรรจง

วันที่เข้าฉาย 19 เมษายน 2550

นักแสดง อนันดา เอเวอริงแฮม ทันยา ฉายนันท์ มโนมัย สันติภาพ ด.ช. มณฑล อานุกาฬ
มาศ พุทธชาติ พงศ์สุชาติ ปิยะ วิมุกตายน ธนิตย์ จิตนุกูล ดิเรก อมาตยกุล มา
เรีย ดิษยนันท์ ตรีพล พรหมสุวรรณ กมล จัทรเสน ประทานพร ภูวดลพิทักษ์ พรพิศิษฐ์
สมชาติวงศ์

“อุ้ม” หญิงสาวที่กำลังหมดอาลัยตายอยากกับชีวิต เพราะเธอเพิ่งถูก กริช คนรักคนแรกในชีวิต
ของเธอทิ้งไปโดยไม่บอกสาเหตุ แถมยังมีภาระต้องเลี้ยงดู โอม หลานชายวัยไม่ถึงสิบขวบ ซึ่งเป็นลูก
ของพี่สาวที่ตายไป ซึ่งเธอไม่เคยมั่นใจในตัวเองว่าจะทำหน้าที่นี้ได้ดีเลย แม้แต่ความฝันในหน้าที่การ
งานของเธอ ก็ยังไม่กล้าที่จะฝัน เธอมักจะรู้สึกว้าวุ่นที่ตัวเองโตขึ้นมาในทุกวันนี้ช่างห่างไกลกับสิ่งที่
เคยฝันในยามเด็กเหลือเกิน ชีวิตของเธอดูเหมือนไม่มีทางเลือกมากนัก จนกระทั่งเกิดอุบัติเหตุขึ้นกลางดึกของ
คืนวันหนึ่ง เพราะเธอขับรถไปชนชายแปลกหน้าคนหนึ่งเข้า และทำให้ชายคนนั้นความจำเสื่อม เธอจึง
ต้องแบกรับภาระในการดูแลชายคนนี้เป็นชีวิตไปอีกร้อยปี หลักฐานในตัวของเธอไม่มีอะไรเลย นอกจาก
ชื่อบนเสื้อของเขาที่เลอะคราบเลือด อ่านเป็นภาษาอังกฤษได้ว่า“แทน”

อุ้ม หญิงสาวนางหนึ่งที่ต้องพาแทน มาใช้ชีวิตร่วมกับเธอและหลานชายอย่างช่วยไม่ได้
และแทนก็เป็นเพียงชายแปลกหน้า ที่ไม่น่าไว้วางใจนักสำหรับเธอ แต่เมื่อเวลาผ่านไป และเหตุการณ์
ต่างๆ ที่ทั้งนำชวนหัว วุ่นวาย สับสนเกิดขึ้น ทำให้แทนได้ค่อยๆ ก้าวล้ำเส้นเข้ามา มีส่วนร่วมกับชีวิตของ
เธอมากขึ้น กำแพงที่สูงชันภายในใจของเธอก็ค่อยๆ หลุดลง แทนได้กลายเป็นกำลังใจที่ช่วยผลักดันเธอ
มีรอยยิ้มกับการมีชีวิตมากขึ้น รวมทั้งการใช้ชีวิตร่วมกับหลานชายที่ลงตัวมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันใน
ด้านของแทน ชีวิตที่แสนจะว่างเปล่าเพราะจำความอะไรไม่ได้ นั่น กลับค่อยๆ ถูกเติมเต็มโดยหญิงสาวที่มี
ท่าทางแข็งๆ คนนี้ ในที่สุดทั้งคู่ก็ตกหลุมรักกันและทำให้แทนไม่หนีไกลอย่างที่กลับไปจำเรื่องราวในชีวิต
ของตัวเองอีกต่อไป

แม้ว่าทั้งคู่จะคิดตัดสินใจที่จะไม่กลับไปตามหาความทรงจำของแทน ไม่อยากรับรู้เรื่องราวเก่าๆ
ในชีวิตของแทนอีกต่อไปแล้ว แต่ทั้งอุ้มและแทนต่างตระหนักดีถึงคำถามสำคัญที่ยังคงค้างคาอยู่ นั่นคือ
แทนคือใคร? และชีวิตของแทนก่อนหน้านี้เป็นอย่างไร? ภาพของหญิงสาวที่แทนมักเห็นคือใคร?
ความสามารถพิเศษในการเต้นรำ และท่าทางแปลกๆ ของแทน ที่แม้แต่ตัวเองยังไม่เข้าใจนั้นเป็นเพราะ
อะไร? เมื่อความจริงถูกเปิดออกมา ความรักของทั้งคู่จะยังมั่นคงพอที่จะสามารถรักกันได้อยู่หรือเปล่า

89

ลิขิตรัก...ขัดใจแม่

ผู้กำกับ มาร์ต สาโรวาท

วันที่เข้าฉาย 23 สิงหาคม 2550

นักแสดง ศุภณัฐ เฉลิมชัยเจริญกิจ ลภัสรดา นามสง่า อิศรา อิศรางกูร ณ อยุธยา สิงห์ ศรีบุญยกุล เนติมาพร ไตรคำ วงศ์ชนก ชีวะศิริ ขวัญเดือน ปทุมทิพย์ วิโรจน์ สมพงษ์ อารยา ทองสอดแสง สายเชียว วงศ์สาโรจน์ ดารณีนุช โพธิปิติ กฤติศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ปภาวิน เต็มธนกิจไพศาล ลอมฟาง อินสว่าง วราพรรณ หงุ่ยตระกูล วสันต์ อุทัยอินทร์ กมล สุทธสาสน์ ปวันรัตน์ นาคสุริยะ

ต้นกล้า (ศุภณัฐ เฉลิมชัยเจริญกิจ) ลูกชายสุดที่รักของ วิยะดา (วงศ์ชนก ชีวะศิริ) แม่หม้ายสาว นักการทูตที่สามีเสียชีวิตตั้งแต่ต้นกล้ายังเด็ก ๆ จึงทำให้วิยะดาพาต้นกล้าไปทุกที่ไม่มีหลักแหล่ง จนกระทั่งต้นกล้าจะเข้าระดับมหาวิทยาลัย วิยะดาจึงตัดสินใจทำงานที่กรุงเทพ เพื่อจะได้ไม่ต้องตะเวนไปที่ไหนอีกและอยากให้ต้นกล้าเรียนมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีหลักสูตรภาษาอังกฤษ แต่ต้นกล้ากลับเลือกเรียนที่มหาวิทยาลัย ขอนแก่น คณะวิศวกรรม วิยะดาไม่พอใจแต่ก็จำยอมให้ไปเรียนที่นั่นเพราะไม่อยากขัดใจลูก

วันแรกที่เข้าหอพักในมหาวิทยาลัยต้นกล้าก็พบกับ ทิด (อิศรา อิศรางกูร ณ อยุธยา) เพื่อนคณะนิติศาสตร์ ที่เพิ่งสึก ทิดมีความตั้งใจแน่วแน่ในการเรียนคณะนี้เพราะตั้งใจว่าเรียนจบจะกลับไปช่วยเหลือบ้านเกิดในขณะที่ต้นกล้าอยากเรียนแต่ก็กลัวว่าจบมาแล้วจะทำอะไร ทั้งคู่มีความแตกต่างกันมากแต่ด้วยความที่มีจิตใจดีและมองโลกในแง่ดีทำให้ทั้งคู่สนิทกัน ต้นกล้ายังได้พบกับ สืบสาย (สิงห์ ศรีบุญยกุล) กระเทยแอบจิดที่พ่อเป็นกำนันเจ้าของไร่อ้อย และดูมาก มีความหวังให้สายสืบ สืบทอดตำแหน่งกำนันและกิจการไร่อ้อย เลยให้เรียนคณะเกษตร-พืชไร่แทนที่จะเป็นนิติศาสตร์ที่สายสืบอยากเรียน สายสืบแอบสนใจต้นกล้ามากไปปรึกษากับ วาดดาว (ลภัสรดา นามสง่า) เพื่อนสนิทที่คณะเกษตร-พืชไร่ เด็กสาวหน้าตาธรรมดาที่มีอุดมการณ์แน่วแน่ ชัดเจนกับความต้องการในชีวิต วาดดาวมีอคติกับต้นกล้าและคนหน้าตาดีเพราะพี่สาวเคยถูกคนหน้าตาดีหลอก ความโดดเด่นในตัวต้นกล้าทำให้ ถูกใจสาว ๆ ในมหาวิทยาลัยรวมทั้ง ระริน (เนติมาพร ไตรคำ) ดาวเด่นคณะนิติศาสตร์

เมื่อนักศึกษาใหม่ต้องเลือกชมรม วาดดาวชวนสืบเข้าชมรมค่ายอาสาพัฒนาชนบทแต่สืบให้วาดดาวชวนต้นกล้าด้วยจึงยอมเข้า วาดดาวจำต้องไปชวนต้นกล้าในขณะที่ชมรมกำลังจะถูกยุบเพราะมีสมาชิกไม่ถึง 10 คน ต้นกล้ายอมเข้าชมรมทำให้มีคนเข้าชมรมเป็นจำนวนมาก ต้นกล้าและวาดดาวต้องออกเซอร์เวย์พื้นที่ในการออกค่ายอาสาด้วยกันทำให้ทั้งคู่รู้สึกดี ๆ ต่อกันมากขึ้น วิยะดาเห็นประกาศรับสมัครเข้าโครงการ The Only One จึงแอบส่งใบสมัครของต้นกล้าและได้เข้ารอบ ต้นกล้าจำเป็นตัวเลือกเส้นทางใดเส้นทาง

สายลับจับบ้านเล็ก

ผู้กำกับ คมกฤษ ตรีวิมล

วันที่เข้าฉาย 6 กันยายน 2550

นักแสดง ชั้นนี้ สุวรรณเมธานนท์ ภัทรศยา เครือสุวรรณศิริ
ปาณิสรา พิมพ์ปรุเฉลิมพล ทิฆัมพรธีรวงศ์

เบื้องหลังกิจการซ่อมทีวีที่เปิดไว้บังหน้า จ๊อก (ชั้นนี้ สุวรรณเมธานนท์) เป็นนักสืบมือใหม่หน้า
ละอ่อนที่มีจุดขายไม่เหมือนใครในย่านรามคำแหง คนอื่นสืบหนี้ สืบหมาหนี สืบคนหาย แต่จ๊อกสืบ “บ้าน
เล็ก”!! เปลา่ จ๊อกไม่ได้ฝันอยากเห็นครอบครัวใครๆ สงบสุข ไม่ได้อยากผดุงคุณธรรม แต่จ๊อกกำลังร้อน
เงินสาหัสเพราะอุดรออกไอดียบรรเจิดเปิดร้านหมูกระทะพลังแสงอาทิตย์ตอนหน้าฝน ผลคือเจ๊งตูตบ้าน
โดนแก๊งอิทธิพลตามทวงหนี้ยักๆ จ๊อกจึงต้องผันตัวเองมาเป็นนักไล่จับบ้านเล็ก-บ้านใหญ่ โดยมีไอ้แจ๊ค
(แจ๊ค เฉลิมพล) เด็กร้านซ่อมมอไซค์ที่เข้าใจว่าจ๊อกเป็นนักสืบชื่อดัง กับ ฤทัย (โอปอล์ ปาณิสรา) เจ้าร้าน
คาราโอเกะที่ชอบมาแตะโลมจ๊อกคอยเป็น “ตัวช่วย” ยามจำเป็น แม้จะรู้ว่าอาชีพนักจับบ้านเล็กมันขัด
กับนิสัยใจละลายเป็นช็อกโกแลตตากแดดเวลาเห็นผู้หญิงสวยๆ ของตัวเองชะมัด แล้วไม่รู้ทำไม น้องหนู
บ้านเล็ก 99.99 เปอร์เซนต์ ต้องหน้าใสกิ้ง ดิดิ้น ร่ำใจ ขนาดทำให้ผู้ชายเห็นข้างตัวเท่าหมู เห็นเรื่อง
นี้เป็นเรื่องขี้ๆ ทุกที ความจริงข้อนี้ถือเป็นด้านหินสำหรับจ๊อกทุกครั้งที้ออกปฏิบัติงาน โดยเฉพาะคดี
ล่าสุด เล่นเอาจ๊อกสมองระเบิด

เรื่องมันเริ่มจากคุณนายเสาวภา (จี๊บ จารุกัส) ผู้ว่าจ้างรายใหม่เสนอเงินก้อนโตให้จ๊อกตามจับ
พวติ กรรมหัวขงสารวัตรวติน (ปั้ง ประกาศิต) สามัจอมซึ่งที่ไปติดพัน พรตดีสาวซือเสียวพันว่า น้อง
น้ำปั้ง (พีค ภัทรศยา) ใครจะไปรู้ว่าน้องน้ำปั้ง เป้าหมายตัวดิดิ้นแอบมีกีกเป็นเสยอติสรณ์ (สุเมธ
องอาจ) เสยเต็นท์รตรายใหญ่อยู่ยู่อีกคน คดีส่อเค้ายุ่งเหยิงยิ่งขึ้น เมื่อคุณหญิงสุวิมล (ท๊อป ดารณีนุช)
ภรรยาไฮโซของเสยอติสรณ์จ้าง สุทิน (นิมิต ลักษณะมีพงศ์) นักสืบมือโหดมาตามแบล็กเมลล์น้ำปั้งอีกต่อ
หนึ่ง จ๊อกตัดสินใจยื่นมือเข้าช่วยเพราะนอกจากคำจ้างกับโบนัสจะล่อใจแล้ว งานนี้ยังถือเป็นการวัดฝีมือ
กันระหว่าง สุทินนักสืบอุปกรณ์ไฮเทคฯ กับ จ๊อกนักสืบบ้าแก๊ตเจ็ดบ้านหม้อ ที่โคจรมาทับเส้นกันโดย
บังเอิญ ทั้งๆ ที่คดีนี้มันสุดเสยงต่อการแหกกฎเหล็ก “ห้ามหลงรักเป้าหมาย” แค่ไหน แต่จ๊อกก็อดใจไม่
ไหวต้องโดดเข้าใส่ ราวกับคนหลงทางกลางทะเลทรายเจอน้ำแข็งใสใส่แก้วมาวางยั่ว กันันดิ นักสืบหัวใจ
อ่อนไหวอย่างจ๊อกนะหรือจะทานเสนห์น้ำปั้งแก้วนี้ไหว ก็แค่ซือ แม้คุณยังนำดูตบรีดเดียว ให้เย็นจิตถึง
สมอง!

เพื่อน...กูรักมึงวะ

ผู้กำกับ พจน์ อานนท์

วันที่เข้าฉาย 13 กันยายน 2550

นักแสดง รัตนบัลลังก์ โตสวัสดิ์ ชัยวัฒน์ ทองแสง วีรดิษฐ์ ศรีมาลัย ณัฏฐา รุจินานนท์
สุชาวี พงษ์วิไล ชนประคัลภ์ จันทรเรือง อุทุมพร ศิลาพันธ์ รัชนุ บุญชูดวง

เรื่องราวความรักระหว่างชายหนุ่มสองคนที่ชีวิตของทั้งคู่เป็นเหมือนเส้นขนานที่ไม่มีวันโคจรมาเจอกันได้ แต่แล้ววันหนึ่งโชคชะตากลับนำพาให้มาพบกันในวันแห่งรักของกันและกัน “เมฆ” (รัตนบัลลังก์ โตสวัสดิ์) ชายหนุ่มพุดน้อย เขาไม่เคยรักใครและไม่คิดจะรักใคร นอกจากแม่และ “หมอก” (วีรดิษฐ์ ศรีมาลัย) น้องชายคนเดียวของเขาเท่านั้น เมฆอาศัยอยู่คนเดียว เปลี่ยนชื่อและที่อยู่ไปเรื่อย ๆ ตามความสะดวกและปลอดภัยของงาน เมฆทำงานที่ไม่มี ความแน่นอน เขาทำงานที่ไม่สมควรมีความรัก...เมฆเป็นมือปืน

เมฆถูกหมอบหมายภารกิจฆ่าครั้งใหม่ เป้าหมายของเขาคือ “อัฐ” (ชัยวัฒน์ ทองแสง) ชายหนุ่มหน้าตาดี มีฐานะ แต่อัฐกลับรู้สึกเหมือนขาดอะไรบางอย่างในการหล่อเลี้ยงชีวิตรัก แม้เขาจะมี “ทราย” (ณัฏฐา รุจินานนท์) ผู้หญิงที่เขาจะแต่งงานด้วยในไม่ช้า...อยู่เคียงกายก็ตาม เมฆเฝ้าติดตามอัฐทุกฝีก้าวเพื่อทำงานชิ้นนี้ให้สำเร็จ แต่เมื่อถึงเวลาลงมือจริง เขากลับฆ่าอัฐไม่ได้ อะไรบางอย่างในใจของเขาต่อต้านการกระทำครั้งนี้...อย่างรุนแรง นั่นทำให้เมฆและอัฐถูกตามล่าจากหัวหน้าใหญ่ของเมฆ จนเมฆได้รับบาดเจ็บ ทั้งคู่พากันมาหลบที่ห้องของเมฆ อัฐคอยเฝ้าดูแลรักษาเมฆที่บาดเจ็บจนอาการดีขึ้น เมื่อความขัดแย้งได้ก่อเกิด ความรู้สึกบางอย่างเล็ก ๆ ภายในใจของทั้งคู่จึงแปรเปลี่ยนเป็นความโหยหา...ความรักที่ทั้งคู่ปิดบังซ่อนเร้นอยู่ภายในได้ทะลักเข้ามาในใจจนเกินต้านทาน แต่แล้วก็ปัดปลาว่าทวนกระแส น้ำมือปืนอย่างเมฆไม่อาจทำใจยอมรับความสัมพันธ์ที่เขาเองก็ยังสับสนว่าเป็นความรักจากใจหรือความใคร่ชั่วข้ามคืนที่เกิดขึ้นนี้ได้ เมฆพยายามหนีหัวใจของตัวเองอย่างถึงที่สุด แต่อัฐก็ไม่ลดละที่จะออกตามหาเมฆที่เป็นเหมือนครึ่งหนึ่งของชีวิตที่หายไป...อย่างไม่รู้ชะตากรรม เมฆฝันตัดใจและบังคับตัวเองให้กลับมาสะสางภารกิจสุดท้ายให้เสร็จสิ้น เพื่อที่จะพาแม่และน้องชายที่ทั้งคู่ติดเอดส์จากพ่อเลี้ยงไปรักษาตัวและอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวอีกครั้ง

แต่ทุกอย่างก็ไม่เป็นไปตามที่เมฆคาดหวังไว้ ทางด้านอัฐก็ได้แต่เฝ้ารอ...รอ และรอ รอวันที่เขาจะได้พบกับเมฆอีกครั้ง และบอกความในใจแก่เขา ก่อนที่มันจะสายเกินไป

ท่ามกลางความแปรปรวนของลมฟ้าอากาศที่เกินหยั่งได้ แต่ภายในใจของทั้งอัฐและเมฆกลับแปรปรวนแปรเอ่อลั่นด้วยแรงปรารถนาและความคะนองหาคันและกัน...ยิ่งกว่านั้น และแล้ว...วันที่ทั้งคู่ได้พบกันและน่าจะอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขอีกครั้ง...ก็มาถึง แต่ทว่า...โชคชะตาก็ย้อนกลับมาเล่นตลกกับความรักของเขาคู่กันอีกครั้ง...เช่นกันหรือ...ความรักของทั้งคู่จะเป็นได้เพียงเส้นขนาน ที่ไม่อาจกลับมาพบกันและกันได้อีก...ตลอดไป

กิก2

ผู้กำกับ ชีระธร สิริพันธ์วรารณ

วันที่เข้าฉาย 20 กันยายน 2550

นักแสดง ณัฐชาติ ชันกาญจน์ เบญจมินทร์ ไตรภวานนท์ ธนธร ศวัศกร นครินทร์ กุลกัลยาดี
พระพล เสนาคูณ มัฒณินตา ศเวตวิริยะธาดากุล อามาเรีย จาคอป พงษ์
ราตรี เจริญชูลี รัตน์ อัครลาภสกุล มัชฌิเม จินดารักษ์ ชรินทร์ วณิเกียรติ

หลังจากชมรม GIGCLUB ปิดตัวลงอย่างถาวร 4 เด็กหนุ่มที่ไม่เอาไหนในเรื่องความรักแต่อยากมีแฟนอย่าง เบียร์ (พระพล เสนาคูณ), ป๊อก (เบญจมินทร์ ไตรภวานนท์), เบสท์ (ธนธร ศวัศกร), อี๊ด (นครินทร์ กุลกัลยาดี) จึงลงทุน ลงแรงตามหาดีดผู้ก่อตั้ง GIGCLUB อย่าง แจ็ค (ณัฐชาติ ชันกาญจน์) ซึ่งสมัยเรียนเขาผู้นี้ได้ชื่อว่าท็อปฟอร์มที่สุดในเรื่องหญิง แต่วันนี้เขากำลังทำให้เพราะสาวรายที่ห้าที่เขารักเฟื่องบอกเลิก แต่เพื่อแลกกับความรู้ที่ทั้ง 4 หนุ่มต้องการเอาไปใช้กับหญิงสาวที่พวกเขาชื่นชอบนั่นคือ 5 สาวเพื่อนซี้ที่นิสัยต่างกันโดยสิ้นเชิงอย่าง แอ้ม (อามาเรีย จาคอป), เนย (พงษ์ราตรี เจริญชูลี), จ้อม (ชูลีรัตน์ อัครลาภสกุล), พิม (มัชฌิเม จินดารักษ์) และ ปาน (ชรินทร์ วณิเกียรติ) แต่ทว่าอะไรก็ตามตามตำราเกินไปมักจะไร้ผลหน้าซ้ำ 4 หนุ่ม มาดูภายหลังว่าผู้แนะนำด้านความรัก ของพวกเขาแท้ที่จริงมีชีวิตรักที่รันทดชะเยี่ยงกว่าละครน้ำเน่า เรื่องจึงกลับกลายเป็นว่าผู้มาขอความช่วยเหลือต้องมาเปลี่ยนมาเป็นผู้ต้องให้ความช่วยเหลือพร้อมกับการเรียนรู้ว่า ไม่มีอะไรจะดีไปกว่าสร้างนิยามรักด้วยฉบับของใครของมัน

เบสท์ (ธนธร ศวัศกร) หนุ่มหน้าดีที่ปลอมตัวเป็นคนญี่ปุ่นไปหลอกเนยแต่ก็โดนจับได้ในที่สุด เบสท์เคยเกือบมีอะไรกับผู้หญิงคนหนึ่งในแท็กซี่ถ้าไม่โดนเบียร์เพื่อนซี้แกล้งอ้างว่าเธอเป็นกระเทยซะก่อน เบียร์ (พระพล เสนาคูณ) แอบชอบแอ้มอยู่และพยายามทำตัวเป็นกระเทยเข้าไปตีสนิทกับเธอ แกล้งทำเป็นชวนแอ้มไปที่ห้องและชวนกินเหล้าทุกที่แต่ก็ล้มเหลวเสมอ อี๊ด (นครินทร์ กุลกัลยาดี) ชายหนุ่มนักถ้ามองชอบการแอบมองทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นมองผู้ชายที่ยืนฉี่ในห้องน้ำ หรือมองผู้หญิงที่หอบพักเปลี่ยนเสื้อผ้าจนบางครั้งก็โดนจับได้ ป๊อก (เบญจมินทร์ ไตรภวานนท์) นักศึกษารุ่นพี่หน้าแสบทั้งแก๊งค์แต่ชอบผู้หญิงระดับดาวมหาลัย ชอบซ้อมเล่นละครเวทีและอัดเทปเอาไว้ฟัง ป๊อกมีรถเกาๆ อยู่คันหนึ่งเอาไว้โชว์หญิงและก็ยังมีส่วนสวยที่หัวใจยังว่างอีกสี่คนนั่นก็คือ จ้อม เนย, แอ้ม และ ปานสี่สาวคิดว่าการมีอะไรกับผู้ชายนั้นเอาไม่บ้านหุยังเสียกว่าซะอีก

เมื่อสี่หนุ่มรู้ว่ามีรุ่นพี่คนหนึ่งชื่อแจ๊คสามารถให้คำปรึกษาได้ก็เลยพากันไปหา แจ๊คตอนนี้เขานักเขียนไส้แห้งอยู่แฟลตซ่อมซ่อม แจ๊คเรียกเก็บเงินจากน้อง ๆ ทั้งสี่คน ๆ ละ 1,000 บาท พร้อมกับเล่าเรื่องสมัยที่เคยมีกิ๊กถึง 32 คน และมีอะไรกันกับทุกคนจนเอียน แต่สุดท้ายก็มาเจออันกับ จี๊ (มัฒณินตา ศเวตวิริยะธาดากุล) ที่แอบหลงรักแจ๊คมานาน แต่ความจริงที่สี่หนุ่มรุ่นน้องได้รู้มาก็คือ จี๊เป็นนักแข่งรถ จี๊มีแฟนชื่ออาร์ม แต่อาร์มไปมีหญิงอื่น ระหว่างนั้นแจ๊คก็เฟื่องโดนหญิงทั้งมาเป็นคนที่ 5 แล้วบังเอิญมาเจอจี๊ และเห็นว่าออกหักเหมือนกันก็เลยจี๊ ความรักก็ก่อตัวขึ้นซ้ำ ๆ จนสุดท้ายก็ได้เสียกัน

แจ๊คมีความฝันที่จะเป็นนักเขียนอาชีพ เขาพยายามเอาผลงานไปเสนอกับสำนักพิมพ์ต่าง ๆ แต่ไม่เคยได้รับการตีพิมพ์ วันหนึ่งจ๊ิบก็มาบอกแจ๊คว่าเธอท้องและให้ไปสู้ออเธอ

รักไม่จำกัดนิยาม

ผู้กำกับ พงศชัยุตม์ ศิริสุขวงศา

วันที่เข้าฉาย 18 ตุลาคม 2550

นักแสดง สมชาย สารธรรม ปกฉัตร เทียมชัย อังฆาง ศานติวงศ์สกุล วรรณัทธ์ พร้อมมูล

รักไม่จำกัดนิยาม... เป็นเรื่องราวของปาฏิหาริย์แห่งความรักระหว่าง ลอยด์(อังฆาง ศานติวงศ์สกุล) หนุ่มนักโฆษณาและ จ๊ิบ(ปกฉัตร เทียมชัย) สาวนักเขียนช่างฝัน ในขณะที่หน้าที่การงานและความรักของทั้งคู่กำลังจะไปได้สวย แต่จ๊ิบกลับเป็นโรคร้ายที่รักษาไม่หาย เมื่อลอยด์รู้ความจริงเขายอมทิ้งทุกอย่างไว้เบื้องหลัง เพื่อใช้เวลาที่เหลืออยู่ให้คุ้มค่าที่สุดที่สุด ส่วนจ๊ิบก็ได้แต่หวังว่าเธอจะแต่งงานเรื่อง "ด้วยรัก" ให้เสร็จก่อนที่จะเธอจะจากโลกนี้ไป.... แต่ความโศกเศร้าก็มาเร็วกว่าที่คิด

หลังการตายของจ๊ิบทำให้ลอยด์หมดหวังกับทุกอย่าง แล้วปาฏิหาริย์ก็เกิดขึ้นเมื่อจ๊ิบฟื้นขึ้นมาที่โรงพยาบาลในร่างของ จ๊ิบ(สมชาย สารธรรม) อดีตนักแข่งรถมอเตอร์ไซด์ซึ่งได้รับการผ่าตัดเปลี่ยนหัวใจที่จ๊ิบบริจาคให้กับโรงพยาบาล จ๊ิบกลับมาหาลอยด์อีกครั้งในร่างใหม่แต่หัวใจยังเป็นดวงเดิมที่มีแต่ความรักให้กับลอยด์อย่างเต็มเปี่ยม แต่จ๊ิบจะทำอย่างไรลอยด์ถึงจะรู้ว่านี่คือเธอ ถ้าหากเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นกับคุณ คุณมีคำตอบให้ตัวเองหรือยัง

รักแห่งสยาม

ผู้กำกับ ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล
วันที่เข้าฉาย 22 พฤศจิกายน 2550
นักแสดง สินจัย เปล่งพานิช เอมมาลย์ บุญยศักดิ์ ทรงสิทธิ์ รุ่งนพคุณศรี
มาริโอ้ เมาเร่อ วิษณุวิสิฐ หิรัญวงษ์กุล

โต้งและมิวเป็นเพื่อนกันตั้งแต่สมัยเด็ก โดยบ้านของทั้งสองอยู่ตรงข้ามกัน มิวอยู่กับอาม่าเพราะ พ่อและแม่ของเธอต้องไปทำงานที่ต่างจังหวัด ส่วนโต้งอยู่กับกร และ สุนี๋ย พ่อและแม่ของเธอ รวมถึงแดง พี่สาว ต่อมากรต้องไปทำงานที่จังหวัดเชียงใหม่ จึงถือโอกาสพาครอบครัวไปเที่ยวด้วย แต่แดงขอไปเที่ยวอยู่กับเพื่อน ซึ่งเหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้แดงหลงไปในป่าและหายตัวไป กรจึงรู้สึกเสียใจและเริ่มดื่มเหล้าอย่างหนักมาตั้งแต่บัดนั้น ไม่นานต่อมาครอบครัวของโต้งซึ่งเหลือเพียงสามคนได้ย้ายบ้านออกไปและไม่กี่เดือนหลังจากนั้น อาม่าของมิวได้ล้มป่วยลงและเสียชีวิตในเวลาต่อมา

เวลาผ่านไป โต้ง เด็กชายชั้น ม.6 ได้คบโดนัท เป็นแฟน แต่ด้วยความห่างไกลกัน โดนัทจึงเริ่มสงสัยว่าโต้งอาจไม่รักเธอแล้ว ในขณะที่ มิว เด็กชายวัยเดียวกัน ผู้มีพรสวรรค์ทางดนตรีก็กำลังทุ่มเทความรักให้กับเสียงเพลงและวงดนตรีร็อกของตัวเอง มิวไม่เคยได้สัมผัสกับความรักมานานแสนนาน ตั้งแต่อาม่าตายจากไป แม้เพลงแรกของวงจะเป็นที่รู้จัก แต่เมื่อพี่อ๊อด โปรดิวเซอร์ได้เสนองานให้แต่งเพลงรัก จึงเป็นเรื่องยากเหลือเกินที่มิวต้องแต่งเพลงนี้เพื่อนำไปเสนอกับค่ายเพลงใหญ่ ในเวลาเดียวกับที่ หญิง เพื่อนบ้านของมิวก็นอกใจให้กำลังใจและแอบมองมิวอยู่ห่าง ๆ แต่มิวก็ไม่เคยรับรู้ความรู้สึกที่หญิงมีต่อตัวเองเลย

วันหนึ่ง ขณะที่โต้งกำลังหาซื้อซีดีวงออกัสที่ร้าน ดี.เจ.สยาม เขาได้พบกับมิวอีกครั้ง หลังจากที่ขาดการติดต่อกันมานาน ความสัมพันธ์ของทั้งสองเริ่มก่อตัวขึ้น มิวแนะนำโต้งให้รู้จักกับ จูน คนดูแลวงดนตรีของมิวที่หน้าตาและบุคลิกเหมือนกับแดง พี่สาวของโต้งที่หายตัวไป โต้งจึงคิดแผนให้แม่จ้างจูนปลอมตัวเป็นแดงเพื่อมารักษาอาการติดเหล้าให้กับพ่อ

การเข้ามาของจูนทำให้ครอบครัวโต้งดีขึ้น ในขณะที่เพลงรักของมิวก็นำมาตีเป็นรูปเป็นร่างขึ้น ความฝันของวงออกัสที่จะได้ออกอัลบั้มเริ่มใกล้เข้ามาทุกที แต่เมื่อสุนี๋ยจัดงานเลี้ยงต้อนรับการกลับมาของแดง ทำให้ความสัมพันธ์ของมิวและโต้งใกล้ชิดมากขึ้นจนเกินเลย สุนี๋ยจึงต้องเข้ามาดักเตือนมิว และห้ามมิให้โต้งไปบ้านมิวอีก เมื่อกรรู้เรื่องเข้า ทำให้เขากับสุนี๋ยต้องทะเลาะกัน

ด้วยปัญหาข้างต้น โต้งจึงเริ่มหันไปสูบบุหรี่ กินเหล้ากับเพื่อน ในขณะที่มิวหายตัวไปในวัน
อดิชน์ สร้างความเสียหายให้กับวง จนโปรเจกต์เซอร์ตัดสินใจที่จะเปลี่ยนนักร้องนำ เพราะได้จองคิว
คอนเสิร์ตในวันคริสต์มาสไว้แล้ว แต่เอกซ์ เพื่อนสนิทของมิวได้เสนอตัวที่จะเป็นคนไปบอกมิวเอง โดย
มีจูนช่วยอีกแรง

ทางฝั่งครอบครัวโต้ง สุนีย์สังเกตว่าการไอเป็นเลือด จึงรีบพาการส่งโรงพยาบาล หมอบอกว่าการ
เสียตับไปมาก ในระหว่างที่การรักษาตัวอยู่นี้ จูนได้บอกความจริงเกี่ยวกับครอบครัวให้สุนีย์รู้ และได้อยู่
ดูแลการ ซึ่งเป็นครั้งสุดท้ายที่เธอได้อยู่กับสุนีย์และกร ส่วนเอกซ์ได้ขอร้องให้มิวกลับมาร้องเพลงอีกครั้ง

ในวันคอนเสิร์ต มิวได้กลับมาร้องเพลงให้ออกัส ขณะเดียวกัน โต้งได้มาที่สยามสแควร์ตามคำ
ชวนของโดนัท และ ณ ที่นั้น โต้งได้บอกเลิกโดนัท และตัดสินใจไปดูคอนเสิร์ตของออกัสพร้อมกับหญิง

หลังคอนเสิร์ตจบ โต้งได้พบกับมิวอีกครั้ง และมอบของขวัญวันคริสต์มาสให้ เมื่อโต้งกลับมาที่
บ้าน โต้งพบว่าจูนไม่ได้กลับมาอีกแล้ว เพราะเธอรู้ว่า ถึงครอบครัวของโต้งไม่มีแต่งอยู่ แต่ก็ไม่ได้
หมายความว่าต้องจมปลักอยู่กับความทุกข์ ส่วนมิวเองก็รู้สึกตื่นตันกับของขวัญที่โต้งให้

หนังรักไทย พ.ศ.2551

รวม 11 เรื่อง

1.รักสยามเท่าฟ้า (First Flight)

2.คริตกะจำ บ้าสุดสุด

3.กอด

4.ปิดเทอมใหญ่...หัวใจว้าวุ่น

5.เมมโมรี่ ...รักหลอน

6.สบายดี หลวงพระบาง

7.รัก/สาม/เศร้า

8.เฟรนด์ชิพ เธอกับฉัน

9.แฮปปี้เบิร์ธเดย์

10.ฝัน-หวาน-อาย-จูบ

11.ปาฏิหาริย์...รักต่างพันธุ์ (Deep in the jungle)

รักสยามเท่าฟ้า

ผู้กำกับ ธนิตย์ จิตนุกูล

วันที่เข้าฉาย 31 มกราคม 2551

นักแสดง ศรธรรม เทพพิทักษ์ ขจรศักดิ์ รัตนนิสสัย TOM CLAYTOR

วิมุตติพร ทองมาก กฤษณ์ สุวรรณภาพ

ปี พ.ศ. 2447 พันตรีหลวงกาจยุทธการ (ขจรศักดิ์ รัตนนิสสัย) กลับจากฝึกเรียนการบินจากฝรั่งเศส ได้รับมอบหมายให้จัดตั้งกองบินแห่งสยาม แม้ขุนนางราชการผู้ทรงอำนาจบางท่านมองเรื่องเครื่องบินเป็นไร้สาระ หลวงกาจ จึงต้องปรับเปลี่ยนความเชื่อนี้

ภารกิจแรกแห่งกองการแห่งสยาม ต้องฝึกนักบินคนสยามขึ้นมาให้ได้ โดยได้รับความช่วยเหลือจาก ปีแอร์ ปูร์ปอง (ทอม เคลย์เตอร์) ครูฝึกของหลวงกาจ ศิษย์การบินกลุ่มแรกประกอบด้วย นายทหารสัญญาบัตร 4 นาย ร้อยโทรัตน์ (วุฒิชัย ไหมกัน), ร้อยเอกอัษฎา (กฤษณ์ สุวรรณภาพ), พันตรีทวยเทพ (ผดุงศักดิ์ กิจจานิชขจร), ร้อยตรีดำเกิง (กฤษฏา พชรพิพัฒน์) โดยมีพลทหารชั้นประทวนร่วมกองบินเพียง 1 นาย คือ พลทหารดวง เต็ดนิมพลี (ศรธรรม เทพพิทักษ์) ลูกชาวนาที่ใฝ่ฝันอยากเป็นนักบิน

เมื่อเครื่องบินจากประเทศฝรั่งเศสแปลงกลายเข้ามาบนทุ่งนาสยาม เมื่อเครื่องบินประจัญหน้ากับควาย ไม่มีอะไรสนุก น่ารัก และต้องใช้ความกล้า ความรัก ความสามัคคีเข้าเผชิญเท่านั้นอีกแล้ว

ครั้งแรกที่คนไทยได้ขึ้นไปสัมผัสความงามแห่งฟากฟ้าแผ่นดินตนเอง เป็นที่รำลึกกล่าวขานของคนรุ่นหลังจวบจนทุกวันนี้

คริตกะจำ บ้าสุด..สุด

ผู้กำกับ กรัณย์ คุ่มอุนวงศ์

วันที่เข้าฉาย 14 กุมภาพันธ์ 2551

นักแสดง ชาคริต แย้มนาม ณัฐฐาวีรนุช ทองมี พงษ์พันธ์ เพชรบัณฑูร ปกจักร เทียมชัย

เนาวรัตน์ ยุกตะนันท์ ศรีพรรณ ชื่นชมบูรณ์ เฌลิม ปานเกิด เฌลิมพล ทิฆัมพรธีรวงศ์

เมื่อเทพเจ้าอารมณ์ดีหยอกคนตกปลา บันดาลให้ปลาเก๋าตัวใหญ่หลุดเบ็ด แหวกอากาศ ชะว๊าบ ชะว๊าบ หล่นตุ๊บบนตักกระเทยสาวที่กำลังขับรถอยู่กลางสะพานในขณะที่ยอดจั่วรถผ่านมา บังเอิญ โครม อาจะเก้ย เรื่องสุดสุด จึงเกิดขึ้น บนเกาะที่สวยงามที่สุดของประเทศไทย ฉายา ไข่มุกแห่งอันดามัน เก่งกับแพร ฟิ้นขึ้นมาแทบช็อค เมื่อรู้ว่า ร่างถูกสลักกัน ดับเบิ้ลช็อค เมื่อเก่ง รู้ว่าแพร เป็นทอม และ แพรรู้ว่าเก่งเป็นกระเทยรุ่นหนักเข้าไปใหญ่ เมื่อเก่งกับแพร ต้องจำใจจับมือกัน จัดการปัญหายิ่งสุดสุดกับกายหนุ่มหน้าใส ชายในฝันของเก่ง และใบตองสาวสวยหวานคนที่ แพรรัก

รักแท้ของทั้งคู่...จะลงเอยอย่างไร ความอลหม่านมันถึง จะคลี่คลายไปทางไหน

กอด

ผู้กำกับ คงเดช จาตุรันต์รัศมี
วันที่เข้าฉาย 21 กุมภาพันธ์ 2551
นักแสดง เกียรติกมล ล่ำทา, ศุภักษร ไชยมงคล

อำเภอเล็กๆแห่งหนึ่ง ที่ไร้ซึ่งความสำคัญระดับชาติ เป็นบ้านเกิดของ ขวาน (ต๋อย-เกียรติกมล) ลูกชายเจ้าของร้านผัดไท คนที่ได้ชื่อว่าเป็น “เดอะ สเปเชียล” ของหมู่บ้าน คนที่ใครๆต้องรู้จัก ขวาน เด็กชายผู้มีแขนซ้ายสองข้าง!!

ขวานเป็นเด็กไม่ธรรมดาตั้งแต่เกิด ด้วยแขนซ้ายทั้งสองบวกับแขนขวาอีกหนึ่ง เขาเก่งกว่าเด็กทั่วไปสารพัด เช่น ทำการบ้านคัดไทยได้ที่ละสองหน้า, กระโดดตบวอลเลย์ได้ครั้งละสองลูก, ลบกระดานดำไวสุดในชั้น, แปร่งฟันไปข้างหน้าไป ขวานคิดเสมอว่าหากว่าเขาสามารถใช้สองมือกินขนม ส่วนอีกมือแคะซี่มุกไปด้วยโดยไม่ต้องกลัวอะไร จะเป็นพรวิเศษเฉพาะตัว เขาเชื่ออย่างที่ว่าแม่เคยหอมแก้ม แล้วกระซิบที่ข้างหูว่า ขวานคือคน “พิเศษ”

“โกหกทั้งเพ” คำพูดสวยหรูทั้งหมด มันเป็นแค่สิ่งที่แม่หลอกเขา แม่คงให้หมอตัดแขนเขาทิ้งไปแล้ว ถ้าไม่กลัวเขาจะเสียเลือดจนตาย เพราะแขนซ้ายเจ้ากรรมดันมีเส้นเลือดโยงเข้าสู่หัวใจ เมื่อแม่ตาย ขวานยิ่งตระหนักว่าเขาไม่ใช่คนพิเศษ แต่เป็นตัวประหลาดในสายตาคนทั้งหมู่บ้าน... แฟนที่คบกันมานานกับบอกเลิก เพราะทำใจเรื่อง “ไอ้นั่น” ไม่ได้จริงๆ แคมช่วงตัดเสื้อประจำตัวก็มาตัวนตายไปซะอีก นั่นหมายความว่านับแต่วันนี้ไป เขาจะไม่มีเสื้อใส่!!! ขวานตัดสินใจแล้ว “ช่างแม่”, “ช่างเส้นเลือดใหญ่” เขาจะไปกรุงเทพฯ ไปผ่าตัดความ “พิเศษ” ออก

ระหว่างการเดินทาง ขวานสวมบทฮีโร่ช่วย ผู้หญิงที่กำลังจะโดนปล้นคนหนึ่งไว้ เธอชื่อนา (กระแต-ศุภักษร) กำลังจะไปตามหาพ่อที่กรุงเทพฯ ในเมื่อเธอกับเขามีปลายทางร่วมกัน นาจึงกลายมาเป็นเพื่อนร่วมทางจำเป็นของขวาน แล้วการเดินทางที่ไม่ธรรมดาของคนสองคนกับแขนห้าข้างก็เริ่มต้นขึ้น ขวานรู้สึกกลายเป็นคนพิเศษขึ้นมาอีกครั้ง ซึ่งคราวนี้เขารู้ดีว่ามันไม่ใช่เพราะแขน

หากแต่เป็นความพิเศษที่เกิดขึ้นจากสิ่งที่เด่นร่วอยู่ในอกด้านซ้ายของเขาเอง

ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น

ผู้กำกับ ทรงยศ สุขมากอนันต์

วันที่เข้าฉาย 20 มีนาคม 2551

นักแสดง ชาลี ไตรรัตน์ ศิรชัช เจียรถาวร โฟกัส จิระกุล รัชช สุระจรส ชุติมา ทีปะนาถ
อังศุมลีน สิริภัทรศักดิ์เมธา ฉันทวิชช์ ธนะเสวี ธนินยา อ๋ามฤตโชติ โขระ อาโออิ

“ปิดเทอมแล้วว้ายยยย”

ด้วยต้นทุนความหล่อที่พอให้มาอย่างพอเพียง พู-ไม้ม จึงเข้าข่ายหล่อเลือกได้ เกมที่ฮิตที่สุดของพวกมันในช่วงปิดเทอม คือ แข่งขอบอร์ดหญิง ทุกฤดูอาลาล้าย สองหล่อจะแท็กทีมกันกลายเป็นสมุดเฟรนด์ชิพให้สาว ๆ ม.6 มารุมฝากเบอร์ ดาวโรงเรียน พู-ไม้มก็สอยเบอร์มาเมมชนิดเหวี่ยงไม่หยุด จนกระทั่ง การมาถึงของเพื่อนเก่าสมัยอนุบาลที่ชื่อ นานา ยัยคนนี่เองที่ทำให้ พู-ไม้ม ถึงกับขอแตกคอกันชั่วคราว

พู-วันคู่ ไม้ม-วันคู่ แฟร์ๆ คนละวัน ใครจีบเบอร์นานาได้ก่อนชนะ

“กรี๊ดดดดดดดดดดด”

นอกจากร้านซีดีเอเชียแล้ว ไอ้เล็ก มั่นใจว่าคอลเล็กชั่น “ดีดี” ของแฟนคลับนัมเบอร์วันอย่างเธอไม่เป็นสองรองใคร ซีดีทุกแผ่นทุกเพลงไอ้เล็กท่องได้ขึ้นใจ แม้เธอจะไม่กระดิกสักนิดว่าคำจิ้งที่เธอร้องปาวๆ เป็นภาษาคาราโอเกะนั้นมันแปลว่าอะไร ความจริงข้อนี้เองที่ทำให้ไอ้เล็กขัดใจ ก่อนวันคอนเสิร์ตครั้งแรกในเมืองไทยหน้าร้อนนี้ เธอจะต้องซาบซึ้งในเนื้อเพลงของ “ดีดี” ให้จงได้ ไอ้เล็กลงทุนไปสมัครเรียนภาษาที่วัดจีน เพื่อการร้องเพลงดีดีแบบอินๆ

“หากคุณรักใครสักคน you say it, you say it right then, out loud”

โจ้ เริ่มภารกิจเฉลยความนัยกับ ซี อย่างที่ตั้งใจ แผนหนึ่ง ชวนดูหนัง, แผนสองหลุดความในใจ, แผนสามเซอร์ไพรส์เพื่อคนที่คุณรัก, แผนสี่ประกาศให้โลกรู้ โจ้ก็ทักเอาเองว่าวีรกรรมที่มันเพี้ยนพยายามทำเพื่อซีนั่น คือ ความหวาน โดยไม่เฉลียวใจเลยว่า สาวเจ้าจะรู้สึกว่ามัน “เลี่ยน” และยิ่งนานวันซีจะเริ่มแปลการกระทำของโจ้ว่า “ยัดเยียด”

“ไปตรังระวังปลาตอดนะจ๊ะ”

เมื่อ นวล ไปฝึกงานไกลถึงตรัง จะเตะบอล, ดูหนังเอวี หรือเที่ยวผับ อะไรมันก็น่าไปหมดในความรู้สึกของ เหิร เขาตัดสินใจโดดขึ้นรถไฟไปเซอร์ไพรส์นวลก่อนวันนัดฉลองครบรอบสามปีที่เป็นแฟนกัน แต่โชคร้ายเกิดอุบัติเหตุขึ้น! บนรถไฟสายใต้เหิรชนเข้ากับ อาโออิ สาวญี่ปุ่น ชาวสวย เอ็กซ์ตามสเปกนางเอกหนังเอวีในดวงใจ อาโออิมาเที่ยวฟูลมูนปาร์ตี้คนเดียว เธอจึงชวนเหิรไปเป็นเพื่อนแทนที่จะไปตรัง เหิรจึงไกลไปพ่วงกับสาวญี่ปุ่นคนนั้นซะฉิบ

เมมโมรี่ รักหลอน

ผู้กำกับ ต่อพงศ์ ตันกำแหง

วันที่เข้าฉาย 15 พฤษภาคม 2551

นักแสดง ใหม่ เจริญปุระ ชัน คัมภีรานนท์ อนันดา เอเวอร์ริ่งแฮม

เรื่องราวแห่งความรักที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่ถูกบังคับเมื่อ อิงอร (ใหม่ เจริญปุระ) ต้องจำยอมพา แพร (ชัน คัมภีรานนท์) ซึ่งเป็นลูกสาวไปพบกับ กฤษฎ (อนันดา เอเวอร์ริ่งแฮม) แพทย์หนุ่มที่มีแต่ความหุดหู่อาลัยในชีวิต และนั่นเป็นครั้งแรกที่กฤษฎได้พบกับอิงอรและแพรเด็กสาวที่น่าสงสาร

ในระหว่างการรักษาอิงอรได้เพียรปฏิบัติสัจคำวินิจัยของกฤษฎที่มีต่อแพรโดยตลอด ด้วยความหวังกลัวจะมีใครมาพรากลูกสาวไปจากตน อิงอรจึงปฏิบัติสัจที่จะให้แพรมาพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลตามคำแนะนำของกฤษฎ ด้วยความที่แพรอายุใกล้เคียงกับลูกของกฤษฎ ทำให้เขารู้สึกสงสารและผูกพันเป็นพิเศษ จึงเป็นเหตุผลที่กฤษฎยอมไปรักษาแพรที่บ้าน ต่อมาเมื่อกฤษฎยิ่งเข้าไปใกล้ชิดกับครอบครัวนี้มากขึ้น กฤษฎกลับรู้สึกว่าอิงอรเหมือนเป็นคนที่เขาค้นหาตลอดทุกครั้งที่อยู่ใกล้ ไฟแห่งราคะพร้อมที่ลุกโชนในทุกครา

ในขณะที่อิงอรหญิงหม้ายที่เติบโตมาจากห้วงบาปแห่งชีวิต เปรียบผู้ชายดั่งสัตว์ที่มีผู้หญิงไว้เพียงบำบัดความใคร่ จึงจำเป็นที่จะต้องปกป้องลูกของตนจากผู้ชายทั้งปวง แพรจึงเป็นเพียงเด็กน้อยที่ในชีวิตไม่เคยมีใครอื่นนอกจากแม่ ด้วยความรักและเอ็นดูของกฤษฎที่มีต่อแพรทำให้อิงอรเริ่มมีความรู้สึกดีกับกฤษฎ แบบที่ไม่เคยได้รู้สึกกับผู้ชายคนใดมาก่อน แต่เมื่อความสัมพันธ์ของพวกเขาเพิ่มมากขึ้นเท่าใด กำแพงแห่งความกลัวของอิงอรกลับยิ่งสูงเพิ่มขึ้นเท่านั้น การเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันทางอารมณ์ที่กระียดกราดของอิงอร การเลี้ยงลูกที่ประหลาดกว่าที่คนทั่วไปคิดจะทำ สิ่งหนึ่งที่กฤษฎสัมผัสได้จากความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในครอบครัวนี้คือ ความรักที่ไม่ปกติชวนผวาได้ตลอดเวลา

สหายดีหลวงพระบาง

ผู้กำกับ ศักดิ์ชาย ตีนาน, อนุสอน สิริศักดิ์ดา
วันที่เข้าฉาย 5 มิถุนายน 2551
นักแสดง อนันดา เอเวอร์ริ่งแฮม คำลี พิลาวง

สอน(อนันดา เอเวอร์ริ่งแฮม) ช่างภาพหนุ่มลูกครึ่ง ถูกบ.ก.ส่งให้ไปถ่ายรูปที่ประเทศลาว โดยที่ตัวเองก็ไม่เต็มใจนัก เพราะถึงแม้ว่าเขาจะมีเชื้อสายลาวอยู่ด้วย แต่ก็ไม่มีข้อมูลหรือเคยไปเมืองลาวเลยสักครั้งเดียว

สอนมาถึงเมืองปากเซ เขาวางจ้างไกด์ชื่อน้อย(คำลี พิลาวง) พาเดินทางถ่ายรูปในแถบลาวใต้ ไปน้ำตกหลี่ผี,คอนพะเพ็ง เลยไปถึงพื้นที่ตอนที่เป็นเกาะแก่งในแม่น้ำโขง แต่ว่าไกด์สาวเพิ่งทำงานเป็นครั้งแรก จึงพาหลงทางไปตลอด พวกเขาต้องต่อรถ ลงเรือ ไปที่ต่างๆ อย่างทุลักทุเล และสอนก็จำใจต้องไปบ้านเก่าของพ่อตามที่สั่งไว้ เมื่อไปถึง สอนกลับพบว่าญาติพี่น้องที่ห่างเหินกันไปเป็นสิบปีต่างจำเขาได้ และให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น จนสอนเริ่มมองว่าลาวเป็นบ้านอีกที่หนึ่งของตน

สอนรู้สึกชอบพอน้อย เขาจึงทำดีกับเธอ แต่ทว่าเมื่อมีความสนิทสนมเกินเลาะระหว่างลูกทัวร์กับไกด์ น้อยเริ่มเป็นฝ่ายถอยห่างและหลบหน้าเขาไป สอนค้นหารากเหง้าความเป็นลาวในตัวเอง และต้องหาทางพิสูจน์ให้น้อยเห็นว่าเขาไม่ใช่แค่นักท่องเที่ยวที่มาสร้างความรักเพียงชั่วคราว แล้วทิ้งเธอไปที่อื่น

รัก สาม เศร้า

ผู้กำกับ ยุทธเลิศ สิปปภาค

วันที่เข้าฉาย 19 มิถุนายน 2551

นักแสดง เป้ - อารักษ์ อมรศุภศิริ พิค - ภัทรศยา เครือสุวรรณศิริ ก้อย - รัชวิน วงศ์วิริยะ

เรื่องราวของ “ฟ้า” “น้ำ” และ “พายู” บัณฑิตจบใหม่จากคณะมัณฑนศิลป์ เป็นช่วงเวลาที่ทั้งสามต้องเลือกทางเดินของชีวิตไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานหรือเรื่องความรัก ซึ่ง “ฟ้า” เลือกที่จะแต่งงานกับคนที่เธอรักโดยยอมทิ้งงานในสายอาชีพที่เธอเพิ่งเรียนจบมา “น้ำ” เพื่อนสนิทของฟ้าเลือกที่จะตัดใจจากความรักที่เธอแอบมีให้กับพายูเพื่อจะไปเรียนต่อปริญญาโทที่อังกฤษ ส่วน “พายู” เพื่อนสนิทของฟ้าและน้ำเลือกที่จะตัดใจจากความรักที่เขาแอบมีให้กับฟ้าแล้วกลับไปอยู่กับแม่ดูแลกิจการโรงแรมที่เชียงราย

แต่ในวันหนึ่ง ฟ้าต้องเข้าโรงพยาบาลอย่างกะทันหัน แล้วทุกคนก็รู้ว่าฟ้าป่วยด้วยโรคที่ไม่มีทางรักษาและคงมีชีวิตอยู่ได้อีกไม่นาน และในระหว่างที่ฟ้าต้องเที่ยวเข้าเที่ยวออกโรงพยาบาลเพื่อรักษาตัว คนรักของฟ้าที่เธอวางแผนจะแต่งงานด้วยก็เกิดไปมีสัมพันธ์อื่น ฟ้าหมดสิ้นกำลังใจที่จะมีชีวิตอยู่ในทันที ฟ้าจึงเลือกที่จะเลิกรักษาตัวเองและปล่อยให้โรคร้ายทำลายเธอโดยที่เธอไม่ยอมต่อสู้ใดๆ ช่วงนั้นเองที่พายูตัดสินใจเลื่อนการกลับไปอยู่กับแม่ที่เชียงรายเพื่อเข้ามาอยู่ดูแลฟ้าในช่วงชีวิตสุดท้ายและในช่วงเวลาที่เหลืออยู่น้อยนิดนั้น ฟ้าถึงรู้ว่ารักแท้ที่เธอต้องการนั้นอยู่เคียงข้างเธอมาตลอดสี่ปีที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยเพียงแต่เธอไม่เคยสังเกตเห็น ในช่วงเวลาที่เหลือเพียงน้อยนิดนั้นเองที่พายูยอมเปลี่ยนความสัมพันธ์กับพายูจากเพื่อนมาเป็นคนรัก

แต่เมื่อฟ้าเปิดหัวใจให้พายู ฟ้ากลับบังเอิญได้พบความลับว่า น้ำเพื่อนรักของเธอนั้นแอบรักพายู คนนี้มานานนับปี หัวใจที่ฟ้าเปิดให้กับพายูจึงปิดลงทันที ฟ้าบอกลาพายูโดยไม่ได้ออกกล่าวหรืออธิบายให้พายูได้เข้าใจแต่อย่างไร ฟ้าคิดว่าไม่มีประโยชน์อันใดที่เธอจะเอาหัวใจของพายูมาทั้งๆที่เธอมีเวลาอยู่ได้อีกไม่นาน ความรักที่มีค่าของพายู มันน่าจะมีค่ากับน้ำมากกว่าคนที่กำลังจะตายอย่างเธอ

ฟ้าเลือกที่จะหายไปจากชีวิตพายูและน้ำโดยมิได้ออกเหตุผลใดๆ พายูต้องตกอยู่ในห้วงทุกข์กับการจากลาของฟ้าโดยที่เธอไม่มีโอกาสได้รู้สาเหตุที่แท้จริง ความทุกข์ทรมานของพายูทำให้น้ำที่แอบรักพายูอยู่พลอยเป็นทุกข์ไปด้วย การเห็นคนที่รักทรมานเป็นสิ่งที่น่าทรมานกว่า น้ำจึงตัดสินใจออกตามหาฟ้าไปทั่วทุกแห่ง น้ำได้เพียงแต่หวังภาวนาว่า ด้วยความเป็นเพื่อนรักระหว่างเธอกับฟ้า ขอให้มันมีค่าพอที่จะเปลี่ยนใจฟ้าให้หันกลับมารักพายูได้อีกครั้ง

เฟรนด์ชิพ เธอกับฉัน

ผู้กำกับ จัตรชัย นาคสุริยะ, พิชนัท ธรรมจิรา, อนัต ยวงเงิน, ไรท์ เบรนท์
วันที่เข้าฉาย 2 กรกฎาคม 2551
นักแสดง มาริโอ้ เมาเร่อ อภิญญา สกุลเจริญสุข เฉลิมพล ทิฆัมพรธีรวงศ์ จรณ สอโส
คณวัฒน์ จันทรลาวัณย์ ธนโชติ อ่อนจันทร์ประเสริฐ ภัทราภรณ์ พูนพิริยะพงศ์
ณัฐกัญญ์ ทฤษฎาจารย์วิทย์ เจตริน วรรณะสิน วรุฒ วรธรรม ยุทธนา บุญอ้อม
บุญยวีร์ สุขกุลวรรณศรี กพล ทองพลับ บุญญิตา งามศัพพิศิลป์

ในงานเลี้ยงรุ่นของทุก ๆ ปี สิงหา (เจ - เจตริน และ มาริโอ้ เมาเร่อ) จะรอคอยการกลับมาของใครคนหนึ่งเสมอ แต่ทว่าเค้าต้องผิดหวังทุกครั้ง เพราะมิถุนา (สายป่าน-อภิญญา) เด็กสาวผู้ที่เป็นรักแรกของเขานั้นไม่เคยปรากฏตัวมาในงานเลย เธอได้ขาดการติดต่อไปตั้งแต่วันสอบวันสุดท้ายของชั้น ม.ปลาย โดยไม่ได้คืน Friendship ตามที่สัญญาไว้ให้ แต่ เธอก็ยังอยู่ในความทรงจำของเขาเสมอ ทั้งรอยยิ้มที่ประทับใจ และความสนุกสนานที่มีร่วมกับกลุ่มเพื่อนซี้ของเขา

ความผูกพันและความรักระหว่างเพื่อน ถูกถ่ายทอดผ่าน Friendship

สิงหา ได้รับโทรศัพท์จาก แจ็ค เพื่อนสมัยเรียน มัธยมที่เป็นทอม ให้นัดเจอกันเพื่อจัดงานเลี้ยงรุ่น ซึ่งในงานนี้ สิงหาได้พบกับบรรดาเพื่อนร่วมแก๊งเก่า ๆ สมัย ม.6 ไม่ว่าจะเป็น ชัง เจ้าของร้านโชว์ห่วย กานดา อาหมวยร่างอวบ ที่คิดว่าตัวเองสวย เร็ด กว่าใคร ปัจจุบันเป็นเมียของชัง จุดเด่น พระเอกหนังชื่อดัง ป๊อง ดีเจนักเล่าเรื่องเขย่าขวัญช็อกก้อง และ แจ็ค สาวหล่อมาดเท่ สไตล์ลิสประจำนิตยสารอันดับหนึ่ง

เมื่อพลพรรคเพื่อนรักได้มาพบกันทำให้เรื่องราวเก่า ๆ ในความทรงจำสมัย ม.6 ถูกรำลึกกันอย่างสนุกสนาน จนกระทั่ง สิงหา ได้เอยถึง มิถุนา เพื่อนนักเรียนหญิงที่ย้ายเข้าเรียน ตอน ม.6 ซึ่งเป็นรักแรก และรักเดียวของ สิงหา ภาพวันคืนเก่า ๆ เกี่ยวกับมิถุนา ถูกร้อยเรียงขึ้นอีกครั้งในความคิดของสิงหา

เริ่มตั้งแต่วันเปิดเทอม ม.6 วันแรกเมื่อ ปี 2530 หลังเข้าห้องเรียนเรียบร้อยแล้ว อาจารย์ประจำชั้นได้แนะนำให้รู้จักนักเรียนใหม่ 2 คน คนแรกเป็นผู้ชาย ชื่อสายัณห์ หรือ แหลม หน้าตาคมเข้ม ดูเกรเอาเรื่อง แหลมย้ายโรงเรียนมาเพราะถูกคัดชื่อออก ในตอนแรกพวกของสิงหา ดูไม่ถูกชะตากับแหลมสักเท่าไร เพราะแหลมไม่ค่อยพูด โดยเฉพาะ ชัง ที่ชอบวางก้ามอวดเบ่ง เก่งแต่ปาก ช่มเพื่อน ๆ

จนกระทั่งวันหนึ่ง พวกของสิงหา มีเรื่องกับก้อง นักเรียนนักเลงเจ้าถิ่น จนถึงขั้นใช้อาวุธ และขณะที่สิงหา กำลังจะถูก ก้องทำร้าย แหลมก็เข้ามาช่วยและต่อสู้ชนะพวกของก้อง ทำให้ แหลมกลายมาเป็นอีกหนึ่งสมาชิกของกลุ่ม สิงหาและเพื่อน และอีกคนเป็นผู้หญิงที่สร้างความประทับใจให้แก่เพื่อน ๆ

ด้วยการมาโรงเรียนสายตั้งแต่วันแรก เธอคือ มิถุนา สาวน้อยตากลม น่ารัก มาพร้อมกับความเรียบร้อยนุ่มนวล เธอทำให้สิงหา ใจเต้น และ ตะลึงงันจ้องมองไม่วางตา กานดากับแจ็ค ชวนมิถุนา มา

นั่งด้วยและคอยใส่ไฟให้ มิถุณา ไม่ชอบพวก สิงหา กับเพื่อร่วมก๊วนอันประกอบด้วย ชัง-อ้วนดำจอมซำส์ ปากกล้าไม่เลือกที่ ชอบทำตัวเป็นป่าของเพื่อน ๆ

แต่พอมีเรื่องวิ่งหนีก่อนใครทุกที จุดเด่น-รูปหล่อ ชี้เก็ก พุดเพระและจริงใจกับหญิงทุกคน สะอาด ลำอาง เป็นนายแบบวัยรุ่น และป๊อง-อารมณ์ดี ไม่เคยโกรธใคร ชอบและหลงใหลในเรื่องไสยศาสตร์ ลีลับ และต้องเล่าเรื่องผีให้เพื่อนฟังทุกวัน ทำให้ มิถุณา ไม่กล้าพูดกับสิงหา จนสิงหา เข้าใจผิดคิดว่าเธอหยิ่ง ที่มีพ่อเป็นอธิบดี สิงหาจึงคอยตามแกล้งและล้อเลียน มิถุณาที่ไม่ยอมพุด ว่าเป็นคนใบ้

จน มิถุณา ทนไม่ไหวต่อหน้าสิงหาไป เหตุการณ์ วันนั้นทำให้สิงหา ตาม มิถุณา ไปที่บ้านเพื่อขอโทษ และได้พบความจริงว่า มิถุณาอยู่กับแม่ที่เป็นใบ้และพิการ ต้องรับผิดชอบตัวเองและเลี้ยงดูแม่ ทำให้เธอ ไม่มีเวลาไปร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ สิงหา พยายามตามตื้อขอโทษ มิถุณา ด้วยวิธีต่าง ๆ นา ๆ แม้กระทั่งลงทุนไปเรียนภาษามือ เพื่อสื่อสารกับแม่ของมิถุณา จนได้สนิทสนมกับมิถุณา และแม่ของเธอมากขึ้น

เวลาผ่านไปเมื่อเทอมที่ 2 ของ ม.6 มาถึง สิงหา และเพื่อน ๆ มาขออนุญาต แม่ของมิถุณาให้ มิถุณาไปออกค่ายอาสาพัฒนา ที่บดอย จังหวัดเชียงราย และที่นั่นทำให้ สิงหา มิถุณา และเพื่อน ๆ ได้เข้าใจและรักใคร่กลมเกลียวกันมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะคู่กัดอย่าง ชังและกานดา หลังจากกลับมาแล้วทุกคนต้องเตรียมตัวสอบไล่ และในวันสอบวันสุดท้าย

สิงหา นัดพบกับมิถุณา ที่สวน กรรกฎฯ สวนสาธารณะที่ สิงหา และ มิถุณา ช่วยกันตั้งชื่อให้ เพื่อเอา เฟรนด์ชิพ ไปแลกกัน แต่วันนั้นหลังจากสอบเสร็จ พวก ชัง ป๊อง จุดเด่น ชวน สิงหา ไปฉลองด้วยการทดลองดื่มเบียร์ ทำให้ สิงหา เมาหลับไป ตื่นขึ้นมาเลยเวลานัด สิงหา ไปตามหา มิถุณา ที่บ้านแต่ไม่เจอ จึงกลับมาที่สวนกรรกฎฯ อีกครั้ง แต่ก็ไม่เจอ จึงไปตาม มิถุณา ที่บ้าน แต่ที่บ้าน มิถุณา ไม่มีใครอยู่เลย บ้านทั้งหลังว่างเปล่า สิงหา เสียใจมากพยายามตามหาข่าวคราวของเธอตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา

คืนนั้นหลังกลับจากงานเลี้ยงรุ่น สิงหา หยิบเอาเฟรนด์ชิพและรูปเก่า ๆ ออกมาดูยังคงมีเฟรนด์ชิพหน้าหนึ่งที่หายไป ซึ่งเป็นของมิถุณา นั่นเอง สิงหา ตัดสินใจบอกกับตัวเองว่าตั้งแต่นี้เป็นต้นไปเขาจะตามหา มิถุณาอย่างจริงจังซะที และรีบเก็บกระเป๋าเดินทางเพื่อเตรียมตัวไปถ่ายทำรายการที่เชียงราย

ขณะที่กำลังถ่ายรายการอยู่ สิงหา ได้เห็นผู้หญิงพิการคนหนึ่งเดินตัดเข้ามาในกล้องด้วยลักษณะที่ดูคุ้นตา เมื่อ สิงหา เดินเข้าไปหา เธอคือ แม่ของมิถุณา สิงหา ตีใจมากรีบถามหา มิถุณา แม่ของ มิถุณา จึงรีบพาสิงหาไปที่บ้าน สิงหาจะได้เจอกับมิถุณาหรือไม่ เรื่องราวแห่งความทรงจำของทั้งสองจะลงเอยเช่นไร

แต่ในปีนี้ เขารู้สึกได้ถึงบางอย่างที่แปลกไป สิงหาจะได้พบกับมิถุณาเพื่อทวงคืนเฟรนด์ชิพหน้าที่หายไป และเติมเต็มคำตอบในหัวใจได้หรือไม่

แฮปปี้เบิร์ดเดย์

ผู้กำกับ พงษ์พัฒน์ วชิรบรรจง

วันที่เข้าฉาย 18 ธันวาคม 2551

นักแสดง อนันดา เอเวอร์ริ่งแฮม ฉายนันทน์ มโนมัยสันติภาพ

ของขวัญที่สำคัญที่สุดของคุณคืออะไร สำหรับเขา คือเธอ

เรื่องราวความรักของชายหนุ่ม เต็น และหญิงสาว เกา ที่บุพเพฯ นำพาให้ทั้งสองได้พบรักกัน โดยมีหนังสือท่องเที่ยวเป็นสื่อกลาง หนังสือเล่มที่เต็มไปด้วยข้อความที่ถูกเขียนส่งต่อให้กันและกัน โดยที่ทั้งสองยังไม่เคยพบหน้ากัน จนเมื่อได้พบกันโดยบังเอิญแล้ว ความคุ้นเคยและความสนิทสนมที่เคยผ่านตัวหนังสือมาแล้ว ก่อเกิดขึ้นกลายเป็นความรัก พร้อมถ้อยคำมั่นสัญญาว่าพวกเขาจะไม่ทอดทิ้งกัน ตราบนิรันดร์ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม

เรื่องราวความรักของชายหนุ่มและหญิงสาวที่บุพเพสันนิวาส ชักนำให้พวกเขาได้รู้จักกันผ่านตัวหนังสือ ในหนังสือท่องเที่ยวที่เต็มไปด้วยข้อความที่ถูกเขียนส่งต่อให้กันและกัน โดยที่พวกเขาไม่เคยพบหน้ากัน แต่มันได้กลายเป็นสื่อกลางที่ทำให้ความรู้สึกผูกพันเกิดขึ้นในใจของทั้ง 2 คน และนี่จึงเป็นจุดเริ่มต้นให้คนมือบอน 2 คนมารู้จักกัน

เต็น ช่างภาพหนุ่มภาคสนามของนิตยสารท่องเที่ยวฉบับหนึ่ง เป็นผู้เต็มไปด้วยอุดมการณ์ ได้มารู้จักกับ เกา ไกด์สาวผู้เดินทางท่องเที่ยวมาแล้วทั่วประเทศ ผ่านทางตัวหนังสือที่เกามักจะแอบเขียนข้อความฝากไว้ใต้ภาพในนิตยสารท่องเที่ยวในร้านขายหนังสือแห่งหนึ่งทุกครั้ง หลังจากกลับจากเดินทางครั้งแล้วครั้งเล่า

เต็น ไม่พอใจที่เห็นคนมือบอนเขียนลงในหนังสือท่องเที่ยวเล่มนั้น เขาจึงเขียนข้อความฝากไปถึงคนมือบอนคนนั้น จนกระทั่งได้พบกับ เกา ที่ปางอุ๋ง แม่ฮ่องสอน จุดเริ่มต้นของการสานสัมพันธ์คนทั้งสอง พวกเขานัดเจอกันครั้งแล้วครั้งเล่า เดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ด้วยกัน ทั้งคู่ตกลงสัญญาว่าจะดูแลกันและกันตลอดไป

เรื่องราวระหว่างพวกเขาดูเหมือนจะไปได้ดี กระทั่งมาถึงวันครบรอบวันเกิดของเต็น เกาซึ่งเตรียมหาของขวัญมาให้ แต่มีเหตุการณ์บางอย่างทำให้ของขวัญชิ้นนั้นไม่ถึงมือเขา แต่คำสัญญาที่ทั้งคู่เคยให้ไว้ต่อกันเป็นดังคำมั่นที่ เต็นยังคงเก็บไว้และรอคอยว่าสักวันหนึ่งพวกเขาจะได้อยู่ร่วมกันตลอดไป

ฝัน หวาน อายุ จวบ

ผู้กำกับ ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล ปรัชญา ปิ่นแก้ว บัณฑิต ทองดี ราเชนทร์ ลัมตระกูล
วันที่เข้าฉาย 25 ธันวาคม 2551
นักแสดง วิชญ์วิสิฐ หิรัญวงศ์กุล (ฝัน) ชคริต แย้มนาม (หวาน) สุทธิดา เกษมสันต์ ณ อยุธยา
(หวาน) อภิญา สกฤตเจริณสุข (หวาน) วศิษฐ์ ผ่องโสภ (หวาน) กัญญา รัตน
เพชร (อายุ) มาริโอ้ เมาเร่อ [จวบ]

หน้าหนาวที่ไร หัวใจมักโหยหาความอบอุ่น บางคนเรียกไออุ่นที่วุ่นวายนั่นคือ ความรัก ถ้าฝัน-หวาน-อายุ-จวบ คงช่วยคุณได้ หนาวนี้ หัวใจจะได้เติมไปด้วยความรักรักรัก ฝัน หวาน อายุ จวบ เป็นโปรเจกต์ภาพยนตร์ไทยเรื่องล่าสุดจาก สหมงคลฟิล์มอินเตอร์เนชั่นแนล และ บาแรมยู

ที่รวบรวมเอาเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก 4รูปแบบ นำมาถ่ายทอดผ่านมุมมองของ 4 ผู้กำกับระดับแนวหน้าของเมืองไทย ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล (ฝัน) ,ปรัชญา ปิ่นแก้ว(หวาน) ,บัณฑิต ทองดี(อายุ) และ ราเชนทร์ ลัมตระกูล(จวบ) นำเสนอออกมาเป็นความรักสี่ช่วงวัย

ภายใต้ภาพยนตร์รัก 4 เรื่อง ฝัน หวาน อายุ จวบ โดยที่แต่ละเรื่องล้วนมีแง่มุมเกี่ยวกับเรื่องราวความรัก ที่แตกต่างกันไปตั้งแต่รูปแบบ สไตล์ วิธีการเล่าเรื่อง ไปจนถึงมุมมองของความรักตามประสบการณ์ แนวคิดและไอเดียของผู้กำกับแต่ละคน

ถ้า ฝัน คือการถ่ายทอดความรัก ของเด็กมัธยมต้นที่มีต่อ บทเพลง ความฝัน และออกัสตงดนตรีไอดอลในดวงใจภายใต้บรรยากาศของหนังรักในรูปแบบ MUSICAL ROMANCE ที่เราจะได้เห็นโลกแห่งจินตนาการ เขตแดนแห่งความฝัน เรื่องราวแห่งความรักอันยิ่งใหญ่จากมุมมองและพลังไอเดียทางความคิดที่ไม่รู้จบจากผู้กำกับหนังมากความสามารถแห่งพ.ศ.นี้ อย่าง มะเดี้ยว ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล (รักแห่งสยาม,12begins,13เกมสยอง)

หวาน ของ ปรัชญา ปิ่นแก้ว จะเป็นการหวนกลับมาทำกับภาพยนตร์รักโรแมนติกครั้งแรกนับตั้งแต่ เกิดอีกที่ต้องมีเธอ เมื่อเกือบทศวรรษที่แล้ว ก่อนที่ชื่อของผู้กำกับปรัชญาจะโด่งดังไปทั่วโลกพร้อมกับเป็นตัวแทนสัญลักษณ์ความเป็นผู้กำกับแอ็คชั่นเต็มตัวจาก องค์บาก, ต้มยำกุ้ง และ ช็อคโกแลต

ถึงเวลาแล้วที่หนังรักเรื่องล่าสุดเรื่องนี้จะทำให้คอหนังได้เห็นความละเมียดละไมที่แสนลึกซึ้งกับมุมมองความรักที่ผ่านโมงยามแห่งการตกผลึกทางความคิดผสมผสานกับความมหัศจรรย์เล็กๆ จึงเป็นที่มาของความเป็นหนังรักในรูปแบบของ MAGICAL ROMANCE ที่มาเพื่อสะกิดต่อมน้ำตาของคุณโดยเฉพาะ

อายุ ของ บัณฑิต ทองดี ผู้กำกับเจ้าพ่อมิวสิควิดีโอที่อยู่เบื้องหลังศิลปินที่มีชื่อเสียงระดับแถวหน้าของไทยมากมาย และเป็นผู้กำกับเจ้าของหนังทำเงินอย่าง มนต์เพลงลูกทุ่งเอฟเอ็ม, เอียน สมหวังชะที่กับหนังรักที่อยากทำมาทั้งชีวิต โดยมาพร้อมบรรยากาศของหนังรักทุกก๊กในสไตล์ CHEMICAL ROMANCE ของหนุ่มสาวที่มีเคมีหัวใจไม่ตรงกัน ที่ดันจับผลัดจับผลูต้องใช้ชีวิตร่วมกันในระยะเวลา3วัน

2 คีบบนเกาะสวรรค์ที่ทุกอย่างดูเหมือนจะเป็นใจให้ทั้ง หาดทรายขาว ท้องฟ้าใส และทะเลสีคราม ที่จะทำให้คุณนึกถึงประสบการณ์ อาย ที่เกิดขึ้นกับหัวใจของคุณ

โดยมี จูบ ที่ผู้กำกับโลกทั้งใบให้นายคนเดียวอย่าง ราเชนทร์ ลิ้มตระกูล ค้นไม้คันมือจับเอาหนุ่มฮอตแห่งยุคอย่างมาริโอ้ เมาเร่อ มาพลิกโฉมในหนังรักสไตล์ PHYSICAL ROMANCE ความพลุ่งพล่านทางฮอริโมนของเด็กม.ปลาย ที่เรียกกันว่าวัยห้ามกับการลุกขึ้นมาทำอะไรบางอย่างเพื่อผู้หญิงที่ตนรัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่อยู่ในความสนใจของวัยรุ่นอย่าง จูบแรก

จึงพูดได้ว่าเสน่ห์ของ ผีน หวาน อาย จูบ คือรสชาติของความรักโรแมนติกหลากหลายรูปแบบที่ถูกคลุกเคล้าอยู่ในภาพยนตร์ทั้ง 4 เรื่องไม่ว่าจะเป็น มิวสิคัลโรแมนติก , เมจิกัลโรแมนติก , เคมีคัลโรแมนติก , ฟิสิกัลโรแมนติก ถ่ายทอดความอบอุ่นโดยเหล่า 21 นักแสดงมากฝีมือคับคั่ง

รวมทั้งนักแสดงจากภาพยนตร์เรื่องรักแห่งสยาม และยังเป็นโปรเจกต์หนังรักที่มาพร้อมบทเพลงแห่งรักที่สานต่อความสำเร็จของวงดนตรี AUGUST กับบทเพลง หลับตา ซึ่งเป็นเพลงประกอบภาพยนตร์เรื่อง ผีน ภายใต้การโปรดิวซ์ของ มะเดี่ยว ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล

ซึ่งการันตีได้ว่านอกจากจะได้อิมเมจกับเรื่องราวความรักและภาพสวยๆแล้วยังได้ซาบซึ้งไปกับเพลงรักที่แสนไพเราะได้อย่างลงตัวอย่างแน่นอน

ปาทิหาริย์รักต่างพันธุ์

ผู้กำกับ ธีระวัฒน์ รุจินธรรม

วันที่เข้าฉาย 31 ธันวาคม 2551

นักแสดง เจษฎาภรณ์ ผลดี พลอย จินดาโชติ ศักดิ์ดา แก้วบัวดี

ความลับแห่งสายเลือด สู้แรงปรารถนาข้ามสายพันธุ์ การไล่ล่าต่างสายพันธุ์ ระหว่างวินทร์ (เจษฎาภรณ์ ผลดี) ชายหนุ่มอดีตหน่วยข่าวกรองของรัฐบาล เขาคือผู้อยู่บนเส้นขีดชั้นระหว่าง คุณธรรม และความมั่นคงของชาติ

จิน (พลอย จินดาโชติ) หญิงสาวผู้ถูกปลดปล่อยจากความทรงจำอันโหดร้ายในอดีต เธอกำลังถูกคุกคามจากกองกำลังที่ไม่เปิดเผยนาม และบางสิ่งบางอย่างที่ไม่ใช่คน

จาย (ศักดิ์ดา แก้วบัวดี) ชายผู้เป็นความหวังสุดท้ายของชนเผ่า ชายผู้มีพลังอำนาจลึกลับบางอย่างในตัวพร้อมจะปะทุได้ทุกเมื่อที่เขาต้องการ ความลึกลับของชาติพันธุ์แห่งอดีตกาล การไล่ล่าด้วยสัญชาตญาณแห่งป่าดงดิบ สู่ความรักโรแมนติกที่ทำลายกำแพงแห่งความเป็นมนุษย์

หนังรักไทย พ.ศ.2552

รวม 13 เรื่อง

- 1.ความสุขของกะทิ
- 2.Before Valentine ก่อนรัก...หมูนรอบตัวเรา
- 3.A Moment in June ณ ขณะรัก
- 4.ความจำสั้น แต่รักฉันยาว
- 5.ม.3 ปี 4 เรารักนาย
- 6.ROOMMATE เพื่อนร่วมห้อง...ต้องแอบรัก
- 7.ฝันโคตร โคตร
- 8.รถไฟฟ้า มหานครเธอ
- 9.Boring Love เช้งเป็ด
- 10.ปายอินเลิฟ
- 11.October Sonata รักที่รอคอย
- 12.บังเอิญรักไม่สิ้นสุด
- 13.32 ธันวา

ความสุขของกะทิ

ผู้กำกับ เจนไวทย์ ทองดีนอก

วันที่เข้าฉาย 8 มกราคม 2552

นักแสดง ภัตสร คงมีสุข รัชนก แสงชูโต จารุวรรณ ปัญโญภาส สะอาด เปี่ยมพงษ์สานต์
ไมเคิล เขาวานาศัย เข็มอัปสร สิริสุขะ

“กะทิ” เด็กหญิงวัย 9 ขวบ ต้องผ่านประสบการณ์การสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ที่สุด เมื่อแม่มาจากไป ก่อนวัยอันควรด้วยโรคร้ายที่ไม่อาจรักษา สุขและทุกข์ ความผูกพันและการพลัดพราก ความสมหวังและความสูญเสียที่เธอต้องเผชิญนั้นมากเกินกว่าเด็กวัยเดียวกันจะรับไหว แต่ความเชื่อมั่นและกำลังใจจากผู้ที่เธอรักและรักเธอ ได้เข้ามาสร้างสีสันและเติมเต็มให้หนูน้อยรู้สึกว่าเขาไม่ได้ขาดอะไร และสามารถดำรงชีวิตต่อไปได้เนกเช่นเด็กๆ ในวัยเดียวกัน และทำให้เธอเติบโตขึ้นจากความสูญเสียอันยิ่งใหญ่ครั้งนี้

ความสุขของกะทิ ภาพยนตร์ที่เน้นทางด้านความประทับใจเป็นหลัก ซึ่งดัดแปลงจากเรื่องราวในรูปแบบตัวอักษร นำมาโลดแล่นสู่แผ่นฟิล์มกับสุดยอดนวนิยายสั้น รางวัลซีไรต์ปี 2549 ผลงานเขียนของคุณ งามพรรณ เวชชาชีวะ ที่มี ยอดจำหน่ายในประเทศไทยกว่าสองแสนเล่ม และได้รับลิขสิทธิ์เพื่อแปลและจำหน่ายใน 9 ประเทศ คือ อเมริกา ญี่ปุ่น เกาหลี เยอรมนี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สเปน อิตาลี และฝรั่งเศส กำลังจะถูกถ่ายทอดลงบนแผ่นฟิล์ม โดยกลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์รุ่นใหม่ “ภาพยนตร์หัวใจ” ผลงานกำกับของ เจนไวทย์ ทองดีนอก และการเขียนบทภาพยนตร์ครั้งแรกของ คุณงามพรรณ เวชชาชีวะ กับเรื่องราวของ “กะทิ” เด็กหญิงวัย 9 ขวบ ที่ต้องผ่านประสบการณ์การสูญเสียครั้งสำคัญที่สุด เมื่อแม่ต้องจากไปก่อนวัยอันควร กะทิก็นั่งเข้มแข็ง และยังเป็นผู้ตัดสินใจเลือกหนทางชีวิตที่ทำให้ชีวิตของเธอมีความสุขได้เอง

ก่อนรัก...หมอรอบตัว

ผู้กำกับ ทรงศักดิ์ มงคลทอง, พรชัย หงส์รัตนารณ, เสรี พงศ์นิติ

วันที่เข้าฉาย 5 กุมภาพันธ์ 2552

นักแสดง ธนจักร ตูลย์จักร ธนกฤต พานิชวิทย์ ไดอาน่า จงจินตนาการ จตุรงค์ มกจ๊ก
วราพรรณ หงุ่ยตระกูล เกळाแก้ว สินเทพดล เปรม บุษราคัมวงศ์

“โจ๊ก” เด็กวัยรุ่นหน้าตาธรรมดาๆ และไม่มีความมั่นใจในตัวเอง แต่กลับมีความรักเกิดขึ้นกับ “จ๊ีบ” เพื่อนสนิทที่เป็นถึงดาวโรงเรียน เมื่อต้องสารภาพรักกับเพื่อนสนิทใครคิดว่าง่าย ก่อนวาเลนไทน์จะมาถึง โจ๊กจะเป็นคนที่อยู่ในใจของจ๊ีบ หรือ จะเป็นได้แค่เพื่อนสนิทต่อไป

“สุธี” กับ “ชิตชนก” รักๆ เลิกๆ กันมาตั้งแต่เรียนมหาวิทยาลัยด้วยกัน ชิตชนกตัดสินใจที่จะแยกทางจากสุธีเพื่อไปมีคนรักใหม่สร้างครอบครัวกันอย่างมีความสุข ในขณะที่สุธีกลับมีความตั้งใจที่จะขอเธอแต่งงาน ...ความรักของเค้าและเธอ จะยังมีบทดำเนินต่อไปหรือจะจบลงแค่วันนี้...ก่อนวันวาเลนไทน์

“เฮีย” กับ “เจ้” แต่งงานกันมาสิบปี เปิดร้านขายดอกไม้ด้วยกัน แต่ไม่เคยพูดจาภาษาดอกไม้ใส่กันเลย ต่างละเลยที่จะแสดงความรักต่อกันจนใครๆ ต่างก็คิดว่า สงสัยคนคู่นี้จะถูกจ้างให้มาอยู่ด้วยกัน เฮียที่เปื้อนใจมาก จึงตัดสินใจสานสัมพันธ์ที่ดีกับสาวสวยที่ทำงานอยู่ร้านเน็ตคาเฟ่ฝั่งตรงข้าม ร้านดอกไม้ของเฮีย...แล้วความรักของคนทั้งสองที่มีมายาวนานจะสิ้นสุดลงหรือไม่ อะไรจะเป็นคำตอบของคนคู่นี้

“แจ๊ค” กับ “เหม่ม” เป็นแฟนกันมานาน ทั้งคู่รักกันดีแสดงความรักที่มีต่อกันอย่างสม่ำเสมอ และพร้อมที่จะสร้างครอบครัวด้วยกัน ก่อนถึงวันวาเลนไทน์มีเหตุการณ์ที่ทำให้เหม่มเข้าใจผิดว่าแจ๊คแอบนอกใจ เหม่มจึงประชดแจ๊คด้วยการคิดจะไปคบค้าสมาคมกับชายอื่น...เมื่ออุปสรรคของ ความรัก คือ ความเข้าใจผิด ที่เกิดขึ้นในก่อนวันแห่งความรักจะมาถึง ความรักของทั้งคู่จะลงเอยอย่างไร

ณ ขณะรัก

ผู้กำกับ อนุรักษ์ วงศ์ตรีเนตรกุล

วันที่เข้าฉาย 12 กุมภาพันธ์ 2552

นักแสดง ชาคริต แย้มนาม กฤษดา สุโกศล แคลปป์ เดือนเต็ม สาลิตุล สนิทรา บุญยศศักดิ์
นักสกร มิตรเอม สุชาร์ พงษ์วิไล มยุริญ ผ่องผุดพันธ์ อีโตะ ซาโน

เรื่องราวความรักที่ดำเนินผ่าน 2 ช่วงเวลาของปี พ.ศ. 2515 และ พ.ศ.2542 ปกรณ์ (ชาคริต แย้มนาม) และ พล (นักสกร มิตรเอม) พบว่าการใช้ชีวิตร่วมกันนั้นไม่ได้เป็นไปตามที่คาด ทั้งสองจึงตกลงที่จะแยกกันสักพัก และสัญญาว่าจะกลับมาเจอกันอีกครั้งที่สถานีรถไฟ อรัญญา (เดือนเต็ม สาลิตุลย์) เดินทางไปหา กรุง (สุชาร์ พงษ์วิไล) ผู้ชายที่เธอมีรักมาตลอด 30 ปี เธอมีคำถามมากมายที่จะถามเขา แต่ไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นมันอย่างไร สองสัปดาห์ก่อนการแต่งงาน เจ้าสาว (สนิทรา บุญยศศักดิ์) พบว่าตัวเองได้อยู่ในสถานการณ์ที่ลำบากใจที่สุด เธอตกหลุมรักกับ เพื่อนเจ้าบ่าว (กฤษดา สุโกศล แคลปป์) ซึ่งเขามีครอบครัวแล้ว พวกเขาทั้ง 6 คนต้องเผชิญกับความสัมพันธ์ที่ยากต่อการตัดสินใจ

ความจำสั้น แต่รักฉันยาว

ผู้กำกับ ยงยุทธ ทองกองทุน

วันที่เข้าฉาย 5 มีนาคม 2552

นักแสดง อารักษ์ อมรศุภศิริ ญารินดา บุนนาค ศันสนีย์ วัฒนานุกูล กฤษณ เศรษฐธำรงค์

ว่ากันว่า ปลาทอง เป็นสัตว์ที่มีความจำสั้นเพียง 3 วินาที ว่ากันว่า ปลาทอง เป็นสัตว์ที่ไม่มีความรัก เพราะเพียงแค่มันว่ายจากขอบโถด้านหนึ่ง ถึงขอบโถอีกด้านหนึ่ง มันก็จำหน้าปลาสาวที่มันเพิ่งบอกรักไม่ได้ซะแล้ว แต่เพราะคนไม่ใช่ปลาทอง เราจึงลืมความรักกันไม่ได้ง่ายๆ !!!

“รักที่อยากลืมกลับจำ” เก่ง (อารักษ์ อมรศุภศิริ) กลับมาพบกับ ฝ่าย (ญารินดา บุนนาค) รักครั้งแรกของเขาอีกครั้ง เมื่อเธอพาหามารักษาที่คลินิกของเขา หลายปีที่ไม่ได้เจอกัน เก่งรู้เพียงว่าฝ่ายแต่งงานไปกับเพื่อนสนิทของเขาและทั้งคู่เพิ่งจะหย่ากัน เก่งลังเลที่จะเริ่มต้นใหม่กับรักครั้งเก่า เขาพยายามตัดใจด้วยการแกล้งทำเป็นไม่เคยรู้จักเธอ เพราะเธอเองก็จำเขาไม่ได้ด้วยซ้ำ

“รักที่อยากจำกลับลืม” ป้าสมพิศ (ศันสนีย์ วัฒนานุกูล) กับ ลุงจรัส (กฤษณ เศรษฐธำรงค์) เป็นคู่รักที่พบกันในชมรมคอมพิวเตอร์เพื่อผู้สูงอายุ ทุกๆอาทิตย์ลุงจะขับรถจากสวนที่ชุมพรมาเรียนกับป้าที่กรุงเทพฯ เพียงเพื่อจะได้อยู่ด้วยกันครั้งละสามชั่วโมง นั่นเพราะลูกของป้าไม่เห็นด้วยที่แม่มีรักใหม่ในวัยนี้ ทันทีที่รู้ว่าครอบครัวจะย้ายไปเมืองนอก ป้าตัดสินใจหนีลูกไปหาลุงที่ชุมพร โดยที่ไม่รู้ว่าวันและวัยเป็นอีกแรงที่กำลังพรากทั้งคู่ออกจากกัน

เพราะคนไม่ใช่ปลาทอง เราจึงลืมความรักกันไม่ได้ง่ายๆ และแม้จะรู้อย่างจำยิ่งเจ็บ เราก็ยังเลือกที่จะต่อสู้เพื่อมีรักอันยาวนาน

ม.3 ปี 4 เรารักนาย

ผู้กำกับ เหมันด์ เซตมี

วันที่เข้าฉาย 30 เมษายน 2552

นักแสดง บัว - สโรชา ตันจรรักษ์ คุณ - คณิน บัตติยา แจม - ชลธร ปรัชญารุ่งโรจน์ จากวง
Siska ป๊อป - ศุภสิทธิ์ ชินวินิจกุล จูรี โอศิริ เพ็ญพักตร์ ศิริกุล

เรื่องราวของวัยรุ่นพี่น้อง 2 คู่ "ธีร์" กับ "นัท" และ "จูน" กับ "แจน" ที่ใช้ชีวิตอยู่กันคนละเมือง แต่แล้วเทคโนโลยีที่ทรงอิทธิพลที่สุดในโลกยุคนี้ "MSN" ก็ทำให้ทั้งหมดมารู้จักและเรียนรู้ประสบการณ์ "รักแรก" และ "แรกรัก"

"ธีร์" (คุณ - คณิน บัตติยา) และ "นัท" (ป๊อป - ศุภสิทธิ์ ชินวินิจกุล) หนุ่มน้อยสองพี่น้อง ใช้ชีวิตอยู่บนคอนโดมิเนียมใจกลางเมืองกรุงเทพฯ "นัท" อยู่ชั้น ม. 3 เป็นคนร่าเริง มีโลกส่วนตัวสูง มักใช้เวลาว่าง MSN กับเพื่อนๆ โดยเฉพาะเพื่อนผู้หญิงที่ภูเก็ท ซึ่งคุยMSNกันมาตั้งแต่อยู่ ม.1 โดยไม่เคยพบกันเลย. . ส่วน "ธีร์" เป็นนักศึกษา ทันตแพทย์ปี 4 หนุ่มเจ้าเสน่ห์ผู้ที่ทั้งชีวิตมีแต่ผู้หญิงวิ่งเข้าหา จนตัวเองรู้สึกว่ "ความรัก" ก็คงมีอยู่แค่นี้ ... กระทั่งวันหนึ่ง "ธีร์" เห็นสาวสวยคนหนึ่งกำลังเปลี่ยนยางรถกระบะคันเก่าๆ โดยไม่มีใครช่วย อยู่คนละฟากถนน จึงรู้ว่า "นี่แหละ ซูเปอร์เกิร์ล..คนที่เขาค้นหามาชั่วชีวิต"

"จูน" (บัว - สโรชา ตันจรรักษ์) และ "แจน" (แจม - ชลธร ปรัชญารุ่งโรจน์) พี่น้องสองสาวใช้ชีวิตอย่างอบอุ่นอยู่กับ "แม่" (ต่าย - เพ็ญพักตร์ ศิริกุล) ในตึกแถวที่เปิดเป็นร้านขายดื่มชาในภูเก็ต ... "จูน" เรียนมหาวิทยาลัยปี 4 บุคลิกเป็นสาวหัวแะมีความเป็นผู้นำ คิดเสมอว่าต้องดูแล "แม่" และ "แจน" แทนพ่อที่เสียชีวิตไป ... ส่วน "แจน" เป็นสาวน้อยแรกแย้ม เรียนชั้น ม.3 สดใส ร่าเริง มองโลกในแง่ดี เนื่องจากเติบโตขึ้นมาท่ามกลางความรักของแม่ และ พี่สาวที่ดูแลเธอดุจไข่ในหิน กิจกรรมที่ "แจน" ชอบมากที่สุดคือการ MSN คุยกับเพื่อน

ชีวิตที่เรียบง่ายของ "จูน" และ "แจน" ในเมืองภูเก็ต ต้องเปลี่ยนไป ...เมื่อวันหนึ่ง "นัท" เพื่อนสนิททาง MSN ของ "แจน" ที่คุย MSN กันมาตั้งนานแต่ไม่เคยได้เจอกัน แอบจุ่มมาปรากฏตัวที่หน้าบ้านของ "แจน" โดยไม่บอกกล่าวล่วงหน้า จนทำให้ "ธีร์" ร้อนใจว่า "นัท" จะโดนหลอก เลยตัดสินใจบินมาที่ ภูเก็ต เพื่อรับตัว "นัท" กลับ กรุงเทพฯ ทำให้เขาได้พบกับ "จูน" ผู้หญิงที่เขามองเห็นไกลๆ ในอีกฟากถนน และเฝ้าเพื่อหาเธอมาตลอด....แต่การได้มาพบ "จูน" ในครั้งนี้ เขากลายเป็นคนที่ดีอยู่เสมอๆ ในสายตาของ "จูน"...ซ้ำเขายังเป็นต้นเหตุให้เกิดรอยร้าวฉานขึ้นระหว่าง "นัท" กับ "แจน"

"ธีร์" จะแก้ไขสถานการณ์ทั้งหมดอย่างไร ในเมื่อเขามีหน้าที่ต้องเข้าเฝ้าดูแล "ป้าแหม่ม" (ป้าจู้ - จูรี โอศิริ) คนไขในความดูแลของแพทย์ฝึกหัดอย่างเขาทุกเช้าที่กรุงเทพฯ ซึ่งในต่อมา "ป้าแหม่ม" ได้กลายเป็นโค้ชความรักให้กับ "ธีร์" แล้ว ระยะห่างระหว่าง "กรุงเทพฯ - ภูเก็ต" จะขวางกั้นรักของเขาได้สำเร็จไหม

รุมเมท เพื่อนร่วมห้อง...ต้องแอบรัก

ผู้กำกับ ภัทรณ์ คุ่มอนงค์

วันที่เข้าฉาย 11 มิถุนายน 2552

นักแสดง วิทวัส สิงห์ลำพอง นีรนหา วิคตอเรีย โคทส์ อภัสนันท์ วรภิรมย์รักษ์

มัณฑนิตา ศเวตวิทยะธาดากุล ภูติศ สุริยวงศ์

Roommate เป็นเรื่องราวของเพื่อนนักศึกษาที่เรียนอยู่เชียงใหม่ 4 คน พวกเขาเป็นสมาชิกวงดนตรี *The Roommate* ด้วยกัน ประกอบด้วย โน้ต มือกีตาร์ ปี 1 ฝีมือดี ชอบทำทุกอย่างที่ ยากและสูงส่ง ยกเว้นเรื่องเรียน, ป๊อป คีบอร์ดเพื่อนร่วมชั้นของโน้ตที่ภายนอกดูเป็นสาวห้าว แต่ลึกๆ จิตใจอ่อนไหว, โม มือเบสรุ่นพี่ปี3 สาวเปรี้ยวกล้าแสดงออก แต่ขี้อายมาก เดี่ยวๆ, อี๊ด หัวหน้าวง มือกลองรุ่นเดียวกับโม ชอบแกล้งโมแทนการบอกรัก โมเลยไม่รู้ซึ้งที่ ว่าไอ้ที่แกล้งนะ เพราะชอบแกล้งหรือแกล้งชอบกันแน่

วง *The Roommate* มีกฎว่า สมาชิกในวงต้องมาอยู่ร่วมกันในบ้าน *Roommate* เพราะพวกเขาเชื่อว่า การมาใช้ชีวิตเป็นรุมเมทในบ้านเดียวกัน จะทำให้พวกเขาได้รู้จักกันเป็นอย่างดี สนุกใจกัน และสามารถแชร์ความคิดและความรู้สึกต่างๆได้ อันจะส่งผลให้มีผลงานทางดนตรีที่ดี โดยพวกเขามีเป้าหมายที่ฝันร่วมกันว่า อยากมีเพลงเป็นของตัวเอง และพวกเขาจะเปิดคอนเสิร์ตบนดาดฟ้าบ้าน *Roommate* ทันทีที่เพลงเสร็จ

ในขณะนั้น ฟิงค์นครบาร์ ที่วง *The Roommate* เล่นประจำอยู่ มีปัญหาถูกค้ำกำลังร่อยหรอลงทุกที เจ้าใหญ่เจ้าของบาร์เลยสั่งว่าวงต้องมีนักร้องสาวคนใหม่เพื่อมาช่วยเรียกลูกค้า แต่โน้ตไม่ค่อยเห็นด้วยเพราะกลัวนักร้องใหม่จะเข้ากับพวกเขาไม่ได้ เลยแกล้งตั้งสเปกของนักร้องสาวของวงไว้ให้ยากและสูงส่ง คือ เสียงดี สูง สวย หมอย ขาว ขาวาว หน้าลูกครึ่ง แต่จากนั้นไม่นานโน้ตก็ได้พบสาวที่มีคุณสมบัติตรงกับ สเปกของเขาทุกอย่าง เธอคือ “แอน” เพื่อนเก่าของ ป๊อป ซึ่งในตอนนั้นทั้งคู่เรียนมัธยมปลายด้วยกัน แอนกับป๊อปเป็นเพื่อนที่สนิทกันเกินเพื่อน ทั้งบาร์และวงก็คลั่งกันทันทีเมื่อได้แอนมาร่วมวงและร่วมใช้ชีวิตในบ้าน *Roommate*

ในความคิดคึกคักนั้น ก็มีความรักที่เป็นความลับในบ้าน *Roommate* แอบแฝงตัวอยู่ เพราะจริงๆ แล้วที่แอนมาเชียงใหม่เพราะ แอนต้องการรื้อฟื้นความสัมพันธ์กับป๊อปให้เหมือนเมื่อสมัยเรียนด้วยกัน แต่ป๊อปอยากให้เรื่องนั้นเป็นแค่อดีต ป๊อปไม่สามารถที่จะกลับไปคบกับแอนแบบนั้นได้อีกแล้ว เพราะป๊อป เริ่มรู้ใจตัวเองว่า เธอรู้สึกกับโน้ตมากกว่าความเป็นเพื่อน แต่เธอก็ไม่สามารถบอกความรู้สึกนี้ให้โน้ตรู้ได้เลย เพราะ โน้ตได้แอบมาสารภาพกับเธอแล้วว่า โน้ตต้องการจีบแอน สาวที่ตรงสเปกเขาทุกอย่าง โดยที่โน้ตไม่รู้ว่าความรู้สึกที่แอนมีต่อป๊อปนั้นจะทำให้แอนคิดกับโน้ตได้แค่คำว่า เพื่อน

ฝันโคตรโคตร

ผู้กำกับ พิง ลำพระเพลิง

วันที่เข้าฉาย 17 กันยายน 2552

นักแสดง พิง ลำพระเพลิง ภาวิณี วัชรชัยกิจ

สวัสดีครับ...ผมมีชื่อว่าไอ้ต่าง อายุอานามไม่เท่าไรก็ประมาณ 40 กว่าๆ เอง ผมมีอาชีพเป็นนักแสดงข้างถนนทำให้คนสนุกสนานไปวันๆ ก็เพราะไม่รู้ว่าจะทำอะไรอย่างอื่นได้ เพราะผมมันแก่แล้ว ส่วนเรื่องความรักไม่ต้องพูดถึง ผมไม่ศรัทธาในความรักอีกแล้วตั้งแต่เมียตาย ความรักมันก็แค่อัตราแลกเปลี่ยน...หรือใครจะเถียง จนเหมือนฟ้าส่งผู้หญิงคนหนึ่งมาคัดค้านความคิดของผม เธอชื่อว่า เปิ้ล หน้าตาก็งั้นๆ นะ ก็แค่เป็นนักแสดงยอดนิยมของประเทศเท่านั้นเอง แต่นิสัยอย่าให้พูด ทั้งเอาแต่ใจ เจอผมยังไม่ทันไรก็ทั้งโขกทั้งสับ แถมยังเถียงคอบเป็นเอ็นว่ารักแท้ รักที่ไม่ต้องการอะไรตอบแทนมันมีอยู่จริง แล้วตั้งแต่นั้นผมกับเปิ้ลก็ต้องมาติดแหงกอยู่ด้วยกันจนเกิดอาการเลิฟเลิฟแบบไม่น่าเป็นไปได้ รวากับว่านี่เป็นความฝันในความรัก...เอ๊ยหรือจะเป็นความรักในความฝันกันแน่ แล้วแบบนี้ความรักครั้งนี้ของผมกับเปิ้ลจะเป็นจริงได้ไงเนี่ย...เฮ้อออออ

"ความรักมันไม่มีจริงหรอก ผมจะบอกคุณให้... ไอ้สิ่งที่เราเรียกกันว่าความรักนะ อันที่จริงมันก็เป็นแค่ อัตราแลกเปลี่ยนอีกสกุลหนึ่งเท่านั้นเอง. ความรักคือการให้มันหรือ คุณคิดว่ามีใครจะยอมรักคนที่เห็นแก่ตัวได้ตลอดชีวิตมันหรือ คุณจะให้ได้ตลอดไปมันหรือ ถ้าไม่ได้อะไรกลับคืนมาเลย...ไม่มีทาง สุดท้ายความรักคุณก็จะลดลงอย่างนี้ถ้าคุณไม่เรียกมันว่าการแลกเปลี่ยนแล้วจะเรียกว่าอะไร รักนะ มันไม่มีตัวตนหรอก"

รถไฟฟ้ามหานคร

ผู้กำกับ อติสรณ์ ตรีสิริเกษม

วันที่เข้าฉาย 15 ตุลาคม 2552

นักแสดง วีระเดช วงศ์พัฑฒันท์ คริส หอวัง อังศุมาลิน สิริภักดิ์ดีเมธา

สภาพจราจรในปี 2552 ยังเป็นปัญหาหนักอกของคนกรุงเทพฯ ด้วยแม้จะมีถนน สะพาน ทางด่วนใหม่ๆ ผุดขึ้นหลายต่อหลายสาย ผิดจราจรเหล่านั้นก็ยังติดขัดและไม่เพียงพอต่อความต้องการ

...ถนนในกทม.ก็เหมือนหนุมห่อแสนดี ที่มีน้อยและไม่เคยเพียงพอต่อความต้องการ!

เหมยลี่ (คริส หอวัง) เป็นสาวอายุ 30 ที่มีพฤติกรรมป่วนประจำตัวอย่างหนึ่ง คือ การเมาในงานแต่งงานเพื่อน เพราะมันช่างตอกย้ำซ้ำเติมชีวิตโศกสนธิไร้ชายใดมาแผ้วพานของลี่ วันหนึ่งหลังลากสังขารกลับจากการส่งเพื่อนสาวสุดซี้เข้าห้องหอ ลีขับรถเสียเข้ากับแผงไจ้กในตลาดโต้รุ่ง ส่งผลให้รถเก๋งคันงามของเธอถูกป้าผู้ต่อต้านแอลกอฮอล์ทุกชนิดขายทิ้ง โทษฐานเมาแล้วขับ

ชีวิตที่ไม่มีชายหนุ่มคอยไปรับไปส่งอย่างลี่ จึงต้องออกไปผจญการจราจรสุดโหดของเมืองบางกอกเพียงลำพัง แต่ละวันลี่ต้องปากกัดตีนถีบ ขึ้นมอเตอร์ไซด์ค์ ต่อรถตู้ โบกแท็กซี่ โหนรถเมล์ โดดลงเรือ ฯลฯ สารพันความเมื่อยล้าจากการเดินทางแบบเมก้าอิตทำให้เวลานอนของลี่แปรปรวน คืนหนึ่งลี่ตื่นมากลางดึกและแอบขึ้นไปกินเบียร์บนดาดฟ้า โชคดีป็นร้าย ลีบังเอิญไปเจอลูกจ้างชายหญิงกำลังแสดง 'หนังสด' กันอยู่ กลายเป็นคดีอื้อฉาวกลางดึกที่น้ำพาให้ลี่ได้พบกับ ลุง (เคน - วีระเดช วงศ์พัฑฒันท์) วิศวกร Maintenance แห่งรถไฟฟ้า BTS

การได้พบกับผู้ชายชื่อแปลกคนนี้เป็นแบบไม่เมา ในคืนต่อมาทำให้ลี่เริ่มรู้สึกแปลกๆ ขึ้นมาเป็นครั้งแรกในสามสิบฝน ในหัวลี่อัดแน่นด้วยคำถาม "ผู้ชายที่ทั้งขาว ทั้งหล่อ ทั้งเท่ ใหญ่ถึงมาชวนตัวทำงานรถไฟฟ้ามหานครอยู่อย่างนี้" ลีรู้สึกรวลึง คือ ขุมทรัพย์ที่เธอบังเอิญไปพบปลายทางเข้า หากเธอไม่ลงมือทำอะไร ไม่ทำในสิ่งที่ใจต้องการ เธออาจกลายเป็นหญิงโสดคนสุดท้ายในกรุงเทพมหานคร

ลี่ตัดสินใจทำในสิ่งที่ผู้หญิงทุกคนเคยคิดแต่ไม่กล้าลงมือ นั่นคือ การจีบผู้ชายก่อน แต่ทุกอย่างมันก็ไม่ง่ายสำหรับมือใหม่หัดจีบอย่างลี่ ไหนจะเวลาไม่ตรงกันจนเหมือนอยู่คนละโลกของเขากับเธอ ไหนจะถูก เพลิน (แพท - อังศุมาลิน สิริภักดิ์ดีเมธา) สาวน้อยข้างบ้านหักหลัง แปรพักตร์จากครูไปเป็นคู่แข่งความรัก แต่ไม่ว่าจะต้องผจญอุปสรรคใดๆ ลีก็ไม่คิดถอยใจ ตัวรถรถไฟ(ฟ้า) เทียวสุดท้ายใบนี้ ลีสาบานว่าจะไม่ยอมให้หลุดมือเด็ดขาด!

Boring Love เชิงเปิด

ผู้กำกับ สราวุธ อินทรพรหม

วันที่เข้าฉาย 29 ตุลาคม 2552

นักแสดง ณัฐพล นิลภูมิ อธิวัฒน์ ลำกุล อินทิรา เกตุวรสุนทร ทวีวัฒน์ วันทา อนุรักษ ยิงนคร

ความรักเกิดขึ้นได้เสมอ ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะรัก แต่ไม่ใช่ทุกคนที่จะได้ครอบครอง ได้ผ้าห่มอุ่น จะมีแค่คุณกับเขา หรือเราสามคน

“เชิงเปิด” คือเรื่องจริงที่ฮือฮามากในช่วงปี 2550 ของชายหนุ่มที่ชื่อ เปิด เรื่องของเขาผ่านการเล่าด้วยการ Post ตั้งเป็นกระทู้ใน website พันทิป ทุกครั้งที่เปิดมีประสบการณ์สนุกๆ หรือไม่เข้าใจในพฤติกรรมของอ้อย หรือไ้ เขาก็จะมาเล่า ถามไ้ในเว็บตลอด เรื่องราวของเขามีความน่าสนใจมากขึ้น ทุกๆ วัน โดยวัดได้จากกระแสดการตอบรับ หรือโพสต์กระทู้ตอบของบรรดานักท่องโลกอินเทอร์เน็ต ที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างน่าประหลาดใจ จนกลายเป็นเรื่องราวที่ถูกพูดถึงมากที่สุดในเว็บ ณ ช่วงเวลานั้น ต่อมาได้ถูกรวบรวมเรื่องทั้งหมดพิมพ์เป็นหนังสือโดย สำนักพิมพ์ Anit Publishing ซึ่งหนังสือเชิงเปิด ก็ติดอันดับ The Best Seller อีกเช่นกัน จนวลี “เชิงเปิด” กลายเป็นวลีฮิตติดปากวัยรุ่นมาจนทุกวันนี้

October Sonata (รักที่รอคอย)

ผู้กำกับ สมเกียรติ วิทุรานิช

วันที่เข้าฉาย 23 ธันวาคม 2552

นักแสดง ก้อย - รัชวิน วงศ์วิริยะ โป๊ป ธนวรรธน์ วรรธนะภูติ บอย พิษณุ นิ่มสกุล

อีกหนึ่งบทนิยาม...ความรัก ที่คาดไม่ถึง • อีกหนึ่งมุมมอง...ที่จะทำให้ความรักของคุณมั่นคง เรื่องราวชีวิตรักของสาวโรงงาน "แสงจันทร์" กับหนุ่มซึ่งกำลังจะไปเรียนต่อเมืองนอก "รวี" ที่มาพบกัน โดยบังเอิญ ในงานศพพระเอกดัง มิตร ชัยบัญชา เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2513

จากนั้น วันที่ 8 ตุลาคมของทุกปี จึงกลายเป็นวันนัดพบ ณ บังกะโล แสนมุก โฮเต็ล ที่ต่างฝ่ายต่างเฝ้ารอที่จะมาพบกัน โดยมีหนุ่มลูกครึ่งจีน "ลิ้ม" ซึ่งถูกเปรียบเสมือนมือที่สาม เพียงเพราะเขาเห็นเธอแล้วทำความรู้จัก... ฝ่ายหนึ่งมองเห็นเป็นเพื่อน เพราะเขามีเขาอีกคนอยู่ในหัวใจแล้ว ขณะที่อีกฝ่ายถือเป็นรักแรกพบ อีกหนึ่งเรื่องราวของความรักที่จะทำให้เกิดความซาบซึ้ง ที่จะยอมรับและเข้าใจ กับความรักที่มั่นคงของคนทั้ง 3 เหมือนถูกโชคชะตาลงตาลง สุดที่จะคาดเดา

ผู้กำกับ ปรัชญา ปิ่นแก้ว ธนิตย์ จิตนุกูล ศักดิ์ชาย ตีนาน ดุลยสิทธิ์ นิยมกุล
 บัณฑิต ทองดี จูติพงษ์ ไซส์ติ บงกช คงมาลัย

วันที่เข้าฉาย 10 ธันวาคม 2552

นักแสดง ศุภักษร ไชยมงคล ปวริศร์ มงคลพิสิฐ ณัฏฐมนกกาญจน์ ศรีนิกรโชติ
 พุฒิพงศ์ ศรีวัฒน์ เรย์ แมคโดนัลด์ ซาญานันท์ อาจปรุ

หนานนี่ จะไปเที่ยวไหนกันดี.....

..ก็อยากไปไหนก็ได้ แต่ขอไปเที่ยวที่อากาศหนาว ะ ว่าง่อนได้ไหม..

เมื่อเมืองกรุงฯ รถก็ติด อากาศก็ร้อน จะไปเที่ยวแล้ว หาที่ซัลล์ ๗ น้อยดีกว่า..

ไปไหนดีล่ะ... นึกออกหรือยัง...?

งั้นก็ไป "ปาย" กันเถอะ

ปาย เมืองอันสวยงาม แอบซ่อนตัวอยู่ริมลำน้ำปาย กลางหุบเขาอันเขียวสงบทางตอนเหนือของแม่ฮ่องสอน มีนาขั้นบันไดเขียวขจีแทรกสลับอยู่อย่างกลมกลืน ชุมชนเล็ก ๆ แห่งนี้เริ่มเป็นที่รู้จักของใครหลายคนที่ยากมาเห็น มาสัมผัสกับคำว่า ทำไมน้ำ..ใคร ๆ ก็อยากเดินทางมาที่นี่

เช่นเดียวกับ "แจ๊ค" นักศึกษา ปี 4 สาขาภาพยนตร์ แจ๊คเคยมาเที่ยว ปาย แล้วครั้งนึงและหลงเสน่ห์เข้าอย่างจัง หลังจากเปิดภาคเรียนสุดท้าย เขาก็ชวนเพื่อนสนิทอีก 4 คน คือ บอย ไต๋ หนิง และ แอน ไปเที่ยวปายอีกครั้ง แต่ครั้งนี้ทุกคนที่ไปจะต้องไปช่วยกันทำหนังดี ๆ สักเรื่องหนึ่ง ที่บอกเล่าถึงเมืองเล็ก ๆ แห่งนี้ ในแง่มุมที่น่าสนใจ แต่พอไปถึง เพื่อน ๆ ทั้ง 4 กลับพบมุมมองของเมืองปายที่แตกต่างกันไป ก็เลยตกลงกันว่าให้แต่ละคนออกไปค้นหาไอเดียเจ๋ง ๆ มาใส่ในหนังเรื่องนี้ดีกว่า

แจ๊คและเพื่อน ๆ ออกสำรวจ ปาย อย่างลึกซึ้งอีกครั้ง...พวกเขากลับพบว่า เมืองแห่งนี้เต็มไปด้วยความรัก...ความสุข....สมหวังและผิดหวัง....ความทุกข์โอกาส....อดีตอันน่าจดจำ และ...อดีตที่ยากจะลืมเลือน

เขาทั้ง 5 จึงร่วมถ่ายทอด อารมณ์ "ปาย" ออกมาให้หัวใจเรา "อินเลิฟ" อีกครั้ง

บังเอิญ... รักไม่สิ้นสุด

ผู้กำกับ อุดม อุดมโรจน์

วันที่เข้าฉาย 30 ธันวาคม 2552

นักแสดง จำ-ณัฐฐาวิรุณช ทองมี ต้าร์ - นาวัน เยาวพลกุล รุ่ง สิริยา นุ่น - รมิดา ประภาส
โนบล คำหล้า- ณัฏฐกัญญ์ ทฤษฎาจารย์วิชญ์

เรื่องราวของความรักความผูกพันในใจหนุ่มสาวคู่หนึ่งที่ไม่เคยรู้เลยว่า เขาและเธอเคยเข้ามาอยู่ในชีวิตของอีกฝ่าย...ในทุกช่วงเวลาสำคัญของชีวิต เหมือนพรหมลิขิตได้ขีดเส้นทางให้ทั้งสองตั้งแต่แรกเจอกันที่มหาวิทยาลัย พบกันที่ภูชีฟ้า-เชียงใหม่ รู้จักกันที่บูดาเปสต์-ฮังการี สนทนมนกันที่ กรุงเทพฯ โชล- เกาหลี และแบ่งบานกลายเป็นความรักที่แข็งแกร่ง ทั้งทุกข์และสุข หลากหลายพื้นที่สวยงามบนโลกกลมๆ ไบนี้

แม้บางช่วงเวลาจะแยกจากกันไปบ้าง แต่ก็มีเหตุบังเอิญให้กลับมาเจอกัน แต่ครั้งพาความสุขความรู้สึกดีๆ ในส่วนลึกของใจมาให้ ค่อยๆ ซึมแทรกกันและกันอย่างช้าๆ จนถึงวันหนึ่งที่รู้สึกว้าว.... สิ่งนี้ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของเขาและเธอไปแล้ว จนกระทั่งครั้งสุดท้ายที่ลั่นหวั้งกับความรู้สึกทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว

แต่แล้วปาฏิหาริย์หรือมหัศจรรย์ก็เกิดขึ้น โลกใบนี้ยังคงรับรู้ความรัก เหตุเพราะความบังเอิญ (อีกครั้ง) ที่ทำให้รักไม่สิ้นสุด นี่มันไม่ใช่เรื่องบังเอิญใช่ไหม

32 ธันวาคม

ผู้กำกับ ฤกษ์ชัย พวงเพชร

วันที่เข้าฉาย 31 ธันวาคม 2552

นักแสดง วรเวช ดานุวงศ์ รมิตา มหาพฤกษ์พงศ์ ชูศักดิ์ เอี่ยมสุข

ฉันทนา กิตยพันธ์ อภิญญา สกุลเจริญสุข

32 ธันวาคม เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ ชายหนุ่มที่มีชีวิตสุดประหลาด โน้ต (วรเวช ดานุวงศ์) ซึ่งสูญเสียความทรงจำบางส่วนไป บังเอิญมาเจอกับ โจ (โหน่ง ชะชะช่า) ซึ่งมีอาการวิตกกังวลเรื่องถ่ายไม่ออก โดยทั้งคู่เข้ารับการบำบัดพร้อมกัน และได้รับคำแนะนำสุดประหลาดจากหมอ โดย โน้ต ต้องฟื้นความทรงจำด้วยการเดินทางไปยังสถานที่เก่าๆ แต่ถ้าไม่หายขาดก็ควรเอาศีรษะกระแทกกับเสาแรงๆ ส่วน โจ ต้องหางานอดิเรกเบาๆทำ ในวันอากาศสบายๆจะได้ถ่ายคล่อง

ระหว่างที่คู่เกลออยู่ในระหว่างการบำบัด เรื่องราวความรักของโน้ต กับ 1 ใน 3 หญิงสาวที่เขาเคยเข้าไปพัวพันก็แวบขึ้นมาในสมอง แต่เขาไม่มั่นใจว่าคนที่เขารักคือใครกันแน่ จะเป็น อ้ม (สิตางศุ์ ปุณภพ) นุ่น (รมิตา มหาพฤกษ์พงศ์) หรือ เมย์ (อภิญญา สกุลเจริญสุข) หรืออาจเป็น บอย (ผดุง ทรงแสง หรือ แจ๊ส ชวนชื่น) ช่วงทำผมซี้บักของเขาเองก็ได้

ในขณะที่โน้ตกำลังเข้าสู่วังวนของการรำลึกความทรงจำ ฟากใจกลับสนุกกับการไล่จดคำคมจากคนที่เขาเข้าไปทำความรู้จัก ซึ่งล้วนแต่ฟังแล้วจิตโดนใจทั้งสิ้น ตัวอย่างเช่น ที่ๆ ดีก็มีคนเลวอยู่ได้ ในที่เลวๆ ก็อาจมีคนดีปนอยู่ได้เช่นกัน เพราะฉะนั้นจงอย่าตามหาคนที่ดีพอ แต่ควรตามหาคนที่พอดี

การฟื้นความทรงจำของโน้ตยังดำเนินต่อไป โดยมีใจคอยทำหน้าที่เพื่อนคู่คิดติดสอยห้อยตามตลอดเวลา ใครกันคือคนที่โน้ตตามหาอยู่ และใครกันที่จะทำให้ความทรงจำของเขาคืนสู่ปกติดังเดิม ใครกันคือคนที่โน้ตรัก หรือคนที่รักโน้ต

ภาคผนวก ข.

ประวัติและผลงานทางด้านภาพยนตร์ “ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล”¹

ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล หรือ มะเดี้ยว

การศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ ภาควิชาภาพยนตร์และภาพนิ่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลงานทางการกำกับภาพยนตร์

- 2547 ภาพยนตร์เรื่อง คน ผี ปีศาจ (Pisaj)
- 2549 ภาพยนตร์สั้นเรื่อง 12 (12 Begins) และ ภาพยนตร์เรื่อง 13 เกมสยอง (13 Beloved)
- 2550 ภาพยนตร์เรื่อง รักแห่งสยาม (The Love of Siam)
- 2551 ภาพยนตร์เรื่อง ผีน-หวาน-อายุ-จูบ (4Romances) (กำกับตอน"ผีน")^[4]
- 2554 ภาพยนตร์เรื่อง หลุดสี่หลุด (กำกับตอน"ฮู อา กง")
- 2555 ภาพยนตร์เรื่อง "Home ความรัก ความสุข ความทรงจำ"

บทภาพยนตร์

- 2547 ภาพยนตร์เรื่อง คน ผี ปีศาจ
- 2549 ภาพยนตร์เรื่อง 13 เกมสยอง
- 2550 ภาพยนตร์เรื่อง บอดี้...ศพ#19 (ร่วมกับ เอกสิทธิ์ ไทยรัตน์)
- 2550 ภาพยนตร์เรื่อง รักแห่งสยาม
- 2551 ภาพยนตร์เรื่อง ซ็อคโกแลต
- 2555 ภาพยนตร์เรื่อง "Home ความรัก ความสุข ความทรงจำ"

รางวัลทางด้านภาพยนตร์

- หนังสือ “2003”
- รองชนะเลิศรางวัลช้างเผือกประจำปี 2003
- ภาพยนตร์ “13 เกมสยอง”
- รางวัลชมรมวิจารณ์บันเทิง รางวัลลำดับภาพยอดเยี่ยม
- Best of Puchon: Puchon International Film Festival (PiFan) ครั้งที่ 11 ประเทศเกาหลี
- Best Asian Film award: European Fantastic Film Festival Federation Asian Award หรือ EFFFF
- Best Asian Film: The Golden Prize จาก The Fantasia International Film Festival ครั้งที่ 9 ประเทศแคนาดา
- Golden Raven award: Brussels International Festival of Fantastic Film

¹ <http://th.wikipedia.org>

- เข้าร่วมใน 4 เทศกาลภาพยนตร์ระดับโลก อาทิ Hannya Film Festival 2007 (สเปน) Udine Far East Film Festival (อิตาลี), Neuchatel International Fantastic Film Festival (สวิตเซอร์แลนด์), Fantasia International Film Festival (แคนาดา), Puchon International Fantastic Film Festival (เกาหลี)
- ภาพยนตร์ “รักแห่งสยาม”
 - 1.รางวัลสุพรรณหงษ์ทองคำ ภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ผู้กำกับภาพยนตร์ยอดเยี่ยม
 - 2.รางวัลสตาร์เอนเตอร์เทนเมนต์อวอร์ด ภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ผู้กำกับยอดเยี่ยม
บทภาพยนตร์ยอดเยี่ยม
 - 3.รางวัลสตาร์พิกซ์อวอร์ด ภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ผู้กำกับยอดเยี่ยม บทภาพยนตร์ยอดเยี่ยม
 - 4.เฉลิมไทยอวอร์ด ครั้งที่ 5 ผู้กำกับยอดเยี่ยม บทภาพยนตร์ยอดเยี่ยม
 - 5.รางวัลชมรมวิจารณ์บันเทิง ภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ผู้กำกับภาพยนตร์ยอดเยี่ยม
บทภาพยนตร์ยอดเยี่ยม

แรงบันดาลใจในการสร้างหนังรักแบบมะเดี๋ยมที่มีมาจากอะไร

ส่วนตัวเลย ธรรมชาติเลยจริงๆ แล้วไม่ได้เป็นคนดูหนังรักเลย และไม่ใช่ว่าเป็นคนโรแมนติกด้วย ส่วนใหญ่ที่เห็นจริงๆ แล้ว มันคือดราม่า แต่พูดเรื่องความรักแค่นั้นเอง ไม่ได้มีความเชี่ยวชาญ หรือว่าชอบดูเป็นพิเศษเลย เรียกได้ว่าเป็น Genre สุดท้ายที่ดูเลยก็ว่าได้จริงๆ ดูหนังแอคชั่น หนังสยองขวัญ หนังอะไรพวกนี้มากกว่า

แล้วส่วนตัวได้ดูหนังรักของไทยที่อยู่ในตลาดบ้างหรือไม่

ไม่ค่อยได้ดูนะ แทบไม่ได้ดูเลย แต่ล่าสุดที่ดูคือ เอทีเอ็ม เออาร์เอเอเร่ ซึ่งเราจัดมันอยู่ในหมวดหนัง Comdy

แล้วอย่างหนังเรื่อง รักแห่งสยาม จัดอยู่ใน Genre ไหน

เป็น Coming of Age และก็หนัง Drama มากกว่าจะเป็นหนังรัก ตอนนั้นหนังทุกเรื่องที่ทำ มักมีชื่อ ว่า รัก รัก นั้น แต่ส่วนใหญ่มันคือหนังดราม่า ถ้าถามว่าที่คนประทับใจในตัวหนัง จริงๆ มันไม่ใช่เรื่องโรแมนติกหรอก มันคือเรื่องเดียวกับที่คุณเจอมา เรื่องที่คุณโดนใจ คือเรื่องประสบการณ์ชีวิตที่เรามีส่วนร่วมมากกว่า ถ้าจะจับหมวดหนังโรแมนติก หนังโรแมนติกมันคือ การสร้างจินตนาการเกี่ยวกับความรัก มันคนละเรื่องกัน การสร้างจินตนาการทางความรักคือ การสร้าง scene การสร้าง shot อย่างการวิ่งโผล่เข้ามาหากันกลางทุ่งดอกไม้ป๊อปปี้ คล้ายจัดในหมวดเดียวกับพวกหนังแฟนตาซี หนังแอคชั่น พูดถึงจิตวิทยาของคนในการรับรู้หนัง จินตนาการแบบความโรแมนติกก็คือว่า เรา wish that thing happen to our live อยากให้สิ่งหนึ่งเกิดขึ้นกับชีวิตเรา เราดูเพื่อการ escape เราดูเพื่อเราอยากให้เหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นกับชีวิตเรา อยากให้มีคนมาถือป้ายสลัๆ เหมือนในหนัง **Love Actually** อยากมีชีวิตโลดโผนท่องเที่ยวไปในที่ๆ ไม่รู้จักแบบใน กวนมินโฮ หรือใน หนีตามกาลิเลโอ

ส่วนใหญ่เวลาจะทำหนังออกมาแนวนี้ จะนำเสนอผ่านอะไรได้บ้าง

อันดับแรกคือเรื่องราวก่อน นำเสนอผ่านตัวละครและเรื่องราว หนังรักก็คือตัวละคร มันเหมือนเราฟังเรื่องของเพื่อนเราแบบคบๆ เลิกๆ มีปมในใจ ตัวละครดีก็เข้ามาคลาญปมในใจ หรือเติมเต็มสิ่งที่หายไปอะไรประมาณนี้ อันดับแรกมันคือเนื้อเรื่องก่อน เรื่องผัวๆ เมียๆ เรื่องของชาวบ้านคนชอบดู สองบรรยากาศที่ห่อหุ้มมัน อย่างใน “กาลิเลโอ” คนมีปมในใจสองคนร่วมเดินทางกันไป แล้วก็ไปเจอผู้ชายที่ต่างประเทศ มีเรื่องและฉากอย่าง “รักจัง” อย่างการกินกาแฟดำ กาแฟดำ ดูจากบุคลิก นางเอกกิน

น้ำส้ม พระเอกกินกาแฟ กินนม ผู้ร้ายกินโอเลี้ยง อันนั้นเป็นการสร้าง Perception การสร้างมิติการรับรู้ คราวนี้มาพูดถึงวิธีการประกอบสร้างหนังรัก ตัวละคร เรื่องราวของตัวละคร ฉากเป็นตัวละครเสริมความรู้สึก ห่อหุ้มให้ตัวละครเข้าไปอยู่ด้วยกัน อย่าง กาลิเลโอ ก็เป็นเมืองนอก รักจัง ก็เป็นปาย **Roommate** ก็เชียงใหม่ บรรยายกาตส่งให้ดูโรแมนติก อากาศดี สวยใส แม้แต่อย่างหนังฝรั่งเอง แต่ละที่มันก็มีของมัน คือเราดูหนังรักของฝรั่งบ่อย

ในระหว่างที่เราดูหนังฝรั่งและคิดพล็อตของเราเนี่ย เรามีการแปลงหรือใส่ความเป็นไทยเข้าไปในหนังของเราหรือไม่ อย่างไร

หนังของมะเดี๋ยว ส่วนใหญ่สร้างจากประสบการณ์ จึงไม่ได้อ้างอิงจากไหน นอกจากประสบการณ์ชีวิต และจากเรื่องจริง ๆ ที่เราได้เจอมา อย่างที่บอก เราสร้างฉากชีวิตขึ้นมาเหตุการณ์หนึ่ง เราไม่ได้สร้างความโรแมนติก เราไม่ได้สร้างฉากเพื่อให้คนเกิดจินตนาการเพื่อฝัน

อย่างในกรณีของเรื่อง รักแห่งสยาม อยากทราบว่าผู้กำกับต้องการบอกอะไรให้กับสังคม

อันดับแรกก็คือ การรับรู้ของคนสำหรับหนังรักจะมีแค่ผู้หญิงและผู้ชาย แล้วก็บรรยายคาโรแมนติก แต่หนังรักเรื่องนี้พูดถึงคนและคน เป็นใครก็ได้ ความรักก็สามารถเกิดขึ้นได้ ไม่ว่าจะเป็นเด็กผู้ชายด้วยกัน หรือความรักของคนในครอบครัว มันก็คือความรัก ความรักของคนแปลกหน้าที่มีต่อกันในช่วงเวลาหนึ่ง มันก็คือความรัก เพราะฉะนั้นเราก็ตัดความเป็นคริสต์ของหนังรักออกไปหมด เราใส่สถานการณ์ใหม่ๆ ใส่ตัวตุ๊กตาใหม่ๆ ขึ้นมา

แล้วอย่างนี้เรื่องการใส่ความหมายเข้าไปในหนังละคร ที่ต้องการให้คนดูตีความ หรือไม่อย่างไร แล้วการที่คนดูตีความ หรือถอดออกมามันตรงใจ หรือตรงกับที่เราใส่เข้าไปหรือไม่

ก็มีนะตรงบ้างไม่ตรงบ้าง ถามว่าใส่อะไรเข้าไป การถอดความมันมีอยู่แล้วทุกเรื่อง มันมีการเข้ารหัสไว้ ใครจะถอดได้หรือถอดไม่ได้ก็เป็นอีกเรื่อง พอหนังออกไปก็จะเป็นหนังของคนดู จะไม่ใช่ของเรา ถึงเวลาคือคนดูได้อะไรไปจากตรงนั้น อย่างที่บอกไว้ว่า เราตั้งใจทำหนังดราม่า แต่คนดูก็คิดว่าเป็นหนังโรแมนติก พอดูมันเป็นหนังของเขา ดังนั้นก็แล้วแต่ ไม่มีผิดไม่มีถูก

การทำหนังแนวนี้มันมีปัจจัยอะไรกำหนดทิศทางหนังหรือไม่ อาทิ ตลาด หรืออื่น ๆ

ทุกวันนี้หนังรักมันเป็น Trends คำเรียกว่าเป็นกระแสนิยม แต่หนังมันเป็นสิ่งเดียว เหมือนเป็นแพชชั่น ยุคหนึ่งจะฮิตหนังแบบหนึ่ง พออีกยุคก็จะฮิตอีกแบบหนึ่ง ช่วงนี้คนฮิต Romantic Comedy ก็จะทำประเภทนี้เป็นหลัก พอมาถึงจุดหนึ่งที่อึดตัวมันก็จะผ่านพ้นไป เหมือนเราเคยเจอยุคหนึ่งที่เป็นกระโปรง

บานชาสั่น แล้วก็หายไปเลย แต่เหตุการณ์แบบนี้คงไม่เกิดขึ้นกับหนังไทยอีก เพราะอย่างในช่วงที่ฟูไป สมัยก่อนการทำหนังมันทำด้วยฟิล์มใช้บะเยอะ ดังนั้นพอมันฟูไป มันก็ไม่มีการผลิต ก็เลยทำให้เกิดการผลิตน้อยมาก แต่ปัจจุบันทำได้ง่ายขึ้น เราว่าแบบเหตุการณ์ฟูหนังไทยไม่มีคนสร้างคงจะไม่เกิดขึ้น มันจะมีคนสร้างเรื่อย ๆ เพียงแต่ว่ามันจะเปลี่ยนพื้นที่ในการฉายที่ไม่ใช่ในโรง หรืออาจจะฉายในอินเทอร์เน็ตมันก็เรื่องของเค้า

กลับมาที่หนังรัก มันกำลังอยู่ในกระแสนิยม แล้วมันก็จะอึดตัว เหมือนกับในยุคหนึ่งที่มีแต่หนังแอคชั่น คนก็จะเข้ามาเต็มเลย อย่างหนังรักมันเป็นหนังประเภททุนต่ำ คนกำลังมีความฮิสทีเรียในความโรแมนติกอะเยอะ สังคมมันเป็นอย่างนี้อยู่ แต่เดี๋ยวมันก็จะเบื่อแล้วก็เลิกไปเอง เราก็ต้องมองหาอะไรใหม่ๆ

อีกประเด็นมองว่า หนังรักมันสะท้อนออกมาจากสังคม หรือที่สังคมเป็น เพราะหนังรักเป็น

อย่างที่บอกคือ คนจะมองว่ามะเดี่ยวชอบทำหนังรักโรแมนติก เก่งอะไอย่างนี้ แต่เราว่าไม่ใช่ทางเรานะ เพราะถ้าโรแมนติก มันต้องเป็นทางอย่างหม่อมน้อย สมัยทำ **อันดากับฟ้าใส** หรือจะเป็น **สโตร์จีทีเอช** อย่าง **เพื่อนสนิท** อะไอย่างนี้ ผมถือว่าเป็นหนังรักโรแมนติก อย่างหนังเรื่อง **Home** นี่ มันก็เป็นหนังดราม่า ไม่ได้มีความโรแมนติกเลย มันก็มีความอะไรของมันอยู่บางอย่างนะที่คนดูน่าจะชอบ อยากให้ไปดูกันนะ เพราะว่านอกจากตัวเนื้อหาแล้วเนี่ย วิธีการของการถ่ายทำ การตัดต่อ วิธีการแบบสร้างอารมณ์สร้างโน้มน้าวนี้ มันมีการทดลองอะไรใหม่ๆ อยู่ในนั้น อยากให้ลองว่าภาษาของหนังมันไม่ใช่แค่เล่าเรื่อง แต่ภาษาของมันต้องสร้างอารมณ์ ต้องนำพาคนดูไปสู่ขอบเขตใหม่ๆ ได้ด้วย

อยากให้มะเดี่ยวนิยามความรักในแบบฉบับตนเอง

ความรัก เป็นสิ่งดี รักเป็นสิ่งผูกพันให้เราอยู่ด้วยกัน การทำให้เกิดความสุข ความทรงจำ ทำให้เกิดสิ่งต่างๆ นาๆ ที่เป็นแรงบันดาลใจในชีวิต ทำให้เราแบบขยันทำงาน ทำให้เราแต่งเพลง ร้องเพลง หรืออะไรก็ตามแต่ มันทำให้ชีวิตเรารื่นรมย์ มีคุณค่าที่จะอยู่กับใครสักคนหนึ่ง คืออย่างตอนเรามีแฟน เราก็รู้สึกชีวิตเรามันมีค่า เราก็ต้องรักษาตัวเอง รับผิดชอบตัวเอง ต้องพยายามไม่พาตัวเองไปตกอยู่ในอันตราย ไม่เกิดอะไรขึ้น เพื่อที่เค้าจะได้ไม่ต้องห่วงเรา อย่างตอนไม่มีแฟน เราก็ทำอะไรเสียเยอะ บางทีก็แบบไม่ค่อยดูแลตัวเอง หรือไม่ค่อยแคร์อะไร เพราะฉะนั้นการที่เรามีความรัก มันก็เหมือนกับว่าทำให้เรามีสิ่งยึดเหนี่ยว คนมีความรักก็ต้องมีเวลา แต่เราเอาเวลาไปให้งานหมด เพราะฉะนั้นการมีความรัก มันก็เหมือนการดูแลอะไรบางอย่าง เหมือนเรามีหมา มีของ มีอะไรอย่างนี้ เราเลี้ยงสัตว์เราก็ต้องดูแลความรักมันก็เหมือนกัน ความรักมันเหมือนสิ่งนั้นไง เพราะไม่มีเวลามันก็ตาย อย่างในเรื่องรักแห่งสยาม ก็มีตัวเองอยู่ในนั้นหลายตัว ไม่ใช่ตัวใดตัวหนึ่ง คือเราก็เอาความรู้สึกนึกคิดไปใส่ในตัวละคร เราไม่ใช่ตัวละครตัวใดร้อยเปอร์เซ็นต์ในหนังแต่ละเรื่องหรอก แต่มันก็จะเป็นตัวเราไปขยายในนั้น

ประวัติและผลงานทางด้านภาพยนตร์ “ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์”²

ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์ หรือ กอล์ฟ

นายกสมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ไทย ประจำปี พ.ศ. 2555

การศึกษา	ปริญญาตรี	วิชาเอกภาษาฝรั่งเศส วิชาโทภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
	ปริญญาโท	นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาสื่อสารการแสดง (กำลังศึกษา)

ผลงาน

- 2541 แสดงละครเรื่อง “ชายไม่จริงหญิงแท้” ทางไทยทีวีสีช่อง 3
- 2542 แสดงละครเรื่อง “ยอดยาหยี” ทางไทยทีวีสีช่อง 3
- 2544 เขียนบท กำกับการแสดงและแสดงนำ ภาพยนตร์สั้น เรื่อง “แหวน (Ring) ” และได้รับเลือกจากหอภาพยนตร์แห่งชาติให้เป็น 1 ใน 100 เรื่องของหนังไทยที่คนไทยควรดู ได้รับรางวัลประกาศนียบัตรชมเชย เทศกาลภาพยนตร์สั้นไทย ครั้งที่ 4 ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมในเทศกาลภาพยนตร์เกย์แอนด์เลสเบียน ประเทศสาธารณรัฐเชค
- 2545 เขียนบท กำกับการแสดงและแสดงนำ ภาพยนตร์สั้น เรื่อง “เปลือก (Deep Inside) ” รางวัลภาพยนตร์สั้นยอดเยี่ยม, บทภาพยนตร์สั้นยอดเยี่ยม ในงาน First FBI Day โดย อ.เปี้ยก โปสเตอร์ ได้รับรางวัล รองชนะเลิศรางวัลรัตน์ เปสตันยี เทศกาลภาพยนตร์สั้นไทย ครั้งที่ 5 ได้รับการคัดเลือกเข้าสายประกวดในเทศกาลภาพยนตร์สั้นที่ใหญ่ที่สุดในโลก Clermont- Ferrand Short film Festival 2003 ประเทศฝรั่งเศส ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมในเทศกาลภาพยนตร์ Puchon International Fantastic Film Festival 2003 ประเทศเกาหลีใต้
- 2546 ดูแลการผลิต เขียนบทและกำกับการแสดงภาพยนตร์ดิจิทัลขนาดยาวเรื่อง “ครั้งแรก” กำกับการแสดงละครโทรทัศน์ขนาดสั้นเทิดพระเกียรติสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว “ยา...ผู้ให้ชีวิตใหม่” ออกอากาศทางช่อง 11
- 2547 ได้รับคัดเลือกจากโครงการ One Man Band Project ให้ไปทำหนังสือที่ประเทศเกาหลีใต้ แสดงภาพยนตร์เรื่อง อสุจิ (The Sperm) ของ บ. บาแรมยู/สหมงคลฟิล์ม
- 2548 ดูแลการผลิตและแสดงนำภาพยนตร์อิสระขนาดยาว เรื่อง “มัลลีย์เสียรัก (Sugarless) ” ได้รับคัดเลือกร่วมฉายในงานเทศกาลภาพยนตร์กรุงเทพครั้งที่ 4 The 4th World film festival of Bangkok 2006

² <http://th.wikipedia.org>

- ดูแลการผลิต เขียนบทและร่วมกำกับการแสดงภาพยนตร์อิสระขนาดยาวเรื่อง “รัก...ไม่
รู้จบ (Love...never ending) ”
- ดูแลการผลิตภาพยนตร์สั้น ไซไฟ เรื่อง “Kiss the machine” ได้รางวัลประกาศนียบัตร
ชมเชยจากการประกวดภาพยนตร์สั้นไทยครั้งที่ 9 และได้รับการคัดเลือกให้เข้าประกวด
Bangkok International Film Festival
- ดูแลการผลิตภาพยนตร์สั้น แอ็คชั่นดราม่า เรื่อง “กอด” ได้รางวัลชนะเลิศรางวัลรัตน์ เป
สตันย์จากการประกวดภาพยนตร์สั้นไทยครั้งที่ 9 และได้รางวัลรองชนะเลิศจากการ
ประกวด Fat film ครั้งที่ 3
- ดูแลการผลิต เขียนบท กำกับการแสดง และแสดงนำภาพยนตร์สั้นไทย-เกาหลี เรื่อง
“Top secret” ได้รับทุนจากโครงการ One man band project 2005
- 2549 Acting coach นักแสดงภาพยนตร์เรื่อง “เขาชนไก่” บ.สหมงคลฟิล์มอินเตอร์เนชั่นแนล
Acting coach นักแสดงภาพยนตร์และนำแสดงภาพยนตร์ เรื่อง อสุจิก (The Sperm)
บริษัท สหมงคลฟิล์มอินเตอร์เนชั่นแนล
- ดูแลการผลิต เขียนบท กำกับการแสดง และแสดงนำภาพยนตร์อิสระสั้นและยาว เรื่อง
“สิ่งสุดท้ายปลายทาง (At the end of a journey) ” และได้รับคัดเลือกร่วมฉายในงาน
เทศกาลภาพยนตร์กรุงเทพครั้งที่ 4 The 4th World film festival of Bangkok 2006
- ภาพยนตร์สั้น “ในเปลือก (Into the seed) ”
- ภาพยนตร์สั้น “กะเทยนรก (Queer from the hell of tears part I: Innocence) ”
- ภาพยนตร์สั้น “รัก/ผิด/บาป (In the name of SIN) ”
- ได้รางวัลรองชนะเลิศรางวัลรัตน์ เปสตันย์ จากการประกวดภาพยนตร์สั้นไทยครั้งที่ 10
ประจำปี พ.ศ. 2549
- ได้รับการคัดเลือกเข้าสายประกวดในเทศกาลภาพยนตร์สั้นที่ใหญ่ที่สุดในโลก
Clermont- Ferrand Short film Festival 2007 ประเทศฝรั่งเศส และอีกหลายประเทศ
เช่น อิตาลี ญี่ปุ่น สเปน นอร์เวย์และเบลเยียม
- ภาพยนตร์สั้น “เด็กหลง (Lost child) ”
- ผู้ดูแลโครงการชวนเด็กดูหนังสนับสนุนโดย สสส.และยุทธศาสตร์สื่อเด็ก (ผลิตหนังสือ
สำหรับเด็กและเยาวชน)
- 2550 ดูแลการผลิต เขียนบท และกำกับการแสดงภาพยนตร์อิสระสั้นและยาว เรื่อง “Phone
mood” “รักไร้ราก (Undiscovered heart) ” “Look at me”
- Acting coach ภาพยนตร์เรื่อง “Wonderful town” กำกับโดยอาทิตย์ อัสสรัตน์ ได้รับ
รางวัลภาพยนตร์ยอดเยี่ยมจากเทศกาลภาพยนตร์ปูซาน ประเทศเกาหลีใต้
- 2551 ดูแลการผลิต เขียนบท และกำกับการแสดงภาพยนตร์สั้นเรื่อง “เวลากับความทรงจำ
และสิ่งที่ทำเพื่อเธอ (Timeless memory and everything I've done for you) ” หนึ่งใน

- หนังสือโปรเจกต์ 2008 ได้รับการคัดเลือกเข้าประกวดในเทศกาลภาพยนตร์สั้น Sapporo International Short Film Festival 2008 ประเทศญี่ปุ่น
- ภาพยนตร์สั้น “I’m fine.สบายดีค่ะ” ได้รางวัลชนะเลิศรางวัลรันทน์ เปสตันยี จากการประกวดภาพยนตร์สั้นไทยครั้งที่ 12 ประจำปี พ.ศ. 2551
- ภาพยนตร์สั้น “ตุ๊กตาอยู่ไหน (Where’s my doll?) ” ได้รับประกาศนียบัตรรางวัลอินสปายบายรันทน์ เปสตันยี จากการประกวดภาพยนตร์สั้นไทยครั้งที่ 12 ประจำปี พ.ศ. 2551
- กำกับภาพยนตร์สั้น 10 วินาที เรื่อง “พักร้อน” บ.ไนท์ ประเทศไทย จำกัด
- คัดเลือกนักแสดงภาพยนตร์เรื่อง “เจ้านกกระเจือก Mundane History or Fragments of a Film I Once Made” กำกับโดย อโนชา สุวิชากรพงศ์ บ.อีเลคทริก อีลส์
- 2552 เขียนบทและช่วยกำกับการแสดงภาพยนตร์เรื่อง “หอแต้วแตก 2” หรือ “หอแต้วแตกแหกกระเจิง” บ.พระนครฟิล์ม
- Acting coach ภาพยนตร์เรื่อง “แต้วเต๊ะตีนระเบิด” บ.พระนครฟิล์ม
- Acting coach และ คัดเลือกนักแสดงภาพยนตร์เรื่อง “Four Romances ผีน หวาน อาย จวบ” ตอน “จวบ” กำกับโดย ราเชนทร์ ลิ้มตระกูล บ.สหมงคลฟิล์มอินเตอร์เนชั่นแนล
- 2553 เขียนบท และกำกับการแสดงภาพยนตร์เรื่อง “ตายโหง” ตอน ศพแทงคันท้า บ.พระนครฟิล์ม
- แสดงภาพยนตร์เรื่อง “ใคร..ในห้อง” บ.สหมงคลฟิล์มอินเตอร์เนชั่นแนล
- แสดงละครเรื่อง “ผีแม่ม่าย ผู้ชายปากแดง” ทางไทยทีวีสีช่อง 3
- แสดงละครเรื่อง “ผู้ใหญ่บ้านนะยะ” ทางไทยทีวีสีช่อง 3
- แสดง เขียนบทและกำกับภาพยนตร์เรื่อง “Insects in the Backyard” ได้รับการคัดเลือกให้เข้าประกวดในเทศกาลภาพยนตร์ Vancouver International Film Festival 2010 ในสาย Dragons and Tigers Award และยังได้รับการคัดเลือกให้เข้าฉายในงานเทศกาลภาพยนตร์ World Film Festival of Bangkok 2010
- 2554 เขียนบทและกำกับภาพยนตร์เรื่อง “ฮักนะ 'สารคาม” บ.สหมงคลฟิล์มอินเตอร์เนชั่นแนล ร่วมกับสถาบันวิจัยศิลปวัฒนธรรมอีสาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- 2555 เขียนบทและกำกับภาพยนตร์เรื่อง “It Gets Better ไม่ได้ขอให้มารัก” บ.สหมงคลฟิล์มอินเตอร์เนชั่นแนล ได้รับเลือกเป็นนายกสมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ไทย ประจำปี พ.ศ. 2555

มีการสร้างแรงบันดาลใจและวิธีคิดอย่างไรในการทำหนังรัก

ถ้าถามว่าจะทำหนังรักคิดยังไงใช่ไหมคะ ส่วนมากจะเป็นการเหมือนกัน ถ้าทำหนังรักก็ทำมาประมาณหนึ่ง ถ้าทำหนังรักก็ต้องหนึ่งคือ สิ่งที่เรารู้สึกเกี่ยวกับความรัก ก็ต้องมาจากตัวเองก่อนว่าเรารู้สึกอะไรยังไง และเราก็ถึงสร้างคาแรกเตอร์ สร้างเรื่องราวขึ้นมา เพราะอย่างถ้าได้ดู **It's get better** เนี่ยมันจะเป็นความรักหลายรูปแบบนะ เรื่องนี้มันเอาประสบการณ์ตรงเรามาหลายเรื่อง ทั้งเรื่องความรู้สึกของมนุษย์ การรักใคร่สักคน การรักคนในครอบครัว พ่อรักลูก ลูกรักพ่อ และก็เพศเดียวกัน รสนิยมทางเพศเหมือนกัน ต่างกัน และก็ความรู้สึกที่มีให้กัน บางทีเรารู้สึกว่า เออ อันนี้มันกว้างมากเลยนะ **It's get better** ฟีกอล์ฟถือว่าเป็นหนังรักค่ะ หนังรัก รักที่มันรู้สึกว่าคุณรัก มันเป็นรักที่บริสุทธิ์ แต่มันมักจะมีข้อแม้ทางสังคมตามมาเสมอ นี่คือการรักแบบ **It's get better**

แล้วความรักแบบ "อักษะสารคาม" ละครับ

อักษะสารคาม มันก็เป็นหนังรักค่ะ มันก็ไม่ต่างกัน แต่ว่าความรักในแบบของกอล์ฟเนี่ย มันเป็นบริบทในเรื่องของส่วนตัวกับสังคมเป็นส่วนใหญ่ จะเห็นได้ว่า อย่างความรักในเรื่องอักษะสารคาม ก็ไม่ต่างกับความรักในเรื่อง **It's get better** เพราะว่าเราพูดในเรื่องความรักอันหลากหลายเหมือนกัน ทั้งสองเรื่องนี้เหมือนกัน แต่ว่าถ้าได้ดู **Insect in the backyard** ด้วยก็จะเข้าใจมากขึ้น จะบอกว่าถ้าสังเกตอย่างเช่นว่า ความรักของคู่ที่เป็นมัธยมเนะ แค่นี้มีความรักกันสองคน แต่มันก็มีสังคมที่จะต้องมีการไปเรียนกรุงเทพ ก็เลยทำให้ไม่เข้าใจกัน ฉะนั้นแตกต่างกัน ความคิดทางสังคมแตกต่างกัน ทั้งๆ ที่สองคนรักกัน อย่างนี้เป็นต้น อย่างเช่น สมมติว่าของ ธันวา กับ มิวท์ ก็จะมีเรื่องของสังคมเหมือนกัน การที่ไม่ยอมรับตัวตนในสิ่งที่ตัวเองเป็น มันก็จะโง่งงอย่างนี้ คือจะเห็นว่า ความรักของมนุษย์มันบริสุทธิ์ แต่มันจะถูกทำให้ไม่บริสุทธิ์โดยสังคมเสมอ

แสดงว่าการประกอบสร้างความรักของคนทั้งสองคน ฟีกอล์ฟนำมาจากปัญหาสังคมใช้หรือไม่

คือเราก็คิดตามพื้นฐานทางสังคมด้วยแหละ เพราะเราเชื่อว่าความรักมันสวย แต่บางครั้งมันก็จะถูกเรื่องแบบนี้ ไม่ว่าจะเป็นสังคม ความเชื่อทางสังคม ชนชั้นทางสังคม หรือว่า กรอบกฎเกณฑ์ทางสังคม นั่นแหละมันเป็นตัว Conflict มันเป็นตัวที่สร้างความขัดแย้ง หรืออุปสรรคของความรักนั้นๆ

ส่วนใหญ่สร้างผ่านอะไรง่ายสุด อาทิ บทละคร ตัวละคร สถานการณ์ เรื่องราว หรือ นักแสดง

มันต้องไปพร้อมๆ กันนะ มันไม่สามารถจะไปสร้างอันใดอันหนึ่งขึ้นมาแบบนั้น ถ้ามองว่าอะไรง่ายสุด มันก็ไม่มีอะไรง่าย ก็จะทำให้มันกลมนะ มันไม่ใช่อยู่ๆ สักแต่จะทำให้อะไรเกิดมันก็เกิด เพราะฉะนั้นวิธีคิดในการทำงานระหว่างเขียนบทเนี่ย เราจะคิดให้มันกลม คือโดยเหตุผลส่วนตัวก็อยากให้มันรอบด้านนิดหนึ่ง อยากให้มันกลม มีเหตุผลของมัน ไม่ได้ทำอะไรแบบอยากให้มันเกิดขึ้นมันก็เกิดขึ้นเลย มันไม่ใช่ซะ ไม่รู้ว่าสังเกตหรือเปล่า เพราะบางทีเราจะแบ่งให้เหตุการณ์หนึ่ง มันจะส่งผลไปอีกเหตุการณ์หนึ่งเสมอ อยากให้เกิดอะไรก็เกิด

สังเกตจากการสร้างความรักของตัวละครของฟีกอล์ฟ มักจะมีเรื่องความหลากหลายทางเพศอยู่ตรงนี้ต้องการสะท้อนอะไรออกไปครับ

จริง ๆ นะปัจจุบัน มันเป็นเรื่องปกติของมนุษย์มากขึ้น สิ่งที่สะท้อนคือ สะท้อนว่ามนุษย์มีความหลากหลาย เราอยู่ด้วยกันบนความหลากหลาย ต้องยอมรับในสิ่งที่เป็นความหลากหลายของมนุษย์ มนุษย์ 100 คนไม่มีใครหน้าเหมือนกันสักคน และเราจะคาดหวังให้ทุกคนเป็นเหมือนกัน ก็คงจะเป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นนำเสนอเรื่องนี้มากกว่า ก็เลยจะสังเกตเห็นว่า มันจะมีความรักแบบหญิงชาย ชายชาย หญิง หญิง อะไรก็ตามใน Base on true ความเป็นมนุษย์ เพราะมนุษย์มันจะไปบอกว่าใครดำใครขาวไม่ได้ In between ระหว่างขาวกับดำ มันเน้น Color นะ เพราะฉะนั้น เรายอมรับในความต่างกันรีเปล่าเท่านั้นเอง ทุกวันนี้เรารู้สึกว่าโลกเอย ประเทศเราเอยมันมีปัญหาอยู่ เพราะว่าไม่ยอมรับ และไม่ยอมรับ รับในความแตกต่างของมนุษย์ ทั้งที่มนุษย์ล้านคนก็ล้านแบบ ล้านรสนิยม แต่เราพยายามจะกรู๊ปปยายามจะสร้างความเชื่อ พยายามจะทำให้มนุษย์คิดเหมือนกัน ซึ่งมัน Impossible

แล้วในหนังแต่ละเรื่อง พยายามใส่สัญลักษณ์ ความหมาย หรืออะไรต่าง ๆ เพื่อให้คนดูเข้าใจหรือไม่ หรือว่าใส่ไปแล้วให้เค้าไปถอดกันเอาเอง

ให้เค้าถอดกันเอาเองนะส่วนมาก ส่วนมากจะอธิบายบ้าง ไม่อธิบายบ้างแล้วแต่ อะไรที่มันสำคัญกับเนื้อเรื่องมาก เราก็คงอธิบายไปด้วย อะไรที่เราารู้สึกว่าเป็นสัญลักษณ์ที่ต้องตีความ โดยใช้ประสบการณ์ของแต่ละคนตีความนั้น มันจะเป็นเสน่ห์ของภาพยนตร์นั้นนะ เราก็คงไม่บอก เวลา Q&A เราก็คงไม่ตอบคำถามเหล่านั้น มีหลายครั้งที่คนพยายามจะถาม เค้าคงนอนไม่หลับ เค้าก็อยากถาม เช่น อันนี้ใช้มียี่เราก็บอกว่าไม่รู้ มันไม่มีใช้กับไม่ใช่ซะ เพราะถ้าเราตอบว่าใช่แสดงว่าเราปิดกั้นจินตนาการของคนดู เพราะหนังเนี่ย ตอนทำมันเป็นของคนทำ แต่ถ้าเมื่อคนดูนั่งดูเนี่ย มันเป็นคนดู คนดูมีสิทธิคิดและตีความมันว่าจะใช่หรือไม่ใช่ขึ้นอยู่กับคุณเป็นคนตัดสิน แล้วเสน่ห์ของภาพยนตร์มันอยู่ตรงนั้น แล้วถ้าเรารู้สึกว่า ถ้าทำหนังแล้วมันจบไปแล้วถ้าเค้าคิดต่อ สามารถเอามาคุยกัน เอามาถกเถียงกัน ในความคิด

ที่ต่างกันนั้นนะ ทั้งๆที่เห็นสิ่งเดียวกัน สำหรับกอล์ฟมันคือเสน่ห์ แล้วมันทำให้หนังเราแบบ คำเรียกว่า ยังอยู่ในใจ

อย่างในเรื่อง **It's get better** ที่แรกคนดูยัง **Question** ว่าทำไมถึงเอาคุณต่าย มาเล่นเป็นสาวประเภทสอง มีอะไรในใจรีเปล่า

มีอะ จริงๆ แล้วเราตั้งใจจะเล่นความเป็นเพศชายเพศหญิงอยู่แล้ว เพราะเราพูดถึงตัวละครที่เป็นเพศชายและอยากจะเป็นผู้หญิง และก็แปลงเพศเป็นผู้หญิง แล้วถ้าเราต้องการจะเล่นเรื่องเพศนี้ เราก็ต้องเอาผู้หญิงมาเล่นเป็นผู้ชาย ที่ต้องการเป็นผู้หญิงอีกทีหนึ่ง มันก็คือความตั้งใจของเราส่วนตัว ซึ่งบางครั้งมันก็ไม่ต้องอธิบาย คือคนเค้าก็จะ เฮ้ยเอาดาราผู้หญิงมาเล่นมันน่าสนใจดี ก็เลยว่ายิงก็แล้วแต่ แต่มันก็จะมีลึกๆ แล้วมันก็คือวัตถุประสงค์ของเราว่าเราต้องการจะพูดถึงเรื่องของอะไร

แล้วกระแสตลาดหนังรักตอนนี้ มันมีปัจจัยหรืออะไรมาข้องเกี่ยวกับการกำหนดทิศทางหรือไม่

ถ้าพูดถึงตลาดโดยรวม มันคือเงินอะ ทุกคนคิดว่าทำหนังรักแล้วขายได้ ก็เลยทำออกมากัน มันก็แล้วแต่ยุคมากกว่า บางยุคก็หนังผีออกมาเต็ม บางยุคก็แบบว่าแอคชั่นออกมาเต็ม บางยุคก็หนังรักอย่างเดียว ทั้งที่เมื่อก่อนนี้ หนังวัยรุ่นมันเคยขายได้ และมันก็เจ๊งไปรอบหนึ่ง คนก็ทำหนังผี หนังแอคชั่น และมันก็เจ๊งไปทั้งหมด แล้วมันก็กลับมาเป็นหนังรักใหม่ มันก็วนลูปกันมากกว่า มันก็เหมือนแบบอะไรติดกันนั้น

ในมุมมองของพี่เอง คิดว่าหนังรักในบ้านเรามีสักกี่ประเภท

ส่วนใหญ่มันก็นั้นหนังรักวัยรุ่นแหละ แต่ก็ขึ้นอยู่กับว่า เค้าจะใส่อะไรลงไป อย่าลืมนะว่าหนังรักเวลาคนทำกันมากๆ มันก็ตีตรงที่ว่าหนังรักมันกำลังฮิต ทุกคนก็พยายามหาแง่มุมใหม่ๆ เกี่ยวกับความรักมาเล่าให้กันฟัง มาทำให้คนดู เมื่อก่อนเด็กๆ เวลาเห็นหนังรัก มันก็จะกระโปรงบานชาลัน มัธยม พอมาปัจจุบันก็เริ่มเป็นวัยรุ่นหน่อย เป็นวัยรุ่นขึ้นมาอีก เดี่ยวมันก็จะมี Coming of Age การเติบโตของวัยรุ่นมากขึ้น และก็มาเริ่มหญิงแก่รักเด็ก ก็ประมาณนี้ มันก็แบบพยายามหาแง่มุมที่ตรงกับคนในปัจจุบันมาเล่ากันมากขึ้น ทำให้หนังรักบ้านเราก็ดูหลากหลายนะ มันหนังรักก็จริง แต่เราก็จะเห็นคาแรกเตอร์ของความรักที่มันหลากหลายมากขึ้น ไม่ได้เหมือนเมื่อก่อนที่แบบจะมีแค่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

คิดว่าในความเป็นหนังรัก กับ หนังโรแมนติก มีความเหมือนหรือต่างกันอย่างไร

หนังรัก กับ หนังโรแมนติก มันคาบเกี่ยวกันมากนะ จริงๆ รัก Romantic Comedy Drama มันก็คือทุกวันนี้เราจะมาแบ่งมันให้ชัดเจนแบบนี้มันยากแล้ว ต้องถามก่อนว่าโรแมนติกคืออะไร มัน Define ยากนะ อย่างหนังเรื่อง **October Sonata** เรามองว่ามันเป็น หนังรักดราม่า โรแมนติกมัย การมีความรักมันต้อง

มีแง่มุมโรแมนติกผสมอยู่แล้ว มันคือหนังรักเรื่องหนึ่งอะ แต่มันโรแมนติกม๊าย มันก็โรแมนติก เพราะมันไม่ได้แบบรันทอตแบบว่า... ถามว่าก่อนที่จะมันจะรันทอต ก่อนที่มันจะเซ้าเเนีย มันก็มีแง่มุมโรแมนติกของความรักที่จะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นมันจะเป็นหนังรักได้ มันก็ต้องมี Moment โรแมนติกอยู่แล้วแหละ แต่คราวนี้เเนีย ความโรแมนติก มันจะมีคอมมิตีหรือดราม่าอยู่ มันก็ขึ้นอยู่กับที่ว่าผู้กำกับจะเลือกใส่ เลือกสไลต์ว่าจะเล่าด้วยวิธีไหน

แล้วยุคของการเปลี่ยนวิธีคิดในการทำหนังรัก โดยการใส่ Content เข้าไป มันเริ่มจากยุคไหน

จริง ๆ แล้วหนังรักเมื่อก่อนอาจจะเป็นความรักแบบทุกกิ๊ก แต่มาถึงยุค รักแห่งสยาม และอีกเรื่องหนึ่งคือ เพื่อน...กูรักมึงว่ะ ประเด็นคือ มันเป็นสองเรื่องในปีเดียวกัน ซึ่งปีนั้นเป็นปีที่แบบว่า มีหนังรักที่ชัดเจนเลยแบบฉบับผู้ชายกับผู้ชาย และไม่ได้เป็นกระเทยนะ คือพีพจน์แกมาแนวผู้ชายกับผู้ชายรักกันชัดเจน แต่อย่างของมะเดี่ยวเเนีย ก็เป็นความรักแบบเด็กผู้ชายกับผู้ชาย แต่ก็ยังใส่ความเป็นชายหญิงอยู่ ยังไม่ได้แบบว่าตรง ๆ มันก็ยังเป็นปีนั้นแหละที่มีความแปลก เริ่มมีหนังรักที่หลากหลายขึ้น

ถ้าจะให้นิยามความรัก ในแบบฉบับของพีทอล์ฟเอง พี่คิดว่ามันเป็นยังไง

ความรัก มันเป็นเรื่องส่วนตัวอะ เป็นเรื่องส่วนบุคคล เป็นเรื่องของคนแต่ละคน ที่จะมีความรักให้กับใคร มันก็ขึ้นอยู่กับว่า คนๆ นั้นจะมีความรักแบบไหนแล้วให้กับใคร เพราะฉะนั้นเรารู้สึกว่า เรื่องความรักเเนีย เราไม่สามารถไปกำหนดกฎเกณฑ์ให้ใครเป็นแบบไหนได้ เพราะมันเป็นเรื่องส่วนตัว และจะรักใครแบบไหนก็เป็นรสนิยมส่วนตัว เพราะเราเคารพความเป็นมนุษย์ในคนทุกคน เพราะฉะนั้นความเป็นมนุษย์มันก็มีความหลากหลาย มนุษย์เกิดมาตัวคนเดียว เพราะฉะนั้น ก็มีความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ก็เลยไม่สามารถ Define ได้ว่ามันจะเป็นแบบไหน เพราะรู้สึกว่ ถ้าความรักสำหรับทอล์ฟมันเป็นเรื่องส่วนตัวส่วนบุคคล และเราเคารพในสิทธิที่เค้าจะเลือกรักใครแบบไหน

ความตั้งใจหลัก อยากให้สังคมได้อะไรจากหนังเรื่อง It's get better

หนังจะแรงหรือไม่แรง มันก็ขึ้นอยู่กับคนดูต่อเติมด้วยตัวเอง ฉากพระ เราก็ตั้งใจใส่แค่นั้น ไม่ได้คิดมากไปกว่านั้น แต่คนดูจะจินตนาการไปเอง และแต่ละคนคิดไม่เหมือนกันแน่นอน และเราก็ไม่เคยคิดว่าจะใส่เกินเลยไปกว่านี้ บางคนก็มักจะมาถามค่ะว่า ตัดไปเยอะม๊าย อยากดูเวอร์ชันไม่ตัด เราก็บอกว่า ไม่มีค่ะ มีเท่านั้นจริง ๆ ไม่มีอะไรจริง ๆ คือ มันเป็นจินตนาการเค้าล้วน ๆ ใจ สุดท้ายเราก็ตายืนยันบอกไปว่า Footage มีเท่านี้ หนังไม่ได้มีอะไรเกินจากบทเลย แล้วหนังทำมาเหมือนบทเป๊ะ แล้วพอหนังออกมาก็ feedback ดีมาก เราก็รู้สึกภูมิใจที่หนังได้กระแสดอรับดี คือ ตอนเราทำ เรารู้ว่าเราจะเล่าอะไรของเรา แต่พอไปถึงคนดูห่มุมมากเราก็รู้สึกว่า feedback กลับมาดีมาก คนทั้งสนุกกับมัน ทั้งชอบมัน ทั้งดีใจว่าเห็นประโยชน์ ไม่ได้เห็นว่าหนังสนุกอย่างเดียว มันทำให้คนอื่นได้คิดไปด้วย เราเลยรู้สึกว่าเราประสบ

ความสำเร็จมาก แม้อาจจะดูเหมือนว่าคนดูน้อย แต่จริงในระดับหนึ่งอย่างเรา หนึ่งเล็ก ๆ ก็ถือว่าเยอะ คือที่ ดีใจก็คือว่า บางทีคนที่ไปดู เค้าไม่ได้ดูรอบเดียว 3 รอบ 4 รอบ ก็มา Comment อยู่ใน Facebook เค้าบอกว่าดูรอบเดียวมันเก็บได้ไม่หมด คือโอเค เรามั่นใจว่าดูรอบแรกอาจจะเก็บได้ไม่หมด แต่พอเป็น รอบสองก็น่าจะรู้ตั้งแต่แรก ว่าเออเค้าขับรถไปไหน ไปทำไม ก็จะตอบโจทย์ได้ตาม Question ที่เราวางไว้ เราก็ดีใจที่คนดูไปดูแล้วเค้าได้อะไร ไม่ใช่แค่เสียเวลาเปล่าไปสองชั่วโมง อย่างก็จะมีน้องคนหนึ่ง ไม่ได้ รู้จักกันด้วยนะ เค้าไปดูรอบแรกเสร็จ เค้าก็แบบชอบมาก อีกอาทิตย์หนึ่งก็กลับมาบอกว่า พี่กอล์ฟผม ชอบคุณมากนะที่ทำหนังเรื่องนี้ออกมาให้ดู วันนี้ผมพาแม่ไปดูอีก แม่ก็ร้องไห้ และแม่ก็เข้าใจผมมากขึ้น โดยที่ผมไม่ต้องอธิบายอะไร อย่างเนี่ยะ เราก็รู้สึกว่าแบบ เออ อย่างน้อยมันยังมีประโยชน์ สำหรับใครบางคน และเหตุการณ์แบบนี้ มันก็ไม่ได้เกิดขึ้นกับใครคนเดียว มันมีหลายๆ คนที่เป็นเหมือนๆ กัน พาพ่อแม่ไปดู พาเพื่อนไปดู พาคนที่ไม่คิดจะไปดู พอดูแล้วไอ้คนนั้นที่เคยอคติมาก มันก็เปลี่ยน คือเราก็ ไม่ได้ไปกล่อมให้เค้ามาชอบเรา เชื่อเรานะ แต่มันเหมือนแบบ มันได้เค้าใจในความเป็นมนุษย์มากขึ้น

ประวัติและผลงานทางด้านภาพยนตร์ “ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์”³

ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ หรือ ยอร์ช

การศึกษา ปริญญาตรี มนุษยศาสตร์ สาขาทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลงานทางด้านการกำกับภาพยนตร์

- 2548 พยัคฆ์ร้ายสายหน้า (อวอง, อาร์เอส)
- 2549 แสบสนิท ศิษย์สายหน้า (อวอง, อาร์เอส)
- 2550 ไปงกลางสะดึง ลำซิ่งสายหน้า (อวอง, อาร์เอส)
- 2552 โหดหน้าเหี่ยว 966 (อวอง, อาร์เอส)
- 2552 32 ธันวา (เอ็ม เทอร์ตี้ไนน์)
- 2553 สุดเขตเสลดเปิด (เอ็ม เทอร์ตี้ไนน์)
- 2554 ส.ค.ส. สวีทตี้ (เอ็ม เทอร์ตี้ไนน์)
- 2555 วาเลนไทน์ สวีทตี้ (เอ็ม เทอร์ตี้ไนน์)

ผลงานการกำกับละคร

พ.ศ. 2553 : ละครซิทคอม รักล้นล้น 9 คน 4 คู่ (โมเดิร์นไนน์ทีวี)

ผลงานการเขียนบท

บทภาพยนตร์ พยัคฆ์ร้ายสายหน้า
บทภาพยนตร์ ไปงกลางสะดึง ลำซิ่งสายหน้า
บทภาพยนตร์ 32 ธันวา

³ <http://th.wikipedia.org>

อยากทราบถึงแรงบันดาลใจในการทำหนังรัก

จริงๆ แล้วแรงบันดาลใจของผมมักมาจากการที่คนโกหก มนุษย์เราชอบโกหก คือชอบไม่พูดความจริง ครับ คือใจคิดอย่าง ปากพูดอย่าง ความคิดแบบหนึ่ง ความประพฤติแบบหนึ่ง คือเหตุผลมันสั่งให้ทำแบบหนึ่ง แต่หัวใจมันทำอีกแบบหนึ่ง อะไรประมาณนี้ ผมก็เลยรู้สึกว่ามันเป็นแบบนี้ บางทีเราอยากจะบอกอะไรใครบางอย่าง เพื่อน พ่อแม่ พี่น้อง หรือ คนรักเราก็คัดกรองจนบางทีความหมายมันเปลี่ยนไปจากเดิม

ในส่วนตัวผู้กำกับเองคิดว่า หนังรักคืออะไร

คือหนังรักของผม ก็คือ การพูดเรื่องราวรักในแง่มุมต่างๆ เนื่องจาก Concept คือว่า หนังของผมมักจะมาจากการที่ว่า คนไม่ค่อยกล้าพูดกัน ไม่ค่อยได้กล้าสื่อสารกันตรงๆ อะไรอย่างนี้ เพราะฉะนั้นหนังรักของผมก็คือ การบอกรัก ด้วยวิธีการต่างๆ การแสดงความรักผ่านวิธีการต่างๆ

แรงบันดาลใจและแนวคิดในการสร้างเรื่องมาจากอะไร นอกจากการโกหก

คนใกล้ๆ ตัว แรงบันดาลใจมักจะมาจากความเจ็บปวด แต่ผมทำหนัง Comedy ใจ ผมก็จะเอาความเจ็บปวดมาราดซ็อกโกแลตไปหน่อย ให้มันดูไม่ค่อยขมมาก ผมเห็นคนเจ็บปวดเยอะกับทุกเรื่องที่ผมทำ อย่างความฝันเนี่ย ผมทำเรื่อง **สเปซนิท** ก็จะเป็นเรื่องของคนๆ หนึ่งที่ฝัน ไม่ได้สนใจว่าตัวเองเป็นอะไรเลย แค่ว่าขายก๊วยเตี๋ยอยู่แต่เค้าอยากจะต่อยมวย เค้าก็ฝันของเค้าไป ขอชนะสักที แต่สุดท้ายความฝันมันก็มีดไป ก็คือ เค้าไม่ได้เกิดมาเพื่อสิ่งนี้ อะไรอย่างนี้ มันเจ็บปวดเหมือนกันนะ หรือว่าเค้าไปเคยได้หันไปมองคนข้างๆ เลย อย่างใน **32 ธันวา** คนที่ดีพอสำหรับเค้าคือใคร จริงๆ มันแค่ เค้ามีคนที่พักอาศัยอยู่แล้ว มันคือคนที่ดูแลเค้ามาตลอดด้วยซ้ำ เพียงแต่ว่ามันเปลี่ยนแค่ Position ของมันว่าจากน้องต่างพ่อแม่กับแฟน อย่างไรอย่างนี้ แค่นั้นเองใจ ก็อบไปเหมือนกัน เค้าก็เกือบจะเจ็บปวดเหมือนกันในวันที่น้องเค้ากำลังจะแต่งงานด้วยซ้ำ ความเจ็บปวดต่างๆ นาๆ แต่ว่าหนังของผมมักจะแบบ เล่าเรื่องความเจ็บปวดให้ฟังแล้วก็คลี่คลายให้มัน แต่ในโลกของความเป็นจริงเนี่ย บางทีเรากลัคลี่คลายไม่ทันก็มี

อย่างกรณีของ 32 ธันวาคม ผู้กำกับคิดอะไรอยู่

Late คือ มันสายไปและ Meaning จริงๆ ก็คือ มันสายไปและ แต่ว่าพอเป็นหนังตลก มันเลยล้อเล่นว่าเป็น 32 ธันวาคมได้ เพราะในชีวิตจริงไม่มี 32 ธันวาคม มันสายไปแล้ว

พอมมาถึง สดส.สวีทดี และ วาเลนไทน์สวีทดี ผู้กำกับเกิดไอเดียอะไร ทำไมถึงเป็นภาคต่อกัน

จริงๆ ผมอยากเล่าเรื่องความรัก หาช่วงเวลาในเรื่องความรัก วันที่คิดสองเรื่องนี้ผมอยากเล่าเรื่องคือ ผมเคยขับรถในช่วงปีใหม่ เดือนมกราคม ปาเข้าไปเกือบครึ่งเดือนนะ ที่กรุงเทพฯ ฯ รถน้อย เพราะเกือบๆ สิบวัน คนไปอยู่ที่อื่น ซึ่งมีอยู่ปีหนึ่ง หยุดตั้งแต่เมื่อไหร่ไม่รู้ยาวมากนะ ปลายปีถึงต้นปี ทำให้กรุงเทพฯ เจียบ คนไปอยู่ตามต่างจังหวัด ผมก็ขับรถไปแล้วผมก็เห็นคนที่แบบว่า เอ๊ะ เค้าไม่ไปฉลองเว้ย เค้านั่งอยู่หน้าบ้านได้อะไรบ้าง นั่งอยู่ตามร้านข้างแกงคนเดียวบ้าง กินกาแฟบ้าง เดินๆ อยู่บ้าง มันมีคนที่ไม่ได้ Celebrate ในปีใหม่นี้เหมือนกัน แล้วทำไมล่ะ อ้อ เค้าไม่มีใครเว้ย ผมก็เลยเล่าเรื่องเค้าและค่อยๆ ปรับจนกันไป และผมก็เริ่มรู้สึกว่า ใจจุดเริ่มต้นเนี่ย บางทีความรักและของขวัญปีใหม่เนี่ย ผมก็อยากเล่าเรื่องของขวัญปีใหม่ ที่ๆ ในช่วงปีใหม่สิ่งที่เราอยากได้ที่สุดคืออะไร เราก็อาจจะอยากได้คนที่แบบว่า เราใส่ 's' ได้อะ คือเป็นของเราจริงๆ นะ อย่างเนี่ยะ และมันจะไปจบตรงไหนล่ะ สมมติว่าขั้นตอนการเริ่มต้นรักใครสักคน แล้วตัดสินใจบอกเค้า รักเดือนนึงละกัน คือนั้นหมายความว่า มันเริ่มต้นที่ปีใหม่และจบที่วาเลนไทน์พอดี นั่นแหละก็เลยกลายเป็นหนังรักขนาดยาวตอนแรก เรื่องเดียวไม่ได้ทำสองตอนหรือครับ แต่มันยาวไม่พอ

อย่างนี้ประสบการณ์ส่วนตัวมีผลต่อการทำมากน้อยยังงัย

เยอะครับ เยอะเลย ประสบการณ์ส่วนตัวเนี่ย ผมรวมไปถึง คนส่วนตัว ที่อยู่รอบข้างผมด้วย ไม่ใช่ตัวเองคนเดียว บางทีคนใกล้ชิดมากๆ อย่างน้องที่เป็นหุ้นส่วนที่บริษัท ที่มงานด้วยกัน พี่ พ่อ แม่ อย่างแม่ผมเนี่ย ถูกผมใส่บรรจุไว้ในทุกหนังที่ผมทำ

อย่างนี้การประกอบสร้างความรัก เราจะสร้างผ่านอะไรได้บ้าง ที่มันเห็นผลมากที่สุด

ผมว่าบทครับ สร้างผ่านบทภาพยนตร์ ทุกครั้งที่ผมทำหนัง ผมมักจะให้ราคาบทแพงที่สุด อย่างคุณมีบทดีๆ โดยที่คุณไม่ได้มีอะไรเลยนอกจากบทนั้น คนยังเออ เหมือนกัน อ่านหนังสือได้ แต่ถ้าเกิดคุณไม่ได้มีบทที่ดีเนี่ย ให้เล่นดียังไง หรือกำกับดียังไง ให้โลเกชั่นดียังไง มันก็เหมือนกับการที่คุณอ่านหนังสือโดยที่มันไม่มีความหมายอะไร

ความรัก มันมีสุนทรียะหรือไม่

มีครับ มีความนุ่มนวล ผมเชื่อว่าความรักเนี่ย มันแก้ปัญหาก็ไม่ได้ แต่มันทำให้ทุกอย่างเบาลงได้ ผมว่ามันนุ่มนวลมาก วันที่ความรักมันดี ๆ นะ เราไม่ตกใจที่เราเป็นโลกร้ายด้วยซ้ำ เพราะเรามีสิ่งที่ดีที่หักเหเข้ามา มันได้ วันที่กำลังใจไม่ดี ความรักไม่ดีเนี่ย ต่อให้เราไม่ได้เป็นโรคร้ายแรงมาก แต่เรารู้สึกว่ามันเจ็บปวดมาก

การทำหนังแต่ละเรื่อง ผู้กำกับพยายามใส่ความหมาย สัญญา เข้าไป โดยที่ไม่ต้องบอกคนดู และคนดูรับรู้โดยที่เราไม่ต้องบอกหรือเปล่า

ไม่พยายามครับ แต่ใส่ครับ แต่เพราะว่า เพราะผมกลัวคนสังเกตเห็นทัน คือผมใส่เนี่ย เพื่อให้มันไป ผมรู้สึกว่ามันสยดสยองของผม มันต้องมีความหมายของมันอยู่ มันต้องมีนิสัยใจคอของมันอยู่ ต้องมีสัญลักษณ์อะไรบางอย่าง นิสัยมันแสดงออกมาได้แม้กระทั่งสีของรองเท้า เสื้อผ้า หรือว่า สีบ้านอยู่แล้ว ดังนั้น ผมใส่ไป แต่ว่าผมไม่พยายามบอก เพราะผมกลัวว่าคนจะมาดูอะไรแบบนี้ มากกว่าดูความบันเทิง ในหนังผม หนังผมมีโจทย์ชัดเจนนะ หนังผมคือขนมหวาน ไม่ค่อยซีเรียสมาก

ปัจจัยในทางการตลาด มันส่งต่อการกำหนดทิศทางของหนังรักหรือไม่ อย่างไร

คืออย่างนี้ ผมว่าหนังอะไรดี มันก็จะพาให้กระแสนั้นมา มีช่วงหนึ่ง ที่วันหนึ่งหนังแอคชั่นที่ จา พนม เล่นอะไรอย่างนี้ คนก็จะทำหนังแอคชั่นกัน เพราะว่ามันดันมีหนังที่ทำแล้วดูสนุกในหมวดนั้นขึ้นมา และก็ทำกัน อยู่ดีๆ มีหนังแบบ หนังน่ารักๆ ขึ้นมา แล้วคนชอบ ก็ทำกัน เพราะว่ามันมีหนังดีๆ แบบนั้น คือคนมีประสบการณ์ดีๆ ในการเข้าไปดูหนังกลุ่มนั้น เรื่องนั้นแล้วมันดูสนุก เค้าก็เลยเชื่อว่าเดี๋ยวมันคงต้องมีแบบนี้อีก มันมาจากการที่มีฮีโร่โผล่ขึ้นมา 1 เรื่อง อะไรอย่างนี้ มันไปกำหนดก็ไม่ได้ แต่ถ้าเกิดว่าวันหนึ่งเรากำหนดได้ นั้นหมายความว่า ตัวคุณเป็น Brand แล้วละ ตัวสตูดิโอ ตัวหนัง ตัวผู้กำกับ เป็น Brand ที่สามารถกำหนดได้

แล้วอย่างการที่ตัวพี่เองเดินถือบทไป แล้วบอกว่าจะทำแนวนี้ คือว่า ได้มาแน่นอนหรือไม่

ไม่จริงครับ ทุกวันนี้ผมยังขายหนังยากอยู่เลย เป็นเพราะว่าอัตราหนังเมื่อก่อนครับ แต่ว่าเดี๋ยวนี้มันก็ดีขึ้นนะ เมื่อก่อนอัตราการไม่ประสบความสำเร็จของหนังที่เราสร้างในเมืองไทยมีเยอะอยู่มาก ด้านการค้า นะครับ หมายความว่า ง่าย ๆ พูดว่าเจ๊งอะ มันมีอยู่เยอะ ก็ไม่แปลกที่นายทุนเค้าก็ใจไม่ดีนะ ต่อให้คุณแนมาจากไหนก็ตาม ซึ่งมันก็ไม่มีอะไรการันตีได้ว่า ใครทำแล้วจะไม่เจ๊ง เพราะฉะนั้นผมทำก็อาจจะเจ๊งก็ได้

สุดท้ายคือว่า ปัจจุบันนี้ หนึ่งรักมันสะท้อนภาพของสังคม หรือเพราะว่าหนึ่งรักเป็น สังคมเลย ต้องออกมาเป็นแบบนี้

ใช้มัน Effect กัน คือคน มันสร้างหนังขึ้นมา นิสัยคน สังคมคน มันทำให้คนเขียนบท และผู้กำกับ คิดแบบนี้ คนที่อยากสอนสังคมก็สะท้อนให้สังคมเห็น ส่วนคนที่อยากล้อเลียนสังคม ก็เล่าให้เป็นมุขตลกของสังคมนั้นๆ แต่บางทีผู้กำกับหรือใครบางคนมันมีมุมมองที่ ฉีก แตก แยก ต่าง และดูน่าสนใจขึ้นมา ใส่เป็นไปเป็น Gimmick ของมันขึ้นมา สังคมก็จะ Follow ใ้สิ่งนี้ไปอีก มันเป็นการพลิกสังคมได้เหมือนกัน จริงๆ มันก็ไม่ได้ถึงขนาดพลิกหรอกครับ จูงใจสังคมให้เปลี่ยนทิศบ้าง เป้ไปบ้าง ดีบ้าง แย่บ้าง

ประวัติและผลงานทางด้านภาพยนตร์ “คมกฤษ ตรีวิมล” ⁴

คมกฤษ ตรีวิมล หรือ เอส

การศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ ภาควิชาภาพยนตร์และภาพนิ่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลงานทางการกำกับภาพยนตร์

- 2546 ภาพยนตร์เรื่อง แพนذن (ผู้กำกับร่วม)
- 2548 ภาพยนตร์เรื่อง เพื่อนสนิท
- 2549 ภาพยนตร์เรื่อง หนูหิ่น เดอะ มูฟวี่
- 2550 ภาพยนตร์เรื่อง สายลับจับบ้านเล็ก

ผลงานอื่นๆ ทางด้านภาพยนตร์และสื่อ

- 2538 ผู้กำกับการผลิต ภาพยนตร์สารคดี ของ กรมทรัพยากรธรณี
- 2539 ผู้กำกับ ละครเวทีเรื่อง คู่กัดหัวใจพิดเหวี่ยง
- 2541 ผู้ช่วยผู้กำกับ ภาพยนตร์เรื่อง ฟาทลายโจร
- 2542 ผู้ช่วยผู้กำกับ ภาพยนตร์เรื่อง นางนาก
- 2550 แสดง ภาพยนตร์เรื่อง มะหมา 4 ขาครึ่ง
- 2551 พากษ์เสียง ภาพยนตร์เรื่อง พระพุทธเจ้า
- 2552 นักแสดงรับเชิญ ละครซีทคอมเรื่อง เนื้อคู่ประตูดัดไป
- 2554 ผู้กำกับ ละครเรื่อง ส้มหวาน น้ำตาลเปรี้ยว

⁴ <http://th.wikipedia.org>

อยากทราบว่าการสร้างหนังรัก หรือหนังที่มีความรักเกี่ยวข้อง มีแรงบันดาลใจเริ่มต้นอย่างไร

ผมว่าหนังโดยส่วนใหญ่ เกือบจะทั้งหมดของหนังในโลกนี้ น่าจะเป็นหนังรัก หรือว่าถ้าไม่ใช่หนังรัก ก็จะมีสัดส่วนของหนังรักอยู่ในนั้น ไม่ว่าจะเป็นหนังแอคชั่น หนังดราม่า หนังผี อะไรประมาณนี้ มันก็จะมีอะไรที่เกี่ยวข้องกับความรักอยู่ในนั้น เหมือนเพลงครับ เพลงส่วนใหญ่ก็เป็นเพลงรัก เพราะความรักเป็นเรื่องธรรมชาติคน และคนเราก็มีความโรแมนติกเกี่ยวกับเรื่องความรัก โดยเฉพาะความรักหนุ่มสาว มันมีความโรแมนติกมากกว่าความรักประเภทอื่น อย่างเช่น โรแมนติกของความรัก ของพ่อกับลูก แม่กับลูก หรือว่ารักเพื่อนอะไรอย่างนี้มันก็จะมียู แต่โดยธรรมชาติของคน ทุกคนจะอินกับเรื่องความรัก เพราะธรรมชาติเค้าสร้างมา เพราะฉะนั้นผมว่า ไม่ว่าศิลปะแขนงไหนก็พยายามที่จะเกาะเรื่องความรักเอาไว้ โดยเฉพาะศิลปะที่เป็น Mass หรือสื่อสารมวลชน ก็จะมีเรื่องนี้เข้าไปเกี่ยวข้องอยู่เสมอ อย่างเพลงก็จะเป็นเพลงรัก 90 เปอร์เซนต์ หนังก็จะเป็นหนังรัก

และหนังที่ทำส่วนใหญ่เป็นหนังรักหรือไม่

ใช่ครับ คือผมมองว่า ธรรมชาติของผู้กำกับแต่ละคนไม่เหมือนกัน บางคนเค้าชอบหนังผี หนังทริลเลอร์ อะไรอย่างนั้น เริ่มต้นคิด เค้าก็จะคิดเป็นหนังผีไปเลยว่าจะหลอกยังงี้ดี ธรรมชาติของผู้กำกับแต่ละคนมักจะคิดเป็นภาพ คิดเป็น scene คิดเป็นเรื่อง คือเราไม่ได้คิดว่าจะถ่ายยังงี้ให้มันสวย ไม่ได้คิดว่า Dialogue มันจะสวยสดงดงาม คืออันนั้นมาทีหลัง แต่สิ่งที่เราอยากเล่าคือ เล่าเรื่องอะไร Scene ที่เราเห็นเค้าทำอะไรกัน ผู้กำกับแต่ละคนก็จะเห็นภาพไม่เหมือนกัน และจะเป็นเรื่องคล้ายๆ กันนี้เปล่า อย่างผมเนี่ย มันก็จะเป็นธรรมชาติของผม คิดอะไรก็จะเป็นเรื่องความรักและความตลก ผมก็จะคิดเป็นภาพจะใส่มุขตลก ส่วนเรื่องรักก็จะเป็นเรื่องธรรมชาติเหมือนกัน อย่างเราเห็นเพื่อนๆ เรา คนรอบๆ กายเรา อ่านหนังสือพิมพ์ อ่านหนังสือที่มีเรื่องราวความรักที่มันน่าสนใจอย่างไรวางอย่างนี้ เราก็รู้สึกที่เราชอบ

ตอนนั้นมี Trends กระแสของตลาดหรือปัจจัยอะไรมากำหนดหรือไม่ว่าจะต้องทำหนังรัก

ก็มีนะครับ แต่ว่าหนังรักส่วนใหญ่จะไม่ค่อยนะ เมื่อก่อนอาจจะรู้สึกว่าเป็นปัญหา เมื่อก่อนจะเป็นหนังตลกซะเยอะ หนังผีซะเยอะ แต่เดี๋ยวนี้ หนังรักที่เป็น Romantic Comedy ได้เงินเยอะ โดยเฉพาะค่าย GTH ได้เงินเยอะ อย่าง **ATM** **เออรักเออเร่อ** ได้เงินเยอะสุดตั้งแต่ตั้งบริษัทมาเลย มันก็กลายเป็นว่าหนังรักมันต้องผสมตลก หรือ Comedy ด้วย อย่างนี้มันก็จะหนังที่ทางนายทุน ทางเจ้าของเงินมองว่ามันมีโอกาสจะได้เงินนะ จริงๆ แล้วก็แล้วแต่ผู้กำกับนะครับบางคนก็ชอบหนังผี บางคนก็ชอบหนังรัก อารมณ์เป็นรัก แต่มีการผสมอย่างอื่น อย่างเช่น เรื่อง **Season Change** เพราะอากาศเปลี่ยนแปลง

บ่อย คุณต้น นิธิวัฒน์ คำชอบดนตรี เพราะเค้าเป็นนักดนตรี เค้าก็เลยพูดถึงเรื่องดนตรี พูดถึงการเลือก พูดถึงเรื่องเส้นทางชีวิตของวัยรุ่นว่าจะเลือกไปทางไหนดี อันนั้นผมว่าเรื่องมันใหญ่ตรงนั้นมากกว่าความรักอะอีก ความรักเป็นเรื่อง Support เหมือนอย่างเรื่อง **หนีตามกาลิเลโอ** ก็จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการตามหาตัวเองมากกว่า ไปไกลๆ แต่ว่าตามหาตัวเอง แต่ก็จะเป็นความรักระหว่างเพื่อน **บ้านฉันทลกไว้ก่อน** ก็เป็นความรักเรื่องครอบครัว คือมันก็มีหลากหลายแล้วแต่ผู้กำกับ คือที่นี่ ที่ GTH ไม่ว่าหนังอะไรก็แล้วแต่ เค้าจะให้สิทธิผู้กำกับในการกำหนด Direction ของมัน คือถ้าหากว่าเริ่มต้นคิดเป็นหนังรักเลยไหม ผมว่าส่วนใหญ่เลยนะผมจะเริ่มไปทางตลก และก็จะมีความรักมาผสมอยู่เสมอ มันเป็นธรรมชาติของผม มันอาจจะเป็นธรรมชาติที่ไม่เหมือนคนอื่น

คำว่า ความรัก กับ สุนทรียะ มันจะไปด้วยกันได้ไหม

ผมว่ามันไปได้โดยทางเดียวกันเลยแหละ คือ ความรัก มันคือ สุนทรียะ อยู่แล้ว ผมว่า ไม่ว่าจะแบบเป็นความรักที่มันเกิดขึ้นกับคนที่ไม่น่าจะสุนทรียะ อย่างเช่น เกิดขึ้นกับโสเภณี เกิดขึ้นกับแมงดา โจร หรือขอทาน หรือคนที่เรามองว่าไม่น่าจะสุนทรียะได้ สุดท้ายโดยตัวความรักเอง มันเป็นเรื่องสุนทรียะอยู่แล้ว เป็นเรื่องของ การแลกเปลี่ยนความรู้สึกดีๆ ต่อกัน อะไรประมาณนี้

การใส่ความหมายเข้าไปในหนังผ่านบทสนทนาหรืออะไรต่าง ๆ เป็นความตั้งใจของผู้กำกับหรือไม่

ใช่ครับ เพราะว่าเราพยายามทำบทให้มันดี ให้มันเป็นธรรมชาติ คือ บทสนทนาเนี่ย เมื่อไหร่ก็ตามที่ตัวละครพูดอะไรที่ไม่ใช่บุคลิกเค้า หรือว่าในสถานการณ์ที่ไม่น่าพูดอย่างนี้เนี่ย เหมือนเวลาเราดูหนังเอง เรามีความรู้สึกเหมือนว่าเรากระตุก มันกระตุกว่าเฮ้ย ทำไมมันเป็นอย่างนี้ เราพยายามทุกครั้งที่เราเขียน Dialogue เราทำเรื่อง เราจะมาทดสอบก่อนเสมอว่า ตัวละครแบบนี้ พูดแบบนี้ มันจะยังงัย มันเกินไปไหม มันผิดหรือเปล่า มันไม่ใช่ตัวละครตัวนี้หรือเปล่า อะไรอย่างนี้ เวลาเราทำ Dialogue เราจะไม่ใช่ตัวเองแล้ว โดยเราจะเอาตัวเองไปแทนแล้วละ ว่าตัวละครตัวนี้นั้นนิสัยเป็นยังงัย เป็นคนพูดเยอะ พูดน้อย เป็นคนแสดงออกความคิดรีเปล่า เป็นคนเก็บกดและทำเป็นตลกพูดเรื่องอื่น เป็นคนเครียดไม่พูดเลย คือมันก็จะมีคาแรกเตอร์ของคนที่แตกต่างกัน เราต้องเข้าใจว่าแต่ละคนพูดอะไรได้บ้าง

คือสรุปว่า ผู้กำกับก็จะมีบทบาทแทบจะมากที่สุดใช้ไหม ที่จะควบคุมทิศทางของหนังเรื่องนั้น

ถ้าถามถึงที่ GTH บางเรื่อง ทางพี่แก๊ง จิระ มะลิกุล เค้าก็จะให้คุณดูว่า คุณสนใจมัย ยกตัวอย่างเช่นเรื่อง **สายลับจับบ้านเล็ก** เรื่องนี้มันมาจากพี่แก๊ง ซึ่งมันเป็นหนังที่จะมีคนทำมานานมากแล้ว ตั้งแต่ คุณอา บัณฑิต ด้วยเข้าไป หรือพี่ป๊อด ธนิต อะไรอย่างนี้ คือแบบ เค้าก็จะทำกันมาหลายครั้ง แล้วโปรเจกมันไม่

สำเร็จ คำก็เอามาให้ผมลองดูว่า เออ ผมสนใจมัยเรื่องนี้ ผมก็ลองอ่านร่างเก่าๆ ดู ร่างเก่าๆ เนี่ยมันจะเป็นเรื่องตลก แบบซูลมุน ผิดฝาผิดตัว ไอ้เนี่ยเป็นเมียน้อยคนเนี่ย ไอ้เนี่ยเป็นผัวเนี่ย เมียน้อยเนี่ยไปรู้จักกับนักสืบอีกคน อะอะไรประมาณนี้ เราก็เอาหนังสือมาอ่าน เราก็ลองถามตัวเองว่า เราชอบบทแบบนี้มัย เราเห็นภาพมันเป็นยังไง เราก็พยายามอ่านทุกอย่างที่มันมีอยู่ จะได้ไปอ่านหนังสือเรื่อง สะกดรอยชู้ จากพี่ที่เค้าเป็นนักสืบจริงๆ เค้าเขียนหนังสือ เราก็ค้นพบว่า มันมีกฎเหล็กของนักสืบที่ว่า ห้ามเปิดเผยผู้ว่าจ้าง ห้ามเป็นแฟนกับเมียน้อย ห้ามหลงรักเลย ไม่ใช่ห้ามเป็นแฟน แบบรู้สึกดีก็ผิดแล้วอะไอย่างนี้ เราก็รู้สึกว้าว เออ มันมีมุมที่มันโดนเรา เรื่องต่างๆ ในโลกนี้ ผมว่าผู้กำกับแต่ละคนก็รับมาไม่เหมือนกัน ผมก็ชอบมุมนี้เออเว้ย มันห้ามนี้หว่า แล้วถ้าจะทำมันจะเป็นยังไง สุดท้ายมันก็เป็นหนังรักอีกแล้ว ซึ่งถ้าผมหันไปมองในมุมการแบล็กเมลผู้ว่าจ้าง มันก็จะกลายเป็นหนังแบบ หนังตลกร้ายก็ได้ ไอ้เนี่ยแบล็กเมลเค้า ไอ้เนี่ยดันไปจ้างนักสืบมาอีกคน แล้วนักสืบอีกคนกลับไปหลงรักคนที่แอบรักพระเอกอะไอย่างนี้ มันก็จะเป็นอย่างนี้

อย่างหนังสือเรื่องเด่น ๆ ของคุณเอส เรื่อง สายลับจับบ้านเล็ก และ เพื่อนสนิท ทำไมพระเอกต้องเป็นชนชั้นเหมือนกัน มีปัจจัยอะไรหรือไม่

อย่างเรื่อง **เพื่อนสนิท** ตอนเราทำบทเราไม่มีใครในหัว มีแต่เพื่อนเราบางคน เวลาเราทำบท เราต้อง References เพื่อน เพราะเราไม่รู้ บางทีตัวละครตัวนี้เรานึกหน้าใครไม่ออก ถ้าเราไม่ไปเกาะใครไว้สักคน มันก็จะนึกลำบาก สมมติอย่างเจ๊บโน แฟนจีน มันก็เป็นพวกเรา 6 คนนี้แหละ เป็นเด็กธรรมดาๆ ที่แบบอยู่ต่างจังหวัด แล้วก็ปิดเทอมตอนเย็นเราก็ไปขับจักรยานเล่น อย่าง **เพื่อนสนิท** ก็จะเป็นตัวละครที่เราอ้างอิง Reference เอาจากเพื่อนหลายๆ คน หรือจากคนเขียนบทเองก็ตาม เราก็จะไม่มีหรอก เผอิญว่าเรา Reference แล้วเรามีคร่าวๆ ในหัวเรา และเผอิญว่าชนชั้นมา Casting และเราก็รู้สึกว่าไอ้เนี่ยมันดีเว้ย แบบมันเล่นไม่เยอะ คือ Scene ที่ชนชั้นมาแคส แล้วผมรู้สึกว่าผมเลือกก็คือ Scene ที่เค้าเน้นหนึ่งถึงสิบในเรื่อง คำก็แค่นับเท่านั้นครับ เพียงแต่ว่าสายตามันแสดงออก โดยไม่ต้องเล่นเยอะเลย และผมก็ชอบแบบนี้

ก็มีคำถามเกิดขึ้นว่า แล้วทำไมต้องมีการบล็อกตัวดำ ทำไมไม่เอาคนดำมาเล่นเลย

ตัวดำเพราะว่านางเอกตัวดำและชนชั้นขาว พอไปอยู่ด้วยกันแล้วมันยังงี้ไม่รู้ ผู้ชายขาวว่า มันก็เลยต้องทำให้มันดำไปเลย อีกอันคือ พอชนชั้นมาแล้วแคส เรามีความรู้สึกว่า เค้าเหมาะกับบท ที่สำคัญเค้าเป็นคนตลก เป็นคนมีอารมณ์ขัน และในบทเนี่ย เป็นคนที่เล่าและก็หมกมุ่นอยู่แต่ในเรื่อง ดากานดาตลอดเวลา อะไอย่างนี้ แล้วเรารู้สึกว่าถ้าเราได้คนนั้นมา คนๆ นี้จะเป็นคนมากขึ้น มีมุขตลก ปลอ่ยมุขได้ ไม่ใช่คนแบบเครียดตลอดเวลา เราก็เลยรู้สึกว่า ชนชั้นเนี่ย เหมาะกับบทในแง่หนึ่ง และในตัวเค้าก็มีอะไรที่ทำให้ตัวละครมันมีมิติมากขึ้น อย่างมาเล่น สายลับฯ อะไรเนี่ย ในใจก็คิดว่าจะเป็นชนชั้นแหละ เพราะว่า

บทมันเป็นบทแบบต้องเล่น Comedy และผมรู้ว่าเค้าเล่นได้ คือจังหวะนั้นมาถ้ามี เต๋อ ก็อาจต้องมีการ
แข่งกัน เพราะว่าคู่นี้มีบุคลิกที่ค่อนข้างคล้ายกัน คือเล่นตลกได้ แบบเป็นคนตลกธรรมชาตินะ ไม่ใช่แบบ
Fake ซึ่งจริงๆ แล้วเค้าบอกเค้าจะไม่เล่นแล้ว เราก็ไม่ได้อะไร แต่พอบทเสร็จผมก็โทรไปถาม คือถ้าชั้นนี้
ไม่เล่นเราก็ต้องหาใหม่ แต่เผอิญเค้าอยากเล่น อันนี้ก็คือที่มาที่ไปของตัวละคร คือจริงๆ แล้ว อันดับแรก
ผู้กำกับต้องชอบนักแสดงคนนั้นก่อน ชอบในแง่ไหนก็ได้ ชอบในแง่ที่เค้ามีความสามารถ ชอบในแง่ที่เค้า
มีรศมีดารา หรือว่าเค้ามีเสน่ห์ อะไรอย่างนี้ และเราก็จะชวนเค้ามาเล่น หรือชั้นนี้เ็นยหลังๆ ก็สนิทเป็นพี่
น้องและ เราก็แบบก็ง่าย

อยากทราบว่า หนึ่งรัก มันสะท้อนภาพของสังคม หรือเพราะหนึ่งรักเป็น สังคมมันเลยเป็น

ผมว่า ไม่ว่าหนังเรื่องไหนก็ตาม มันสะท้อนสังคมหมดแหละ มันสะท้อนความเป็นปัจจุบันของประเทศนี้
ของกรุงเทพ หรืออาจจะทั้งประเทศ แต่ผมรู้สึกว่ ถ้ากรุงเทพเป็นอะไร ทุกทีจะเป็นหมด เมืองหลวงเป็น
จุดรวมสิ่งที่เป็นแฟชั่นต่างๆ ขณะนั้น ไม่ว่าจะเป็นนักแสดง Lifestyle การแต่งกาย และมันกระจายเร็ว
เพราะมันมี Social Network ทุกคนก็รู้เท่ากันหมด ชาวเดียวกันทุกคนรู้พร้อมกัน อย่างชาวครูอังคณา
ชั่วโมงเดียวรู้กันหมด ชั่วโมงเดียวล้านวิวอะไรอย่างนี้ เพราะฉะนั้นหนึ่งรัก หรือแม้กระทั่งหนังอะไรต่างๆ
ก็ตามมันก็สะท้อนสังคมหมด อย่างเช่น ชัดๆ เลย เรื่องที่ต้งใจสะท้อนเลยคือเรื่อง **ลัดดาแลนด์** เรื่องนี้
สะท้อนความเป็นไปของสังคมสมัยนี้ที่ต้องมีบ้าน ต้องมีรถ โฆษณามันก็กระตุ้นเหลือเกิน ดอกเบี้ย
รถยนต์ศูนย์เปอร์เซ็นต์ คือ กระตุ้นให้เราใช้เงิน ใช้เงิน แล้วเราก็ทำงานเพื่อจะไปผ่อน และก็ใน
ขณะเดียวกัน ก็สะท้อนมาถึงการเป็นหัวหน้าครอบครัวที่ต้องแบกภาระ การนำครอบครัวตัวเองไปให้ได้
มันทำให้เค้าต้องอยู่บ้านหลังนี้ แล้วเค้าต้องอยู่ให้ได้ เพราะเค้ารู้สึกว่ พอเค้าเลือกแล้วเนี่ย และด้วย
ความที่เค้าเป็นหัวหน้าครอบครัว เค้าก็ต้องอยู่ให้ได้ ไม่งั้นก็จะโดนแม่ยายซึ่งรวยกว่าเนี่ยซักจุงอะไร
อย่างเนี่ยะ อันนี้ก็จะสะท้อนเต็มๆ เลย หรือหนังรักหลายๆ ประเภทที่เพิ่งออกมา เช่นเรื่อง **30+ โสด**
ออนเซลล์ และ **30 กำลังแจ๋ว** สองเรื่องที่ออกมาพร้อมๆ กันเนี่ย มาคู่เลย นั่นแหละแสดงให้เห็นว่
เดี๋ยวนี้ผู้หญิงมีเยอะกว่าผู้ชาย และผู้ชายเนี่ย เดี่ยวนี้ก็เป็นเกย์ซะเยอะ เป็นตุ๊ดเยอะ ที่เหลืออยู่บางทีก็
อายุน้อย อายุมาก ก็คือเลยกลายเป็นว่าเค้าต้องเข้าหาผู้ชายก่อน แ่รู้ก็ไมสำคัญ คือแบบว่าต้องจีบเลย
นะ หรืออย่างหนังเรื่อง **รถไฟฟ้ามาหานะเธอ** หนึ่งบอกว่าถึงคุณจะอายุสามสิบแล้ว คุณก็ยังมีโอกาสมี
แฟนได้อย่าง พีเคน ธีรเดช คือเป็นแบบ ความฝันแฟนตาซีของสาวอายุสามสิบอะไรประมาณนี้ ซึ่งมันก็
สะท้อนสังคมเรา คือหนังที่เค้าเลือกมาทำ ผมว่าถ้ามันไม่เกี่ยวข้องกับสังคมเรา หรือว่ามันหลุดโลกไป
เลยเนี่ย มันก็จะไม่ Success

ในอนาคตอันใกล้นี้ ทิศทางหนังรักจะไปในทิศทางใด

ผมว่า ณ ตอนนี้นั้นก็ยังคงจะเป็นแบบนี้อยู่ คือ สัดส่วนของหนังรักเนี่ย มันจะดึงคอมมิดีเข้ามาด้วยง่าย อย่างหนังผีคอมมิดีเนี่ยก็มีบ้าง อย่างที่พี่ต้อมเคยทำ **บุปผาราตรี** หรืออะไรก็ตาม คือในตลาดหนังเมืองไทย ในกลุ่มของหนัง Mass เนี่ย ถ้าเป็นผีและน่ากลัวมากๆ ก็ยังขายได้ เป็นแอคชั่นและมีอะไรใหม่ๆ สู้กับ Hollywood ได้ อย่าง **องค์บาก** ภาคแรก อะไรอย่างนี้ก็จะขายได้ หรือจะเป็นหนังตลกที่แบบตลกจริงๆ ตลกแบบไม่ได้เฟค ตลกดี ๆ บทดี ๆ มันก็จะขายได้ เพราะฉะนั้น มันก็จะมีความเวียนอยู่แบบนี้ แต่ผมว่าการเคลื่อนที่ของคนทำหนังในแง่ Mass ไม่ไปข้างหน้ามากนัก แต่ในแง่ของคนทำหนังอินดี้หรือหนังอาร์ตเนี่ย ก่อนข้างจะไปได้ไกลกว่า อย่างพี่เจ้ย ซึ่งใครจะรู้ว่าวันหนึ่งเราจะได้ ปาล์ม ดิออร์ จากเมืองคานส์ ซึ่งผมเรียนหนังมา ผมไม่เคยคิดเลยว่า คนไทยจะได้ ไม่มีความคิดเลย คือแบบดีใจมาก ซึ่งคานส์เนี่ยเค้าจะให้รางวัลกับหนังที่มันล้ำๆ อยู่แล้ว คือ คานส์ มีสองอย่าง หนึ่งคือถ้าไม่อิงการเมือง สองก็เป็นหนังที่เล่าหรือก่อกำเนิดนวัตกรรมใหม่ๆ ให้กับวงการหนัง ซึ่งหนังพี่เจ้ยเป็นแบบนี้แหละ คือหนังพี่เจ้ยมีการเล่าเรื่องที่ดูคลุมเครือ และก็เหนือจริง แต่อิงอยู่บนความจริง

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ. (2549). ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา. กรุงเทพฯ: เอดิสันเพรสโปรดักส์.
648 หน้า.
- กิตติศักดิ์ สุวรรณโกณิณ, ชุติศักดิ์ ภัทรกุลวณิชย์. (2542). จินตทัศน์แห่งเสรีชนและศิลปะการเล่าเรื่องใน
ภาพยนตร์. ในจินตทัศน์ทางสังคมในภาษาสื่อมวลชน: ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง
ในภาพยนตร์ละครโทรทัศน์ มิวสิควิดีโอ ข่าว และโฆษณา. กรุงเทพฯ ฯ จัดพิมพ์โดย
โครงการหนังสือชุดวิจัย และ พัฒนานิเทศศาสตร์.
- กำจร หลุยยะพงศ์, สมสุข หินวิมาน. (2552). หลอน รัก สับสน ในหนังไทย : ภาพยนตร์ไทยในรอบสาม
ทศวรรษ (พ.ศ.2520-2547) กรณีศึกษาตระกูลหนังผี หนังรัก และหนังยุคหลังสมัยใหม่.
กรุงเทพฯ: ศยาม. 312 หน้า.
- ชลอทร โปยมยล. (2552). ความรักและกระบวนการสร้างความหมายความรักในตระกูลภาพยนตร์ไทย.
วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารมวลชน). คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : 290 หน้า.
- ฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน. (2539). วิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็น
สตรี. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โตม สุขวงศ์. (2539). กำเนิดหนังไทย. กรุงเทพฯ: มติชน. 238 หน้า.
- ธิดุณ สุภาสัย. (2550). แนวคิดยุคหลังสมัยใหม่ในภาพยนตร์: กรณีศึกษาภาพยนตร์ของหว่องกาไว.
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธำรงค์ จิตตะปะสาทะ. (2553). ภาพยนตร์กับการประกอบสร้างพื้นที่ของวัยรุ่นในสังคมไทย.
วิทยานิพนธ์ วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน). คณะวารสารศาสตร์และ
สื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : 218 หน้า.
- บุญรักษ์ บุญญะเขตมามา. (2552). โรงงานแห่งความฝัน: การวิจารณ์ภาพยนตร์สำนักบริบท.
กรุงเทพฯ: พับลิค บุเคอรี. 480 หน้า.
- บุญรักษ์ บุญญะเขตมามา. (2552). ศิลปะแขนงที่เจิด เพื่อดนตรีแห่งการวิจารณ์ภาพยนตร์.
กรุงเทพฯ: พับลิค บุเคอรี. 428 หน้า.
- พันธุ์ชนะ สุนทรพิพิธ. (2550). การศึกษาเชิงวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของชายรักเพศเดียวกันที่ปรากฏใน
ภาพยนตร์ไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ.2528 ถึง 2548. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(ศิลปศึกษา).
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : 185 หน้า.
- เพ็ญสิริ เศวตวิหารี. (2541). อิทธิพลของแนวคิดหลังยุคสมัยใหม่ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยของผู้กำกับ
รุ่นใหม่ระหว่างปี 2538-2540. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
สื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม. (2546). นักสร้าง สร้างหนัง หนังสือ. กรุงเทพฯ ฯ: โครงการตำราคณะนิเทศ
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัตนา จักกะพาก และจิรยุทธ์ สินธุพันธุ์. (2546). จินตทัศน์ทางสังคมและกลวิธีการเล่าเรื่องในภาพยนตร์
ของสตั๊ดยาคิต เรย์. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิตสาขาสื่อสารมวลชน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศรัณย์ รักสตั๊ดมัน. (2547). วิทยุกับกระบวนการสร้างความเป็นจริงเรื่องความรักผ่านเพลงไทยสมัย
นิยม. วิทยานิพนธ์ วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน). คณะวารสารศาสตร์
และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : 206 หน้า.

สมเกียรติ ตั้งนโม. “ความสำคัญของการเล่าเรื่อง (The Importance of Narrative)” [ระบบออนไลน์].
แหล่งที่มา <http://www.midnightuniv.org/mnu2544/newpage11.html> (20 มิถุนายน
2551).

Greg M. Smith. (2003). Film Structure and the Emotion System. Cambridge University Press,
New York, 232.

MacDonald, Scott. (1942). A Critical Cinema 5 Interviews with Independent Filmmakers.

Copyright 2006 by The Regents of the University of California, 462.

Rabiger, Michael. (2008). Directing : film techniques and aesthetics. — 4th ed Published by
Elsevier. 585.

www.wikipedia.com

แหล่งข้อมูลสัมภาษณ์

คมกฤช ตีรวิมล. สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2555

ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล. สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2555

ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์. สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2555

ธัญญ์วาริน สุขพิสิษฐ์. สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2555

บทสรุปผู้บริหาร

ชื่อโครงการ

การประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรัก และ ภาพสะท้อนสังคมในหนังรักไทย พ.ศ.๒๕๔๘-๒๕๕๒
The aesthetics construction of love and the social reflection in Thai love film 2548-2552

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาพรวมของภาพยนตร์ไทยในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2548-2552 โดยผ่านภาพยนตร์ไทยตระกูลรัก
2. เพื่อศึกษาแนวคิดและโลกทัศน์ในมิติต่างๆ ของ ผู้สร้างภาพยนตร์ตระกูลรักของไทย พ.ศ.2548-2552
3. เพื่อศึกษาภาพสะท้อนทางสังคม วัฒนธรรม อัตลักษณ์ รวมถึงมิติต่างๆ ที่ถูกประกอบสร้างผ่านภาพยนตร์

ที่มาของการวิจัย

หนังรัก ถือได้ว่าเป็นภาพยนตร์ตระกูลหนึ่ง (genre) ซึ่งเป็นที่นิยมมาเป็นระยะเวลายาวนานในโลกภาพยนตร์ และสามารถสร้างรายได้อย่างมากมาให้กับผู้ผลิตและนายทุน ซึ่งนั่นก็หมายความว่าต้องผสมผสานไปกับองค์ประกอบต่างๆ อาทิ บทภาพยนตร์ที่ดี การเล่าเรื่องที่น่าสนใจ เทคนิคภาพยนตร์ที่สมจริง ตลอดจนนักแสดงที่มีความสามารถร่วมกันสร้างสรรค์ผลงาน และที่ขาดไม่ได้คือ การโฆษณาและระบบตลาด ที่ภาพยนตร์แต่ละเรื่องต้องให้ความสำคัญอย่างมาก

เรื่องราวความรักนั้น เป็นสิ่งนามธรรมที่เป็นเรื่องใกล้ตัว มนุษย์ทุกคนสัมผัสได้และมีความเข้าใจในมิติที่หลากหลาย ที่สำคัญทุกคนผ่านประสบการณ์ในด้านความรักที่ไม่เหมือนกันภายใต้กรอบของสังคมวัฒนธรรมเดียวกัน หนังรักเป็นภาพสะท้อนสิ่งต่างๆ ผ่านการดำเนินเรื่องที่เรียบง่าย ถือเป็นส่วนเติมเต็มทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกของผู้คนทั่วไปที่จินตนาการถึงความรักแบบที่คาดหวัง ภาพยนตร์ถือเป็นสื่อบันเทิงที่คนเหล่านั้นสามารถระบายออกทาง ความคิด จิตใจ เกิดกระบวนการสร้างภาพจินตนาการ อยากจะได้ อยากจะมี อยากจะเป็น เชกเช่นเดียวกับที่หนังรักกำลังนำเสนอ แต่เมื่อกลับเข้าสู่โลกแห่งความเป็นจริง ภาพจินตนาการเหล่านั้นอาจเลือนหายไป บางคน แต่คนอีกกลุ่มหนึ่งอาจนำความทรงจำเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต เพื่อดำรงสุขอยู่ในโลกของความรักแบบที่ตั้งใจ

กระแสนิยมของหนังรักไทยในปัจจุบัน ไม่ได้มีเพียงแคความรักแบบอุดมคติที่ยึดถือกันมาอีกต่อไป ความหลากหลายทางสังคมเป็นพลังขับเคลื่อนแนวคิด วิธีการปฏิบัติที่นำมาสู่ความรักในรูปแบบต่างๆ ที่ปรากฏในภาพยนตร์ ไม่เพียงเฉพาะแต่ ชายรักหญิง หรือ หญิงรักชาย เท่านั้น ในปัจจุบัน

รูปแบบความรักที่แสดงออกมาให้เห็นและเปิดเผยมากยิ่งขึ้นคือ ภาพของการรักร่วมเพศ หรือ รักของเพศเดียวกัน (Homosexual) เป็นการนำเสนอเรื่องราวของเพศที่สามที่ประกอบอาชีพนางโชว์อย่างเรื่อง “เพลงสุดท้าย” ในปี พ.ศ.2549 ที่นำเอาบทประพันธ์เก่ามาเล่าใหม่ โดย พิศาล อัครเศรณี ผู้กำกับคนเดียวกันกับในปี พ.ศ.2528 ต่อมาที่เห็นได้ชัดในภาพยนตร์เรื่อง “เพื่อน ภูรักมึงวะ” หนังรักแบบชายรักชาย โดยฝีมือการกำกับของ พจน์ อานนท์ ในปีพ.ศ.2550 ที่ถือเป็นการเบิกโรงของหนังรักรูปแบบดังกล่าว อีกทั้งเป็นการแหวกสังคมนกระแสหลักไปสู่กระแสทางเลือก ที่ตามมาด้วยกระแสวิพากษ์วิจารณ์มากมาย จากนั้นตามมาด้วยภาพยนตร์เรื่อง “รักแห่งสยาม” โดย มะเดี่ยว ชูศักดิ์ ศักดิ์วีระกุล ในปีเดียวกันที่สามารถกวาดรางวัลได้ในหลายสถาบัน ทั้งสองเรื่องเป็นหนังรักไทยที่แสดงออกซึ่งอัตลักษณ์ทางเพศ (Sexual Identities) ความคิด ตลอดจนภาพสะท้อนสังคมในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสื่อภาพยนตร์นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่าโดยส่วนใหญ่แล้วจะเน้นในมิติของปัจจัยการเลือกรับชม รวมถึงผลกระทบของสื่อภาพยนตร์ที่มีต่อบุคคลและสังคม การศึกษาวิจัยใช้เชิงคุณภาพยังมีในปริมาณไม่มากนัก การวิจัยครั้งนี้จึงได้เล็งเห็นความสำคัญในบริบทเชิงคุณภาพ โดยศึกษาถึงตัวบท การสื่อความของภาพยนตร์ รวมถึงโลกทัศน์แนวคิดของผู้สร้างสรรคงาน เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจและเข้าถึงภาพยนตร์ในมิติที่รอบด้านมากขึ้น

เหตุผลสำคัญในการศึกษา “หนังรัก” เริ่มจากกรอบแนวคิดในการศึกษาที่ว่า “หนังรัก” ถือเป็นภาพยนตร์ตระกูลที่มีความลึกซึ้ง สืบสาน ชับซ้อน และซ้อนบางสิ่งบางอย่างไว้ให้ผู้ชม ภาพต่างๆ ที่ปรากฏผ่านสายตามักมีความหมายซ่อนอยู่อย่างมีนัยยะสำคัญ ตลอดจนเรื่องของภาพตัวแทน (Representation) ในมิติของชายและหญิง ชายและชาย หญิงและหญิง โดยมีเรื่องราวของความรักเป็นตัวสอดผสานที่เกิดขึ้นจากการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social construction of reality) ให้ปรากฏในภาพยนตร์เหล่านั้น สิ่งเหล่านี้หากเกิดขึ้นจริงในสังคมหลายคนอาจรับไม่ได้ วิธีการที่สนองได้ดีที่สุดคือ ปลดปล่อยจินตนาการผ่านแผ่นฟิล์ม ที่ซึ่งสามารถทำได้ทุกอย่างที่ปรารถนา เป็นเหตุให้ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงระยะเวลาในการศึกษาภาพยนตร์ตระกูลรักของไทย ให้มีความร่วมสมัยและใกล้เคียงกับภาวะปัจจุบันที่สุด โดยทำการศึกษาภาพยนตร์ไทยในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2548-2552 ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 230 เรื่อง โดยแยกได้เป็น พ.ศ.2548 (38 เรื่อง), พ.ศ.2549 (44 เรื่อง), พ.ศ.2550 (46 เรื่อง), พ.ศ.2551 (52 เรื่อง), พ.ศ.2552 (50 เรื่อง)

จะเห็นได้ว่านับตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 จนถึงปี พ.ศ.2552 นั้น มีปริมาณของภาพยนตร์จำนวนมากถึง 230 เรื่อง โดยแยกตระกูลเฉพาะหนังรักออกมาได้รวม 46 เรื่อง โดยเนื้อหาหนังจะมีความโดดเด่นในเรื่องของของความรักเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นความรักแบบวัยรุ่น ครอบครัว เพื่อน ชาย-หญิง ชาย-ชาย หญิง-หญิง โดยไม่มีเรื่องของเรื่องเร้นลับ ความเชื่อ ภูตผี วิญญาณ หรือเรื่องราวของตลก มาเกี่ยวข้องจะสังเกตได้ว่าปริมาณหนังรักในแต่ละปีที่ศึกษานั้น มีปริมาณที่มากขึ้นตามลำดับ นั้นแสดงให้เห็นนัยยะสำคัญของมิติรักที่ยังคงเป็นกระแสนิยมของผู้ชมทั่วไป โดยจากปี 2548 (6 เรื่อง) ถึง 2552 (13 เรื่อง) มีปริมาณที่เพิ่มมากขึ้นถึง 1 เท่าตัว

ต่อมาในปี พ.ศ.2553-2555 หนังรักในยุคนี้เริ่มมีทิศทางที่ชัดเจนและหลากหลายมากขึ้น ในการกำเนิดเรื่องราวที่เน้นไปในเรื่องของเพศวิถี (Sexuality) ที่เลื่อนไหล การเกิดขึ้นของหนัง **หญิงรักหญิง** เริ่มปรากฏชัดอย่างในเรื่อง **“YES or NO อยากรักก็รักเลย”** (2553) โดย สรวิศ วังศ์สมเพ็ชร เรื่อง **“SHE เรื่องรักระหว่างเธอ”** (2555) โดย สรัญญา น้อยไทย ต่อมาล่ำสุดกับผลงานของผู้กำกับฝีมือดีสองท่าน คือเรื่อง **“It's get better ไม่ได้ขอให้มารัก”** (2555) โดย ธัญญ์วารินทร์ สุขพิสิษฐ์ ซึ่งนำเสนอภาพความหลากหลายทางเพศที่ทั้งสับสนและเลื่อนไหลในแบบฉบับ ชายรักชาย ชายรักหญิง เพศที่สาม ทอมดี้ เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึงผลงานล่าสุดของ มะเดี่ยว ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล ในเรื่อง

“HOME ความรัก ความสุข ความทรงจำ” (2555) ที่เล่าเรื่องราวความรักแบบแฝงแฉ่คิดมากมายทั้งชายและหญิง ส่วนเรื่องอื่นๆ ที่ไม่ได้นำเสนอ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นหนังรักวัยรุ่นทั่วไปที่มีการเล่าเรื่องแบบเปิดเผยมากขึ้น นำเสนอความเป็นจริงในด้านที่ไม่ค่อยนิยมเล่ามาก่อนในหนังรักไทย อาทิ **“รักจัดหนัก Love not Yet”** และ **“น้ำตาลแดง”** ภาคแรกและภาคที่สอง เป็นต้น

ปรากฏการณ์ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นเพียงแนวคิดเริ่มต้นในโครงการวิจัย ลำดับต่อไปก็เป็นการเดินทาง เข้าไปสู่โลกของภาพยนตร์แนวรัก หรือตระกูลหนังรักของไทย ที่ปรากฏต่อสายตามาเป็นระยะเวลายาวนาน ผู้วิจัยในฐานะนักวิชาการทางด้านภาพยนตร์ สังกัดวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นสถาบันที่มุ่งผลิตนักศึกษาเพื่อป้อนสู่โลกการทำงานในวงการภาพยนตร์ไทยในอนาคต อีกทั้งเป็นสถาบันที่ใหม่ไปด้วยแนวคิด วิธีการเรียนการสอน ยังคงต้องมีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรทางด้านภาพยนตร์ให้มีความทันสมัย ทันต่อสภาวะการณ์ของโลกร่วมสมัย เพื่อพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้มีความสามารถรอบด้านแบบ บูรณาการ (Integration) ทั้งทาง ด้านเทคนิค วิธีการ การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ตลอดจนการพัฒนาฐานคิด การสร้างสรรค์ผลงาน ความรู้ความสามารถในลักษณะสหวิทยาการ (Interdisciplinary)

จากมุมมองดังกล่าวก่อเกิดให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา **“การประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรักและภาพสะท้อนสังคมในหนังรักไทย”** ซึ่งเป็นเรื่องราวที่มีความเป็นปัจจุบัน ร่วมสมัยและใกล้ตัว โดยเรื่องราวของความรักนั้นเวียนว่ายอยู่รอบตัวมนุษย์ทุกคนอยู่ตลอดชีวิต แต่มีวิธีการที่ต่างๆ เนก เช่นที่ปรากฏในหนังรักไทยนั้น มีความหลากหลายและเลื่อนไหลไปตามยุคสมัย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงพยายามเลือกช่วงเวลาศึกษาให้ใกล้ความเป็นปัจจุบันมากที่สุดคือในช่วงระหว่างปี **พ.ศ.2548-2552** เพื่อที่จะเห็นภาพความแตกต่างหลากหลายของความรัก รวมถึงการแสดงออกซึ่งความรักนอกกรอบของสังคมและวัฒนธรรมจนอาจกล่าวได้ว่ายุคนี้เป็นยุคที่ภาพยนตร์มีความหลากหลายมากที่สุดก็ว่าได้ โดยเฉพาะความหลากหลายและลึกลับทางเพศ ที่เริ่มเด่นชัดและทยอยปรากฏสู่สายตาสาธารณชนบนแผ่นฟิล์มในยุคดิจิทัลอลมาช่วงเวลาหนึ่ง

การดำเนินงานและผลงานที่ได้รับจากการวิจัย (โดยสังเขป) พร้อมภาพประกอบ

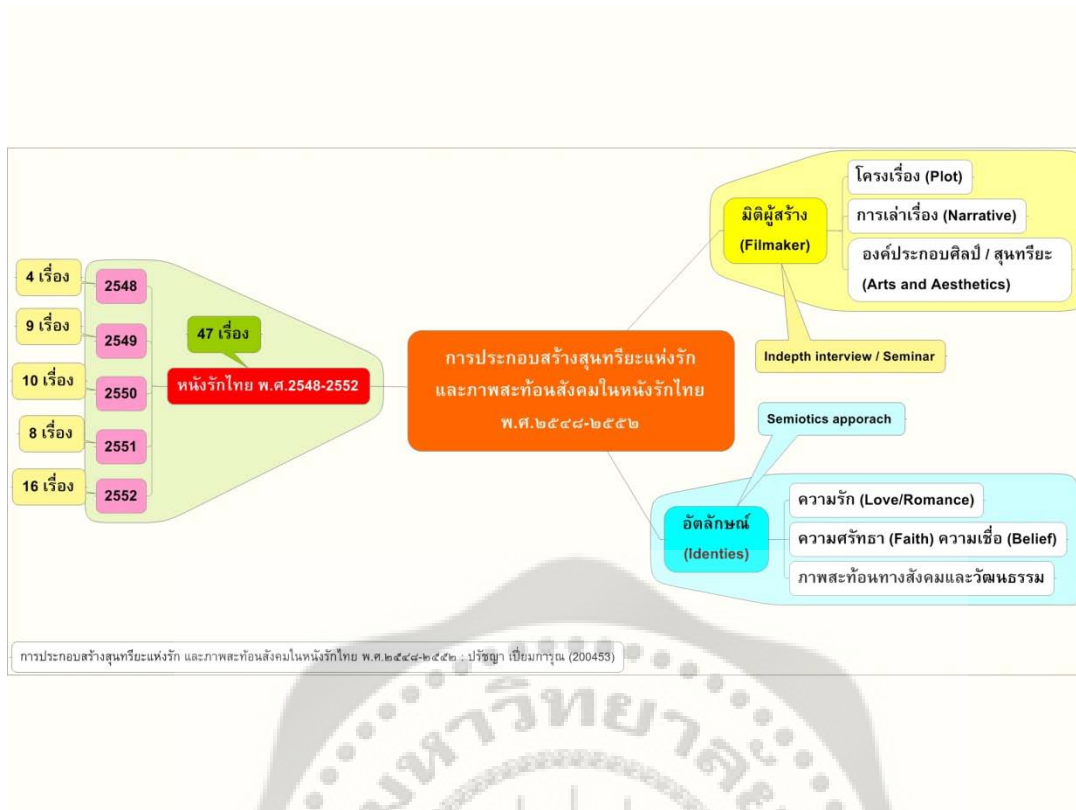
ในส่วนของการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ได้ออกแบบวิธีวิจัยไว้ 3 ส่วนดังนี้ คือ ผู้วิจัยทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้กรอบคิดทางด้านภาพยนตร์ ตลอดจนด้านสื่อและวัฒนธรรมศึกษาภายใต้บริบทของสังคมและวัฒนธรรมไทย มาใช้เพื่อค้นหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อเป็นการเปิดมิติทางความคิด โลกทัศน์ ตลอดจนภาพสะท้อนต่างๆในบริบทของสุนทรียะ สังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏผ่านภาพยนตร์ โดยทำการวิจัยจากการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) ที่เกี่ยวข้องควบคู่กับการวิเคราะห์เนื้อหา/ตัวบท (Textual Analysis) จากสื่อภาพยนตร์ด้วยแนวทางเชิงสัญญวิทยา (Semiotic approaches) รวมถึงการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ทางด้านผู้ส่งสาร หรือ ผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นทำการนำเสนอข้อมูลเชิงวิเคราะห์ในรูปแบบของการพรรณนาความ (Descriptive) โดยลำดับการเก็บข้อมูลได้ ดังนี้

1.การสำรวจเอกสาร (Documentary Research) การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเริ่มจากการศึกษาเอกสารทั่วไป เอกสารวิชาการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นขั้นตอนการรวบรวมเอกสารข้อมูล จากแหล่งข้อมูลประเภทต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านภาพยนตร์ ตลอดจนเอกสารในส่วนอื่นๆ ที่สามารถนำมาอ้างอิงได้ อาทิ หนังสือ ตำรา บทความ บทวิจารณ์ภาพยนตร์ เอกสารหลักฐานต่างๆ ตลอดจนเวลาที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างงานวิจัย ทั้งข้อมูลในเชิงปฐมภูมิ (Primary source) และทุติยภูมิ (Secondary source) โดยนำมาแยกประเภทเนื้อหาตามประเด็นที่ต้องการศึกษา เพื่อทบทวนให้เห็นความเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงของภาพยนตร์ไทยตลอดช่วงเวลาที่ทำการศึกษา

2.การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) เป็นขั้นตอนการวิเคราะห์ตัวบท ข้อมูล เนื้อหา ความหมาย ที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ตระกูลรักเท่านั้น ทั้งความหมายตรง (Denotative meaning) และความหมายแฝง (Connotative Meaning) ด้วยแนวทาง สัญวิทยา (Semiotic approaches) โดยวิเคราะห์ผ่านสื่อ วีซีดี และดีวีดี โดยเฉพาะเรื่องที่ได้รับการฉายตามโรงภาพยนตร์ และมีการจัดจำหน่ายทั่วไป เพื่อค้นหา การประกอบสร้าง อัตลักษณ์ สุนทรียะ ความรัก ความศรัทธา ความเชื่อ ตลอดจนภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏผ่านภาพยนตร์ตระกูลรัก

3.การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นขั้นตอนการสัมภาษณ์เชิงลึกทางด้านผู้ส่งสาร คือ ผู้ผลิตภาพยนตร์ และ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาพยนตร์แนวรักแต่ละเรื่อง ที่เป็นที่ยอมรับในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2548-2552 โฉนดจากรายได้ของภาพยนตร์ และ/หรือ รางวัลการันตีจากสถาบันต่างๆ โดยหลักจะแบ่งเป็น ผู้กำกับภาพยนตร์ และ ผู้เขียนบทภาพยนตร์ ซึ่งถือเป็นแหล่งข้อมูลหลัก (Key Information) ในการวิจัย โดยใช้แนวคำถามแบบปลายเปิด (Open –end Question) เพื่อสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) และใช้ความเป็นกันเองในระหว่างสัมภาษณ์ ทั้งนี้เพื่อการเข้าถึงข้อมูลอย่างละเอียด สำหรับการนำไปใช้ในการอภิปรายผลต่อไป โดยประเด็นหลักเพื่อเป็นการเข้าถึงโลกทัศน์ของผู้สร้าง ทั้งเรื่องของสุนทรียะในหนัง การเล่าเรื่อง นักแสดง สถานที่ ตลอดจนองค์ประกอบศิลป์ รวมถึงแนวคิดเรื่องราวความรักที่สร้างสรรค์ในภาพยนตร์ที่ปรากฏผ่านภาพยนตร์

โดยสามารถสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังภาพด้านล่าง ส่วนในเรื่องของผลการวิจัยก็จะเป็นการพรรณนาความตามประเด็นที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ตามแผนภาพ

การนำผลงานวิจัยไปประยุกต์ใช้

ผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้ได้หลายระดับ หลายภาคส่วน โดยเฉพาะ 2 ส่วนที่สำคัญที่วิจัยขึ้นนี้ตั้งไว้คือ ส่วนวิชาการ และ วิชาชีพ ซึ่งส่วนแรกที่เป็นเรื่องทางวิชาการนั้น สามารถนำไปต่อยอดเรียนรู้ รวมถึงการนำไปปรับประยุกต์ใช้สำหรับการเรียนการสอนทางด้านสื่อสารมวลชน ด้านภาพยนตร์ และอื่นๆ ส่วนในเชิงวิชาชีพนั้น ทำให้ได้ทราบว่าอุตสาหกรรมหนังรักของไทยนั้น ในปัจจุบันเป็นอย่างไร ทิศทางจะไปทางไหน กระบวนการสร้างความคิดก่อนการทำหนังเป็นอย่างไร ซึ่งทั้งสองส่วนนี้สามารถตอบโจทย์ได้เป็นอย่างดี

ผลงานวิจัย/ผลผลิต สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม หรืออื่น ๆ ที่ได้จากการทำวิจัย และมี Impact ต่อสังคม, ประเทศชาติได้รับประโยชน์อะไร

ด้วยโครงการวิจัยชิ้นนี้ เป็นโครงการวิจัยทางด้านสื่อภาพยนตร์ ซึ่งถือเป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่ง ที่สามารถเข้าถึงมวลชนในวงกว้างได้ เพราะฉะนั้นการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาถึงแนวคิดของทางด้านผู้ผลิต รวมถึงสารหรือเนื้อหาที่ได้จากภาพยนตร์ ซึ่งทั้งสองส่วนถือเป็นต้นน้ำ หรือต้นทางๆ ความคิดที่จะกระจายออกสู่สังคมวงกว้างในระดับชาติและนานาชาติ การที่ผู้ชมจะได้รับชมสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ผู้ชมควรที่จะเข้าใจธรรมชาติ เข้าใจความเป็นมาและเป็นไปของสื่อประเภทนี้ให้ถ่องแท้

หนังรัก ที่อยู่ในสังคมนี้ในช่วงที่ผ่านมา ถูกนำมาทำการศึกษาวิจัยในเชิงวิชาการ เพื่อถอดรหัสสิ่งต่างๆ ที่ตัวหนังพยายามจะบอกกับผู้ชม เพราะโดยภาพรวมแล้ว “หนังรัก” ถือเป็นกลุ่มหนังที่นำเสนอเรื่องราวใกล้ตัว เรื่องราวในชีวิตประจำวันของมนุษย์ การที่หนังสักเรื่องหนึ่งออกสู่ตลาด ไม่ว่าจะเป็นดี

หรือไม่ดี มันก็ย่อมมีผลกับผู้ชมไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ซึ่งล้วนมีผลกับสังคมวงกว้างทั้งสิ้น การที่เราพยายามอนุรักษ์ รักษา วัฒนธรรมของชาติ สิ่งที่เราจะต้องเริ่มพิจารณาที่ไม่แพ้เรื่องอื่นๆ คือ เรื่องของสื่อในบ้านเรา ถือสื่อดี สังคมและประเทศก็จะดีตาม

ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัย

ปัญหาที่พบในระหว่างการทำวิจัยส่วนใหญ่จะเป็นในเรื่องของกลุ่มตัวอย่างที่ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะภาพยนตร์ที่ศึกษา รวมถึงกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีภารกิจมากมาย ทำให้การนัดสนทนาคลายเคลื่อนไปบ้าง ตลอดจนช่วงคาบเกี่ยวของโครงการวิจัย เป็นช่วงที่ประเทศไทยเกิดมหาวิกฤตทุุกภัย ทำให้นักวิจัยในช่วงของการเก็บข้อมูลต้องชะงักชั่วคราว

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของสื่อภาพยนตร์ ที่ควรตระหนักถึงบทบาทในการนำมาทำวิจัยเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยเป็นสื่อที่สะท้อนวิถีคิด สะท้อนความเป็นไปของสังคม จึงอยากให้มีการเพิ่มปริมาณงานวิจัยให้มากขึ้น และหลากหลายมุมมอง เพื่อที่ผลการวิจัยที่ได้จะนำมาต่อยอดทั้งในระบบอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ตลอดจนลงมาถึงระดับการศึกษาทางด้านภาพยนตร์ ที่ถือเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาแรงงานเข้าสู่ตลาดวิชาชีพภาพยนตร์ต่อไป

งานวิจัยที่คาดว่าจะดำเนินการต่อไป

งานวิจัยที่คาดว่าจะดำเนินการต่อไป จะอยู่ภายใต้เรื่องเดิม แต่จะเป็นการต่อยอดและเปลี่ยนมุมในการศึกษา จากเดิมที่ศึกษาที่ตัวภาพยนตร์ และกลุ่มผู้ผลิตภาพยนตร์ หลังจากนั้นจะทำการศึกษาในมุมมองของผู้ชมภาพยนตร์ อาทิ กลุ่มนักวิจารณ์ กลุ่มคนดูทั่วไป รวมถึงกลุ่มนักวิชาการ เป็นต้น เพื่อเป็นการขยายผลการศึกษาวิจัยให้รอบด้านมากขึ้น เพื่อเป็นการเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ และการบูรณาการความรู้ที่ศึกษาได้อย่างครบวงจร

คณะผู้ทำวิจัย

- ชื่อสกุล** นายปรัชญา เปี่ยมการุณ **หัวหน้าโครงการวิจัยผู้รับทุน**
สังกัด วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่ตั้ง 114 ถ.อโศกมนตรี สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
โทรศัพท์ที่ทำงาน 02 259 2343 โทรสาร 02 259 2344
อีเมลล์ prachaya@swu.ac.th , prachies@live.com

ทุนสนับสนุน

ได้รับทุนสนับสนุนจากเงินงบประมาณรายได้ วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2553
เริ่มงานวิจัย ปี พ.ศ.2553 สิ้นสุดงานวิจัย ปี พ.ศ.2555

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายปรัชญา เปี่ยมการุณ
วันเดือนปีเกิด	9 พฤษภาคม 2524
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	154/22 ม.5 ต.บางกรวย อ.บางกรวย จ.นนทบุรี 11130
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2542	อนุปริญญาเทคโนโลยีทัศนสื่อสาร สาขาการถ่ายภาพและภาพยนตร์ จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
พ.ศ. 2545	การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา จาก มหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. 2549	วารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารสื่อสารมวลชน จาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์